

קובץ שופר הזוהר

פרך ה'

ובו אחד עשר ספרים נפתחים

- א. יהודי הזוהר
- ב. זוהר הפשרות והשבת
- ג. ספת הזוהר
- ד. גאלת הזוהר
- ה. הזוהר והר סיני
- ו. דרשה לסליחות תשע"ג
- ז. זוהר לפר מצוה
- ח. זוהר בר פי רב דחד יומא
- ט. סיום הזוהר
- י. ים הזוהר
- יא. פח הזוהר

יצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
חשוון תשע"ג

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
 האדמו"ר מהאלמין
 חיבר למעלה מאלף ספרים
 על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
 רחוב בר יהודה 50
 בת ים יצ"ו ארץ ישראל
 טל: 0527651911

הַמְשִׁיחַ מַחְבֵּה שְׁנַלְמַד זֹהַר הַקְּדוּשׁ

"וְהַמְשִׁפִּילִים יִזְהִירוּ בְּזֹהַר הַרְקִיעַ", כֵּךְ אֹמֵר מֹשֶׁה בְּעֵלְיוֹ הַשְּׁלוֹם לְרִשְׁבִּי זִיעִ"א: "בְּהַאי חֲבוּרָא דִּילְךָ דְּאִיהוּ סִפְרֵי הַזֹּהַר... וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל "לְמַטְעַם" מְאִילְנָא דְחַיִּי, דְּאִיהוּ סִפְרֵי הַזֹּהַר, יִפְקֹון בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". פְּרוּשׁ: מִשּׁוּם שְׁעֵתִידִים יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מְאִילָן הַחַיִּים שֶׁהוּא סִפְרֵי הַזֹּהַר, עַל יְדוֹ יֵצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים (רַעֲיָא מְהִימְנָא פִּי נִשְׂא דֵף קַבֵּד: רמ"ק)

אַלְיָהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב יִרְד מִן הַשָּׁמַיִם עִם כֹּמֶה חֲזִילִין שֶׁל נְשָׁמוֹת וְכֹמֶה מְלָאכִים סְבִיבֵו וְשִׁכְנִתָּא עַלְאָה עֵטְרָא עַל בְּלָהוּ [וְשִׁכְנִינָה עַלְיוֹנָה הֵיתָה עֵטְרָה עַל כָּל הַנְּשָׁמוֹת]... וְאָמַר לְרִשְׁבִּי: רַבִּי רַבִּי... וְאָמַר אֲלֵיהוּ הַנְּבִיא לְרִשְׁבִּי: וְכֹמֶה בְּנֵי נִשְׂא לְתַתָּא יִתְפָּרְנְסוּן מֵהַאי חֲבוּרָא דִּילְךָ, כֵּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמִיא... פְּרוּשׁ: כֹּמֶה בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה יִתְפָּרְנְסוּן מִזֶּה הַחֲבוּר שֶׁלְךָ [שְׂוִיָּה לְהֵם מְזוּן וְתַקּוּן הַנְּפֶשׁ ע"י לְמוּד הַזֹּהַר] כַּן פְּאָשֶׁר יִתְגַּלֵּה לְמַטָּה בְּדוּר הָאֲחֵרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים [קְרוּב לְבִיאַת מְשִׁיחַ], וּבְשִׁבִיל לְמוּד הַזֹּהַר"ק יִתְקַיֵּם מַה שֶּׁפְּתוּב "וּקְרָאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ לְכָל יוֹשְׁבֵיהֶּ" - פְּרוּשׁוֹ, שְׂוִיבֹא מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ וְיִתְקַע בְּשׁוּפָר גְּדוֹל לְחַרוּתְנוּ בַב"א (תִּיק"ז תי"ו - הַגְּרָא וּבִלְר). - לְשׁוֹן הַפֶּסַח מְלֶךְ: וְעַל זֶה הַלְמוּד אָמַר הַקַּבָּ"ה (בְּרַכּוֹת ח ע"א), שְׁנַחֲשֵׁב כְּאֵלוּ פְּדָאֵנִי לִי וּבְנֵי מַהְגְּלוֹת. - וּבְמַקְדָּשׁ מְלֶךְ אָמַר: כִּי כֹמֶה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת יֵשׁ לְמַשְׁתַּדֵּל בְּלְמוּד פְּרוּשׁ מֵאֲמַרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, וְאִין קִץ לְגַדֵּל שְׁכָרוֹ, וְאִשְׁרִינוּ וּמַה טוֹב חֲלַקְנוּ אִם נִזְכָּה לְעֵזֶר וּלְקַרְבַּי בִּיאַת מְשִׁיחֵנוּ, כִּי כֵךְ גָּזַר הַבּוּרָא יִתְבַּרְךָ שְׁלֵא יִתְגַּלֵּה יְהִיָּה גְנוּז סִפְרֵי הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ עַד סוּף הַיָּמִים שֶׁבְּזְכוּתוֹ יָבוֹא הַגּוֹאֵל, כִּי סְגָלָה זֹו בּוּ דְּנָקָא וְלֵא בְּזוּלְחוֹ, עַכ"ל.

ספר יהודי הזוהר

דְּרָשָׁה בְּבֵית שֶׁמֶשׁ

דְּרָשָׁה הַתְּעוֹרְרוֹת לְחֹדֶשׁ אֱלוֹל, מַעֲלַת זִיכּוּי הַרְבִּים וְהַכְנָה
לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה עַל יְדֵי לִימוּד הַזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, זוֹהַר הַשַּׁבָּת,
וְזוֹהַר חֵק לְיִשְׂרָאֵל, וְעוֹד,
דְּרָשָׁה בְּעִיר בֵּית שֶׁמֶשׁ
בְּבֵית הַמְדָרֶשׁ "רֵנַת יִשְׂרָאֵל" ו"אֹר חֲבִיב"
מִכ"ק אֲדָמוֹ"ר מִהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א
פְּרָשַׁת נְצֻבִים וַיִּלְךְ
בַּיּוֹם ב' פְּרָשַׁת נְצֻבִים וַיִּלְךְ כ' אֱלוֹל
שְׁנַת תשע"א לפ"ק

13

יָצָא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי"
נַחַל לְכִישׁ 24/8 רְמַת בֵּית שֶׁמֶשׁ - 0548436784

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

מפתחות

- א. חלוקת מליון ספרים ושלוש מאות עשרים אלף דיסקים של ספרים לחיילים 1
- ב. החפץ חיים זצ"ל מחבר ספר מיוחד לחיילים 1
- ג. זוהר השבת וזוהר חק לישראל לבסיסי צבא 1
- ד. בחצי שעה יכולים לחזור בתשובה 2
- ה. הרשב"י זי"ע יושב אתנו בלומדינו תורתו 2
- ו. רק יחידי סגולה זוכים להיות שתפים במפעל הזוהר הקדוש 2
- ז. רק על ידי מסירות נפש אפשר להצליח באמת 1
- ח. ידוע שמשיח כבר בפתח אז למה לא בא? על מה מחכים? 1
- ט. עצות לחדש אלול להרבות בזכויות 1
- י. שיחת אלול של החפץ חיים 1
- יא. בדקה אחת נאמרות כמאתים מלים 1
- יב. שבשנתי אחת בלבד זוכים לכ-28.000 שנה תורה 1
- יג. מאה וחמש מליון מאה עשרים אלף מלים תורה 1
- יד. תקבל את השכר כנגד כל אחד 1
- טו. נהיית העשיר הכי הגדול בעולם במצוות, מולטי זיליונר 1
- טז. גימטריה של "אלול" = 76 = "לב יהודי" = "כל טוב", רמז, שלב יהודי שאזכה להתעורר בחודש אלול, יזכה ל"כל טוב" 1
- יז. זמן שווה חיים נצחיים 1
- יח. הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים 1
- יט. הבה נתחזק בלמוד הזהר הקדוש בכל יום ויום ובפרט בלמוד בשבת קודש 1
- כ. מי שלא רוצה ללמוד זוהר, מחזיר עולם לתהו ובהו 1
- כא. הבבא סאלי הקדוש, אומר ומצוה "קדם ילמד קבלה זוהר, ורק אז ש"ס ופוסקים" 1
- כב. איך יבנה בית המקדש מחדש? 1
- כג. כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק. 1
- כד. ועל ידי זה ישפיע שפע רב בכל העולמות, ראשי תבות רשב"י, שהעוסק בתורתו יזכה בסיעתא דשמיא לשפע רב רוחני וגשמי. 1
- כה. "בזכותך הגעת! לך יש חלק בגאלת העם!" 1

האדמו"ר מהאלמין - הגה"צ הרב שלום יהודה גרוס

האדמו"ר מהאלמין שליט"א, נולד בהונגריה, עלה לארץ בשנת תש"ו. בשנת תשכ"ב היגר לברוקלין. לפני 40 שנה. - **הקים הרבה ארגונים: בשנת תשכ"ה**, הקים וועד העולמי למען קדושת בית הכנסת, ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ו**, ערך מלחמה גדולה נגד המזוזות הפסולות*, **בשנת תשכ"ו**, ערך מערכה גדולה נגד סימילאק מחלב עכו"ם, ומאז לראשונה יצרו סימילאק מחלב ישראל. **בשנת תשכ"ז**, הקים ארגון הצלה, ונדפס ספר, וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ז**, ערך מערכה גדולה על שנכשלים באכילת תולעים בהכשר למהדרין מן המהדרין. **בשנת תשכ"ח**, ערך מערכה גדולה על אזהרת זמן קריאת שמע ותפלה. **בשנת תשכ"ח**, הקים ארגון ובית דין צדק לכשרות וטהרת המקוואות. **בשנת תשכ"ט**, יזם הדפיס והפיץ לראשונה חק לישראל שבועי, ונדפסו 54 פרשיות בודדות, ועשר כרכים. **בשנת תשל"ב-ס"ב**, ערך מלחמה כבידה על כשרות השחיטה, **בשנת תשל"ד**, הקים ארגון וועד הכשרות התאחדות הקהילות, ונדפסו 39 ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשל"ד**, הקים את הרעיון הדף היומי, ופרסמו כל שבוע בעיתונים על הרעיון של לימוד דף היומי, ונדפס גם כן במדריך לכשרות # 2. **בשנת תשל"ה**, ערך מלחמה גדולה למען קדושת השבת. **בשנת תשל"ט-ס"ג**, ערך מלחמה כבידה על כשרות הניקור, **בשנת תשמ"א-ס"ד**, ערך מלחמה כבידה על תיקון עירובין בארצה"ב, **בשנת תשמ"ו** יצא לאור ספר הסכמות ומכתבים 1.296 מכתבים. **בשנת תשס"ג** שלח לארצינו הקדושה כמה מיליוני ספרים ועוד 320 אלף דיסקים [בכל דיסק לערך 500 ספרים] ונחלקו בחינם בכל הארץ, ול-150.000 חיילים בצבא. **בשנת תשס"ד** שלחו לא"י עוד 250.000 דיסקים של 7000 קבצים ספרים בחינם. **בשנת תשס"ד**, הקים מפעל עולמי ללימוד הלכה יומית מחבר ורמ"א, ונדפסו ספרי שו"ע מחבר ורמ"א, וקול קורא'ס, ומודעות בהרבה עיתונים. **בשנת תשס"ז** - 2006 עלה לארץ, הקים את "מפעל הזהר העולמי", ומאז פועל במסירות נפש, יומם ולילה, ליזכות כל אחד מישראל בקריאה יומית של דף הזהר היומי, ובכך לממש בפועל את הבטחתם וצוואתם של רשב"י וגדולי הצדיקים, שבזכות הזוהר, יצא עם ישראל מהגלות ברחמים, והמשיח יבוא.

- בעהמח"ס: "אין ליכט פון תורה" - 887 חלקים, "אכילת מצות בישראל" - 7 חל, "אפיית המצות" - 3 חל, קובץ ספרי ארץ ישראל - 26 חלקים, "שמירת המצוות כהלכתן" - 58 חל, קובץ ספרי כשרות - 53 חל, "נפש ישעיה" על מאכלות אסורות - 7 חל, קובץ ספרי שחיטה - 26 חל, קובץ ספרי ניקור - 33 חל, קובץ ספרי שמירת שבת - 18 חל, קובץ ספרי מקוואות - 8 חל, "שמירת הברית" - 10 חל, "דברי תורה" עה"ת - 7 חל, קובץ ספרי סת"ם - 22 חל, קובץ ספרי קדושת ביהכ"נ - 17 חל, "מקדש מעט", "ואמר אמן", "עניית אמן כהלכתו", "יצחק לשוח", ועוד. "שכר ועונש" - 6 חל, "אור הזוהר" - 5 חל, "זוהר השבת" - 5 חל, "זוהר חק לישראל" - 5 חל, "מאורות הזוהר" - 15 חל, "תיקוני זוהר" - 2 חל, "תיקוני זוהר" - 29 חל, "זוהר היומי" - 6 חל, "זוהר היומי" - 12 חל, זוהר עם פירוש הסולם, זוהר היומי - 70 חל, "זוהר תורה" - 54 חל, "תיקוני הזוהר", "אדרא רבה" ו"אדרא זוטא" עם עוד 6 ספרים, "ספרא דמשכנא", "ספרא דצניעותא" ועוד. עלוני הזוהר - 39 חל, ועוד יותר מאלף ספרים וחוברות על הזוהר הקדוש. על כל הנ"ל.

בשנת תשס"ז, הקים בארץ ישראל מפעל הזוהר העולמי. ונדפסו קרוב ל-2000 ספרים חוברות וקול קורא'ס. - על הדברים הנ"ל פרסם ספרים וקול קורא'ס, בלשון הקודש, באידיש ובאנגלית, ובעוד הרבה שפות. - מפיץ מיליוני ספרי זוהר הדף היומי של הזוהר, ועוד, המחולק בתפוצה עצומה בבתי מדרשות וכנסיות, חנויות, קברי צדיקים, ארגונים גדולים, כגון ערוץ הידברות, בתי אב בכל רחבי הארץ ובחו"ל. - הקים את "קול הרשב"י" "קול הזוהר" לשמיעה של הזהר היומי, ושומעים דרשותיו. כיום מתגורר בבית שמש, מפיץ דרשותיו מידי שבוע ברדיו 2000, ומעביר הרצאות בכל רחבי הארץ. - מפעל הזוהר העולמי נחל לכיש 24/8 בית שמש, טל: 0548436784.

א. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס.

ב. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס.

ג. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס.

ד. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס.

ה. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס.

ו. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס.

ז. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס.

ח. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס.

ספר יהודי הזוהר

דרשה התעוררות לחדש אלול, מעלת זיבוי הרבים והכנה לראש השנה על ידי לימוד הזוהר הקדוש, זוהר השבת, זוהר חק לישראל, ועוד, מב"ק אדמו"ר מהאזמין שליט"א

דרשה בעיר בית שמש
בבית המדרש "רנת ישראל" ו"אור חביב"

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יו"ד ק"י בוא"ו ק"י ביחודא שלים (ה) בשם כל ישראל. הנני מוכן ומזמן לזכות את הרבים ולפרסם ברבים לימוד הזוהר הקדוש לאוקמא שכינתא מעפרא, לעלוי שכינת עוזנו אם הבנים שמחה, ובהדין ספרא ספר הזהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו. ומעשה ידינו כוננה עלינו. ומעשה ידינו נעם אדני אלהינו עלינו. ומעשה ידינו כוננה עלינו. ומעשה ידינו כוננהו. ויהי נעם אדני

תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב בעדנו, אדוננו בר יוחאי. ואמרתם:

אמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל, לפני מי אתם מטהרין, ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים. ואומר, מקנה ישראל ה', מה מקנה מטהר את הטמאים, אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל:

ברשות הרבנים הגאונים, ומזכי הרבים המקרבים את אחינו בני ישראל לאבינו שבשמים ה' עליכם יחיו, שארגנו את השיעורים והדרשות, בעיר בית שמש הישנה בבית המדרש "רנת ישראל" ו"אור חביב" וברשות כל הקהל הקדוש הזה, יוסף ה' עליכם אלה פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם, אמן.

אנחנו מיחלים ומצפים שמקידוש השם הגדול והנורא הזה היוצא מהצבור השומעים שלנו, נזכה לברכת: "וקבצנו יחד מהרה מארבע כנפות הארץ לארצנו", בביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

אנחנו "נצבים" לפני ראש השנה הבאה עלינו לטובה, "וילך" אנו הולכים מחיל אל חיל ועם ישראל פולם רוצים לחזר בתשובה, וזה היא הזמן הכי הגדול להחזיר את כל עם ישראל בתשובה, כמאמר הגמרא כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו, והעצה לזכות ליום הדין הוא, לזכות את הרבים ושיהיה אהוב למטה ונחמד למעלה.

חלוקת מליון ספרים ושלש מאות עשרים אלף דיסקים של ספרים לחיילים

לפני כשמונה שנים כשגרתי עוד בארצות הברית, שלחתי כמה קונטיינרים של ספרים באניה לחלק לבסיסי הצבא בארץ, וגם פן שלחנו 320.000 אלף דיסקים, שבכל דיסק היה כ-500 ספרים, וב"ה חילקו את זה, והחזילים היו מאוד בשמחה, ושלחו לנו הרבה מכתבים.

ורב אחד חבר שלי שאל אותי, אחרי ששמע מחיל בבית המדרש שלו, היתכן שאתה שולח לחיילים? אין לך כבר מה לעשות, חבל על הכסף שלך, תשלח יותר טוב לבני ברק עיר התורה!!!

החפץ חיים זי"ל מחבר ספר מיוחד לחיילים

ענית לך, הלא הדפסתי גם ספר שהחפץ חיים כתב, ספר "מחנה ישראל" לחיילים, אז אני הולך בדרכיך, ובפרט שחיבים להכיר טובה לחיילים, שיש להם מסירת נפש, שמוסרים את נפשם בשבילנו.

ברוך ה' שיש במפעל הזוהר העולמי הרבה חיילים ששמחים לזכות את הרבים בפרט בלימוד זוהר הקדוש, וכל מי שחשקה נפשו יכול להיות שתף במפעל הקדוש הזה, ובוה יחזרו כל עם ישראל בתשובה מאהבה, כמו ששמענו מיהודי פשוט מבאר שבע שלא שמר תורה ומצוות, אבל נכנס לו חשק ללמוד זוהר הקדוש וככה התמיד עד שסים את כל הזוהר הקדוש, ונעשה בעל תשובה גדול, ועובד את ה' בשמחה.

זוהר השבת וזוהר חק לישראל לבסיסי צבא

ועכשו בס"ד זכינו שיצאו לאור סט "זוהר השבת" של חמשה כרכים. הספרים החדשים שנדפסו כעת על ידי מפעל הזוהר העולמי "זוהר השבת חמשה חלקים על פרשיות התורה". וכן סט "זוהר חק לישראל חמשה כרכים". הספרים הקדושים האלו הם מהדברים הכי הגדולים שדורנו דור המשיח זכה להחזרת כל היהודים בתשובה. הספרים החדשים, "זוהר השבת" מחלק לפי סדר הפרשיות 54 פרשיות השנה, בחמשה כרכים.

תלמידי חכמים חשובים שקדו על המדוכה כדי שיגש בשפה השנה לכל נפש ברורה ונעימה. ויהי רצון שלא תמוש התורה בכל חלקי הפרד"ס מפנינו ומפי זרענו ומפי זרע זרענו עד עולם בכיאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

"זוהר חק לישראל היומי" בחמשה כרכים, כשמו כן הוא הזוהר מחק לישראל שתקן האריז"ל, עם תרגום ועם נקודות, הרשב"י בשמחה גדולה על הסט הזה שלא היתה לו שמחה גדולה כזאת אף פעם.

בחצי שעה יכולים לחזור בתשובה

מי שקורא בספרים האלו רק כמה דקות בלבד יש לו התעוררות כזאת שלא היתה לו התעוררות כזאת מימיו, ומי שלומד בספרים אלו יזכה להינצל ממלחמת גוג ומגוג, כי נכנס בתבת נח של הרשב"י, וזה נעשה רק על ידי הזוהר הקדוש. - הספרים האלו מחלקים לפרשיות השבוע ל-354 ימי השנה, ללמוד זקנים עם נערים.

מי שלומד בספרים רק חצי שעה תפף חוזר בתשובה, פי רואה את האמת של החיים, וצריכים רק להדליק את הנשמה פי כל ישראל קדושים, ומי שלומד בזה רק קצת מקבל את הזריקה הראשונה, וזה כבר מספיק שהנשמה שלו תבין מה חובתו בעולמו, בספרים אלו יש לכם לקוט מפל ספרי הזוה"ק עם ביאור בעל הסלם זצ"ל על עניני שכר ועונש וגדל מעלת זיכוי הרבים והחזרת יהודים בתשובה.

בכל סעודות שבת אתה מארח את הרשב"י ויושב אתכם בסעודה.

הרשב"י זי"ע יושב אתנו בלומדינו תורתו

אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, וכל"ק (הצה"ק רבי אברהם אזולאי, הצה"ק רבי אברהם גלאנטי זי"ע, "אור החמה" קכ"ג ע"ב).

מי שיש לו זכות גדול יראה להשיג הספרים לבית מדרשו ויהיה נחשב בין מזמי הרבים שמוזמנים ככוכבים לעולם ועד ובגדל כח זכות הרבים של העוזרים והמסייעים למפעל הקדוש הזה, יזכו לראות מיוצאי חלציהם רב תענוג ונחת דקדשה, עד אשר נזכה בקרוב שיערה השם עלינו רוח טהרה, ונזכה לטהר לבבנו לעבד ליוצרנו בכל כחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, ותקים הבטחת הרע"א מהימנא "בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי", בביאת גואל צדק במהרה בימינו, אמן.

רק יחידי סגולה זוכים להיות שתפים במפעל הזוהר הקדוש

איך יכול להיות שדברים גדולים כאלו לזפות את הרבים ולהיות שתף למפעל הזוהר לחלק ספרי זוהר בחינם, ולהשתתף בדברים הגדולים האלו ובפרט שהציעו לאנשים ללכת ישר לדפוס לשלם, ומפעל הזוהר לא מעוניין לראות כסף, רק להציל את עם ישראל לשם שמים, אז איך יכול להיות, שאין עשרות אלפים אנשים שישתתפו בדבר הגדול הזה?

אספר ספור נפלא עם הצה"ק רבי ר' אלימלך ואחיו רבי ר' זושא זי"ע. שניהם הלכו יחדיו לאסף כסף לפדיון שבויים, הם הגיעו לבית אחד של עשיר גדול מאד. העשיר הזה הכניס אותם לביתו בכבוד גדול ונתן להם כסף משמש מאד, כמו בימנו חמשה אגורות בלבד. [המטבע הזאת היה נתון לכל אחד שבא לקבץ צדקה, וכלם זרקו לו את זה חזרה בפנים. לכן שנים רבות שהכסף הזה לא הלך ממנו, ונשאר אצלו, וכל פעם שמקבצי הצדקה יצאו מהבית, העשיר היה עומד מאחורי הדלת לשמוע איך מקללים אותו ומדברים עליו כל מיני דבורים גרועים]. כשהצדיקים הקדושים האלו יצאו, אמר הרבי ר' זושא לרבי ר' אלימלך זי"ע, מה נעשה הוא לא ברשימה! העשיר שומע דבורים כאלו, פתח את הדלת ושאל אותם מה זה שאמרתם שאני לא

ברשימה? האם אתם עשיתם טעות שבאתם אלי, זאת אומרת שאני לא ברשימה לבוא אלי לקחת כסף?

הצדיק עונה להעשיר, לא, לא. לא על הרשימה בארץ דברנו, רק על הרשימה בשמים. כי בשמים יש רשימה מי שיש לו הזכות לתת כסף לצדקה הגדולה הזאת של פדיון שבויים שאנחנו אוספים, וזה דבר גדול מאד, וחשבנו שאם נתתם מטבע כזאת, זאת אומרת שאתם לא ברשימה הזאת בשמים, ואין לנו שום תלונות עליך חס ושלום, דברנו רק מה הולך בשמים.

העשיר אומר, אם מדבר על רשימה כזאת, אני רוצה לדעת כמה כסף אתם צריכים בשביל הפדיון שבויים?

ענו לו סכום גדול מאד... העשיר אומר אני רוצה לתת לכם את כל הכסף שאתם צריכים בשביל המצוה הגדולה הזאת, והולך ומביא כלי גדול של חתיכות מטבעות של זהב, ורוצה לתת את כל הסכום, הצדיקים אומרים לו, סליחה, אנחנו לא יכולים לקחת את כל הסכום רק חצי מהסכום שאנחנו צריכים, כי יש ברשימה עוד הרבה יהודים שצריכים לזכות במצוה הגדולה הזאת, וקבלו רק חצי מהסכום.

מהספור הזה אנחנו רואים מוסר השכל, שלא כל אחד יכול לזכות למצוות גדולות כאלו, להביא את המשיח, וכמו שכתב הרבי מקאמארנא זי"ע, שלזכות לדברים כאלו, צריכים הרבה לכנות להשי"ת שיזכו להנצל מהערב רב ולעשות הכל רק לשם שמים, לזכות את הרבים, זכיות כאלו לא מחלקים בחנם, ואפילו אלו שמזכים את הרבים, אם לא מתפללים ובוכים לה' לא זוכים לדברים גדולים כאלו, כמו למשל עם הספרים החדשים של זוהר השבת 5 פרכים וזוהר חק לישראל 5 פרכים, מי שלומד את זה רק חצי שעה תכף חוזר בתשובה, כי רואה את האמת של החיים, וצריכים רק להדליק את הנשמה כי כל ישראל קדושים, ובגלל זה עשינו ספרים שמי שלומד בזה רק קצת יקבל את הזריקה הראשונה, וזה כבר מספיק שהנשמה שלו תבין מה חובתו בעולמו, בספרים אלו יש לכם לקוט מפל ספרי הזוה"ק עם באור בעל הסלם זצ"ל על עניני שכר ועונש וזיכוי הרבים, ועוד.

ולזכות לדברים גדולים כאלו, זה לא פשוט, לא מחלקים את הזכיות האלו בחנם, צריכים הרבה לבקש מהקדוש ברוך הוא, אדרבה, תנסו לבקש מהקדוש ברוך הוא שאתם רוצים להיות ברשימה לזכות את הרבים, וה' בודאי יעזר לכם, כי כך כתוב ב"שבת מוסר" וב"ראשית חכמה" ועוד, שכל בעל תשובה צריך לזכות את הרבים, [ואנחנו רואים את זה הרבה פעמים, איך שמטלפנים אנשים ומבקשים שרוצים להיות שתפים לזכוי הרבים לחלק בכל הבתי מדרשים בערי ארץ הקדושה] והלואי שאני ביחד עם כלל ישראל נזכה להיות בעלי תשובה באמת.

רק על ידי מסירות נפש אפשר להצליח באמת

ובשביל לזכות להתחבר לרשב"י צריך הרבה מסירות נפש כי הבעל דבר נלחם בכל הכחות, לכן בואו ונתחבר לכל מי שיש לו מסירות נפש למען עם ישראל, וכל מי שרוצה לחלק לחילים בצבא ובפרט בבתי כנסיות של הצבא, נתן לו סטים בחנם, כי

הם השליחים שלנו בחזית מול האויבים ומסכנים את נפשם במסירות נפש גדול, ובודאי מן השמים רוצים לשמור אותם, על כן אנו מבקשים לזכות אותם שהרשב"י לנה אותם בכל דרכיהם.

ומוכא בשם הבעל שם טוב הקדוש זי"ע שאמר שמישיח יבוא בזכות החילים הפשוטים, והכונה כי להם יש מסירות נפש ממש בתמימות.

ידוע שמישיח כבר בפתח אז למה לא בא? על מה מחכים?

מספרים שפעם אחת אמר הרבי מטאלנע זי"ע לתלמידים והמקרים שלו, שהגאלה כבר ממש בפתח – משיח עומד ומוכן ומחכה לבוא למטה, ולא בא, בגלל אנשים מיחידים שמעכבים אותו בגלל מעשיהם.

אחד מן התלמידים ענה בכאב "למה שכל הדור יצטרכו לסבל, בגלל יחידים שמעכבים את הגאולה?"

הדבר הנכון שהיו צריכים לעשות להוריד אותם מן הדרך, כדי שלא יעכבו הגאולה וביאת המשיח.

הרבי מטאלנע הסתובב ואמר בשקט, שרק הוא ישמע, "אתה הוא אחד מן המעכבים..."

טבע הן אדם הוא, שמהפוש אשמים בכל דבר, הוא כל פעם בטוח שזה לא הוא, ורק אחר אשם, הוא הכל בסדר, הוא נקי, הוא עושה הכל מה שצריך – הבעיה זה רק השני.

כשבן אדם מראה עם האצבע על אחר, השלש אצבעות אחרות מתכופפים מתחת לאצבע המראה על אחר, ומראים על אותו הבן אדם הזה לבד גם כן, ואולי עוד יותר מן השני...

בגלל זה, אם עושים את החשבון הנפש הכואב, שלדאבוננו לא זכינו עוד לביאת המשיח, להראות את האצבע האשם עליו לבד, לעשות חשבון הנפש, ואם פולם יעשו את החשבון הזה, נזכה בודאי כמה יותר מהר לקבל פני משיח צדקינו בב"א.

וזה מה שפתוב בזוהר הקדוש מי אשם בכל האסונות ומעכב את ביאת המשיח אלו שלא לומדים תורת הסוד.

כמבואר (תיקוני זוהר" תיקון ל') "אוי לאלו שלא רוצים ללמוד את הזוהר, מפני שהם מביאים לעולם עני, מלחמות ואסונות" ומעכבים את הגאולה. וכך כתבו ופסקו הבית דין צדק בשנת תרפ"א.

עצות לחדש אלול להרבות בזכויות

אלול – ראשי תבות "אני לדודי ודודי לי"

עומדים אנו בעצומו של חדש אלול, חדש שמרבים בו בתשובה ותפלה וצדקה כהכנה נאותה לימים הקדושים הבעל"ט. ישראל קדושים המה, ומי מאתנו אינו מנסה להוסיף בתורה ובתפלה ובעניינים שבין אדם לחברו ככל אשר ביכלתו בכדי להוסיף לעצמו זכויות ליום הדין.

הנה הימים הנוראים באים ועלינו להתכונן בהכנה דרבה לימים אלו. אם נזכרים שימים הנוראים הולכים נופל פחד גדול. יש להתכונן מבעוד מועד בתשובה ובמעשים טובים לקראת הימים הנוראים הבאים לקראתנו.

רשב"י העיד על עצמו, שהוא יכול לפטר את כל העולם כלו מן הדין. "כל אחד כבר צריך להכין את עצמו ליום הדין המתקרב ובא והדבר הכי גדול שמוכא בכל ספרי הצדיקים הוא ללמד ולהרבות בלמוד זוהר הקדוש בפרט בימי אלול.

עומדים אנו בחדש אלול שלהי השנה, כל חד וחד מתעורר להתבונן כיצד ובמה עברה עליו השנה, לפשפש ולמשמש במעשיו לתקן את הטעון תקון, לשוב אל השי"ת, ולקבל על עצמו מכאן ולהבא להוסיף חיל ואמץ בלמוד התורה ועבודת ה'.

שיחת אלול של החפץ חיים

תלמיד ישיבת ראדין, ספר, "כשנכנסתי לישיבה בחדש אלול, עלה החפץ חיים זי"ע להיכל הישיבה, לפני תחלת מנחה, ונשא דברים במשך שלוש דקות.

וספר שבפולין וברוסיה, לא גדלו אתרוגים. היו מיבאים אותם מהארצות החמות, בקשים רבים ובתנאים קשים, רבים נפסלו בדרך, ומחיר האתרוגים עלה לשמים. אתרוג פשר נמכר בחמשה רובלים, שזהו הון רב. ומחיר אתרוג מהדר יכול היה להגיע לחמשים רובלים, וזהו הון עתק.

העשירים בלבד, השיגה ידם לרכש אתרוג משלהם, והמון העם יצא ידי חובה בנענוע חטוף ב"אתרוג הקהל" שרכשה הקהלה במאמץ משתף.

ואמר החפץ חיים, אנו בחדש אלול והחגים מתקרבים, וכל אחד חושב לעצמו: אח, אילו רק הייתי עשיר.

ואילו היית עשיר, אז מה? הו אז, הייתי יכול לרכש לעצמי ארבעה מינים מהדרים. ואלו עשיר מפלג הייתי, אז הייתי רוכש אתרוג הדר שבהדר, בחמשים רובלים. המצוה שזה כל מחיר!

וזה נכון, אבל הבה נתבונן!!!

מצות נטילת לולב ואתרוג מן התורה, היא ביום הראשון של סכות בלבד. בשאר הימים, אינה אלא מדברי חכמים. והגמרא אומרת, שבהגביתם יוצאים ידי חובה, הנענועים אינם אלא "שירי מצוה". ובשביל מצוה אחת מן התורה, שמתקיימת ברגע קט, משתוקקים אנו לעשירות, שיעלה בידינו לקימה בהדור. אכן, כך נאה וכף יאה.

אבל נזכר דברי התלמוד הירושלמי, ש"תלמוד תורה כנגד כלם", כנגד כל המצוות גם יחד, והינו מילה אחת של תלמוד תורה! כלומר, אם נניח על כף המאזנים האחת מצוות שופר ולולב ומצה, ציצית ותפילין ומילה, הכל בכל, ובכף השניה מילה אחת של תלמוד תורה, זכריע משקלה! כי "נר מצוה ותורה אור". כל האורות יזרחו מאורן, והבזק אחד של ברק כנגד כלם!

בדקה אחת נאמרות כמאתים מלים

"והתבוננתי בשעון", אמר החפץ חיים. "בדקה אחת נאמרות כמאתים מלים! בשעה, כתריסר אלף. ולמוד תורה כנגד כולם יוצא שכל דבור תורה נכפל ב 613, עתה כל שעה שנה ערך ליותר משבע מליון מצוות, [7,356,000] בשעור תורה אחד שבו 'שומע כעונה'..."

חדש תשרי מזלו מאזנים, פי שוקלים את מעשי האדם במאזנים, ודינו נקבע כפי מאזן המצוות והעברות. הרוצה לזכות בדין, ואין עוד זמן רב, ימהר לסגל מצוות איכותיות ומכריעות, שמשקלן יטה לטובה. ואין כמו שעור תורה! ואם בשעתים, הרי החשבון עולה לכדי ארבע עשרה מליון. ארבע שעות, עשרים ושמונה מליון.

שבשנתי אחת בלבד זוכים לב-28.000 שנה תורה

וה"בן איש חי" כתב בשם המקבילים, ששכר למוד התורה בשבת פי אלף מיום חול. הוי אמר, שדקה אחת של למוד בשבת, אמרה על פרשת השבוע בשלחן השבת, שכרה כלמוד רצוף של שש עשרה וחצי שעות ביום חול, ושוות ערך למאה עשרים ושתיים וחצי מליון מצוות!

שבת אחת נותרה לנו עד ראש השנה, וצריך לחטוף כמה שיותר תורה, אם כלמוד הנגלה אמרו כף המקבילים, על אחת כמה וכמה על למוד הנסתר, שעל למוד הזוהר הקדוש בשבת קודש שנה מאה מליון שנה תורה. [ראה בהמשך].

גורלנו מנח על כף המאזנים. יש לתקן שנה שלימה, ואין אמצעי חזק יותר ומשפיע יותר, מתוספת כלמוד התורה הקדושה ובפרט תורת הרשב"י בלימוד זוהר הקדוש, שבשנתי אחת בלבד זוכים לב-28.000 שנה תורה [הבאור: מאה מליון שנה תורה, לחלק לששים, שווה 1,666,666 כלומר מליון ושני שלישי, לחלק לששים שניות, שווה בשנתי אחת 27,777.777 כלומר כעשרים ושמונה אלף שנה תורה, בנוסף כל מילה תורה נכפל בשש מאות שלש עשרה, ובשנתי אחת אפשר לומר שלש מלים תורה, לפיכך יוצא, כחמשים מליון מצוות בשנתי אחת].

בפרשת השבוע כי תבא קראנו על צ"ח קללות, וכל אחד מזדעזע ותמהה, למי מגיע כל כף הרבה קללות, בודאי לרשע וכופר רח"ל, ואלו התורה הקדושה מלמדת אותנו, (דברים פרק כח מז) "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל", כלומר מצות השמחה היא עקר עבודתנו, ובאמת, כבר אמר פן הגאון הצדיק ראש הישיבה רבי עזרא עטיה זכותו תגן עלינו, שהרי הפסוק אומר "מי הקדימי ואשלם", ואם פן, לא מגיע לנו כלום, אלא רק על ידי השמחה, שזה מראה שאדם חפץ בקרבת ה', ורק על זה מגיע השכר, עד כאן.

מאה וחמש מליון מאה עשרים אלף מלים תורה

אם פן צא וחשב, מה שאמר האורחות צדיקים, שעל מצוה בשמחה מקבילים פי אלף, ותשמח רק מכה, ועוד דברי הפסא מלך, ששעה למוד זהר הקדוש הוא כשנה, בודאי כל השבת תלמד זהר הקדוש, כדי להכריע את הכף לטובה, שכל שעה יעלה למליון שנה תורה, ובודאי היצר לא יתן לך מנוחה, ואז תתגבר עליו, ותוסיף בזה

עוד כפול מאה, כמו שכתוב באבות דרבי נתן, ויהיה לך מליון שנה תורה, רק רגע! הרי בכל דקה אומרים מאתיים מלים תורה, כפול 60 דקות, זה 12,000 מלים תורה בשעה, שמוכפלות באלף, ועוד פעם באלף, ועוד פעם במאה, והכל בערך של שנה, רגע, בואו חשבון: כמה שעות יש בשנה? נכפיל 24 שעות ביום, כפול 365 יום בשנה, שנה 8760 שעות כפול 12,000 מלים תורה שיש בכל שעה, שנה מאה וחמש מליון מאה עשרים אלף מלים תורה (105,120,000), וכל מילה תורה מכפלת ב-613, פי תלמוד תורה כנגד כולם, 105,120,000 כפול 613 שנה 64,438,560,000 [כששים וארבע וחצי מליארד מצוות], וזה רק בשעה למוד זהר הקדוש ביום חול.

תקבל את השכר כנגד כל אחד

וזה עוד לפני המאה מליון שהכפלנו, כלומר, כפול אלף בשבת, ועוד כפול אלף בשמחה, ובהתגברות על הצער עוד כפול מאה, עוד לא גמרנו!!! חשב עוד רגע! אם בבית הכנסת שלך תלמד במנין, שוב יכפל באלף, כי כל מה שנותנים משמים נותנים באלף (זמר פרשת ויצא), והרי השכינה שורה במנין, ואם אתה תארגן את השעור, הרי כנגד כל אחד תקבל את השכר!!!

נהיית העשיר הכי גדול בעולם במצוות, מולטי זיליונר

אתה יודע מה? גם אם לא שמעו לך, אבל אתה השתדלת לקבץ את המנין, גם תקבל את אותו שכר, ולא עוד, אלא שכל העוונות שלך ימחקו [כדברי המהר"ו שער הגלגולים, הגר"א משלי, ואוהב ישראל פרשת קרח], נו! יש עוד מה לחשב? האם תשב בחבוק ידים? הרי נהיית העשיר הכי גדול בעולם במצוות מולטי זיליונר!!! הרי אתה צריך לשיר ולרקד כל היום וכל הלילה כמו בשמחת בית השואבה, שלא ישנו כל השבוע מרב שמחה (ספח דף נא ע"ב): תנו רבנן מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו.

הרי בודאי תתעורר ותקח את עצמך בידיים, כי אין לך עצה טובה מזו, לכבוד השנה החדשה, רק אל תשכח שצריך לכוון על הכל, ולבקש למענד אלקים חיים, כלומר, שכל הטובות שאתה צריך, זה לכבוד השכינה הקדושה, כדי שתוכל לעבוד את ה' בשמחה, ותתפלל למען כבוד שמים, לפדות את השכינה הקדושה, ולגאלה השלמה, ואז תקבל תפלתך ברצון ובאהבה.

עכשו בודאי תשלח כל אשה את בעלה ותדרבן את בניה. והיא עצמה, תנצל ימים ושבבות אלו, ללמוד הלכות ראש השנה ואמירת פתח אליהו, ואמירת תיקוני זוהר ואדרא רבא וזוטא, שהרי פסק הרמב"ם, שאשה שלמדה תורה יש לה שכר, וכמו שכתב הבן איש חי שאשה גם תגיד פתח אליהו. והעיד על זקנתו שהיתה לומדת זהר וחי"י פרקי משניות. [עכשו מבינים איך זכינו להבן איש חי הקדוש].

"ואנחנו נחליץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם הביאנם אל מקומם... לא נשוב אל פתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו" (במדבר פרק לב יז-יח). כמו שהרעיא מהימנא [משה רבנו] מצוה אותנו ללמוד זוהר הקדוש דווקא, שתורת הרשב"י מאיר

עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו (זוהר פנחס ריט). כולנו לשעורי תורה!!! כולנו חפצי חיים!!! כולנו לומדים זוהר הקדוש!!!
 גימטריה של "אלול" = 76 = "לב יהודי" = "כל טוב", רמז, שלב יהודי שזוכה
 להתעורר בחודש אלול, יזכה ל"כל טוב"

תורת הרשב"י מאיר עד סוף הדורות

רק אלו שלומדים זהר ינצלו ממלחמות גוג ומגוג

אלו שלומדים זהר... ינצלו מהמבול וממלחמות גוג ומגוג כמו בתבת נח (תיקוני זוהר ח"י ע"ב ע"ד, זהר נשא). נצולים מכל פגעים רעים. (תק"ז, כגן הירק). זוכים להשבתת הקטרוגים, מבטלים את הקלפות ומביאים את המשיח (הגר"א-אבן שלמה, חסד לאברהם, דגל מחנה אפרים שמיני) מטהר ומקדש הנפש. (פלא יועץ). מקרבים את הגאולה ועושים נחת רוח גדול ליוצרים (מקדש מעט לתקוני זוהר). בחול: - שעה אחת כמו שנה שלימה. בשמחה: - אלה שנה, ובצער: - מאה אלה שנה. ובכתל המערבי פי עשר - מליון שנה תורה. בשבת: - מקבלים שכר על שעה אחת: אלה שנה תורה. בשמחה: - מליון שנה. ובצער: - מאה מליון שנה תורה. ובכתל המערבי פי עשר - מליארד שנה תורה. (אבת דרבי נתן פ"ג, אורחות צדיקים שער השמחה, הרי"ח טוב, באבא סאלי זיע"א). הם בלבד זוכים שתפלותיהם נשמעות ומתקבלות (ר"י אבוחצירא, "בגדי השן"). רק הם נקראים עובדי ה' לשם שמים, שלא על מנת לקבל פרס. וזוכים לקבל פני שכינה, ומרואי פני המלך (ר"א אזולאי, פרקי אבות). המשיח כשיבוא יאמר עליהם: "בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאלת העם!". מי יתן והיה שיתחילו ללמד עם הצאן קדושים את הזוהר הקדוש... ובודאי זוכים לגאולה בקרוב בלי חבלי משיח. (סגלת ישראל מערכת ז). לו עמי שומע לי שילמדו עם ילדים זוהר הקדוש (קאמארנא). זקנים עם נערים (בן איש חי).

זמן שווה חיים נצחיים

אצלך מתגלגלים יהלומים - תזוהר שלא תחשב שזה זכוכית. באמריקה אומרים זמן זה כסף - אצלנו היהודים אומרים זמן זה חיים!!! אבל אף אחד לא יודע כמה באמת שנה הזמן שלו!!! ואיך אפשר להפך 5 דקות ליותר משמונה מליון שנה, וזה רק במשגי העולם הזה (מלבד העולם הבא ששם יש חיי נצח, עין לא ראתה אלקים זולתך ועשה למחכה לו) - עכשו תדע שכל דקה שנה לך יותר ממיליון וחצי שנה, ולא תבזבז אף רגע - מי משגע חסר דעה שיזרק עשירות בהשג יד.

אתה רוצה עורך דין מפרסם ומצליח צמוד אליך - רופא ממחה שדואג שלא תהיה חולה שיתלונה אליך בכל שעות היממה - ברכה מבטחת לבנים צדיקים ונחת מהצאצאים - מזל טוב ומצלח כל ימי חייך - חיים ארפים טובים ומתקנים - שפע ברכה והצלחה בכל הענינים - מעתה כל יהודי יכול לזכות ולזכות.

הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת עופים

לא חרב העולם אלא בפשעה של תורה ולא חרבה ארץ ישראל אלא מפני פשעה של תורה, וכל הצרות הבאות על ישראל אינן אלא מפני פשעה של תורה שנאמר בפשע יעקב כל זאת (מיקה פרק א' פסוק ה)... (אליהו זוטא פ"א, מחזיק ברכה אות ה) ועל כן

צָרִיךְ הָאָדָם לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד בְּכָל מַאֲמָצֵי כּוּחוֹ לְצוּד הַזְּמַן מֵהַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה וּלְעַסֵּק בּוֹ בַתּוֹרָה בְּכָל מָה שֶׁאֲפָשֶׁר לוֹ כְּמוֹ הַמְּצִיל אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת מְזוּטוֹ שֶׁל יָם, וְכְמוֹ שִׁפְתוֹת הַנְּחַמְדִּים מְזַהֵב וּמַפְזֵז רַב וּמִתּוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנֹפֶת צוּפִים, (תְּהִילִים פָּרָק י"ט, י"א), (כַּף הַחַיִּים סִימֹן קנ"ו סק"א).

הִבֵּה נִתְחַזַּק בְּלִמּוּד הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם וּבִפְרָט בְּלִמּוּד בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ רְבוּתִינוּ הַפְּלִיגוּ בְּשִׁבְחָה וְעֶרְפָּה שֶׁל תּוֹרָה הַנִּלְמָדָת בְּשַׁבָּתוֹת, עַל פְּנֵי זוֹ הַנִּלְמָדָת בִּימֹת הַחַל, כְּלִשׁוֹן הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ (סוֹף פְּרָשַׁת "שְׁלַח-לְךָ") – זַכָּאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּכָל אֵינִין דְּמַשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרֵיתָא, יוֹמָא דְּשַׁבְּתָא מִשְׁאָר יוֹמִין".

מְרַנָּא הַרִיחַ הַטּוֹב, בְּסִפְרוֹ "בֵּן אִישׁ חַי" (פְּרָשַׁת שְׁמוֹת, שְׁנָה שְׁנִיָּה), כְּתָב, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כְּתָבוּ הַמְּקַבְּלִים זְכוּרָנָם לְבִרְכָה, דְּגִדּוֹל פִּעַל הַנְּעֻשָׁה מֵעַסֵּק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שַׁבָּת, אֶלְף פְּעֻמִּים יוֹתֵר מִן הַנְּעֻשָׁה מֵעַסֵּק הַתּוֹרָה שֶׁל יְמֵי הַחוּל. עַד כָּאֵן לְשׁוֹן קִדְשׁוֹ. רַבְּנֵינוּ מְרַדְּכֵי שְׂרַעֲבֵי, זְכוּתוֹ יִגֵּן עֲלֵינוּ, הַתְּבַטָּא פַּעַם בְּאַזְנֵי מִקְרָבֵינוּ, וְאָמַר: "שְׁעָה שֶׁל לִמּוּד תּוֹרָה עַל דְּרָף הַפֶּשֶׁט בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, שׁוּה לְלִמּוּד שְׁנָה שְׁלֵמָה בְּיוֹם חַל. וְשְׁעָה אַחַת שֶׁל לִמּוּד זֶהָר וְקִבְלָה בְּיוֹם חַל, הִיא כְּמוֹ שְׁנָה שֶׁל לִמּוּד פֶּשֶׁט בְּיוֹם חַל. וְלִמּוּד הַקִּבְלָה זֶהָר בְּיוֹם שַׁבָּת בְּמִשְׁךְ שְׁעָה שׁוּה לְלִמּוּד שְׁבַעִים וְחֲמֵשׁ שְׁנָה בִּימֹת הַחַל". וּפְסָק הַגְּאוּן הַקְּדוֹשׁ הַכַּף הַחַיִּים (קנ"ה סק"ב), דְּלִמּוּד הַזֹּהָר יִחְשַׁב לְלִמּוּד הַקִּבְלָה. וְכָתַב הַפְּלֵא יוֹעֵץ וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְאִפְּלוֹ אִי לֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר וְשׁוּגָה בּוֹ שְׁגִיאוֹת הַרְבֵּה הוּא חָשׁוּב לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדִכְתִּיב "וְדַגְלוּ עָלַי אֶהְבֵּה" וּפְרָשׁוּ חֲכָמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה "וְדַלּוּגוֹ" עָלַי אֶהְבֵּה, עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ. וְכִכֵּר דְּבַר בְּקִדְשׁוֹ מֵהַר"שׁ בּוֹזְגָלוֹ זְכוּתוֹ יִגֵּן עֲלֵינוּ מֵאוֹר עֵינֵינוּ בַּעַל "הַכֶּסֶף מְלֶךְ", דְּלִמּוּד הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ עוֹלָה שְׁעָה אַחַת לְעֶרֶךְ שְׁנָה שֶׁל לִמּוּד הַפֶּשֶׁט, וְהוּבָא פְּסָקוֹ בְּכַף הַחַיִּים (סִימֹן קנ"ה סק"ב), וְזֶה לְשׁוֹן הַ"כֶּסֶף מְלֶךְ" (תַּקּוּן מ"ג): כִּי לִמּוּד הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ בְּגִירָסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עוֹלָמוֹת, וְכָל שִׁפְן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין אִפְּלוֹ פְּרוּשׁ מֵאִמֵּר אַחַד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תַּקּוּן לְמַעְלָה בְּשְׁעָה אַחַת, מֵה שְׁלֵא יַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד הַפֶּשֶׁט שְׁנָה תְּמִימָה, וּמִבְטָח לוֹ שֶׁהוּא בֵּן עוֹלָם הַבָּא, מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְּמִלְכָּא, וְיִהְיֶה מְרוֹאֵי פְּנֵי הַמְּלֶךְ, הַיּוֹשְׁבִים רֵאשׁוֹנָה בְּמַלְכוּתָא דְּרַקִּיעָא. גַּם בְּתַקּוּן ל' כְּתָב (הַכֶּסֶף מְלֶךְ), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כִּמְה גְּדוֹל חַיִּיב עַל תְּלַמִּיד חֲכָם לְלַמֵּד קִבְלָה. וְעֵנְשָׁם כִּמְה גְּדוֹל אִם אֵינָם לוֹמְדִים קִבְלָה, וְגוֹרָם אֶרֶךְ גְּלוּתָא, כִּי הֵם מַעֲכָבִים הַגְּאָלָה רַחֲמָנָא לִיְצַלְנוּ, כִּי יַעֲשֶׂה בְּשְׁעָה אַחַת בְּלִמּוּד הַקִּבְלָה מֵה שְׁלֵא נַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד חֲדָשׁ יְמִים בְּפֶשֶׁטִי הַתּוֹרָה, כִּי גְּדוֹל כַּחַח לְקַרְבַּ הַגְּאָלָה. הָעוֹלָה מְדַבְּרֵי רְבוּתֵינוּ הַכֶּסֶף מְלֶךְ וְהַרִיחַ הַטּוֹב זְכוּתָם יִגֵּן עֲלֵינוּ, דְּהַלּוּמַד שְׁעָה זֶהָר הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבָּת קוֹדֶשׁ, כְּלוּמַד אֶלְף שְׁנָה פֶּשֶׁט בְּיוֹם חוּל. וּלְפִי זֶה, אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד שֵׁשׁ שְׁעוֹת זֶהָר הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבָּת קוֹדֶשׁ, הֵרִי זְכָה לְתַקּוּן כֹּל הַשִּׁית אֶלְפִין יְמֵי הַבְּרִיאָה [וְכָל הָעוֹלָם מִתְעַלָּה עַל יְדוֹ]. וּבְנוֹסָף עַל כֶּךָ חֲדוּשׁוֹ שֶׁל בַּעַל אוֹרְחוֹת צְדִיקִים (שַׁעַר הַשְּׂמֻחָה) הַמְּכַבָּר דְּלִמּוּד (וְכָל מַצְוָה) הַנְּעֻשָׁה בְּשִׁמְחָה עֲרַכּוּ כְּפּוֹל אֶלְף, נִמְצָא שֶׁכֶּאֱשֶׁר יְהוּדִי לּוֹמַד בְּשַׁבָּת קוֹדֶשׁ וּבְשִׁמְחָה תּוֹרַת הַרְשָׁב"י "הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ" עוֹלָה בְּשְׁעָה אַחַת לְעֶרֶךְ שֶׁל מְלִיוֹן שְׁנָה, (לִמּוּד פֶּשֶׁט בִּימֵי הַחוּל). וְאִיתָא בְּאַבוֹת דְּרַבִּי נַתָּן (פָּרָק ג' מִשְׁנָה ו'): רַבִּי יִשְׁמַעֵאל בְּרַבִּי יוֹסִי אוֹמַר... אִם לְמַדְתָּ תּוֹרָה בְּשַׁעַת הַרוּחַ אֶל תִּשׁוּב לָךְ בְּשַׁעַת הַדְּחַק, לְפִי שְׁטוֹב לוֹ לְאָדָם דְּבַר אַחַד בְּצַעַר מִמָּאָה בְּרוּחַ (עו"ש סו), עַל כֵּן כֶּאֱשֶׁר לּוֹמַד בְּיַסוּרִים

הכל כפול מאה, סך הכל למוד זוהר הקדוש שעה בשבת שנה מאה מליון שנה תורה!!! וכידוע ממרן קדוש ישראל הבבא סאלי זי"ע שנסע במיוחד לירושלים עיה"ק כדי ללמוד זזה"ק, ואמר שלמוד זזה"ק בירושלים דף אחד כמו עשרה דפים בשאר מקומות בארץ ישראל. (הבבא סאלי זי"ע) ושניה אחת כ-28.000 שנה תורה!!! צא וחשב בלמוד הזוהר הקדוש בשבת, בכל שניה, הנך משמח את הקדוש ברוך הוא, ומקים את הפסוק: "ועתה יגדל נא כח ה'".

מי שלא רוצה ללמוד זוהר, מחזיר עולם לתהו ובהו

ומדברי הזוהר הקדוש מבואר, מי שלא רוצה ללמוד זוהר, מחזיר עולם לתהו ובהו, ולא יכול לזכות לנשמה יתירה, ובפרט בשבת קודש חייב ללמוד זוהר הקדוש, ורק מי שלומד זוהר הוא זוכה לתוספת נשמה יתירה ותוספת קדושה, ואם נמנע, רחמנא ליצילן מפסיד חכמתו וממונו וברכות מלמעלה, מי הפתי שיפסיד את חייו בעולם הזה ובעולם הבא.

מורי ורבותי!!! על מחנה יראי השם להתאחד לכבוד השכינה ללמוד וללמד זה הקדוש, ויתקיים דברי הרשב"י עליו השלום "בדא יפקון מן גלותא במהרה בימינו אמן.

על פן התקבצו כל ישראל באחדות ובשמחה ואחזו באילן החיים ללמוד הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", וכאשר ילמדו ויעסקו כלם בתורה, תכף תבוא הגאולה בכח התורה הקדושה". ובזוהר רעיא מהימנא פרשת נשא (דף קכ"ד, עמוד ב) אמרו: דבגיגיה וקראתם דרור בארץ, ובזכותיה יתקיים "ה' בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר".

א. בספר אור תורה - לקוטנים: עוד מבאר בכמה מקומות בדבריהם, שעקר ביאת משיח הוא בזכות התורה, כמו שאמרו בפרק קמא דבבא בתרא (ח, עמוד א') מאי דכתיב, "גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים" (הושע ח', י'), ויתניא כל פסוק הזה בלשון ארמי נאמר, אי תנו, "עתה כלהו אקבצם", ואם מעט מהם, "ויחלו ממשא מלך ושרים". ואמרו שם מאי דכתיב, "אף חבב עמים כל קדשיו בידך" (דברים ל"ג, ג'), אפלו בשעה שאתה מחבב עמים, כל קדושים שלהם בידך הם וכו', וכמו שאמרו כל הנותן עליו על תורה, מעבירין ממנו על מלכות וכו' (אבות פרק י"ג משנה ה'), כי בזמן שקולו של יעקב וכו', אין הדינים ידי עשו וכו' (בראשית רבא פרשה ס"ה, ט"ז), ובפרק חלק (צ"ח עמוד ב') שאלו תלמידיו את רבי אלעזר, מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח, יעסק בתורה ובגמילות חסדים וכו', עד פאן לשונו. וכל המזכה את הרבים בלמוד הזוהר הקדוש נקרא עוסק בתורה ובגמילות חסדים באפן הכי נעלה ומקים ומציל את כל העולם כלו, ומתקשר לנשמת הרשב"י זכותו יגן עלינו, וכמו שכתב הגאון הקדוש צדיק ויסוד עולם אור טמיר ונגעלם, קדש הקדשים המלובן, מרא דרזין, מרן רבנו יעקב אבוחצירא זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו יגן עלינו אמן, בספרו דורש טוב (עמוד ע"ב) וזה לשונו: גדולה זכות רבי שמעון בר יוחאי בעולם העליון יותר מכל הצדיקים, עד פאן לשונו. וכמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה, (ספ"ה דף מ"ה עמוד ב'). ואמר חזקיהו אמר רבי רמיהו משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטר את כל העולם כלו מן הדיו מיום שנבראתי עד עתה ואלמלי אליעזר בני

וכאן עבודתו של הזקן והכסיל, היצר הרע, המצר צעדינו ושם כל כחותיו לבל נזכה לגאלה השלמה, הוא מכין טענותיו בטוב טעם כדי שלא נזכה לביאת המשיח, והוא כנחש ערמומי, מבין שכאשר בני ישראל ידבקו בתורת הרשב"י, הוא יקבל את סופו, ועל כן הוא חוזר ומבהיר, אסור ללמוד זוהר לפני שמסיימים ש"ס ופוסקים, קודם ימלא כרסו בש"ס ובפוסקים ורק אחר כך יפנה ללמוד פנימיות התורה.

כתוב בספר הקנה הקדוש, אפשר לאדם, שיהיה בקי בש"ס ופוסקים, ובאותו זמן הוא עם הארץ גמור! כיצד?

כדי ללמוד ש"ס ופוסקים מעיד הרמב"ם זכותו יגן עלינו, פי אפילו ילמד שלוש מאות שנה לא יספיקו לו, ועל זה נאמר לא עליך המלאכה לגמרי!
הבבא סאלי הקדוש, אומר ומצוה "קדם ילמד קבלה זוהר, ורק אז ש"ס ופוסקים"
"פוסקים"

וכבר ענה הבבא סאלי הקדוש, "קדם ילמד קבלה זוהר, ורק אז ש"ס ופוסקים" (בתשובתו לרב מרדכי אליהו זכר צדיק לברכה), וכן כתב הגאון הקדוש מוילנא: "יתחיל בסוד קודם, כי בלי הסוד אי אפשר לדעת את הפשט" (סדור הגר"א). וכן כתב רבנו חיים ויטאל הקדוש, תלמידו של האר"י הקדוש (הקדמה לעץ החיים) כי קדם ילמד זוהר וקבלה, פי גמרא בלי זוהר וקבלה, כעור המגושש בקיר. וכן כותב האר"י אשג (הקדמה לפני מסבירות), וכן הרשב"י הקדוש (תקוני זוהר תקון מג), וכתב המהר"ן (שיחות הר"ן), אין הדבר נכון פי אלו ספרי חכמה, וההפך הוא הנכון, כי חובה בדורות האחרונים להחזיק וללמוד חכמה זאת (זוהר וקבלה) וכן כתב מרן החיד"א זכותו יגן עלינו (מורה באצבע להחיד"א אות מ): "תקון לבעל תשובה שיאמר חמשה דפין זוהר או תקוני זוהר בכל יום".
וכבר כתב החפץ חיים זכותו יגן עלינו, שחובה על הבחורים ללמוד זוהר פרוש השבוע כל שבת, וכן למד הנוצר חסד הקדוש זוהר עם ילדים בני תשע שנים, כנגד המינות! וכן כתב הן איש חי הקדוש, זכותו יגן עלינו (הקדמה לספר בנייהו): "קיימו וקבלו היהודים, קהל עדת ישראל, להחזיק בלמוד הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מנער ועד זקן". כותב רבנו האר"י הקדוש (ספר עץ חיים, למונה הר' חיים ויטאל הקדוש) וכן כותב הרב משה קורדובירו הקדוש זכותו יגן עלינו (פרדס רמונים) כי הנשמות בדור הזה, הן מבחינת הנשמות הנמוכות ביותר בכל הדורות (עקבתא דמשיחא), ועל כן אין לנשמות בדור הזה תקון אמתי אלא על ידי אור הזוהר בלבד, כי ידוע כי הכלים והאורות ירדו בסדר הפוך זה מזה, ואין כאן המקום להאריך (זוהר בעל הסלם, פתיחה לחכמת הקבלה [כ"ז], שערי אורה ר' יוסף גיקטיליא זכותו יגן עלינו).

איך יבנה בית המקדש מחדש?

כתוב בגמרא על בית המקדש, "אמרו כל דור שאינו נבנה בימיו, מעלין עליו כאילו הוא נחרב בימיו" (ירושלמי יומא א, ה). אם כן איך יבנה בית המקדש מחדש? על זה

עמי מיום שנברא העולם ועד עכשו ואלמלי יותם בן עזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו ואמר חזקיהו אמר רבי ירמיהו משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי בני עליה והן מועטין אם אלה הן בני מהן, אם מאה הם בני מהן, אם שנים הן בני מהן.

אומר שלמה המלך עליו השלום, "בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן: וידעת חדרים ימלאו" (משלי כ"ד, ג-ד). ופשוט הוא כי זהו כנגד הספירות חכמה בינה ודעת שכן רק בחכמה (למוד זוהר ופנימיות התורה) יבנה בית (הבית השלישי) הן ברוחניות והן בגשמיות. וידוע כי בית המקדש נבנה על פי החכמה (פנימיות התורה והקבלה) אשר שלמה המלך למד היטב, ואשר נמסרה למשה רבנו מפי הגבורה על מנת להקים את המשכן. וכן ידע זאת דוד המלך עליו השלום. אשר בנה את מערת המכפלה על פי אותה חכמה (פנימיות התורה והקבלה). ואין כאן המקום להאריך.

כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק.

בימים קשים אלו העוברים על כלל ישראל ה' יצילנו ואין איש יודע מה ילד יום, ורבים שואלים ומבקשים עצה ותושיה במה לעורר רחמי שמים ולבטל כל גזרות קשות, ה' ישמרנו. בודאי צריכים להתחזק וללמוד בדברי קדשו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזוהר הקדוש, נצא מן הגלות ברחמים, (אף אם הלמוד ללא הבנה כלל כידוע מדברי רבותינו). וכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק. ורואים מזה בעליל, שרק בזכות הקריאה והלמוד בספר הזוהר הקדוש, מבטח לנו שנוצח ונגאל ברחמים בלא צרות ויסורים רחמנא ליצלן.

"כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק", שבזכות שלומדים בספרו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן, נושע בכל הנצרך לנו.

"כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק", - הדח"ק נוטריקון: ה'הגים ד'בריו חק, כלומר, שלומדי הזוהר הקדוש תורתו של הרשב"י זי"ע חק ולא יעבור דבר יום ביומו, בוודאי יכולים להשען עליו שילמד עליהם זכות בשמים, וינצלו בזכותו.

ועל ידי זה ישפיע שפע רב בכל העולמות, ראשי תבות רשב"י, שהעוסק בתורתו יזכה בסייעתא דשמיא לשפע רב רוחני וגשמי.

לכן, כל אחד ואחד צריך להשתדל מידי יום ביומו, ללמוד ולקרא בזוהר הקדוש להצלחת כלל ישראל ולקרוב הגאולה, לכן החלטנו להדפיס קונטרסים המחלקים ל-54 שפחות השנה, כדי שכל אדם מישראל יוכל לעסוק מידי יום ביומו בנקל, ובשבת ילמד עם בני ביתו, הקטנים עם הגדולים, (וכבר הדפסנו את ספר זוהר השבת) זקנים עם נערים. ומי שמעונין לעזור לכף יתיה שתף לרשב"י זכותו יגן עלינו אמן.

הגרא"א במשלי (י"ב, י"ד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ולמוכיח את חברו. שאם חברו שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע מקבל ממנו את חלק הגיהנום שלו.

ואם ברצונך לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה..." ולקרוב הגאולה - הנך יכול לחלק ספר "ערכה של שעה", המעודד ומעורר ללמוד זוהר הקדוש בכל יום, ובפרט בשבת קודש וכיום טוב.

ואם בזכותך ילמד אפילו יהודי אחד תורת הזוהר הרי תזכה למיליוני שנות תורה, כי כל הלומד שעשה זוהר הקדוש בשבת עולה לו למאה מליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה יום טוב, לכל ימי חייך, [ימי שנותינו בהם שבועים] תגיע ל- 640 מליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור למנין יהודים שילמדו בזוהר הקדוש תגיע לסכום אגדי של מליארדי שנים תורה.

ובזוהר הקדוש (פרשת ויצא קס"א) כתוב, שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע "כל עשרה ביה שכינה שריה", אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף. תגיע למספר שקשה מאד לחשב 6 זיליון ו - 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיזקפו לזכותך בנדאות!!!

חזינו השתא, עד כמה גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמץ וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסיע בכל מה דאפשר, והוסיפו לעשות חיל, ולהרבות חילים לקודשא בריך הוא ואורייתא, לאוקמא שכינתא מעפרא.

"בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאלת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: בוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמיחים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנתו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאלת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעתי".

על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח בב"א.

וכלנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה ובסגולתו וקראתם דרור" ותחזנה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביופיו יבוא ויגאלנו, ב"עוז" והדר אלקינו, ובשכר זאת א-ל חי חלקינו, ונחה עליו רוח ה' צורנו מגינינו, יגלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח לבנו, ותגל נפשנו, בישועת מלכינו, והלוואי שנזכה עוד בשנה זו, להבטחה "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" ונזכה כלנו יחד לגאלה השלמה במהרה בימינו אמן.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן: ימלוך ה' לעולם אמן ואמן:

ספר

זוהר הכשרות והשבת

דְּרָשָׁה בְּרַדְיוֹ 2000

בו יבאר סוד הכשרות שנה יסוד הצלת
עם ישראל וגאולתו, בכח זהירות בכשרות
המאכלים ובקדשת השבת יבוא משיח צדקינו
במהרה בימינו

מב"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א

פְּרֻשֵׁת וְזֹאת הַבְּרָכָה

ביום ג' פְּרֻשֵׁת וְזֹאת הַבְּרָכָה ו' תשרי
שנת תשע"ב לפ"ק

15

יצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש - 0548436784

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נהל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

מִפְתָּחוֹת

- א. מְקַשְׁיָבִים שׁוֹאֲלִים, הֲלֹא יִשְׁנֶם רַבָּנִים שְׁאוֹמְרִים לְלַמֵּד גְּמָרָא, הֲאֵם הֵם לֹא צוֹדְקִים? ..... ה
- ב. מֵאֲזַי שׁוֹאֵל, אֵיךְ אֲנִי יָכוֹל לְהִתְקַשֵּׁר לְמַפְעֲלֶכֶם הַקְּדוֹשׁ וְלִהְיוֹת לִי חֵלֶק בְּצוּרֵי הַרְבִּים הַגְּדוֹל הַזֶּה, שְׁעוֹסֵק כְּלוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם? ..... ז
- ג. נְשִׁים צְדָקְנִיּוֹת מְבַקְשׁוֹת מֵהָרֵב לְעוֹרֵר אוֹתָם עַל קְדֻשַׁת הַשַּׁבָּת, וְאֵיךְ יְכוּלִים בְּמִצָּב קִשָּׁה כְּזֶה שְׁפָלָה פְּרוּטָה מִן הַפְּסִיס לְקַנּוֹת לְשַׁבֵּת כָּל מִינֵי מַאֲכָלִים, בְּזִמְנֵי שְׂאִינִי ..... י
- ד. אֲנָשִׁים שׁוֹאֲלִים, אוֹלֵי כְבוֹדוֹ יָכוֹל לְהִסְבִּיר לָנוּ אֵיךְ יָכוֹל לִהְיוֹת שְׂרַבָּנִים צְדִיקִים גְּדוֹלִים, אוֹמְרִים שְׁמַתָּר לְאֹכֹל הַבֶּשֶׂר הַזֶּה, שְׁקַבְּלָנוּ בְּחַנּוּם לְכָבוֹד יוֹם טוֹב, וּמִי מְדַבֵּר ..... יב
- ה. מֵאֲמָרֵי זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ בְּחֹמֶר הָעֵנִין שֶׁל מַאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת ..... יב
- ו. קוֹנְטֵרְס אֲכִילָה וּבְרִיאוֹת וְחַיִּים ..... טו
- ז. יבָּאֵר הַמְּקוֹרוֹת בְּשׁוֹלְחַן עָרוֹךְ, שֶׁהַנֶּזֶק לְגוֹף וְהַנְּשִׁמָּה שֶׁל הַיֶּלֶד הַיֵּן בְּמַאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת ..... טז
- ח. דְּבַר הַזֶּה הַחֲרִיב אֶת בֵּיתֵנוּ, וְהַשְׁכִּינָה עֲדִין בְּגִלוֹת בְּעוֹנֵינוּ ..... יט
- ט. הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי נֵתָן אֲדֹלָעַר ז"ע בְּמִלְחַמָּתוֹ הַגְּדוֹלָה לְהַבִּיא מְשִׁיחַ ..... כ
- י. קוֹנְטֵרְס "אֲכִילָה וּבְרִיאוֹת וְחַיִּים" ..... כג
- יא. גְּזַרְתַּ הֶמֶן לְהַרוֹג אֶת כָּל הַיְהוּדִים הַיְתֵה רַק בְּעֵנִין אֲכִילַת טְרֵפוֹת ..... כד
- יב. גִּסַּח הַתְּנַאי עִם רַב הַמְּכַשִּׁיר בְּזֶה וּבָבָא ..... כו
- יג. אוֹדוֹת הָרַב הַמְּכַשִּׁיר ..... כו
- יד. קוֹנְטֵרְס "מִי יֵאָכְלָנוּ בֶּשֶׂר" ..... כח
- טו. מְכַתֵּב לְאֲדָמוֹ"ר מֵהַאֲלָמִין שְׁלִיטָ"א מֵאֵת צְבִי דָּוִד הָעֵרֶשְׁתָּא וְיִטְשׁ ..... כח
- טז. אֲסוּר מֵהַאֲדָמוֹ"ר מְסַטְמָעַר בְּאֲמֵרִיקָה עַל עוֹפוֹת שְׁחוּטֵי חוּץ ..... כט
- יז. קוֹל קוֹרָא לְהִסִּיר מְכֻשׁוֹל ..... כט
- יח. עוֹפוֹת מִיְחָדִים לְבֵית הַרַבָּנִית מְסַטְמָעַר שְׂבִיתָהּ הִיא בֵּית גְּדוֹל לְהַכְנִסַת אוֹרְחִים ..... לד

ספר זוהר השבת – לאבות ובנים, זקנים עם נערים
 עם לשון הקודש – מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
 מסדר על הפרשיות

ספר הזוהר הקדוש חק לישראל דף היומי
 עם לשון הקודש – מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
 מסדר על הפרשיות

סֵפֶר
זוהר הכשרות והשבת

בו יבאר סוד הכשרות שזוה יסוד הצלחת עם ישראל וגאולתו,
בכח זהירות בכשרות המאכלים ובקדשת השבת יבוא
משיח צדקינו במהרה בימינו
מב"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א

פרשת וזאת הברכה

דרשה ברדיו 2000

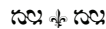

שלום וברכה לכל המאזינים.

קרין:

כבוד האדמו"ר מהאלמין שליט"א מחברם של יותר מאלף ספרים בכל שבילי התורה – תפלין, מזוזות, שבת, פשרות, שחיטה, נקור, צניעות, טהרת המשפחה, מקנאות ועוד.

הספרים על הזוהר הקדוש, ועוד, אפשר ורצוי לקבל בחנם, אצל כבוד האדמו"ר בטלפון: 0548-436784 ואצל המפיצים בכל הארץ, אשר עושים הפל בהתנדבות.

קרין, שאלה א':

מקשיבים שואלים, הלא ישנם רבנים שאומרים ללמד גמרא, הם לא צודקים?

תשובת הרב:

חותמו של הקב"ה אמת, "משה אמת ותורתו אמת", בזוהר פרשת פנחס (ריט.) כותב, משה רבנו ע"ה מצוה אותנו ללמוד זוהר הקדוש דוקא, כי תורת הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ללא הפסק ולא לתת מנוחה להקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו.

הזוה"ק מביא 172 פעמים שצריך להתרחק מהערב רב¹ והזוה"ק קורא לכל אלו שלא לומדים ומלמדים או מעוררים ללמוד זוה"ק, שהם מהערב רב, ולא עמדו רגליהם על הר סיני [העתקתי הלשונות ב-17 ספרים].

הערב רב הם: המחבלים האמתיים ומצערים את ישראל

ובתקוני זוהר (דף נ"ג) כתוב: דג גדול איהו ערב רב, דאינון (נ"א דאיהו) רב החובל, מאן חובל אלא רב מפל מלאכי חבלה, איהו חובל, ואיהי חבלה, ערב רב בנין דלילית חיבא, דבהון חבבו ישראל וחבילו ית בשריהו באת ברית, אינון רב עליהו בגלותא, ואינון דגה לישראל, ובגין דא אמרו (במדבר יא ה) זכרנו את הדגה וגו'.

[באור: מבאר הפסוק (ינה ב' א'), דג גדול רומז על הערב רב שהם תחת ממשלתו של הסמ"ך מ"ם, הנקרא רב החובל שהוא ראש לכל מלאכי חבלה, ובת זוגו נקראת חבלה, והערב רב נקראים בנים שלה, שעל ידם חטאו בני ישראל בעגל וחקלו והשחיתו אות בריתם, ואלו הערב רב נעשו ראשים על ישראל בגלות מפני ששמעו להם, והם מביאים דאגות לישראל בצער שמצערים אותם, וזה שאמר הכתוב (במדבר יא ה) "זכרנו את הדגה" - מלשון דאגה].

ובזמנא דנפקו ישראל ממצרים קטיל מניהו סגיאינו, ובגלותא בתראה עתיד הקדוש ברוך הוא לקטלא לון, ודא איהו (שמות ז יח) והדגה אשר ביאור מתה.

[ובזמן שיצאו ישראל ממצרים, נהרגו הסיגים - הם הרשעים שמתו במצת השן, וכן בגלות האחרון קדם ביאת המשיח, עתיד הקדוש ברוך הוא להרוג את כל הרשעים שהם הערב רב, שזהו זמן הברור. וזה שכתוב (שמות ז יח), "והדגה אשר ביאור מתה" - שאז תמות ותבטל הקלפה פלונית שנקראת דגה].

רק לישראל הדבוקים בזוהר הקדוש יהיה אור במושבותם

"ויבאש היאור" דא אורייתא, דאתמר בה (משלי כג) "ותורה אור", סרחת לגביהו, ואתמר בישראל (שמות א כב) כל הנו הילוד היאורה תשליכוהו, אור איהו ר"ז, היאורה בת זוגיה דההוא אור, דאתמר בה (שם י כג) ולכל בני ישראל היה אור במושבותם.

[באור: ומבאר "ויבאש היאור" זה התורה הקדושה שנקראת יאור מלשון "ותורה אור", וזאת התורה היתה מבזה בעיני הערב רב כמאמר חז"ל (בסוף סוטה) בעקבות המשיח... ותכמת סופרים תסרח, ויראי חטא ימאסו, והאמת תהא נעדרת].

וכן בסנהדרין (צא) תניא, רבי יוסי אומר, דור, שפן דוד בא בו, בית הועד יהיה (לזנות) (לזנות), והגליל יחרב, והגבולן (ישתומם) (אשם), ואנשי (גליל) (גבול) יסובבו מעיר לעיר ולא יחננו, ותכמת הסופרים תסרח, ויראי חטא ימאסו, ופני הדור כפני כלב, והאמת נעדרת, שגאמר, (ישעיה נט) "ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל".

אבל בישראל נאמר "כל הנו הילוד היאורה" וגו', כלומר, שאות כל הנו הילוד - ישראל שנקראו בנים מתי שלומדים התורה הקדושה בנגלה ובנסתר - כי אור בגימטריה ר"ז, שזהו סודות התורה, והיאורה זה נגלות התורה והם יאירו לבני ישראל בכל מושבותם].

ובספרי תלמידי בעל שם טוב ז"ע כתבו, שלפני ביאת המשיח רוב האדמורי"ם והרבנים וראשי ישיבות יהיו מן הערב רב שיעכבו את הגאולה, ורואים את זה עין בעין, כי כבר כתבו בזוהר הקדוש כי אלו שלא רוצים ללמוד זוהר הקדוש הם מן הערב רב. לכן כל רב וראש ישיבה יזהרו לעורר את הציבור ללמוד זוהר הקדוש כמבואר במסכת שבת (דף נ"ד ע"ב): פרתו של רבי אלעזר בן עזריה, וחדא פרה הויא ליה והא אמר רב ואמרי לה אמר רב יהודה אמר רב תריסר אלפי עגלי הוה מעשר רבי אלעזר בן עזריה מעדריה כל שתא ושתא, תנא לא שלו היתה אלא של שכינתו היתה ומתוך שלא

בתיקוני זוהר (תיקון מג): אמר רבי שמעון בר יוחאי זי"ע, "מי שגורם שתסתלק הקבלה והחכמה (זוהר, פנימיות התורה) מתורה שבעל פה ומתורה שבכתב, וגורם שלא ישתדלו בה, ואומר שאין אלא פשט בתורה ובגמרא (לומדים רק פשט התורה...), בנדאי הוא יסלק את המים מההוא נהר ומההוא גן, [דוחים אותו מגן עדן העליון] אוי ואבוי לו, טוב שלא נברא בעולם, ולא ילמד אותה תורה שבכתב ובעל פה, ונחשב לו, כאילו החזיר את העולם לתהו ובהו, וגורם עניות בעולם וארץ הגלות!! - ובתיקוני זוהר, (תיקון ל'): "אוי לאלה שעובדים את השכינה ביובש, ולא משתדלים בלימוד חכמת הקבלה, אבוי להם שגורמים עניות, וחרב ובזה (מלחמות) והרג ואבדון בעולם, ומסלקים את רוח המשיח".

הרי"ח הטוב - הבן איש חי, האורחות צדיקים, ואבות דרבי נתן, אומרים: הלומדים זוה"ק בחול: שעה אחת, מקבלים שכר כמו שלמדו שנה שלימה תורת הנגלה. בשמחה: כמו אלף שנה, בצער: כמו מאה אלף שנה. בשבת: כמו אלף שנה תורה. בשמחה: כמו מליון שנה. בצער: כמו מאה מליון שנה תורה.

זאת אומרת בלימוד זוה"ק שעה אחד בשבת, מקבלים שכר כמו שלמדו 100 מליון שנה תורת הפשט, איזה מתנה יפה נתנו לנו משה רבינו הרשב"י ואלהו הנביא זי"ע!!!

מי שלומד זוהר כשיבוא המשיח יאמר עליהם: "בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאולת העם!".

על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ונלך כלנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בימינו אמן.

***

קריין, שאלה ב':

מאזין שואל איך אני יכול להתקשר למפעלכם הקדוש ולהיות לי חלק בזכויה הרבים הגדול הזה, שעוסק כלו לשם שמים?

תשובת הרב:

מיחה בה נקראת על שמו, רב ורבי חנינא ורבי יוחנן ורב חביבא מתנו בכוליה דסדר מועד כל מי האי זוגא חלופי רבי יוחנן ומעיל רבי יונתן, כל מי שאפשר למחות לאנשי ביתו ולא מיחה נתפס על אנשי ביתו באנשי עירו נתפס על אנשי עירו בכל העולם כולו נתפס על כל העולם כולו, אמר רב פפא והני דבי ריש גלותא נתפסו על כולי עלמא.

בס"ד

שטר שותפות

יהודי יקר!!!

בס"ד זכית להיות שתף במאמצי הגאולה וּלְלִמּוּד זוהר הקדוש "חד שבטי ישראל", להווי ידוע לך, שבשתי דקות לימוד זוהר ליום, אתה בן עולם הבא, וזוכה להיות מרואי פני המלך!

ברצוננו להגיע לכל יהודי ויהודי באשר הוא שם! וזוהו בגדר הצלת נפשות ממש! ובך משתבח הקב"ה בכל יום!

בכמה שקלים ליום אתה נעשה שתף לרשב"י הקדוש, וזוכה לשמורה והגנה לך ולמשפחתך ובכל משלח ידך. בא והטה שקב, למפעל הקדוש שבלו לשם שמים, לקירוב הגאולה ברחמים.

זכור המשייה בפתח!

וכל מי שיכנס בתוך תיבת ההצלה של הרשב"י, יזכה לסבת מגון! ולא יחוש ולא יפחד מהאויבים, מהטילים, ומפל מיני פגעים.

הרוח כולו שקף,

תן לרשב"י ותקבל פי אלה,

בברכת אלה המגן,

מפעל הזוהר העולמי

אנא הושיטו ידיכם ומלאו את הטופס המצורף,

ושלחו בפקס: 02-9951300

לתרומות בפרטים אשראי: 054-8433385

ניתן לשלוח בפקס הצ"ל, שמות לתפלה וישועה:

וכן אפשר להתפלל וללמוד זוהר הקדוש לעלוי נשמות

תזכו למצוות ולתנים טובים!

קריין, שאלה ג':

נשים צדקניות מבקשות מהרב לעורר אותם על קדשת השבת, ואיך יכולים במצב קשה כזה שכלה פרוטה מן הכיס לקנות לשבת כל מיני מאכלים, בזמן שאין אפילו המינימום שצריך לתת לילדים לאכול?

תשובת הרב:

צבור נשות החיל שרוצות לחזק ולהתחזק בנושא שקרוב כל כך ללב כל אחד ואחת מאתנו, נושא שהוא לב לבה של האמה, סמל עם ישראל, כמו שלכל עם ועם יש דגל משלו בצבעו, ובצורה השייכים רק לו, כך לעם ישראל יש סמל ואות בינינו ובין הקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב "ביני ובין בני ישראל", הסמל שקבלנו שבת שמה, וכמה שניקר זאת יותר, וכמה שנחשיב אותה ונכבד אותה יותר, ערפה תעלה אצלנו עוד יותר ותשפיע עלינו בשפע יותר.

כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה: כל המענג את השבת נותנין לו משאלות לבו (שבת קי"ח). ועוד למדנו, כל המענג את השבת נותנין לו נחלה בלי מצרים (שם), כמו שכתוב "והאכלתיך נחלת יעקב אביך", ואנו שרים כן בזמרות בזמר "ברוך קל עליון", "נחלה לו יזכה בהר ובשפל נחלה ומנוחה כשמש לו זרחוה", וזה יעקב, פי' דוע.

שבת היא מקור הברכה. כמו שכתוב בזהר הקדוש, כל שיתא יומא מתברכאן מיומא שביעאה (זוה"ק שמות ט"א).

בשבת מתברכין כל ו' ימי השבוע (ח"ב ט"א).

כל הברכה שלמעלה ושלמטה ביום השביעי תלויים (ח"ב ט"א).

וכמה שאנו נכבד את השבת, כך השבת תברך אותנו יותר. ברפת ד' היא תעשיר זו ברפת שבת, כך כתוב בגמרא ר'ושלמי (ברכות ב ח).

עשירים שבשאר ארצות במה הן זוכין, בשביל שמכבדין את השבת (שם).

אמר להם הקב"ה לישראל, בני לוו עלי וקדשו קדשת היום [של שבת] והאמינו בי ואני פורע [אני אשלם לכם כל מה שהוצאתם לכבוד שבת קדש] (ביצה ט"ו).

הספור שאספר לכם הגיע אלי מפלי ראשון, ספור אמתי בכל פרטיו, וכל הרוצה לשמוע זאת מבעל המעשה יכול לברר אצלי את המספר שלו.

היה זה ביום שישי אשתו היתה חלשה מאד, היא לא הסתדרה לארגן את הבית לכבוד שבת קדש, הענינים בבית לא זרמו כמו שצריך, והבית לא תפקד כראוי. כך שהיה קשה מאד להכניס את השבת בזמנה, כמו שקורה אצל הרבה מאד משפחות ואפילו המיחסות שבישראל, שההכנות לשבת לא נגמרות עד הדקה האחרונה ולפעמים עד הדקה שאחרי האחרונה חס ושלום, בקשי מגיעים לכניסת השבת בנשימה עצורה והיד על הדופק.

בעלה, נקרא לו בשם משה, היה נחוש בדעתו, כך אי אפשר להכנס לשבת, 11 הילדים שבבית והאשה החלשה לעת עתה, לא יהיו בשבילו עכוב, הוא חפץ בכל

מאודו להכניס לשבת קודש ברגיעה, בנחת ובשמחה של מצוה, הוא החליט להתאמץ בכל כחותיו שאצלו בבית לא יקרה כדבר הזה לסיים הכנות בדקה האחרונה.

לשם כך גייס את כל בני הבית לעזרתו, ארגן אסיפה ביתית, וחלק לכל אחד תפקיד, הבת הגדולה קבלה על עצמה ללוש בצק ולאפות חלות כבר ביום רביעי בערב, ביום חמישי חלקו התפקידים כבר מלפנות בקר, כל הילדים ישפיעו קום ויסיעו בהכנת המאכלים לכבוד שבת, כך שעוד לפני שיצאו לבית תלמודם יהיה אכל מוכן ומבשיל לשבת, משה קבל על עצמו לסדר הבית ולהכין השלחן עד חצות הלילה של יום חמישי.

האווירה בבית השתנתה מן הקצה אל הקצה, אוירה של שתוף פעולה, אוירה של עשייה פוריה, אוירה של 'ביחד'. והעקר ביום שישי בשעה 10 בבקר הנרות כבר היו מוכנים על השלחן וכלם חכו ביחד לכניסת השבת.

השבת לא נשארת חייבת לאף אחד. היהודי משה המדבר בין שאר עסוקיו במושף השבוע היה מכין בכל שבוע עלון על קדושת בית הכנסת לחלקם בבתי הכנסיות בשכונה, יום שישי אחד בשעה 10 דופק על דלת ביתו של משה, ידידו שלמה ומבקש עלונים לחלקה בבית הכנסת שלו, משה הולך להביא לו עלונים לחלקה, ושלמה מבחין מהצד בסלון המוכן כבר לשבת, הבית הנוצץ והרגיעות השורה בבית, שלמה אינו יכול להסתיר את התפעלותו, השעה רק 10 בבקר עד כניסת השבת יש עוד חצי יום, איך אצל משה הכל ערוך ומוכן לשבת?! משה מספר לו שקרא את שכתב הבן איש חי, שהיצר הרע שם את כל כחותיו להכשיל את ישראל בהכנות הנשגבות לשבת קודש, מנסה לסכסך משהו, מפעיל לחץ של עבודה שיבאו לידי כעס וכו' וכו', "כשראיתי את דברי הבן איש חי" מספר משה, "החלטתי שאצלי לא תהיה כזאת והתוצאה הנך רואה, שלמה". שלמה לא סיים להתפעל ומרב התלהבותו גמר אומר בלבו לתמוך במשה בסכום הגון בכל שבוע, משה קבל את ברכת השבת בכל שבוע, מלבד זאת שלמה שהיה עשיר גדול גם הוזיל מכספו ותרם לפני חתנת כל אחד מילדיו של משה, הוא נתן סכום עתק שכסתה חלק מהוצאות החתנה של הרבה מילדיו של משה, בכך השבת שלמה למשה עשרת מונים והשרתה ברכה גדולה בביתו, ברכה בממונו וגם ברכה בחנוך ילדיו שלמדו מגיל צעיר לעזר בבית ולהושיט יד, וברוך ה' הקים דור ישרים מברך.

וכך כתוב בתקוני זוהר, המענגים את השבת הקב"ה נותן להם משאלותם (תק"ז נ"ח ל"ג). אשרי חלקו של מי שזוכה לכבד את השבת אשריו בעולם הזה ואשריו בעולם הבא (ח"ב ס"ד ר"ז).

ובדורנו שהפרוטה כלה מן הכיס, וכל אחד מחפש מקום להשקעה בטוחה, השבת היא ההשקעה הבטוחה ביותר, מי שמכבד את השבת השבת תחזיר לו בכפל כפלים ברכה, וכשהפרוטה חסרה יש לנו סימן לעקבו של משיח, כדאי להזכיר שאין ישראל נגאלין אלא בזכות שבת (ויק"ר ג' א). כמו שידוע שאלמלי משמרין ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד נגאלין (סו).

יעזר השם יתברך ויקוים בנו מה שכתוב בזוהר הקדוש, בהאי ספרא דא יפקון מן גלותא ברחמים, בזכות הזוהר הקדוש נקרב את הגאולה ברחמים וגם בזכות השבת. אם שמרתם נרות של שבת אני מראה לכם נרות של ציון (ילקוט בהעלותה תשי"ט), במהרה בימינו אמן.

***

קריין, שאלה ד':

אנשים שואלים, אולי כבודו יכול להסביר לנו איך יכול להיות שרפנים צדיקים גדולים, אומרים שמתר לאכול הבשר הזה, שקבלנו בחנם לכבוד יום טוב, ומי מדבר עוד שרפנים נותנים הקשר וכותבים שהכל פשר למהדרין, ואף על פי כן כבודו אומר שזה יכול להיות ממש נבלות וטרפות, מה הרפנים האלו לא יודעים מה שכתבו יודע? וזה נוגע לכל הרפנים בכל העולם?

תשובת הרב:

א. נתחיל קצת עם מאמרי הזוהר הקדוש בחמר הענין של מאכלות אסורות.

כמה נוראים דברי הזוה"ק: א. כל מה שסובל האדם בעולם הזה הוא מפני שלא נזהר במאכלות אסורות (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ב. יוצא מרשות הקדשה ונכנס לרשות הסטרא אחרא (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ג. אוי להם ואוי לנפשם כי לא יתדבקו בצרור החיים כלל ודנין אותו לאחר מיתתו כאדם מגעל, כי הקדוש ברוך הוא גועלו בעולם הזה ובעולם הבא (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"א). ד. מדבק נפשו בסטרא אחרא וגועל נפשו ורוחו, ורוח הטמאה שורה עליו (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ה. נעשה פני חיה רעה (זוהר הקדוש ח"ב דף קכ"ה).

העיון של מאכלות אסורות מעכב בנין בית קדשנו כמו שכתוב בספר האביב מהנוגע לדעת בדרנו וז"ל: ר' נתן אדלר ותלמידו ר' משה סופר מפרעשבורג מקבלים בנסתר, ר' נתן אדלר רצה לפסל השוחטים דפרנקפורט דמין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד "על חרבך תחיה" וגו', ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אף הס"ם העמיד עליו רודפים קצבים והצריך לברח ותלמידו החתם סופר רץ אחריו עשר פרסאות. [וזה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין, ורמז על זה ב"זע"ם" תצעד ארץ, ראשי תבות ז' ביחה ע' ירובין מקנאות].

וכדי להבין קצת ביתר באור, מי החריב את ביתנו אשר עדין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדין בעוננו? ומדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום? ראה בספר "ברית מטה משה" על הגדה של פסח בדרך האחרון [נדפס לפני ד' מאות שנה], וזה לשון קדשו: ועכשו שאיתרע חזקתם ראינו למפרע שדבר זה החריב את ביתנו אשר עדין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדין בעוננו. וכאשר נמצא כמה קלקולים אשר אין להעלות על הספר כי קצר היריעה מלהשתרע, וכו'. ובפרט בשחיטת

הכבשים מחמת צמרו קרוב הדבר לפשע ולקלקל ומחמת שיש להם לשחט הרבה אינם מדקדקים כל כך, וממהרים לשחט, וקרוב לודאי שמאכילין נבלות וטרפות כאשר נתברר... ומי שיהיה מותמה בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בודאי מנהג אבותיהם בידם ששוחטים את דבריהם לאמר מי יתן לנו לאכל בשר ואל תקרי וישטחו אלא וישחטו שנתחילו שונאיהם של ישראל כליה על שבקשו לאכל בשר תאוה הינו בשר נחירה ואבותינו חטאו ואינם, ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלפדים בעוונם חס ושלום, ואוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה: ואין לנו פה לדבר, ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו לנו השוחטים כמה רעות, ולא ידעו ששחטו לעצמם בסכין פגומה, כמו כן יהיה מיתתם בכלל נבלה וטרפה לכל הוא הקלפה רח"ל תשליך אותם, ומכרח להיות מגלגל בכלב וכו', עיי"ש באריכות גדול.

יודוע שעל ידי בשר פגול יצאו מן הדת לערף ג' נחצי מיליאן יהודים רח"ל, כמבאר בשו"ת "דברי חיים" (יוד ח"א סימן ז'), שאין עברה כמאכלות אסורות שמטמטם הלב הישראלי, ובעוונותינו הרבים ראינו על ידי זה יצאו מן הדת כמה קהלות בארץ לועזי שאכלו ונתפטמו בנבלות וטרפות על ידי השוכי"ם הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן הקהל (עיי"ש דבריו החוצבים להבות אש).

וב"דגל מחנה אפרים" (פרשת עקב מכתב מהרמב"ם זצ"ל), ששבועים אלה איש כפרו בתחית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שיצאו מהדת וכא עליהם מלך והרג את כלם רח"ל.

יודוע דהענש בחבוט הקבר על האוכל מאכלות אסורות. כתב בספר אור צדיקים (פרק יט'), וזה לשון קדושו: דע כי מי שלא היה מדקדק במאכלים בעולם הזה ולא היה נזהר להבחין בין אסור להתר, ואפילו אינו אסור מפרש בתורה אלא מחכמינו ז"ל. ענשו שלאחר מותו בא הממנה על חבוט הקבר ומכה על בטנו בשרביטו של ברזל ואש, עד שכרסו נבקעת ויוצא פרשנדא, ואז מהפכין אותו על פניו ומכים אותו, ואומרים לו בלע מה שהוצאת, ה' ישמרנו ויצילנו מדין הקשה הזה ומדכוותיה, ובפרט באסור בשר בחלב שהוא עון חמור, עד כאן לשונו.

וכבר אמרתי בדרשה ששמעתי בשם הרה"ק האלקי רבי אהרן רקח מבעלזא זי"ע, כי כל כחו של הרשע הגרמני ימ"ש בא על ידי שאכלו מאכלות אסורות שהיו שוחטים קלים ומזה נולד עמלק הגרמני, והיה במדה פנגד מדה מפני שלא השחילו הספינים כדבעי, השחילו את החרב של הבעל דבר שהוא שר של עמלק ועל ידי זה היה בכחו לשחט מיליוני יהודים רח"ל.

וכן הכשילו עשרות אלפי יהודים עשרות שנים בנבלות וטרפות בעיר קראקא כשהיה בעל "מגלה עמקות" הגאון הקדוש המקבל רבי נתן נטע שפירא זצוק"ל אב בית דין קראקא, והרב הקדוש בעל "מגלה עמקות" נתן תקון גדול להבעלי תשובה. ב. רב גדול שאומר לך שמתר לך לאכול הבשר בהמה הזה, יש לי עצה בשבילכם, כתבנו לפני הרבה שנים והדפסנו חוזה בין הרב שאומר לך שמתר לאכול הבשר הזה,

וגם לרב המכשיר, שבאמת כדאי לכל אחד שיקח את החוזה הזה לרב שלו ויחתם, ונראה אם הוא יסכים לחתם, ואם הוא פן יסכים לחתם, אז הוא לא מאמין בהקדוש ברוך הוא, או צריך להכנס ישר לבית משגעים, ובאמת החוזה הזה נוגע לכל אב ואם סבא וסבתא שנותנים לאכול לילדיהם או לנכדיהם, ובלי שהרב המכשיר יחתום על ניר כזה אי אפשר לסמוך עליו כלום!!!

ואקרא לכם את החוזה:

*

בולעטין #100
וועד הכשרות
ארגון מוקדש לתיקון מצב הכשרות
באמצעים של בירור, חקירה ודרישה, התיעצות, הודעה, והצעה
חודש שבט תשנ"ה

קאנטראקט בין הקונה האוכל בשר
להרב המכשיר שליט"א

קונטרס
אכילה ובריאות וחיים

תוכן הקונטרס

קונטרס זה מודפס במטרה לתת עצה נכונה לכל בית יהודי אודות כשרות האכילה ושת"י, וגם למנוע הצרות הבאות מן השמים בגלל אכילת מאכלים שאינם כשרים

1. עצה מן התורה להיפטר מצרות יהודיות.
  2. הגיע העת לערוך חשבון הנפש בגלל הצרות המתרבות והולכות מיום ליום ל"ע.
  3. אף זה היושב לבטח תחת גפנו ותחת תאנתו, עליו לדעת שישנו עולם האמת וכל מעשיך בספר נכתבים.
4. מהי אחריותו של רב שאפשר לסמוך עליו בענין הכשרות.
5. חוזה עם רב המכשיר.
6. שומר פיו ולשונו שומר מצוות נפשו.

חודש שבט תשמ"ג

יצא לאור על ידי

בית דין צדק שעל ידי כשרות המזון

בעיר נוא יארק רבתי

דפוס "נצח"

ברוקלין, נוא יארק

חוזה בין הקונה האכל בשר להרב המכשיר שליט"א

תכן הקונטרס

קונטרס זה מדפס במטרה לתת עצה נכונה לכל בית יהודי אודות פשרות האכילה ושתיה וגם למנוע הצרות הבאות מן השמים עקב אכילת מאכלים שאינם בשרים.

עצה מן התורה להפטר מצרות יהודיות

- א. הגיע העת לערוך חשבון הנפש בגלל הצרות המתרבות והולכות מיום ליום ל"ע.
- ב. אף זה היושב לבטח תחת גפנו ותחת תאנתו, עליו לדעת שישנו עולם האמת וכל מעשיו בספר נכתבים.
- ג. מהי אחריותו של רב שאפשר לסמוך עליו בענין הכשרות.
- ד. חוזה עם רב המכשיר.
- ה. שומר פיו ולשונו, שומר מצרות נפשו.

חדש שבט תשמ"ג
יצא לאור על ידי
בית דין צדק שעל ידי פשרות המזון
בעיר ניו יארק רבתי
דפוס "נצח"
ברוקלין ניו יארק

בו יבאר המקורות בשולחן ערוך שהנזק לגוף והנשמה של הילד הינו במאכלות אסורות

אנו מעתיקים כאן את הלשון של הרבנים והפוסקים המפורסמים.

א. מובא בשולחן ערוך (אורח חיים סי' שמ"ג ס"א) כשרואים ילד קטן אוכל נבלה או איסורים אחרים למרות שבית דין אינו מחוייב להפריע לו, האבא כן מחוייב (בגלל מצות חינוך) לנזוף בו ולמנוע ממנו איסור דאורייתא, [ואם האבא עושה את עצמו כאילו אינו רואה ואינו יודע, ואינו אומר לילד דבר, אז ה"בית דין" חייב למחות להזמין את האבא ולהזהירו על כך, ואם מדובר באיסור דרבנן, שגם אז מחוייב האבא לנזוף בילד, בכל זאת בענין זה אם האבא אינו נזוף בילד אין בית הדין מחוייב להזמין את האבא ולהתרות בו (מקפרי השולחן ערוך)].

ב. כל זאת מדובר כשהילד הקטן לקח את אכל האיסור בעצמו, אבל כשהאבא בעצמו נותן לילד לאכול מאכלות אסורות, אז אפילו כשמדובר רק באיסור דרבנן (החכמים ולומדים זאת מן הפסוק: "לא תאכלום" הכתוב מדבר בשרצים ובעדם, והם דורשים לא תאכלום שלא תכשילו את הילדים במאכלות אסורות, כמו כן כתוב גם אצל טומאת כהנים "אמור ואמרת" להזהיר גדולים על הקטנים) שילדים קטנים גם אסור להם להיטמאות (ע' בזה באריכות בספר שמ"ג באחרונים ויבדעת תורה וכפ' הסיים שם).

ג. הרמ"א כותב (ביו"ד דעה סימן פ"א סעי' ז') חלב של מצרית על פי ההלכה כשר (למת 6חלב אם" לילד) בדיוק כמו לתת חלב מאם יהודיה, אבל בכל זאת שלא יתנו לילדים לשותות מ"חלב אם" של גויה, כי חלב של גויה מטמטם את הלב, ומחדיר בילד טבעים רעים.

ד. הרשב"א והריטב"א ז"ל (יבמות ק"ד) כותבים שהדבר גורם טבע רע ואכזריות אצל הילד והם מאבדים את המדות היהודיות של בישנים ורחמנים.

ה. עוד כותב שם הרמ"א שגם אשה יהודיה הנוהגת "חלב אם" אסור לה לאכול מאכלות אסורות, אומרים המפרשים (ש"ד וט"ו) פשוט - שאפילו כשהאשה בסכנה חס ושלום שהיא חייבת לאכול איסור - בגלל פיקוח נפש, בכל זאת אסור לה אז להניק את הילד, כי אפילו כשהאשה אוכלת מאכלות אסורות זה מזיק לילד.

ו. עוד כותב שם הרמ"א שלמרות שאנו פוסקים (באורח חיים סימן שמ"ג, ראה לעיל בסעיף א) כשהילד אוכל מעצמו איסור שהוא רק איסור דרבנן, והאבא עושה את עצמו שאינו רואה, אין הבית דין חייב לנזוף באב, זה רק "להלכה", אך באיסורים אחרים כמו בענין חילול שבת ומאכלות אסורות חייב הבית דין למחות באב, והבית דין חייב בכח למנוע מהילד לאכול את המאכלות האסורות, וזאת למרות שמדובר באיסור דרבנן בלבד, כי מאכלות אסורות יזיק לילד בעתיד - כך כותב הפרי חדש שם - כי מאכלות אסורות גורם שהוא יהיה עם טבע רע, והסוף יהיה שהוא יצא לתרבות רעה.

ז. עוד כותב שם הפרי חדש, "שלאבוננו מאחר ואיננו יכולים להיות נזהרים בענינים אלו, זו הסיבה מדוע רוב הילדים יורדים מן הדרך ועוזבים את הדת, ורוב

הילדים הופכים להיות בעלי עזות פנים של הדור, ואין להם יראת שמים בלבם, ואפילו כשאומרים להם מוסר, הם אינם יכולים לקבל זאת וכו', ומי לנו גדול יותר מ"אחר" (אחד מן התנאים, הרבי של התנא האלוקי רבי מאיר, שבסוף ימיו יצא לתרבות רעה) שהסיבה לירידתו מדרך הישר היה - כשאמו היתה מעברת היא עברה פעם אחת ליד בית עבודה זרה, והיא התאהבה בטעם וריח של העבודה זרה, והריח הזה התפשט בכל גופה, וזה אשר גרם שירד מדרך הישר, לכן חייבים להיות זהירים מה שנותנים לילדים הקטנים לאכול", עד כאן לשון הפרי חדש (ועיין גם פו בסמוך ברכה מהחיד"א שם אות י"ד ואות נ"א).

ח. הגאון והצדיק הקדוש בעל המחבר של הספר "בני יששכר" כותב בספרו "אגרא דפרקא" (אות קכ"ו) בשמו של הצדיק ר' מענדעלע מרימנוב ז"ע תירוץ על הקשיא הגדולה, שאנו רואים הרבה ילדים כשהם קטנים עדין הם הולכים ל'חדר' ולומדים שם בהתלהבות רבה, מתפללים בכוונה, ועונים אמן יהא שמיה רבא, ומתנהגים כאילו היו הילדים הטובים ביותר, וכשהם גדלים הם הופכים להיות בעלי מדות רעות, ומפסיקים ללמוד ולהתפלל, מהיכן זה קורה, מדוע הם מחליפים את עורם, הרי זה צריך היה להיות ההיפך שבזכות לימוד התורה והמצוות שקיימו כשהיו ילדים קטנים יעמוד להם כשהיו גדולים יותר, כפי הכלל שמצוה אחת גוררת את המצוה השניה, ובינתיים מה שקורה הוא בדיוק ההיפך.

ט. משיב על כך הרבי רבי מענדעלע - שהסיבה היא שכשהיו הילדים קטנים, הוריהם פיטמו אותם באכל של גזל, אכל שקנו בכסף שאינו כשר, ואצל אחרים שהכסף היה לכאורה כשר, אך קנו אכל שאינו כשר והאכילו בזאת את הילדים, כך שהגוף ובשרם גדל ממאכלים שאינם כשרים, ועל ידי זה נבראו מדות רעות עם תאוות לכל הדברים הרעים (ה' וישמרם), עד כאן דבריו.

י. כך כותב גם האור החיים הקדוש (בסוף פרשת שמות) שכל אלו שאוכלים מאכלות אסורים, שקצים ורמשים הם הופכים בעצמם לחתיכת שרץ, וזו פונת הגמרא שעמי הארצים הינם שרצים וילדיהם שקצים, כי בכך שהם אוכלים שרצים הם הופכים בעצמם לשרצים והילדים הם ילדי השרצים.

יא. ועל כך מסיים האור החיים הקדוש, שכל זה כשאוכלים שרצים במזיד, אבל כשאוכלים בשוגג, לא הופך את הנפש ממש בעצמו לשרץ רק שהוא הופך להיות טמא ואטום, וזאת אפילו כשהוא אינו יודע כלל שהוא אכל איסור, במיוחד היום כשהאור דחוס כך שבכל הארצות כולם ביחד, כמעט ואין דבר אחד שיהיה נקי מתולעים, ולכן כל מי שרוצה לשמור את נפשו שבאמת יזהר וישמר.

יב. בתורה הקדושה כתוב: "ואנשי קודש תהיון לי" (שמות כ"ב). על המילים "ואנשי קודש תהיון לי" אומר רש"י: "אם אתם קדושים ופרושים מנבילות וטרפות הרי אתם שלי, ואם לאו אינכם שלי", הפשט הוא כך: הקדוש ברוך הוא אומר, כשהיהודים יהיו קדושים, הם לא יאכלו נבילות וטרפות, אז הם יהיו שלי, וכשהם יאכלו נבילות

וטרפות הם לא יהיו שלי, ועל המלים "לכלב תשליכון אותו" אומר רש"י: "שהכלב נכבד ממנו", הפוננה שפשמשהו אוכל טרפות הוא יותר גרוע מכלב.

יג. אנו צריכים להבין, למה אצל אף לא תעשה, אצל שום עבירה, אינו אומר הקדוש ברוך הוא שאם תעשה את העברה לא תהיה שלי, ולמה בטרפות אומר הקדוש ברוך הוא שאם אתם אוכלים טרפות אינכם שלי? הפוננה היא שאם אוכלים טרפות אין נחשבים עוד ליהודי.

יד. התוספות (הל' ה) שואלים, איך הגמרא אומרת שהקדוש ברוך הוא שומר את הצדיקים שחלילה לא יכשלו בדבר עבירה כשאינם יודעים על כך, הלא אנו מוצאים בגמרא (פסות ה) איך ששני תנאים צדיקים עשו עבירה כשלא ידעו? ותוספות אומרים, שאם הם לא יאכלו מאכלות אסורות אז בודאי שלא יכשלו בעוון מסוג כזה שאין יודעים עליהם כלל, אבל לא מעברות מסוג אחר, ועוד צריך להבין מדוע העון של האכל שאינו כשר חמור בהרבה מכל ה"לאוין" האחרים.

טו. עתה ניתן להבין מדוע אצל העברות האחרות אין הקדוש ברוך הוא אומר שאם תעשו את העברה ההיא לא תהיו שלי, ואילו רק בטרפות אומרת התורה שאם תעשו את העברה לא תהיו שלי, כי כשאוכלים טרפות הלב מטמטם, ואז הגוף וכל האברים הופכים להיות טריפה, ואז הוא כבר אינו מסוגל לעשות שום דבר טוב, שום מצוה, ומושך אותו רק לכיון העברות.

טז. הגמרא (שבת קה) אומרת: "כך היא דרכו של יצר הרע וכו'", היצר הרע משיא את האדם מיד שחלילה יעזוב את היהדות וישתמד, כי אם הוא יתחיל מיד בכך, הוא בודאי לא יאזין לו, רק הוא מתחיל בעבירות קטנות, ומשם הוא פונה לעבירות רציניות יותר, עד שהוא מוריד אותו לפי שחת, וזה שאוכל טריפה, ולבו מיטמטם והופך להיות טריפה, וכך הדם וכל האברים הופכים להיות מורעלים, ומושך אותו לעשות עבירות, וממילא קל מאוד ליצר הרע להציע לו ללכת לעבד עבודה זרה רחמנא ליצלן, ולכן – "אם אתם אוכלים טרפות אזי אתם אינכם שלי". כי אכילת טרפות גורם לכך שהוא במהרה יתפוך ללא יהודי רחמנא ליצלן. וכך אומר לנו עדות רבה של צאנז וצ"ל, שמדינות שלמות השתמדו בגלל אכל.

יז. עוד נודע לי על מכשולות אחרים בענין זה של כשרות בצבור החרדי, ולכן הכנסתי את עצמי לחקור ולדרוש את הסבך הכרוך בעניני כשרות, במיוחד בכל הקשור לייצור המסבך של ענין הכשרות, שלאחר כל העמל והיגיעה הרבה בשטח זה הצלחתי להוציא לאור את הספר "נפש ישעיה", שנשא חן בעיני הצבור והחדיר התעוררות בקרב הצבור, שבמרבית הנושאים שאנו עוסקים בספר כלל לא היו ידועים לצבור, וזה הציל את הרבים ממכשולות של אלפי יהודים ה' ישמרנו.

יח. על כן אנו רוצים להזכיר מזמן לזמן מאכלים שאנו גורמים לכך שפשאנו אוכלים אותם אנו מפטמים את המוח שלהם ואת של ילדיהם על ידי אכילתם.

יט. וחוסר זהירות בדבר הכשרות, כבר גרם לאסונות רבים אצל יהודים מחוגים חרדים כפי שכבר ידוע, תנסו לשאול את העסקנים של "הצלה" (שבכנות הגדולה של עבודתם

במשך 24 שעות היממה הן באמצע עבודת הפרנסה, והן באמצע שינתם, והן באמצע תפילתם - הינם רצים במלוא מסירות הנפש כשמדובר בענין של הצלת נפש מישראל, כמוהם ירבו בישראל, ואשרי חלקם בזה ובבא. ה' יתברך ישמרו שלא נאלץ להגיע לעזרה זו) - אדרבא, רק תשאלו אותם והשערות יעמדו לכם על הראש, כשתיועדו אלו אסונות קורים יום יום, במיוחד אצל ילדים קטנים שכל זה נגרם אך ורק בשל העבדה שהם אוכלים מאכלות אסורות (שבת ל"א ע"ב).

כ. אחד מיסודי היהדות הוא הזהירות בשחיטה ובכשרות כמבאר בשאלות ותשובות "דברי חיים" (יורה דעה חלק א' סימן ז') שאין עברה כמאכלות אסורות שמטמטם הלב הישראלי, ובעונותינו הרבים ראינו דעל ידי זה יצאו מן הדת כמה קהלות בארץ לע"ז שאכלו ונתפטמו בנבילות וטרפות על ידי השוב"ם הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן הקהל (עיי' דברי החוצבים להבות אש), וכן מובא ב"דגל מחנה אפרים" (פרשת עקב מכתב מהרמב"ם זצ"ל) ששבעים אלף איש כפרו בתחית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שיצאו מהדת ובא עליהם מלך והרג את פלם, רח"ל. וידוע מה שכתב הנודע ביהודא והמאור ושמשי, שמערמת הסמ"ך מ"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסטרא דיליה ועל ידי זה הכל ברשותי. - הרמב"ם כותב (כפי שזה מובא בספר הקדוש דגל מחנה אפרים פרשת עקב ד"ה "ומלתם" ובצפנת עננך פרשת יתרו ס"ד ד"ה שמעתי בשם הרב שלמה), שזה שאינו נזהר ממאכלות אסורות השכל שלו נמשך לטומאה והוא מגיע על ידי כך חלילה לכפירה רחמנא ליצלן, והוא אינו מקבל מוסר מחכמי הדור, והוא מביא על עצמו אסונות, עכ"ל ק.

דבר הזה החריב את ביתינו, והשכינה עדין בגלות בעוונתנו

כא. אחים יקרים - בענין חומת הכשרות, כידוע לכל כמה קשה הדבר להיות זוהר ממאכלות אסורות, וכמה חמור האסור של מי שנכשל באכילה אסורה, ה"י.

כב. כתב בספר "ברית מטה משה" על הגדה של פסח בדרך האחרון, וזה לשון קדשו: ועכשו שאיתרע חזקתם ראינו למפרע שדבר זה החריב את ביתנו אשר עדין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדין בעוונתנו, וכאשר נמצא כמה קלוקלים אשר אין להעלות על הספר כי קצר היריעה מלהשתרע, וכו'. ובפרט בשחיטת הכבשים מחמת צמרו קרוב הדבר לפשע ולקלקל ומחמת שיש להם לשחוט הרבה אינם מדקדקים כל כך וממהרים לשחוט וקרוב לודאי שמאכילין נבלות וטרפות כאשר נתברר ומי שיהיה מותמה בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בודאי מנהג אבותיהם בינם ששוחטים את דבריהם לאמר מי יתן לנו לאכול בשר ואל תקרי וישטחו (במדר י"א לב) אלא וישטחו, שהיה נתחילו שונאיהם של ישראל כליה על שבקשו לאכול בשר תאנה הינו בשר נחירה ואבותינו חטאו ואינם ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלפדים בעונם חס ושלום ואוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה: ואין לנו פה לדבר ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו

ב. ובספר "אהבת חיים" מהצדיק חכם מנחם מנשה זי"ע פרשת שמיני הביא את דברי הצדיק הקדוש חכם יהודה פתיה זי"ע, שגזירות נוראות התרגשו לבוא מחמת אכילת טריפות רח"ל.

לנו השוחטים כמה רעות ולא ידעו ששחטו לעצמם בספיני פגומה כמו כן יהיה מיתתם בכלל נבלה וטרפה לכל הוא הקלפה רח"ל תשליף אותם, ומכרח להיות מגלגל בכלב וכו', עיי"ש באריכות גדול. – וכאן בארצנו הקדושה רוב בתי שחיטה שוחטים הרבה מאד שהשוחט אינו מרגיש את היד בכלל ועוד שממהרים לשחוט וקרוב לנדאי שמאכילין נבלות וטרפות, ואם תדבר עם שוחטים חברים שלכם ותשאלו אותם על העבודה יספרו לכם הכל.

הצדיק הקדוש רבי נתן אדלער זי"ע במלחמתו הגדולה להביא משיח

כג. ידוע מה שכתב בספר "דרך הנשר" שהצדיק הקדוש רבי נתן אדלער: [מה שאמר הבעל שם טוב זי"ע, ראה בספר "דגל מחנה אפרים" (פרשת עקב), ועוד בשאר ספרי תלמידי הבעל שם טוב שכתבו: שעקר עקוב ביאת המשיח שאינו בא הוא בגלל השחיטה שמאכילים את עם ישראל בנבילות וטרפות ואם יתקנו זאת יבא תכף ומיד ממש]. אמר "למה משיח לא בא בשנת הפתר" שהיה כידוע שנת הגאולה, שהצדיקים הקדושים אמרו אז שמשיח בודאי יבא, בגלל השחיטה שמאכילים את ישראל בנבילות וטרפות רחמנא ליצלן. - ואעתיק מה שכתב שם ממקצת מספר "האבי"ב" [ראשי תבות אחינו בני ישראל בגולה] מהנוגע לדעת בדורנו וז"ל: ר' נתן אדלער ותלמידו ר' משה סופר מפרעשבורג מקבלים בנסתר, ר' נתן אדלער רצה לפסל השוחטים דפראנקפורט דמיין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרף תחיה וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אף הסמ"ך מ"ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברח. ובספר "ברכת אברהם" כתב: וזה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין ורמז על זה ב"זע"ם" תצעד אר"ץ, ראשי תבות: זביחה עירובין מקואות. - הבעל שם טוב הקדוש זי"ע שומע במתיבתא דרקייע ש"מקנה" שחיטה ועירוב הם יסודי הדת שהעולם עומד עליהם.

כד. וכתוב בספר "ברכות אברהם" פרשת ואתחנן: שמעתי שתלמידי הרבי ישראל בעל שם טוב זכרונו לברכה היו יושבים ביחד ומתנוכחים איזהו הדבר העקרי שראש ומנהיג הדור צריך להשגיח עליו. - יש מהם אמרו, שהעקר הוא להשגיח על הזביחה

ג. מהגאון הקדוש המקובל האלוקי רבי נתן אדלער כהן צדק זצ"ל אב"ד באסקאוויץ ופראנקפורט דמיין יצ"ו בעל מחבר משנת רבי נתן הגהות ופירושים על ששה סדרי משנה, וספר תורת אמת אגדה וחיודשי הלכה על התורה ושאלות ותשובות על ד"ח שו"ע.

ד. יש לרמז דהצדיק הדור נשמת משה מוכיח את ישראל ומצילים ממאכלות אסורות – וינהי אַרְי מות משה עבד ה', כאשר נסתלק הצדיק המוכיח מיד חס ושלוש נכשלים ולא יודעים הלכות שחיטה וניקור. וזהו תפקידו של כל רב בישראל לצוות ולהוכיח על זה כמו שאמר הבעל שם טוב על הפסוק "בזעם תצעד ארץ באף תדוש גוים" (חבקוק ג' י"ב), בזע"ם ראשי תבות זביחה עירובין מקואות, כלומר בתיקון אלו הדברים "תצעד ארץ", ופירש רש"י לגרש שבעה אומות, ומה כתוב אחריו פסוק י"ג: "יצאת לישע עמך לישע את משיחך", וביאר המלכים שם: כי אז יתגלה המלח המשיח וילחם מלחמות ה', וה' יושיעהו, עכ"ל. לומדים מכאן, שכאשר יתקנו זאת תיכף יצלח ויושיע מלך המשיח.

שיהיה הש"ב ירא שמים, וכן בכל שאר ענינים השייכים לזה כי חס ושלוש מאכלות אסורים מטמטמים את הלב. - ויש שאמרו, ערובין הוא העקר כי הלכות שבת פהררים התלויים בשערה (תניגה דף י' עמוד א'), והאסור חמור מאד. - ויש אמרו, מקנה היא העקר להשיגח שהמקנה תהיה כשרה בלי שום חשש, כי אם יסוד בגין האדם הוא חס ושלוש בלי פשרות קשה לו מאד להתגבר על הרע רחמנא ליצלן. - ואחר זה אמר להם מרן הרב ישראל בעל שם טוב זכרונו לברכה בזה הלשון, תיתי לי כי בעת הזאת פלפלו גם כן במתיבתא דרקיע איזה מהם עקר ואמרו כמר וכמר. - והסימן הוא במקרא (חבקוק ג') "בזעם תצעד ארץ", ראשי תבות ז'ביחה, - "ע'רובין, - "מ'קנה, כל אלה הם יסוד הארץ. עפ"ל. (ספר ברכות אברהם פרשת ואתחננו, בית אהרן בליקוטים, וכו' הוא בבעל שם טוב על התורה פרשת יתרו).

כה. הגאון הקדוש רבי הלל מקאלאמייער מביא בספרו "עת לעשות" (חלק א' שאגלה צב מערכת מא"ס), העברה של המאכלות אסורות חמור מאד, חוץ מזה שעוברים על לא תעשה בכל כזית, וחיבים במלקות, והוא נקרא רשע, הוא גם גורם לעצמו רעה גדולה ואסון גדול, כי גופו מפטם באסור, כי האוכל שאינו נקי נותן לו את הכח והאנרגיא, ובדרך זו נשמתו מסתאבת.

כו. ועברה גוררת עברה, וממילא אחר כך קשה לו לקיים את מצוות היהדות, וזה מונע ממנו את הדרך האמיתית ליראה ולאהב את השם יתברך ולעבדו באמת ובתמים, ובכל זאת הם מזלזלים במאכלות אסורות.

כז. ישנם חלקים שכל ביתם אינו מתנהל כלל על פי כללי הפשרות, וישנם אחרים שאצלהם הבית מנהל על פי כל כללי הפשרות, אך העברה היא קלה מאד בעיניהם, וכשהם נוסעים באניה או ברפכת הם מקילים לעצמם ואוכלים מכל הבא ליד, וממילא לבם מתמטם.

כח. פשהם יגיעו לעת צרה והם יצעקו להשם יתברך, אז השם יתברך ישמע להם? ואותם אלו המטמאים ומשקצים את נפשם, כשהם מפטמים את נפשם באכילת נבלות וטרפות עליהם אומר השם יתברך לא עמי אתם, אתם אינכם שייכים לי עכ"ל, ועין עוד שם יותר.

כט. החובת הלבבות כותב (שער התשובה פ"ה) שיתרחקו משבעים דברים שהם מותרים המסגלים להביא את האדם לאסור חלילה, למשל דברים שהם רק ספק אסור לפני שחס ושלוש יכשלו חלילה בדבר שהוא אסור.

ל. השל"ה הקדוש כותב (שער האותיות אות ק) בשם רבו המהר"ש ז"ל, להתרחק אלפי אמות מחשש מאכל של אסור, כי זה משאיר רשם על הגוף, וזה נשאר לנצח.

לא. כתוב ב"דרך חסידים" (מערכת אכילה אות כ"ב בשם אור הגנון פ' תולדות), כשנזהרים לאכול בקדושה, הכח של האדם מתחזק מהמאכלים ללמוד ולהתפלל בלי מחשבות זרות, אבל כשהוא אוכל מאכלות אסורות ח"ו מתגבר כח היצר הרע והוא אינו יכול להתפלל כמו שצריך בלי מחשבה זרה.

לב. החתם סופר הקדוש כותב (תורת משה פ' קדושים ד"ה המתקדשים), שרוב האפיקורסות רחמנא ליצילן שבא על האדם בא ממאכלות אסורות. עוד כותב החתם סופר ז"ל (חתם סופר עה"ת שמיני ד"ה ולא תטמאו) שנה האדם מתטמם ממאכלות אסורות אבל לא הנשמה, כי מאחר והאדם אוכל מאכל אסור, הנשמה מיד מסתלקת ממנו, והוא נשאר בדיוק כמו אדם מת כמו רשע בעת חייו רחמנא ליצילן, עיי"ש.

לג. הבעל ישמח משה כותב (בסה"ק תפלה למשה על תהלים סח), כשמשהו אוכל ממאכלות אסורות כו', הוא קשור לטמאה והוא אינו יכול להתעלות אל הקדושה, הטמאה אינה יכולה להפריד ממנו רק על ידי חבוט הקבר, או על ידי תענית ותשובה, עיי"ש.

לד. באור צדיקים (פרק י"ט) כתוב, שכל מי שאינו מדקדק במה שהוא אוכל בעולם הזה, יש לו עונשים קשים ביותר בעולם הבא, וכפי שהוא מונה שם את העונשים, עיי"ש.

לה. הראשית חכמה כותב (שער הקדושה פ"ט), שהקב"ה כביכול הוא מתקנא בעקר (נוקם) על מאכלות אסורות יותר מאשר בכל העברות האחרות, כי העברה הזו מטמאת את כל האדם, הגוף הופך להיות חתיכת טמאה רחמנא ליצילן. (כך גם מביא השל"ה בשער האותיות אות ק' ע"ש).

לו. בספר "מאור ושמש" (פ' שמיני באד"ה אל תשקצו) הוא כותב, שמאכלות אסורות מטמטם את הלב, ושווה עליו רוח טמאה, ואפילו כשהוא מקל רק בחמרא, הוא אינו יכול להשיג השגות תורה הקדושה, ואפילו כשהוא נוהג בחסידות ולומד ביום ובלילה.

לז. החפץ חיים כותב בספרו "נדחי ישראל" (פרק כ"ח כ"ט), שמכל עברה נברא מלאך רע, תארו לעצמכם כמה מלאכים רעים בורא לעצמו האדם על ידי אכילת מאכלות אסורות, כשבכל נגיסה הוא בורא לעצמו מלאך נוסף, ואותם המלאכים הרעים ממתינים לו לרגע שהוא ימות, כשאז יעשו לו צרות ויסורים, ולא יתנו דקה אחת מנוחה.

לח. הרי אז ימרטו את שערות הראש, על כך שבעולם השקר נתנו ליצר הרע את כל אשר חפץ, ולא די בכך שחטאו בעצמם, אלא שעוד לגלגו על היהודים הדתיים אשר הוכיחו על כך, וקראו להם "שוטים", כשחשבו את עצמם לחכמים ומבינים, מה יצא לי מפל החכמה וההשכלה שלי? ישאלו אותי, הרי חפרתי לעצמי בור!

לט. מיד יתחרטו על כך, כל אחד יצדיק על עצמו את הדין, אך זה כבר יהיה מאחר, לא ניתן יהיה עוד לעשות דבר, תשובה ניתן לעשות רק בחיים, כפי שידוע, וכפי שכבר ציינו לעיל, שחוץ מן העברה של המאכל האסור, הרי שגם מטמטם את הנפש על ידי מאכלות אסורות.

קוֹנְטָרַס אֲבִילָה וּבְרִיאוֹת וְחַיִּים

עֲצָה מִן הַתּוֹרָה לְהַפְטֵר מִצְרוֹת יְהוּדִיּוֹת

לבו של כל יהודי כואב עד מאד, לשמע צרות ישראל ואסונות רחמנא ליצ'לן המתרחשים יום יום, שְׁכָל אֶחָד מֵאלוֹ דִּי לְקֹרֹעַ לְגֹזְרִים אֶת הַלֵּב הַיְהוּדִי.

לכן חובת השעה על כלל ישראל כלו לערף חשבון נפש.

יהודים מאמינים בני מאמינים יודעים ומאמינים שְׁכָל מֵאַרְעַ אוֹ אֶסוֹן חֵס וְשְׁלוֹם אינו מקרה, בְּפֶרֶט אֶסוֹנוֹת הַפּוֹגְעִים בְּנָשִׁים וְיִלְדִים, וּבְנוֹסֶף לְכָךְ בְּמִדָּה כּוֹז וּבְרִצִּיפוֹת רַחֲמָנָא לִיצְלָן.

הַרְמַב"ם הַקְּדוֹשׁ כּוֹתֵב בְּתַחֲלַת הַלְכוֹת תַּעֲנִית, מְפָרֵשׁ אֶת הַמְּלִים: "וְאִם תִּלְכוּ עִמִּי קְרִי" הַתּוֹכְחָה בְּתוֹכְחָה, כִּךְ, שְׂאֵם יִתְלוּ אֶת הָאֶסוֹנוֹת הַבָּאִים מִן הַשָּׁמַיִם בְּמִקְרָה, אִזּוֹ מִמְשִׁיף הַפְּסוּק שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיף לְהַעֲנִישׁ חֵס וְשְׁלוֹם.

יוצא לפי הרמב"ם (שְׁהִיָּה מִהַפּוֹסְקִים הַגְּדוּלִים בְּיִתְרָה), שֶׁהַעֲנֵשׁ עַל אֵי עֲרִיכַת חֲשׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ כְּשֶׁמִּגִּיעַ לַפְּתַע פְּתֹאוֹם אֶסוֹן חֵס וְשְׁלוֹם לֹא עֲלִינוּ, וְלִתְקַן הַלְכָה לְמַעֲשֵׂה אֶת הַחֶסֶר שְׁגָרָם לְאֶסוֹן, לְפִי הַהוֹרָאוֹת שֶׁבְּסִפְרֵי הַקְּדוֹשִׁים הַמּוֹרִים כִּי צַד לְהַתְנַהֵג בְּכָל סוּג צָרָה חֵס וְשְׁלוֹם וְאִידֵי לְתַקְנֵנוּ עַל לְהַבָּא אֲצֵל הָאָדָם הַפְּרִטִי וְאֲצֵל מִשְׁפַּחְתּוֹ.

לכן חובה להתבונן בכל האסונות הרבים שארעו, כמו התקפות לב, החוליה הידועה, התקפות עצבים, אסמא ושאר חולי נשימה, אֶלְרִגִּיּוֹת, לַחֲץ דָם, חוּלִי מַעִים, יְלָדִים בַּעֲתִיתִים, מַחֲלוֹת אֲצֵל צְעִירִים וְאֶפִּילוּ יְלָדִים, בְּמִדָּה גְּדוּלָה כּוֹז שְׂאִין לוֹ אַח וְרַע בְּהַסְטוֹרִיָּה.

משפחות עם עשרות ילדים קטנים נשארים תומים ללא אב, רחמנא ליצ'לן, חסרון שלא נתן למלא. עשרות ילדים בגילאי 3,4,5, קמים בבקר ובוכים: "אמא! אמא!", קולותיהם נשאר בין קירות הבית ואין שומע. ילדים רפים עם לב שבור בגלל בעיות שונות הבאות כל יום לא זכו להכיר את אמם, כִּךְ שְׂאִין לָהֶם בְּפָנֵי מִי לְשַׁפּוֹךְ אֶת לְבָב הַשְּׁבוּר וְלִזְכּוֹת לְמִיָּלָה מְעוֹדֶדָת. אִמְהוֹת מְסַתְּכָלוֹת מְעוֹלָם הָאֵמֶת בְּצַעַר וּכְאֵב עַל סְבִלוֹתָם שֶׁל יְלָדֵיהֶם הָאֵהוּבִים שֶׁנִּכְרְתוּ מֵהֶם לַפְּתַע פְּתֹאוֹם וּמִתְהַלְכִים שְׁבוּרִים וְרִצּוּצִים הַרְבֵּה שָׁנִים. (הַפְּתִים מְצַטְטִים בְּצַעַר קְרוֹבִיָּהִם - חו"ל).

זהו הקדוש מסביר במצות שלוחה הקן שאין צער כצער האם כשנלקחים ממנה ילדיה לתמיד רחמנא ליצ'לן.

הלב נקרע לראות ששה - שבעה ילדים שעדין לא טעמו טעם חטא, עומדים ביחד ואומרים קדיש על אמם, לא עלינו.

עונות הדור רבים, אולם לא נעשים שום צעדים רציניים ושום מעשים חיוביים לתקן את המצב.

היכן כל הרבנים???

היכן כל המנהיגים???

מדוע שותקים המה בעת זו, עת צרה ליעקב???

לפי הוראת חכמינו זכרונם לברכה, הבעיה המרכזית שאפשר לומר עליה ובצדק שנהו היסוד והשורש לכל הצרות והאסונות היא: בעיני הפשרות ועקר הבעיה בפשרות היא פמוכן הבשר שהיא מרבה בכל מיני בעיות, לא עוברת חצי שנה מהבעיה הישנה וכבר צצה לעולם בעיה חדשה, כל פעם בחלק אחר. פעם זה בשחיטה, פעם זה בבדיקות, פעם עם סרכות ופעם עם נקור, פעם עם מליחה ופעם עם השגחה, פעם בשם מכשירים ופעם בשם שוחטים, פעם בשם קצבים ופעם בשם משגיחים ופעם בשם פלאמבעס, פעם בשם גלאט ופעם בשם מאסן פראדוקציע, פעם הבעיה היא עם לשון, ופעם עם כבד פעם עם סוויט ברעסט, ופעם עם סאלאמי נקניק.

נשאלת השאלה, מה יכול אדם פשוט, יהודי עמך, לעשות יותר מלדרש בשר כשר, עם הכשר? ובאם זה לא מספיק, מה עוד יכול הוא לעשות?

לאחר התיעצויות של הבית דין שלנו, הצלחנו בעזרת ה' יתברך, לערף תכנית מפרטת שתצליח לשנות את המצב בעזרת ה' יתברך.

העצה היא:

כל ראש משפחה יקח עט ויגיר ויכתב מכתב לרב המכשיר שלו ויבקש ממנו לענות ולחתם על המכתב.

וזהו תכן המכתב:

לכבוד הרב וכו' מוהר"ר ..... שליט"א.
מפיון שאני קונה בחנות בשר של ..... הנושא את ההכשר שלכם, וכפי המובא בספרים הקדושים שמאכלות אסורות מביאים את כל הצרות והאסונות רחמנא ליצלן, והרב הקדוש הצדיק ר' הלל מקולומייער זכרוננו צדיק לברכה כותב: "חוסו ורחמו על בניכם ובנותיכם הצעירים ואל תביאו עליהם אסונות חס ושלוש על ידי אכילת מאכלות אסורות".

אל תשכחו! שהגזרה הזו אצל המן להרוג את כל היהודים, היתה רק בענין אכילת טרפות (מגילה י"ב)

כשכתבתי את השורות הללו צלצל אלי רב מפרסם ואמר לי את הכתוב בספר המפרסם אמרי ש"י, חכמינו זכרונם לברכה שואלים המן מן התורה מניין? היכן מרמז

בכל התורה הענין של המן? ועל כך השיבו שהוא מרמז בפסוק "המן העץ אשר צויתיד לבלתי אכל ממנו אכלת". ואם כן מה השיכות של הפסוק בפרשת בראשית לענין של המן?

רואים לפעמים איך יהודי מאבד את צלם האלקות שלו, הוא נהיה משחת עד כדי כך שהוא מוכן להכחיד את אחיו, ומהיכן נובע השחתה כזו אצל יהודי? זה קורה מכך שאינו אוכל כשר, שהוא מטמטם את הלב, כפי שהרמב"ם כותב שהאכל נהיה דם, והדם זורם ללב ומטמטם אותו עד שהוא הופך אותו ל"המן" יהודי, כי הוא אכל דבר ש"צויתיד לבלתי אכל ממנו", עד כאן.

רואים מכך שלאכל אכל שאינו כשר גורם לרעה הגדולה ביותר.

ולכן אומרים ארור המן אשר בקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות, על ידי כך שהיה לו את הכח לגזר על היהודים גזרות קשות (מגילה י"ב).

כתוב גם בב"ח (ארו"ח סי' תר"ט) וזה לשון קדשו, בפורים היתה עקר הגזירה לפי שנהנו מסעודתו, עד כאן נגזר עליהם להרוג ולאבד את הגופים שנהנו מאכילה ושתיה של אסור ושמחה ומשתה של אסור, וכשעשו תשובה ענו נפשותם כמו שכתוב (אסתר): "לך כנוס את כל היהודים ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים" לפיכך קבעום למשתה יום טוב לזכר את עקר הנס.

ולכן אומרים "ברוך מרדכי היהודי", כי בזכותו היהודים נצלו מגזירתו של המן, הוא נזהר שיהודים לא יפסלו במאכלות אסורות, ולכן הוא ישב בשער המלך לשמור שאסתר לא תאכל אכל שאינו כשר.

ורק בזכות זה ששמרו ממאכלות אסורות נצלו היהודים, ולכן קראו להם "יהודי", כי אף אכל שאינו כשר לא נכנס לפיהם, (פרקי דרבי אליעזר פרק נ"ו).

כתוב בספר החנוך, שטעם אסור אכילת טרפות הוא בכדי למנוע מחלות, כי אכילת טרפות מביא את כל החלאים רחמנא ליצלן (חננו מצוה ע"ג).

הרמב"ם כותב שמאכלות אסורות מזיקים לגוף, כמו שאדם יחתך עצמו על ידי סכינים.

תוצאות אימות, כותב הרמב"ם, באו בעקבות אכילת טרפות בזמנו. קרוב למאה אלף איש נהרגו על ידי מיתות משנות רחמנא ליצלן בגלל אכילת מאכלות אסורות [ויש כותבים שהיו 700 אלף איש] (מונא בכתבי שו"ת של הרמב"ם, ובספר "צפנת פענח" פרשת יתרו דבור המתחיל ונראה, ובספר "דגל מחנה אפרים" פרשת עקב).

לכן ברצוני לדעת בטוח לפני שאני קונה בשר בחנות בשר הנ"ל שבאם הבשר הוא לא מאה אחוז כשר, ובגלל זה עלול לבוא רחמנא ליצלן על כל הרשעים (לשון גמיה) צרות ואסונות, ללא הבדל איזה אסונות, לדגמא התקפות לב, החולי הידוע, התקפות עצבים, אסמא ושאר מחלות נשימה, אלרגיות, לחץ דם, מחלת ראות, בעיות ילדים, וכל שאר המחלות האפשריות בגלל חיוב פרת, לא עלינו, האם אתם מקבלים על עצמכם את כל העונשים האיומים בעולם האמת, כפי שכותב החפץ

חיים זי"ע שמי שאוכל מאכלות אסורות מנתחים בעולם האמת כל עצם וכל אבר של גוף האדם להוציא את הטורפות, ולפי הזהר הקדוש מורידים אותו לשאול תחתית רחמנא ליצלן לתמיד.

בקצור, כל האסונות של העולם הזה ושל העולם הבא שלנו ושל ילדינו אתם מקבלים על עצמכם, אז אני יכול לאכול את הבשר במנוחת הנפש, כי אתם מקבלים אחריות כדבעי על ההכשר שלכם.

באם אתם מקבלים אחריות על כל הנזכר לעיל, אנא מכם חתמו על מכתב זה ושלחו אותו חזרה.

נְסִיחַ הַתְּנָאי עִם רַב הַמְכָּשִׁיר בְּזָה וּבְבֵּא:

אני מקבל עלי כל האסונות הנזכרים לעיל העולמים לבוא באם הבשר של חנות ..... שהיא תחת השגחתי, אינו כשר, מאה אחוז גלאט כשר, ועלול רחמנא ליצלן בגלל זה לבוא על כל הרשעים (לשון נקייה) האוכלים זה, אסונות, לא עלינו, לדגמא התקפות לב, החולי הידוע, התקפות עצבים, אסמא ושאר מחלות נשימה, לחץ דם, מחלות ראות, בעיות ילדים וחיבי פרישות לא עלינו, וכל שאר האסונות, לא עלינו, שעלולים לבוא עוד בזה העולם ובעולם הבא.

מקום החותם _____

נב. אנא לענות בהקדם האפשרי.

נעשה ונגמר על ידי בית דין של שלש:

נאום: אברהם גרינהוט, דיין

נאום: גבריאל בערקוביץ, דיין

נאום: נפתלי בראזעווסקי, דיין

כל זה נעשה ונגמר אור ליום ו' לסדר וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל, תשמ"ג לפ"ק

ועכשו נדבר קצת על הרב המכשיר:

רב שנותן הכשר, יש כבר שאלה עליו אם הוא בכלל יהודי כשר?

הוצאתי לאור ב"ה 17 ספרים על הערב רב ושם יש 172 מאמרים מהזהר הקדוש, והרשב"י פוסק שרב הרבנים הם מהערב רב, וגם לערך 140 מאמרים מתלמידי בעל

שם טוב שׂרב הרבנים יהיו מהערב רב וצריכים להזהר מהם, ורב שמקבל כסף עבור הכשרו אין לו בכלל גאמנות על פי הלכה.

ובגלל זה הגה"צ הרב לנדה שליט"א מבני ברק אולי היחיד שלא מקבל כסף עבור ההכשר שלו כידוע.

ונביא לכם דגמא מה שכתבתי בעתון אלגעמיינער דזשורנאל פשנלחמתי עם אנשי המחננו"ט (ראשי תבות מאכילי גבלות וטרפות קלב ונס), והיום כמעט כל החסידים בסטמאר מודים שהכל מה שכתבתי אז אמת ויציב ונכון וקיים!!!

ועכשו אקרא לכם מספר:

*

מִי יֹאכְלֵנוּ בְּשֵׁר

**תְּשׁוּבָה עַל הַתְּקֵפָה לְאַחַד מֵאַנְשֵׁי הַמַּחֲנוֹ"ט הַנִּקְרָא בְּשֵׁם
צְבִי דוֹד הָעֶרְשָׁקָאוּיטִשׁ**

בְּקוֹנְטַרְס זֶה מְיֻשְׁבִים כָּל הַקְּשִׁיּוֹת וּמִפְרָטוֹת הַסְּבוֹת הַמְּדִיקוֹת, כִּי־צַד
הַקְּצָבִים וְשִׁתְּפִיָּהֶם סוֹכְבוּ עֲשׂוֹת שְׁנַיִם אֶת הָאֲדַמּוֹ"ר מְסַאֲטָמְעֵר זִי"ע
וְאֲדַמּוֹרִי"ם וְרַבָּנִים נוֹסְפִים ז"ל (שְׁלִיט"א) וְכָל כָּלל יִשְׂרָאֵל בְּאַמְרִיקָה. וּמוֹבְהָר
מִדּוּעַ כָּל הַרְבָּנִים וּגְדוּלֵי יִשְׂרָאֵל יֵרְאוּ כָּל הַזְּמַן לִפְצוֹת אֶת פִּיהֶם עַל הָעוֹלוֹת
הַנּוֹרְאִיּוֹת שֶׁל מְאֲכִילֵי נִבְלוֹת וְטִרְפוֹת, חֶלֶב וְדָם.

הוֹצֵאתִי לְאוֹר עוֹלָם בְּחִמְלַת ה' עָלַי

שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס

אבדק"ק בארא פארק

שְׁנַת תַּשְׁנ"א לִפ"ק

מִכְתָּב לְאֲדַמּוֹ"ר מִהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

מֵאֵת צְבִי דוֹד הָעֶרְשָׁקָאוּיטִשׁ

שְׁאֵלָה א'

כִּי־צַד הַנֶּכֶם מְסַגְּלִים לְכַתֵּב יוֹמָם וְלַיְלָה נֶגֶד הַבֶּשֶׁר, בְּמָקוֹם שֶׁיּוֹדְעִים הַנֶּכֶם טוֹב
מֵאֵד שֶׁהָאֲדַמּוֹ"ר מְסַאֲטָמְעֵר ז"ל בְּעֶצְמוֹ שֶׁגֵּר מְכַתֵּב וְצָנָה עַל כָּל חֲסִידָיו לְקַנּוֹת
בְּאַטְלִיז שֶׁל סַאֲטָמְעֵר, וְהַמְּכַתֵּב הִיא מְדַפֵּס בְּעֵתוֹן "דְּעֵר אִיד" וּמְפָרְסֵם בְּ"דְּעֵר
אִידִישְׁעֵר קְנוּאֵל" וְכֵן תּוֹלָה כָּל הַזְּמַן בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ שֶׁל סַאֲטָמְעֵר וְלֹא יִתְּכֵן שְׁלֹא
תִּדְּעוּ מִמֶּנּוּ.

צְבִי דוֹד הָעֶרְשָׁקָאוּיטִשׁ.

תְּשׁוּבָה עַל שְׁאֵלָה א'

לְחַבְרֵי הַיְקָר צְבִי דוֹד הָעֶרְשָׁקָאוּיטִשׁ נ"י (שְׁנֵדִקָּה לִי שְׁאִינוֹ שְׁמַכֵּם הָאֲמַתִּי, כְּמוֹ שֶׁהִגִּיעוּ אֵלַי שְׁאֵלוֹת
דּוֹמוֹת מְדוּד בְּרִיקָמוֹ וּמִמַּשָּׁה קְיִימָאוּ בְּמִדְפָּס בְּסוּפֵר אֲכִילַת בֶּשֶׁר הַלְכָה לְמַעֲשָׂה). וְכִיּוֹם זֶהוּ שְׁמַכֵּם הַנִּקְרָא

דוד הערשקאוויטש, כנראה הייתם מכרחים להוסיף שם, על כן הננו מאחל לכם מזל טוב לכבוד שמכם החדש והקב"ה יעזר שעתה תשובו בתשובה שלימה ותעוררו אף אחרים לחדל מלאכול בשר נבלות וטרפות, חלב ודם.

כדי שתבינו מעט את דרכם של הקצבים שהמשנה בסוף קדושין מעידה עליהם שהם שתפי עמלק.

מעשה א':

אסור מהאדמו"ר מסאטמער באמריקה על עופות שחוטי חוץ

כידוע הוציא האדמו"ר מסאטמער זי"ע אסור על שחוטי חוץ והאסור מדפס בספר מלחמת ה' במקום שהודפסו כל הקול קוראים ונעתיק זאת כאן:

קול קורא להסיר מכשול

כבר הודענו כמה פעמים, שבה"טשיקען מארקעטס" (אשתי), אם אין בעל המארקעט (אשתי) איש מהימן אז אפילו אם עומדים שם שוחטים יראי שמים יכולים לבוא לידי מכשולות גדולות של נבלות וטרפות ממש, זולת אם עומד שם משגיח תמיד, שאין עליו באותה שעה שום תפקיד אחר רק להשגיח שהעופות שנשחטו בכשרות תהיינה תחת פקוחו בלי העלמת עין אפילו שעה קלה עד אחר החתימה. מפני האחריות הגדולה שיש בזה העמדנו משגיחים בכמה חניות שתכף אחר השחיטה קדם שנתעלם העוף מעיניהם וחתמו את העופות שנשחטו תחת השגחתנו בחותמות (פלאקטעס) שלנו.

היות ששמענו שישנם אנשים המקילים בזה, באנו להזהיר עוד הפעם באזהרה חמורה שכל מי שרוצה להיות בטוח שאינו אכל נבלות וטרפות לא יקח לביתו עופות שאינם חתומים בחותמות שלנו. ולא יקנה רק בחנויות אטליזים שאינם מכניסים לחנותם רק העופות החתומים בחותמות שלנו בלי יוצא מן הכלל. מזמן לזמן נפרסם אי"ה את שמות האטליזים שאין מוכרים רק עופות בחותמות שלנו.

וזאת לדעת כמו שכבר הודענו, שבכל זאת ההשגחה שלנו היא רק על השחיטה ולא על כשרות האטליז כבעניני מליחה והדחה וכו' כי אודות זה מכרח הקונה בעצמו לחקור היטב על מי הוא סומך עצמו.

גם זאת לדעת שמפני שיש קשיים גדולים בהשגחת שחיטת חוץ לעיר מחמת כמה טעמים, לכן השגחתנו מגבלת רק לעיר ניו יארק, ומי שקונה משחיטת חוץ לעיר ישגיח בעצמו בשבע עינים ממי לוקח ועל מי הוא סומך.

ע"ז באעה"ח ג' לסדר ויקרא ראש חדש ניסן ה' תשכ"ג לפ"ג, פה ברוקלין יצ"ו.
התאחדות הרבנים דארצות הברית וקאנאדא

יואל טייטלבוים (כ"ק אדמו"ר מסאטמער שליט"א - נשיא)

לוי יצחק גרינוואלד (הרב דקהל ערוגת הבשם - סגן נשיא)

ואלו שמות הרבנים הגאונים שליט"א ועד הפועל והמרפזי (על פי סדר הא"ב) אשר באו על החתום על הדברים הנ"ל:

(הרב מקוויאשד)	אלעזר שפירא
(הרב מלאנצהוט)	אלטר יעקב יצחק וואגשאל
(הרב מטארטיקאו)	אלכסנדר אשר באב"ד
(הרב משאמשאן)	גבריאל יודא איליאוויטש
(הרב מקראסנא)	הלל ליכטנשטיין
(ראב"ד בודאפעסט)	הנניה דב קאהן
(הרב מאונסדארף)	יוסף צבי הלוי הורוויץ
(הרב מפאפא)	יוסף גרינוואלד
(הרב מוואויזיסלאו)	ישכר בער הלוי ראטענבערג
(הרב מאויוואה)	יוסף משה מיזעלס
(הרב מבארדיוב)	יקותיאל יהודה האלבערשטאם
(הרב מפאלטיטשאן)	ישראל אברהם שטיין
(הרב דקהל עטרת צבי פארעסט הי"ל)	יצחק אייזיק אייכענשטיין
(הרב מסאמבאטהעלי)	יהושע פ"ץ
(הרב מקאפיש)	יעקב סג"ל לעבאוויטש
(דומ"ץ דקהל עדת יראים)	יוסף אליהו הפהן שטיינער
(הרב מסיגעט)	משה טייטלבוים
(הרב דקהל תורת חיים ויזניץ)	מרדכי האגער
(ר"מ נייטרא)	הרב משה ביק
(הרב מדעברעצין)	משה שטרן
(הרב מטעמעשוואר)	משה אריה לעוו
(הרב מטאקאי)	מנחם זאב שיק
(הרב משארמאש)	נפתלי הירצקא העניג
(הרב דקהל עדת יראים)	עזריאל יודא לעבאוויטש
(הרב מקראלי)	צבי הורוויץ
(הרב מקאשוי)	רפאל בלום
(הרב משאפראן)	שמעון ישראל פאזען
(הרב מטשאקאווא)	שמואל אברהם זעלטענרייך
(הרב מפרעשבורג)	שמחה בונם גרינבערגער
(הרב מטענקע)	שלמה זלמן פרידמן

הרבי זי"ע אבן שלח מכתב שיקנוו בשר רק באטליז שלו [ועל זה יש לנו באור גדול], אך הבה נתבונן כיצד הוליקו שולל יהודים יראים ובתוכם האטליז של סאטמער.

ידוע שבווייליאמסבורג קימת מערכת שחיטה הנקראת "נארט 4" בהכשר התאחדות הרבנים וכל המודקדקים בכשרות השתמשו בשחיטה הזאת, המבקשת בצבור, ונוסף לכך הרי היה אסור על עופות אחרים משחוטיו חוץ.

מה עשה הבעל דבר?

שוחטים שתפים באטליז הסיטונאי מקבלים הכנסה רשמית מהאיטליז, מלבד היותם שתפים בעסק הסיטונאי.

חלק מהאנשים היו תושבי בית אצל הרבי שהיו נקראים נאמנים לרבי עד כדי מסירות נפש ממש. הם היו (ועוד עד היום) בעלי בתים על הבשר המיוכא לפלל, הן בעופות והן בגסות, ולפי שלרבי לא היו ילדים לא עלינו היו מספרים לרבי מעשיות שלא היו ולא נבראו, אי תשאל, כיצד יתכן להטעות רבי צדיק בדברים כאלו? הרי רוח הקודש מפעפעת בו והוא רואה הכל?

התרוץ הוא פשוט, לא הכל מגלים לצדיק ואפשר גם אותו להונות.

תארו לעצמיכם שהרבי מסאטמער בעצמו היה אומר שרימו בכתב את הרבי מבעלזא והרב מטשעבין זי"ע שלפי הרבי מבעלזא ורוב גדולי ישראל ענין הבחירות הוא מצנה. ולפי דעת תורה מהרבי מסאטמער ענין הבחירות בארץ ישראל הוא ענין של עבודה זרה ממש ויותר גרוע. (כמו שהבהיר הרבי מסאטמער בדרשה פעמים שמוטב להשתחווית 1000 פעמים לשתים וערב מאשר לדבר מילה אחת בעברית). וזאת למרות שהרבי מסאטמער היה נכנע בפני האדמו"ר מבעלזא זי"ע והחשיב אותו כמלאך אלקים. ובכל אופן סבר הרבי מסאטמער שאפשר לרמות צדיק, ובאמת מוכא כבר בתורה הק' 'אשר נשיא יחטא', ויתיר חלב. והנשיא בימים ההם בודאי היה מספיק גדול, ואף על פי כן היה עלול לקרות שאכלו חלב, אך זה היה בשוגג. גם כן ידוע שאפשר לרמות הצדיק הגדול ביותר כיעקב אבינו ויוסף הצדיק, וכן כמו שהצליחו להסתיר מבעל "מגלה עמקות" בעיר קראקא".

~~~~~ ❖ ~~~~~

ה. ויותר גרוע הוא כשאומרים בשם הצדיק דברי שקר שלא היו ולא נבראו כמו שהסאטמער רבי זצ"ל אמר בדרך מליצה על הגמרא במסכת ברכות, המספרת על רבן יוחנן בן זכאי לפני פטירתו, שבכה ואמר שיש לפניו שתי דרכים, דרך אחת לגן עדן ודרך שניה לגהנום, "ואיני יודע לאיזה דרך מובילים אותי". ביאר הרבי מסאטמער כוונת הדברים: כל זמן שהאדם חי הוא שומע אם אומרים על שמו דברי שקר ויכול להכחישם, אך אחרי פטירתו "מוליכין אותו" - התלמידים מוליכין אותו, דהיינו, את דבריו, כל החפץ מוסיף לפי טעמו על הדברים המקוריים וממילא הרב אינו יודע האם האנשים יקבלו את דבריו לטוב או חלילה להיפך, עד כאן.

ולענייננו ראינו שכן כך קורה במציאות שרימו את הרבי והוליכו בשמו שמועות שונות, הכל כדי לרמות את הצבור קוני הבשר, שידמה להם כאילו הרבי או ההתאחדות נותנים השגחה על הבשר של ווינשטאק, ובענין זה שאפשר להונות את הצדיק, ידוע מה שנעשה עם פסל מיכה תחת הנהגתו של משה רבינו ודור דעה ארבעים שנה במדבר, ואעפ"כ נעלם זאת שלא ידעו אודות הפסל, וכן תחת הנהגתם של שופטים היו עובדים עבודה זרה הרבה כמבואר בשופטים, וכן תחת הנהגתו של יאשיהו המלך שהפך עולם ומלואו בביעור ע"ז בכח של מלכות, ויאשיהו היה צדיק גדול כמו

שמעיד עליו הפסוק (מלכים ודברי הימים), ואעפ"י כן היו ליצני הדור עושים מה שליבם חפץ שלא בידיעתו, כמו שאמרו חז"ל.

ובפרשת דברים (א, י"ג) "הבו לכם אנשם חכמים ונבונים לשבטיכם ואשימם בראשיכם", ופירש רש"י, שהם ניכרים לכם שאם בא לפני מעוטף בטליתו איני יודע מי הוא ומאיזה שבט הוא ואם הגון הוא, אבל אתם מכירים בו שאתם גדלתם אותו לכך נאמר "וידועים לשבטיכם", עד כאן לשונו.

וכתב על זה ב"דברי שלום" להגה"ק מוה"ר אברהם שלום מסטרופקוב זצ"ל (בן הרה"ק משינאווע ז"ע) וזה לשונו, הנה יש להוכיח מזה גודל מעלת הצדיקים, אפילו כשיש איזה מחלוקת בין איזה צדיקים ושומעין מהם שאחד אומר על חבירו דיבורים כנגדו, ידוע שזה מחמת בעלי לשון אשר היצה"ר רוצה להפריע הצדיקים ותלמידיהם מעסק מצותם ותורתם על כן הוא מעמיד הולכי רכיל בשקרים שונים, וקלי הדעת אומרים, כיון שהרבי הוא בעל רוח הקודש, איך אפשר להטעותו, ומזה באים חס וחלילה לפקור באמתיות צדקת הצדיקים הקדושים האמיתיים, ובאמת מי שאומר כה, שאי אפשר להטעות את הצדיק, הוא אפיקורסות, כיון שמצינו שאפילו משה רבינו עליו השלום אדון הנביאים אמר "וידועים לשבטיכם", שאם בא לפני מעוטף בטליתו איני יודע וכו' ואם הגון הוא וכו' אלא על כרחך שאם בא איש צבוע לפני הצדיק ורוצה להטעותו שהוא איש כשר אפשר שהצדיק אינו יודע פנימיותו, כמו שאמר משה רבינו עליו השלום איני יודע מי הוא, עד כאן לשונו.

ובפרשת וישלח על פסוק (ל"ב, ט) "והיה המחנה הנשאר לפליטה" וגו', פירש האבן עזרא וזה לשונו: כי אין הנביא יודע הנסתרות, אם לא יגלה לו ה', ואלישע אמר: "וה' העלים ממני" (מלכים ב' ד' כ"ז), עד כאן לשונו.

הרי שמשה רבינו ואלישע הנביא לא ידעו, וכן שאר הנביאים לא ידעו, רק מה שהגיד להם ה' יתברך, אבל שאר הדברים יתכן שנעלם גם מהם, ויתכן שידעו אבל אינו מוכרח, ואפשר שיתעלם מהם. ומצינו ביעקב אבינו עליו השלום "ולא ידע יעקב כי רחל גבתם", אבל החסידים אומרים כי רק אצל יעקב היה יכול להיות דבר כזה שלא ידע מה שנעשה תחת רשותו, אבל לא אצל מרן ז"ל ... וכן רק את יצחק אבינו היה אפשר לרמות, אבל הרבי גדול מכולם ואותו אי אפשר לרמות, ומוכרח שידע הכל ויכול הכל, וממילא ראייה ברורה שהכל היה טוב.

ומבואר בספר מלאכים שנמצאו מכשולים של כרת רחמנא ליצלן תחת גדולים מדורות קדומים, כגון אסא מלך יהודה שהיה צדיק והיה לו כח של מלאכות, ואף על פי כן נאמר (מלכים א' ט"ו י"ד) "והבמות לא סרו", פירש רש"י, במות היחיד שהורגלו ליקרב עליהן לשמים משחרבה שילה עד שנבנה הבית שהיו הבמות מותרות לא סרו עתה ואף על פי שנאסרו משנבנה הבית והיו עונשים עליה כרת, עד כאן לשונו.

וגבי יהושפט שהיה צדיק, נאמר (מלכים א' כ"ב מ"ד) "אך הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות", וכן גבי יהואש (מלכים ב' י"ב ג) "ויעש יהואש הישר בעני ה' וגו' רק הבמות לא סרו" וגו', וכן גבי עזרי' (מלכים ב' ט"ו ג) "ויעש הישר בעיני ה' רק הבמות לא סרו" וגו', וכן גבי יותם שהיה צדיק מופלג (כמבואר ברש"י דברי הימים ב' כ"ז ב) "ויעש הישר בעיני ה' ככל אשר עשה עזיהו אביו" הטובות שעשה אביו, וזהו שאמר ר' שמעון בן יוחאי במסכת סוטה, אלמלא יהיה אברהם אבינו מקבל עליו כל עוונות הדור עד לו, אני הייתי מקבל חטאי הדורות מאברהם עד לי, ואם היה יותם בן עזיהו עמי היינו מקבלים עליו מאברהם ועד סוף כל הדורות וכו', עד כאן לשונו, עיין שם) ואף על פי כן נאמר (מלכים ב' ט"ו ל"ד) "רק הבמות לא סרו" וגו' עד חזקיהו המלך שאצלו נאמר "הוא הסיר את הבמות".

ובימי המהרש"ל זצ"ל נמצאו מכשולים של חלב תחת הנהגתו והנהגת שאר גדולים שבימי, כמבואר בספר ים של שלמה, ושם במסכת חולין פרק גיד הנשה סימן יט כתב וזה לשונו: אני הגבר ראיתי שרוב המנקרים שלנו אף על פי שמחמירים בענין ניקור לחתוך אפילו מההיתר, ובכל זאת נמצא הרבה פעמים שמקילין בחלב לכן נהגתי עצמי שלא לאכול בשר מנוקד עד שיבדוק הבשר על ידי עוד מנקר, עד כאן לשונו עיין שם.

ובכרתי (להגאון הקדוש מורנו הרב יונתן אייבעשיץ זצ"ל) כתב בסוף סימן ס"ה וזה לשונו: בזמן הזה יש להחמיר יותר שלא לסמוך על חזקת כשרות המנקר, כיון דעכשיו רבו החומרות וכבד עליו הטורח ועל הרוב אינם בני תורה ואין לסמוך בניקור כי אם על בקי וירא ה' מרבים, עד כאן לשונו.

עוד כתב וזה לשונו: מיום עמדי על דעתי שלמדתי הלכות ניקור להיות בקי בהן ובשמותיהן, לא סמכתי על מנקר כי אם מה שהייתי מנקר בעצמי ויגיע כפי אכלתי, עד כאן לשונו.

ובספר צנה לדוד (להגאון מוה"ר דוד דייטש זצ"ל, מגדולי ספרי הניקור בשנת תק"ח) כתב וזה לשונו: ראיתי מנקרים חותכין בשר ואומרים זה חלב ועל חלב גמור אומרים שזה בשר, וכמה פעמים עמדו המנקרים ואומרים בחוצפה כך קבלנו וכך מנהגינו מקדם, והיינו בעיניהם כמתעתע באומרם אם אמת אתך למה אין מזוהירין לנו הרבנים אשר בארץ המה חכמי הדור על זה, ואני בעיני אמרתי להם בודאי חכמי הוראות לא ידעו מזה המכשול. ועל מנהגך אני אומר דור התפוכות המה ומנהגם לגהינם, עד כאן לשונו.

ובספר שו"ת בית יצחק (יורה סימן ס"ד) כתב אודות הרבנים שמשכו ידיהם מן המנקרים בשר מליתן השגחה עליהם וסומכין על המנקרים שלמדו איש מפי איש, ולפעמים גם רבי לא שנה ואם כן תלמידו מניין לידע, וגם בחלק הפנימי הכל ממשמשין הו נשים ועבדים וקטנים, ובפרט שוחטי זמנינו שלומדים דיני שחיטות ובדיקות מחדש ולקחו קבלה מהרב וענין ניקור לא ראו ולא ידעו כלום ועם כל זה לאחר שנתמנו לשו"ב עושים את עצמם למנקרים והעולם סומכין עליהם ואין מי שישגיח עליהם, והכל מפני שגם הרבנים בעלי הוראה אינם בקיאים בטוב ענין זה, על כן צריך הרב ללמוד בעצמו מקודם בטוב סדר הניקור בחלק הפנים, עד כאן לשונו (מובא בהקדמה לספר גבעת פנחס).

ושם בספר גבעת פנחס כתב וזה לשונו, הרבה שנים שאני עוסק בעניני ניקור והייתי בהרבה עיירות גדולות וקטנות, וראיתי בעונותינו הרבים שיש הרבה מכשולים ועוררתי עליהם וכולם נתנו לי טובת עין, עד כאן לשונו.

ועיין בקונטרס דרכי חיים לה"ר רפאל ז"ל, משמש בקודש אצל מרן הקדוש בעל דברי חיים זי"ע, והקונטרס מפורסם לאמיתי (וידוע שגם הגה"ק מהר"ד מבעלזא זי"ע היה מעיין בו לפעמים) ובסופו מספר על מכשול בענין החלב תחת הנהגתו של הדברי חיים ובית דינו, אבל נחרדו תיכף לתקן המכשול. וכבר הזהיר החפץ חיים זצ"ל בספרו דבר בעתו וזה לשונו, ומה מאד יתמרמר על זה שבדבר תוכחה קלה היה יכול להסתלק מכל אלו הדינים, ואל יתפתה בנפשו לומר, שבודאי לא יהיה הדין עליו לבד, כי אינו יחיד בעירו. כי לעומת זה תדע, כשנתחייב אדם בערבות גדולה לכמה עשרות אלפים דינרים, אפילו נתערבו אתו עוד כמה וכמה אנשים, מיהו כשמגיע לזמן התשלומים, אפילו אם יגיע עליו רק חלק מן הערבות, הוא שכהיום נתרבה מאוד ענין אכילת איסורים, וכאשר תבוא לחשבון, יגיע לאלפי כזיתים של איסור, הנאכלים בשבוע אחד ובמקום אחד וכו' וכו'. וכל שכן אלו האנשים אשר יש בידם לזרז את אנשי עירם להחזיק במצוה זו של קדושת המאכלות, ולמנוע נפשות ישראל מאיסורים והתרשלו, בודאי עיקר האשמה תהיה עליהם, וכדאיתא בתנא דבי אליהו כל מי שסיפק בידו למחות ולא מיחה ולהחזיר למוטב ואינו מחזיר, כל הדמים הנשפכים אינו אלא על ידו וכו', עיין שם.

ונסיים בדברי הגאון שר התורה מוה"ר שלמה קלוגער זצ"ל, שכתב בספרו טוב אעם ודעת חלק א' בפתחי שערים, אודות השוחט רע מעללים מק"ק בארדיטשוב שזכה להרחיקו ולהעבירו מהשחיטה, וזה לשון קדשו: "ללמד דעת לדורות אולי יזדמן עוד למעשה כזה ידעו איך להתנהג ולקיים החכמה תחי בעליה בשני עולמות. והלואי כד שכיבנא יפוק לקדמנא זכות זה מיום שביערת הרעה הזה מן העולם, וכן יאבדו כל אויבך ה', ועלינו יערה רוח ממרום", עד כאן לשונו.

ובודאי אם היו מכשולים תחת מלכות בית דוד כנל, הזמן שצדיקים היו שולטים ולא היה עולם של הפקר, ואם נמצאו מכשולים של חלב תחת הנהגתו של המהרש"ל ז"ל ושאר גדולים שבימיו, וכן בדורות שאחר כך תחת הנהגת גדולי עולם כמבואר לעיל, וכל ההמון חרד בלי הפקרות, למה לא

וויינשטאק נתן כל כמה שבועות לבית הרבי, מאות עופות בחנם (ששחטו בהארטפארט קאנטקעט במפעל 'כשר בעסט פאלטרי') 1000 עד 1500 עופות שחט שוחט אחד בשעה. היו שוחטים ששחטו 500 עד 600 בשעה.

אני הייתי שם בשעת מעשה, ומעשה שהיה כך היה:

עופות מיחדים לבית הרבנית מסאטמער שביתה היה בית גדול להכנסת אורחים כידוע.

השחיטה בויליאמסבורג ליד הארטפארט קאנטקעט התקיימה מידי שבוע ביום רביעי משעה 6:30 עד 11:30 בצהריים. היה זה באחד הפעמים בשעה 11:15 באמצע השחיטה, אני שומע שוחט מבני ביתו של הרבי צועק, הוציאו חלף חדש, נגשים לשחוט לרבנית מסאטמער. פרסו ניר על הדלפק וזה היה סימן שמכאן כל העופות מיעדים לרבנית מסאטמער.

תארתי לעצמי שהשוחטים ששוחטים מ-1000 עד - 1500 עופות לשעה ואינם מורטים נוצות הצואר ושוחטים בדרסא אחת ושוחט אחר בהובאה אחת ובהגרמה וכו', ישחטו לרבנית בצורה אחרת, ביראת שמים יתרה ויקפידו יותר על הגרמות וכדומה, אך אני מבית וחשכו עיני, ממשיכים לשחוט באותו אופן, מאום לא השתנה, רק מה, נטלו ספין (חלף) חדש. שוחטים עם הגרמות בדרסא ואין מורטים הנוצות.

ועתה רבותי תבינו מעט שכאשר נותנים לבית הרבנית עופות כה רבים, בפרט בעבור ההכנסת אורחים של הרבנית, שהרבנית היתה מנהיגה ומנהיגה עדין, וקבלו בחנם לעובדי הישיבה וכדו' וכך קבלו מהקצב אלפי עופות כל שנה, כידוע. אפשר להבין מדוע היה הקצב כה מקרב לרבנו זכר צדיק לברכה.

הרבי מסאטמער בעצמו ברו שבנטילת כספים מהציונים שיך כח הפועל בנפעל. כל שכן באכל הנתן בחנם, בטוח שיך כח הפועל בנפעל, כפי שהגמרא אומרת במסכת חלין אצל עובדיה (עין שם). גם במסכת גיטין, מספרת הגמרא כדלהלן: עבדי ריש גלותא היו מצערים את רב עמרם חסידא, העבדים השכיבו אותו פעם על השלג,

יוכלו להמצא מכשולות גם בימי מרן מסאטמאר זצ"ל בלי ידיעתו בעולם של הפקר שבמדינת אמריקה, מקום זיפנים ורמאים וקלים וריקים אשר אין לשום אדם שליטה עליהם ומי יאמר להם מה תעשה, ויכול להיות שלא ידע מרן ז"ל עם מי יש לו עסקים, וכמו שהיה זה מציאות אצל משה רבינו ע"ה.

1. רב עמרם חסידא כי הוּו מצערי ליה בי ריש גלותא הוּו מגנו ליה אתלא (דרך לאחוז לו חולה מחמת צנה כמפורש שם בגמרא ורפואתו בשרא שמינא אגומרא וחמרא חייא, פירוש בלא מזיגת מים כמבואר שם בגמרא). למחר אמרו ליה מאי ניחא ליה למר דליתו ליה, אמר הני כל דאמינא להו מיפך אפכי. אמר להו בישראל סומקא (כחוש) אגומרא וחמרא מרקא (מוזג במים הרבה). אייתו ליה אינהו בישראל שמינא אגומרי וחמרא חייא, שמעה ילתא (אשת רב נחמן, והיתה בת הנשיא ואשת אב בית דין וחשובה, כדאמרינן בעוור והרוטב דרב נחמן חתניה דבי נשיאה הוה) ומעיילא ליה לבי מסותא (מרחץ) ומוקמא ליה במיא דבי מסותא עד דמהפכי (מתהפכים מחמת זיעה אדומה היוצא ממנו על ידי בשרא שמינא וחמרא חייא) מיה דבי מסותא והוּו דמא וקאי בישריה פשיטי (בהרות עגולות) פשיטי.

למחרת שאלוהו: "מה חפץ הנך שנביא?" חשב רב עמרם כל מה שאבקש מהם יעשו ההפך, אבקש את ההפך ואקבל רצוני, ואמר להם שחפץ בכשר אדם כחוש צלוי על גחלים, ויין מהול במים רבים. הביאו לו העבדים בשר שמן צלוי על גחלים ויין צלול ללא מים. ושמעה ילתא אשת רב נחמן את העשוי לרב עמרם וצותה שיביאו לו אמבטיה חמה ושיתירו אותו לעמוד בה עד שמי האמבטיה יאדימו פדם, שיצא מהימנו זעה מהבשר השמן שאכל והיין ששתה, ונראה על גופו בהרות לבנות.

רב יוסף, כשהיה קר לו היה מתעסק בריחים כדי שיתחמם ויזיע. רב ששת היה נושא על גביו קורות ומשאות עד שהזיע. רב ששת היה אומר: "גדולה מלאכה שמתחממת את בעליה".

פעם אחת שאל הריש גלותא את רב ששת: "מדוע אינכם סועדים אצלנו" ענה לו רב ששת: "כי אין לכם עבדים נאמנים, והם עלולים להיות חשודים באבר מן החי" אמר הריש גלותא לרב ששת: "ומי אמר לכם שפך יעשו עבדי?"

השיב רב ששת אראה לך הדברים שאמרתי. אמר רב ששת לעבדו: "לך והבא לי רגל בהמה המנחת אצל הריש גלותא" והשיג העבד. אחר כך צנה רב ששת לעבדי הריש גלותא, חתכו את הבהמה והביאו את כל החלקים לכאן והרכיבו אותו ככראשונה. השיגו העבדים ג' רגלים והניחו לפני רב ששת. שאלם הריש גלותא: "היש לבהמה ג' רגלים בלבד?" הלכו העבדים, חתכו רגל מבהמה חיה, והביאו לפני רב ששת. אמר רב ששת לעבדו: "הנח כאן גם את הרגל שהבאת" והניח, פנה רב ששת אל העבדים ושאלם: "האם לבהמה ה' רגלים?" והוכח שאי אפשר לסמך עליהם בעניני כשרות.

אמר הריש גלותא לרב ששת: "אם אינכם חפצים לסעד אצלנו בגלל העבדים, יכינו העבדים את הסעודה בפני העבדים שלכם ויראו שזה כשר וכך תוכלו לאכול כאן". אמר רב ששת: "בסדר אוכל". ערכו לפניו שלחן והניחו לו בשר עם עצם קטן, כי רב ששת היה סגי נהור וחשבו שלא יראנו ויחנק, אך רב ששת משש את הבשר והרגיש

~~~~~

ז. רב יוסף איעסק (מתעסק) בריחא (כדי שיתחמם ויזיע), רב ששת איעסק בכשורי (לשאת קורות ומשאות), אמר גדולה מלאכה שמחממת את בעליה.

אמר ליה ריש גלותא לרב ששת מיט לא סעיד מר גבן, אמר ליה דלא מעלו עבדי דחשידי אאבר מן החי, אמר ליה מי יימר אמר ליה השתא מחוינא לך אמר ליה לשמעיה זיל גנוב אייתי לי חדא כרעא מחוינא אייתי ליה אמר להו אהדמו לי הדמי דחיותא [סדרו לפני נתחי הבהמה לנתחיה כלומר ערכו הנתחים] אייתו תלת כרעי אותיבי קמיה אמר להו (ריש גלותא) הא בעלת ג' רגלים הוא? פסיק אייתי חדא מעלמא אותיבי קמיה אמר ליה לשמעיה אותביה נמי להך דידך אותבה אמר להו האי בת חמש רגלים הוא? אמר ליה אי הכי [משום דחשידי הוא] ליעבדו קמיה דמר [כלומר קמיה שמעיה דמר יסדרו המאכל בהיתר] וליכול אמר ליה לחיי קריבו תכא [שולחן] קמיה ואייתו קמיה בישרא ואותיבו קמיה וריסתנא דחנקא חמתא [עצם קטן שעל כף הירך שאדם בולעו ונחנק משום דרב ששת סגי נהור הוא ולא יראנו ויאכל ויחנק] גששיה ושקלה כרכה בסודריה [משושה והרגיש באותו עצם שקל כל החתיכה וכרכה בסודריה].

וּמְצָא הַעֲצֵם, נָטַל אֶת חֲתִיכַת הַבֶּשֶׂר וְעֵטְפוֹ בְּמִטְפַּחְתּוֹ. לְאַחַר מִכּוֹן כְּשִׁסְיָמוּ לְאָכּוֹל אָמְרוּ לְרַב שֵׁשֶׁת, נִגְנַב לָנוּ כּוֹס כֶּסֶף, שָׂרְאוּ אוֹתוֹ מִטְמִין מִשְׁהוּ בְּאַמְתַּחְתּוֹ, וְלֹא יָדְעוּ מִה, לָכֵן אָמְרוּ נִגְנַב לָנוּ כּוֹס כֶּסֶף שִׁיחֲפָשׂוּ אֲצִלּוֹ. וְאָכֵן תּוֹךְ כְּדֵי חֲפוּשׁ מְצָאוּ אֶת נִתַח הַבֶּשֶׂר, וְאָמְרוּ לְרִישׁ גְּלוּתָא עֵתָה רוּאִים אָנוּ שֶׁהוּא לֹא רָצָה לְסַעַד אֲצִלָּנוּ, אֲלֵא רָצָה לְצַעַר אוֹתָנוּ. אָמַר רַב שֵׁשֶׁת: "אֲכַלְתִּי, אֲךָ טַעַמְתִּי מִהַבֶּשֶׂר וְהִיָּה זֶה מִבְּהֵמָה חוּלָה, בְּעֵלְת שַׁחִין". אָמְרוּ הָעֲבָדִים: "לֹא שִׁחַטְנוּ הַיּוֹם בְּהֵמָה חוּלָה בְּעֵלְת שַׁחִין". אָמַר רַב שֵׁשֶׁת: "בְּדָקוּ הַמְּקוֹם שֶׁחֲתַכְתֶּם אֶת נִתַח הַבֶּשֶׂר שֶׁנִּתְּתֶם לִי, שָׂרַב חֲסָדָא אָמַר כְּשִׁמוּצָאִים כְּתָם שַׁחֲוֹר בְּעוֹר לָכֵן אוֹ כְּתָם לָכֵן בְּעוֹר שַׁחֲוֹר הוּא סִימָן לְמַכָּה וְצָבַע הָעוֹר מִשְׁתַּנָּה". בְּדָקוּ וּמְצָאוּ כְּמוֹ שָׂרַב שֵׁשֶׁת אָמַר.

בְּצֵאת רַב שֵׁשֶׁת חֲפְרוּ הָעֲבָדִים בּוֹר שִׁיפּוֹל בּוּ, וְכִסּוּהוּ בְּמַחְצֵלַת שְׁלֵא יִבְחִין, וְאָמְרוּ לוֹ, בּוּ נוֹלִיכְךָ לְמִנּוּחָה. הֲלֵךְ רַב חֲסָדָא מֵאַחֲוֵרֵי רַב שֵׁשֶׁת וְהִשְׁתַּעַל, כִּי רַב חֲסָדָא הֵבִין שְׁטָמְנוּ לוֹ מוֹקֵשׁ. פָּנָה רַב שֵׁשֶׁת לִילָד: "פֶּסֶק לִי פְּסוּקָךְ" אָמַר לוֹ: (שְׁמוּאֵל ב פֶּרֶק ב כ-כא): (שְׁמוּאֵל אָמַר לְעִשָּׂהאֵל) "נָטָה לָךְ עַל יְמִינְךָ אוֹ עַל שְׁמָאלְךָ". שְׁאֵל רַב שֵׁשֶׁת לְעַבְדּוֹ: "מָה הִנָּךְ רוּאָה" אָמַר: "רוּאָה אָנִי מַחְצֵלַת" אָמַר לוֹ: "חֲזוֹר מֵעֲלִיָּה לְיָמִין אוֹ עַל שְׁמָאל" שְׁאֵל רַב חֲסָדָא אֶת רַב שֵׁשֶׁת: "מִנֵּין יָדְעָתָ לֹא לְצַעַד עַל הַמַּחְצֵלַת?" הִשִּׁיב רַב שֵׁשֶׁת: "רְאִישִׁית, הִשְׁתַּעַלְתָּ הַרְבֵּה, הִבְנִיתִי שֵׁשׁ דְּבָרִים בְּגוּי. שְׁנִית, הִילָד אָמַר לִי פְּסוּק שֵׁשׁ לְצַעַד עַל יָמִין אוֹ עַל שְׁמָאל. שְׁלִישִׁית, הָעֲבָדִים אֵינָם נֹאמְנִים וְחֲשַׁדְתִּי שְׁמָא יִטְמִינוּ לִי מוֹקֵשׁ בְּדָרְךָ".

הַרְבֵּי מִסַּאטְמֵר זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ רְאָה וְהֵבִין בְּרוּחַ קִדְשׁוֹ הַכֹּל מִקְדָּם, וְצוּהָ לְהַכְנִיס בְּתַקְנוֹת שֶׁל הַתְּאֻחָדוֹת הַרְבָּנִים, שְׁלֵא יִתְּנוּ שׁוּם הַשְּׁגָחוֹת, כִּינּוּן שִׂדְעָ שְׁכֶסֶף מִטְהַר מְמֹזְרִים, אֲךָ רוּאִים שֶׁמְעַשֶּׂה בְּעַל דְּבַר הַצְּלִיחַ לְרִמּוֹת אֶת הַרְבֵּי עִם הַהַכְּשָׁרִים שֶׁל הַהַתְּאֻחָדוֹת עַל הַשְּׁחִיטָה וְעַל מֵאוֹת הַכְּשָׁרִים.

כִּיצַד וְלָמָּה הוֹלִיכּוּ יוֹשְׁבֵי בֵּיתוֹ שֶׁל הַרְבֵּי מִסַּאטְמֵר, זָכַר צְדִיק לְבָרְכָהּ, שִׁאוֹת לְהַסְכִּים שֶׁהַתְּאֻחָדוֹת הַרְבָּנִים יִתְּנוּ הַכְּשָׁרִים [רַק לְהַכְּשָׁרִים עַל סֶכֶר וְעַל מִלַח לְפִסְחָ] וְאַחַר כֵּךְ נִתְּנוּ עַל מֵאוֹת מוֹצְרִים, וְחָלַב בְּתוֹכָם, שֶׁהִיָּה מִלְכַחְתְּחֵלָה נִגְדָּ רְצוֹנוֹ.

~~~~~

ח. לְבַתֵּר דַּאכִּיל אַמְרֵי לִיָּה (לְרִישׁ גְּלוּתָא) אֵיגְנִיב לָן כֶּסֶא דְכֶסֶפָא (שֶׁהוּ רוּאִים אוֹתוֹ כּוֹרֵךְ בְּסוּדְרִיָּה וְרוּצִים לְבִדּוֹק מַהוּ) בְּהַדִּי דְקָא מַעֲיִינִי וְאֵתִי אֲשַׁכְּחֹה דְכֻרְכָה בְּסוּדְרִיָּה [אַמְרָ] (אַמְרֵי) לִיָּה חֲזִי מַר דְּלֹא מִיכַל קָא בְּעִי אֲלֵא לְצַעֲוֹרן אָמַר לְהוּ אֲנָא מִיכַל אַכְלִי (וְטַעְמוֹ טַעַמְתִּי) וְטַעַמִּי בִּיָּה טַעַמָא דְחִיּוּרָא (בֶּשֶׂר בְּעֵלְת שַׁחִין), אַמְרֵי לִיָּה חִיּוּרָא לֹא עֵבִיד לָן הַאִידִנָא (לֹא שִׁחַטְנוּ הַיּוֹם בְּהֵמָה בְּעֵלְת שַׁחִין), אָמַר לְהוּ בְּדָקוּ בְּדוּכְתִּיָּה (בְּעוֹר [הַיּוֹ בּוּדְקִין] בְּמַקּוֹם רִיסְתָנָא זוּ בְּכַף הַיֵּרֶךְ וְתַמְצָאנוּ בְּעוֹר שֶׁהוּא לֵבָן) דַּאמְרֵי רַב חֲסָדָא אוֹכְמָא בְּחִיּוּרָא וְחִיּוּרָא בְּאוֹכְמָתָא לְקוּתָא הִיא (טְלָאֵי לָבָן בְּעוֹר שַׁחֲוֹר לְקוּתָא הִיָּה שֶׁם בְּבֶשֶׂר וְנִהְפֵךְ הָעוֹר לְלָבָן), בּוּדֻק אֲשַׁכְּחֹה, כִּי קָא נְפִיק כּוֹר לִי בִּירָא (חֲפְרוּ גּוֹמֵץ שִׁיפּוֹל בּוּ) וְשׁוּדוּ לִיָּה צְפִיתָא עֵילוּיָה (הַשְּׁלִיכּוּ מַחְצֵלַת עַל פִּי הַבוֹר כְּדֵי שְׁלֵא יִבִּין מוּשְׁבּוּ) וְאָמְרוּ לִיָּה לִיתִי מַר לִינָח (לְשַׁכְּבַּ בְּמוּשְׁבּוּ) נַחַר לִיָּה רַב חֲסָדָא (עִשָּׂה לוֹ סִימָן כְּמוֹ נַחֲרַת סוּסִיּוֹ) אָמַר לִיָּה (רַב שֵׁשֶׁת) לִינוּקָא פְּסוּק לִי פְּסוּקִיךָ אָמַר לִיָּה (ש"ב ב) נָטָה לָךְ עַל יְמִינְךָ אוֹ עַל שְׁמָאל (פְּסוּק הוּא בְּעִשָּׂהאֵל), אָמַר לִיָּה לְשִׁמְעִיָּה מֵאִי קָא חֲזִיתָא אָמַר לִיָּה צִיפְתָא דְשִׂדְיָא אָמַר לִיָּה הַדְר מִינָה (חֲזוֹר מֵעֲלִיָּה לְיָמִין אוֹ לְשִׁמְאֵל) לְבַתֵּר דְנִפְקָא אָמַר לִיָּה רַב חֲסָדָא מֵנָא הוּא יָדַע מַר אָמַר לִיָּה חֲדָא דְנַחַר לִי מַר וְעוֹד דְפִסְק לִי יְנוּקָא פְּסוּקָא וְעוֹד דְחִשִּׁידֵי עֵבְדֵי דְלֹא מַעֲלוּ.

וכיצד צוה הרבי מסאטמר להרב הגאון הצדיק רבי משה שטרן מדעברעצין שליט"א בעל מחבר ספרי שו"ת "באר משה" שבעה חלקים ועוד, שיעזוב את כל מערכת המלחמה על כשרות מעל כל אמריקה?

הרבי מסאטמר הרי היה כל ימיו קנאי בכל עניני היהדות, וכיצד ארע הדבר הנורא כל כך.

התרוץ הוא:

יושבי ביתו ספרו לרבי על ועד הכשרות שהקימו הציונים בראש עם הרב מדעברעצין וחפצים להחריב את היהדות, ואין כל ברירה מלבד שהתאחדות הרבנים ייסדו בית דין מיוחד לעניני כשרות.

והמשרתים ידעו שכשבועניני ציונות עסקינו, לא שיך אחרת, שגרוע יותר מעבודה זרה, ובנפשו של הרבי הדבר. ממילא יסוד בית הדין המיוחד הוה את הצלת הכלל, למרות שאחד התקנות של הרבי בשעת יסוד התאחדות הרבנים הייתה, שלא יתנו השגחות שאם לא כן יהיה להם פנים פאגודת הרבנים.

ראיתי את הפרוטוקול של התאחדות הרבנים של הגאון הצדיק ר' אברהם מאיר איזראעל זכר צדיק לברכה, בעל מחבר ספר "ילקוט המאירי" על הש"ס, ושאלות ותשובות "ויען אברהם" על ד' חלקי שלחן ערוך, וכן מנח הפרוטוקול אצל כבוד קדושת הרב מקאשוי שליט"א.

אותו הדבר חזר על עצמו כמה שנים לאחר מכן, כשועד הכשרות יצא נגד השחיטה והטילו דפי בשחיטת האיו ורשמו את כל אופני השחיטה גם של אנשי שלומנו, ואחרי שנסו בכל אמצעי הטרור וכו', בחסר ברירה נאלצו לקרא להרב מדעברעצין אל הרבי מסאטמר, והרבי מסאטמר יצ"ל צוה עליו לעזוב את ועד הכשרות, כשהרב מדעברעצין שאל היתכן? מאכילים טרפות בכל אמריקה, מי ילחם מולם, מי יתקן את הכשרות, רבנים יראים עוסקים עמנו כמו הרב מפאפא והרב מקאשוי ועוד?

ענה הרבי שיש לראות לתקן בצנעה, כי תקון בפרהסיא מחליש את היהדות ומונע את המלחמה נגד הציונות. אמר הרב מדעברעצין אם הרבי נוטל עליו הכל באחריות אישית, עוזב אני את הכל. ואכן הרב מדעברעצין עזב את ועד הכשרות, [שאני לבד יסדתי, וכתבתי ברשותו שהכל יוצא על ידי קהלתו, וגם בקשתי ממנו חדר על הגג שלו שיהיה במציאות תחתיו, וכך נתתי לו כל עלון של מדריו לכשרות לעבור על זה לפני שייצא לדפוס] אך המדריו יצא בסדרה של 14 קונטרסים נוספים, ללא השגחת הרב מדעברעצין, רק היה רשום בהתיסדות הרב מדעברעצין.

ועתה רבותי הבינו בעצמכם כיצד הצליחו להוליך את הרב שלא הרגיש טוב. הוא ידע והבין היטב את הנאמר לו, רק כל זאת נעשה בעקבות יושבי ביתו שהטעו אותו וענו אותו שנים רבות.

לה. _____ זוהר הכשרות והשבת

והדפסתי כמה ספרים שלמים מה שעשו עם הצדיק הקדוש רבנו יואל טייטלבוים זיע"א.

ואספר ספור קטן שתבינו איך שבעלי הכשר שקרו אותו עם שקרים וכזבים כדי להלחם נגד הציונים, וכאלו הציונים הם עקר החרבן של הדור, [איננו מלמד זכות על הציונים, כי אני יודע בדיוק מה שעשו, וספרתי כבר הרבה על זה, ולפני 50-60 שנה היה באמת צריכים לילך במלחמה נגדם כמו שאמר האדמו"ר מגור זיע"א להאדמו"ר מסטמאר זיע"א שיש לו מזל שהוא יוצא במלחמה נגד הציונים שאם לא יצא אז הוא היה צריך לצאת].

בערך בשנת תשכ"ז כ"ח הייתי מאד חולה לא עלינו ונסעתי למיאמי, והלכתי להתפלל עם כ"ק האדמו"ר מסטמאר זיע"א.

אחר התפלה, הלך הגבאי עם האדמו"ר לט"ל לעשר דקות, [שהרבי היה אחר ארוע מח לא עלינו], והגבאי שואל את האדמו"ר, הרבי שמע מה שהציונים עשו?

הרבי אומר, לא!

הגבאי אומר לרבי, איך יכול להיות שהרבי לא שמע הלא כל העולם כלו בוער כאש?

הרבי שואל, נו! מה עשו?

הגבאי [שתף של כל הכשר הכשר של וויינשטאק - סיטונאות] עונה לרבי, הציונים נכנסו עם 1800 מטוסים מיראזש'ים ומחקו את כל העיר דמשק, ועשו מכל דמשק פארקינג לאט, [מקום חניה של מכוניות].

הרבי צועק, ומה אומרים העולם?

הגבאי עונה לו, העולם רוצים להרוג את כל היהודים, זה ממש כמו שואה חדשה רחמנא ליצלן, מי יודע מה יהיה?

הרבי עומד וגנח, אוי אוי, הלא צעקתי כל הזמן שהציונים רוצים לעשות שואה חדשה, מי יודע מה יהיה?

זה רק ספור אחד, ויש עוד הרבה ספורים כאלו!

וכך נסח האסור של רבנו הקדוש מסאטמאר נגד הכתל, שאמר לא לילך לכתל.

ומעשה שהיה כך היה:

אחד מהשותפים של הכשר, גם שוחט, [הוא כבר בעלמא דקשוט], (שמעתי מפניו לבד הספור הזה) נכנס לרבי ואומר הרבי יודע מה הולך במקוה?

הרבי שואל, מה הולך?

השוחט!

הרבי יכול לסגור כל הבית המדרש, אין סאטמאר, אין חסידים, אין מנין שמאמינים בהקדוש ברוך הוא, כולם ציונים כופרים!!!

הרבי שואל, מה קרה?

השוחט!

אז הִיָּה מלחמת ששת הימים, והציונים פיצצו את כל המטוסים במצרים כשהיו עוד על הארץ במקום החנייה, ובמקנה שלנו שומעים איך שכלם אומרים אנחנו פיצצנו להם את כל המטוסים בכמה דקות, איזה כוח גדול, אילו נסים ה' עשה!!!

רבי!!! אין לנו מנין, צריכים לסגור הבית המדרש, כלם ציונים, גמרנו.

הרבי נאנח מאד, וצועק אוי אוי מה אפשר לעשות, כל העבודה שלי של כל כך הרבה שנים שהשקעתי נגד הציונים במלחמה אחת כל האנשים שלי הלכו לשמד רחמנא ליצלן?

הרבי אומר, אני יגיד עכשו תורות חזקות נגד הציונים, ואחזיר את כולם בתשובה, וכך אמר הרבי תורה בשלוש סעודות שהיה כל כך חריף שהאנשים שלו לא רצו להדפיס הכל, ואמרו לו שהעולם בחוץ לא ישמעו כלום מהרבי אם יכתבו כל כך חריף, המצב עוד לא מוכן לזה.

וכך הוציאו הרבה תורות שלא נדפסו, פידוע, וכל זה אני מעיד מה שראיתי ושמעתי.

וכך בלבלו לו את הראש בשקרים וכזבים, ועל ידי זה בער בלבם שהציונים מביאים חס וחלילה עוד שואה ח"ו, [וכל אחד שהיה שומע ומאמין לא היה עושה אחרת – והרבי האמין לאנשיו – כי הוא חשב שבאמת הם חושבים לתקן העולם, ושמח שיש לו לכל הפחות שהגבאים שלו אנשי אמת] ובגלל זה יצא כל הזמן נגד הציונים ולא היה ביכולתו לעשות כלום כי כל דבר שאמרו לו זה יהרוס את המלחמה נגד הציונים, בזה בטלו הכל אשר לכל.

יש לספר על זה הרבה ספורים.

אבל אותו הדבר עושים עם כל או רוב גדולי ישראל, שיש להם גבאים, הגבאים הם מנהלים את הכל.

ואם סומכים על הגדולים אז אתה סומך על האנשים הגבאים שעושים כסף על זה, כמו שהיה עם צדיק אחד שלא יכלו להכנס אליו רק אם משלמים \$1000 או יותר כסף.

אני לבד שמעתי שסופר אחד מדבר לגבאי של הרב וואזנער שליט"א, שרוצה להכנס שיש לו שאלה גדולה על הקלף על מה שכתב, ולא רצו לתת לו להכנס, ובקש פקס ונתנו לו, וטילפן אחר כך והגבאי אמר לו, אתה חושב שהרב שליט"א יכול לראות את 10 עמודים ששלחת, אין לו זמן לזה.

וזה שאלה שנוגע לכל הכלל ישראל, כמו שסיפרתי כבר מזמן על הקלף שבא מערבים. אז על מי אנחנו יכולים לסמוך? על גבאים מקלקלים כאלו!!!

וכאן מדברים שגהגה"צ הרב וואזנער שליט"א פתב ספר שלם לפני לערף יותר מעשרים שנה, ושם כותב שמי שיש לו פרשיות על קלף בלי הכשר שלא יעשה ברכה על זה.

ולא נותנים לסופר להכנס, לשאול השאלה שלו, שהיתה, אם הוא צריך להחזיר את הכסף שכתב לכל האנשים על קלף בלי הכשר וזה ספק אם בא מערבים, וכו'.

זאת אומרת שהגדול הזה, יכול להיות צדיק גדול וקדוש, אבל הנחשים ועקרבים המסוכבים אותו הם עושים הפל, וכך אמר הרבי מקייבויאשד לפני 50 שנה להרבי האדמו"ר מסאטמאר זי"ע, שהמשרתים שלו הם נחשים ועקרבים ובגלל זה עושה מה שעושה, ויש לי הקלטה מזה, ופרסמתי את זה בכל העולם.

וידוע כי כבוד קדושת מרן עובדיה יוסף שליט"א, מסר את נפשו על הכשרות וכמעט הרגו אותו כמה פעמים, ובעזרת ה' בשעורים אחרים אספר את זה באריכות, וכל זה נדפס בספרים.

ואם היו יכולים לעשות את כל זה כל השנים לצדיק קדוש כזה כמו הרבי מסאטמאר שהיה 18 דורות נוטרי ברית, אז מה אתה חושב שיכולים לעשות עם רבנים אחרים שלא מגיעים לקרסוליו של האדמו"ר מסאטמאר זיעועכ"א?

בזכות זהירות בעניני מאכלות אסורות נזכה למאמר המדרש רבה ויקרא (פרשה יג פסקה ג): אמר רבי ברכיה בשם רבי יצחק אריסטון, [סעודה] עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות לעבדיו הצדיקים לעתיד לבא, וכל מי שלא אכל נבלות בעולם הזה זוכה לראותו לעולם הבא, והא דכתיב (ויקרא ז) "וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכול לא תאכלוהו" בשביל שתאכלו ממנו לעתיד לבוא לפיכך משה מזהיר לישראל ואומר להם "זאת החיה אשר תאכלו".

האדמו"ר מהאלמין - הגה"צ הרב שלום יהודה גרוס

האדמו"ר מהאלמין שליט"א, נולד בהונגריה, עלה לארץ בשנת תש"ו. **בשנת תשכ"ב** היגר לברוקלין. לפני 40 שנה. - **הקים הרבה ארגונים: בשנת תשכ"ה**, הקים וועד העולמי למען קדושת בית הכנסת, ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ז**, ערך מלחמה גדולה נגד המזוזות הפסולות; **בשנת תשכ"ז**, ערך מערכה גדולה נגד סימילאק מחלב עכו"ם, ומאז לראשונה יצרו סימילאק מחלב ישראל¹. **בשנת תשכ"ז**, הקים ארגון הצלה, ונדפס ספר, וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ז**, ערך מערכה גדולה על שנכשלים באכילת תולעים בהכשר למהדרין מן המהדרין, **בשנת תשכ"ח**, ערך מערכה גדולה על אזהרת זמן קריאת שמע ותפלה². **בשנת תשכ"ח**, הקים ארגון ובית דין צדק לכשרות וטהרת המקואות³. **בשנת תשכ"ט**, יזם הדפיס והפיץ לראשונה חק לישראל שבועי, ונדפסו 54 פרשיות בודדות, ועשר כרכים. **בשנת תשל"ב-ב"ס**, ערך מלחמה כבידה על כשרות השחיטה⁴, **בשנת תשל"ד**, הקים ארגון וועד הכשרות התאחדות הקהילות, ונדפסו 39 ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשל"ד**, הקים את הרעיון הדף היומי, ופרסמו כל שבוע בעיתונים על הרעיון של לימוד דף היומי, ונדפס גם כן במדריך לכשרות # 2. **בשנת תשל"ה**, ערך מלחמה גדולה למען קדושת השבת⁵. **בשנת תשל"ט-ס"ג**, ערך מלחמה כבידה על כשרות הניקור⁶, **בשנת תשמ"א-ס"ד**, ערך מלחמה כבידה על תיקון עירובין בארצה"ב⁷, **בשנת תשמ"ז** יצא לאור ספר הסכמות ומכתבים 1.296 מכתבים. **בשנת תשמ"ג** שלח לארצינו הקדושה כמה מיליוני ספרים ועוד 320 אלף דיסקים [בכל דיסק לערך 500 ספרים] ונחלקו בחינם בכל הארץ, ול-150.000 חיילים בצבא. **בשנת תשמ"ד** שלחו לא"י עוד 250.000 דיסקים של 7000 קבצים ספרים בחינם. **בשנת תשמ"ד**, הקים מפעל עולמי ללימוד הלכה יומית מחבר ורמ"א, ונדפסו ספרי שו"ע מחבר ורמ"א, וקול קורא'ס, ומודעות בהרבה עיתונים. **בשנת תשמ"ז** - 2006 עלה לארץ, הקים את "מפעל הזהר העולמי", ומאז פועל במסירות נפש, יומם ולילה, לזכות כל אחד מישראל בקריאה יומית של דף הזהר היומי, ובכך לממש בפועל את הבטחתם וצוואתם של רשב"י וגדולי הצדיקים, שבזכות הזוהר, יצא עם ישראל מהגלות ברחמים, והמשיח יבוא.

- בעהמח"ס: "אין ליכט פון תורה" - 887 חלקים, "אכילת מצות בישראל" - 7 חל', "אפיית המצות" - 3 חל', קובץ ספרי ארץ ישראל - 26 חלקים, "שמירת המצוות כהלכתן" - 58 חל', קובץ ספרי כשרות - 53 חל', "נפש ישעיה" על מאכלות אסורות - 7 חל', קובץ ספרי שחיטה - 26 חל', קובץ ספרי ניקור - 33 חל', קובץ ספרי שמירת שבת - 18 חל', קובץ ספרי מקואות - 8 חל', "שמירת הברית" - 10 חל', "דברי תורה" עה"ת - 7 חל', קובץ ספרי סת"ם - 22 חל', קובץ ספרי קדושת ביהכ"נ - 17 חל', "מקדש מעט", "ואמרו אמן", "עניית אמן כהלכתו", "יצחק לשוח", ועוד. "שכר ועונש" - 6 חל', "אור הזוהר" - 5 חל', "זוהר השבת" - 5 חל', "זוהר חק לישראל" - 5 חל', "מאורות הזוהר" - 15 חל', "תיקוני זוהר" - 2 חל', "תיקוני זוהר" - 29 חל', "זוהר היומי" - 6 חל', "זוהר היומי" - 12 חל', זוהר עם פירוש הסולם, זוהר היומי - 70 חל', "זוהר תורה" - 54 חל', "תיקוני הזוהר", "אדרא רבה" ו"אדרא זוטא" עם עוד 6 ספרים, "ספרא דמשכנא", "ספרא דצניעותא" ועוד. עלוני הזוהר - 39 חל', ועוד יותר מאלף ספרים וחוברות על הזוהר הקדוש. על כל הנ"ל,

בשנת תשמ"ז, הקים בארץ ישראל **מפעל הזוהר העולמי**. ונדפסו קרוב ל-2000 ספרים חוברות וקול קורא'ס. - על הדברים הנ"ל פרסם ספרים וקול קורא'ס, בלשון הקודש, באידיש ובאנגלית, ובעוד הרבה שפות. - מפיץ מיליוני ספרי זוהר הדף היומי של הזוהר, ועוד, המחולק בתפוצה עצומה בבתי מדרשות וכנסיות, חנויות, קברי צדיקים, ארגונים גדולים, כגון ערוץ היברות, בתי אב בכל רחבי הארץ ובחו"ל. - הקים את "קול הרשב"י" "קול הזוהר" לשמיעה של הזהר היומי, ושומעים דרשותיו. כיום מתגורר בבית שמש, מפיץ דרשותיו מידי שבוע ברדיו 2000, ומעביר הרצאות בכל רחבי הארץ. - **מפעל הזוהר העולמי** נחל לכיש 24/8 בית שמש, טל': 0548436784.

1. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס.
2. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס.
3. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס.
4. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס.
5. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס.
6. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס.
7. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס.
8. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס.

ספר סבת הזוהר

דְּרָשָׁה בְּרָדְיוֹ 2000

דְּרָשֶׁת הַתְּעוֹרְרוֹת לְיָמִים נוֹרָאִים וַיָּמִי חַג
הַסְּפּוֹת - וּלְהִלְכוֹת גְּלוּחַ הַזָּקֵן מִמָּאָה וְעֶשְׂרִים
פּוֹסְקִים רֵאשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹנִים, וְסִפּוּרִים נִפְלְאִים
מִכִּ"ק אֲדָמוֹ"ר מֵהָאֱלִמִּין שְׁלִיט"א

פְּרִשְׁת וְזֹאת הַבְּרָכָה

י"ב תְּשׁוּרִי - עֶרֶב חַג הַסְּפּוֹת
בְּיוֹם שְׁנֵי עֶרֶב חַג הַסְּפּוֹת י"ב תְּשׁוּרִי
שְׁנַת תשע"ב לב"ק

16

יוצא לאור תְּשׁוּרִי תשע"ב לב"ק
על ידי "מִפְּעַל הַזֵּהר הָעוֹלָמִי"
נחל לְכִישׁ 24/8 רַמַת בֵּית שֶׁמֶשׁ - 0548436784

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נהל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

מפתחות

- א. נשאל כעת את פי האדמו"ר מהאלמין שליט"א, איך עברו במחצתו הימים הנוראים: ראש השנה, שבת תשובה ויום כפור, והאם למדו זוהר וכמה, וכן היכן שהה האדמו"ר באלו..... ו
- ב. סדר יום ראש השנה, שבת תשובה ויום כפור
- ג. יום הכפורים - שבת שבתון .....
- ד. ספור על הרב הקדוש רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זי"ע .....
- ה. כהכנה דרבה ליום טוב סכות הבא עלינו לטובה, מה רוצה מרן לומר לקהל הקדוש? .....
- ו. ספר זהר והספה הזהר לחג הסכות
- ז. אין לנו "נוי סכה" יותר נאה מזה של למוד זהר הקדוש בספה.....
- ח. מה אנחנו יכולים ללמוד מהארבע מינים? .....
- ט. מה הן הסגלות של הספה הקדושה? .....
- י. אם נגזר על האדם גלות, בזכות הספה מתמתק ממנו כל גזרת הגליות וזוכה להנצל מגהנם ומחבלי משית, ובודאי אם ילמד זוהר הקדוש בספה .....
- יא. "ב שיערי גן עדן - שכל המפיץ הזהר הקדוש זוכה לכך .....
- יב. ההבטחות הגדולות של הרשב"י .....
- יג. מה הספה מלמדת אותנו? .....
- יד. המאזינים שואלים, הרב בבית הפנסת שלנו הולך בלי זקן, ואחד חסיד חב"ד שאל אותו, למה אתה לא מגדל את הזקן שלך? הרב ענה לו, כך הלכו בכל הדורות, אמנם יש חסידים שאוהבים זקן, אך מה זה קשור אלי. האם זה נכון? .....
- טו. ספר זקן ישראל כהלכתו .....
- טז. פרק א' .....
- יז. בענין גלוח וגדול הזקן .....
- יח. פרק ב' .....
- יט. סרוק הזקן .....
- כ. נגיעת הזקן בשבת .....
- כא. הנחת שער הזקן בספר .....
- כב. לסובב הזקן .....
- כג. סגולות על ידי הזקן .....
- כד. גלוח השפה .....
- כה. פרק ג' .....
- כו. מסירות נפש לא לגלח זקן .....

דְרָשָׁה בְרָדִיּוֹ 2000

דְרָשָׁה הַתְעוֹרְרוֹת לַיָּמִים גּוֹרָאִים וַיָּמִי חַג הַסַּבּוֹת - וַלְהַלְכוֹת גְּלוּחַ תְּזֻקָן
מִמָּאָה וְעֶשְׂרִים פּוֹסְקִים רֵאשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹנִים, וְסִפּוּרִים נִפְלְאִים
מִכִּ"ק אֲדַמוּ"ר מִהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

י"ב תשרי - ערב חג הסבּוֹת

ביום שני ערב חג הסבּוֹת י"ב תשרי
שנת תשע"ב לפ"ק

קְרִינִי:

כְּבוֹד הַאֲדַמוּ"ר מִהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א מִחֲבָרָם שֶׁל יוֹתֵר מֵאֶלֶף סִפְרִים בְּכָל שְׁבִילֵי הַתּוֹרָה -
תְּפִילִין, מְזוּזוֹת, שֶׁבֶת, כְּשֵׁרוֹת, שְׁחִטָּה, נְקוּר, צְנִיעוּת, טְהֵרַת הַמְשַׁפְּחָה, מְקוּאוֹת וְעוֹד.

הַסִּפְרִים עַל הַזוֹהַר הַקְדוּשׁ וְעוֹד, אֶפְשָׁר וְרָצוּי לְקַבֵּל בְּחִינָם, אֲצַל כְּבוֹד הַאֲדַמוּ"ר בְּטַלְפוֹן:
0548-436784 וְאֲצַל הַמְּפִיצִים בְּכָל הָאָרֶץ, אֲשֶׁר עוֹשִׂים הַכֹּל בְּהַתְנַדְּבוֹת.

הַאֲדַמוּ"ר:

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתֵּיהָ, בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ, וּרְחִימוֹ וּדְחִילוֹ, לְיַחְדָּא
שֵׁם יו"ד ק"י בּוּא"ו ק"י בְּיַחְוּדָא שְׁלִים (ה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. לְאוּקְמָא שְׁכִינְתָא מִעֲפָרָא,
לְעֵלוּי שְׁכִינַת עוֹזְנוֹ אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא הַזֶּה, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן
גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. וַיְהִי נַעַם אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כּוֹנְנָהוּ.

בְּרֵשׁוֹת הַרְבָּנִים הַגְּאוּנִים, שֶׁל מִיִּסְדֵי רַדִּיּוֹ אֶלְפִים שְׁלִיט"א, וּמְזִכֵי הַרְבִּים הַמְקַרְבִּים
אֶת אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָנוּ שְׁבַשְׂמִים ה' עֲלֵיכֶם יְחִיו, שְׂאֲרָגְנוּ אֶת הַשִּׁיעוּרִים
וְהַדְרָשׁוֹת, וּבְרֵשׁוֹת כָּל הַקְּהָל הַקְּדוּשׁ הַזֶּה, יוֹסֵף ה' עֲלֵיכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וַיְבַרְךְ אֶתְכֶם
כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם, אָמֵן.

אנחנו מיחלים ומצפים שמקידוש השם הגדול והנורא הזה היוצא מהצבור השומעים שלנו, נזכה לברכת: "וקבצנו יחד מהרה מארבע כנפות הארץ לארצנו", בביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

מוצאי יום הכפורים תשע"ב.

***

קריין, שאלה:

נשאל קעת את פי האדמו"ר מהאלמין שליט"א, איך עברו במחצתו הימים הנוראים: ראש השנה, שבת תשובה ויום כפור, והאם למדו זוהר וכמה, וכן היכן שהה האדמו"ר באלו הימים?

תשובת הרב:

קדם כל רציתי לברך את כל המאזינים, ואת כל אותם שלומדים זוהר הקדוש, ואת כל עם ישראל, בברכת שנה טובה ומברכת, שנת גאולה וישועה ופתקא טבא, ושיתמלאו כל בקשותיכם וכל תפילותיכם יתקבלו לרחמים ולרצון.

בימי ראש השנה ובשבת שלאחר מכן שהינו במירון, לשפוך שיח בימים הקדושים, אצל התנא האלוקי הרשב"י הקדוש ורבי אלעזר בנו זי"ע, ולפעל לכל כלל ישראל שנה טובה ומברכת, בזכות למוד ספרו הזהר הקדוש והתקונים, והתפללתי שגזכה להכניס את הזוהר הקדוש לכל בית יהודי בכל העולם כולו.

קעת נספר לכם מה היה סדר היום:

התחלנו להתפלל במגין של הנץ החמה כמנהג ותיקין בחדר של יעקב אבינו ע"ה, אחר כך תקעתי בשופר, ונגשתי לפני העמוד לתפלת מוסף בשני הימים של ראש השנה, ואם בכל השנה הנני אדם חלש, על אחת כמה וכמה בימים כאלו שתקעתי בשופר ונגשתי לפני העמוד, ועם כל זאת למדתי [בשלוש הימים הקדושים האלו] לערך 26 שעות זהר הקדוש, והכל בראותי נגד עיני את גודל הזכות של למוד זהר הקדוש, אם בשבת שעה של למוד הזהר הקדוש שנה מאה מליון שנות תורה, על אחת כמה וכמה, בראש השנה, שהוא הראש של כל השנה וכל השנה כלולה בשני הימים של ראש השנה ודאי שכל שעה שנה פי כמה.

§ הערות §

א. רבי שמעון מתקן בראש השנה הפל

וזהו הענין הגדול להיות אצל הרשב"י בראש השנה, כי הוא היחיד שממתיק כל הדינים, כמו שאמר יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין, ובוודאי מי שנוסע אליו ולומד זוהר הקדוש, בוודאי מגן עליו ועל כל משפחתו, שיזכו לשנה טובה מתוקה ומברכת, אמן

לקוטי מוהר"ן (קמא תורה ס"א): חדי רבי שמעון: ... נמתק על ידי זה על ידי תקון אמונת חכמים, שעל ידי זה נתרבין הספרים של התורה הקדושה, כי כל המתקות של כל הצמצומים והדינים,

הוא על ידי השכל כי כלם במחשבה אתגבירו שהשכל הוא שרש הדינים, ושם נמתקים הדינים כי אין הדין נמתק אלא בשרשו, וכל דין וצמצום צריך שיהיה נמתק בשכל השיר לו, ששם שרשו יש לכל צמצום וצמצום שכל שעל ידו נמתק אך יש חכמה עלאה, שכל החכמות כלולים שם, ומקבלין משם ועל פן שם נמתקים כל הדינים כי בהשכליים פרטיים, אי אפשר להמתיק כי אם בזה השכל דיקא השיר לזה הצמצום, שהוא שרשו אבל על ידי בחינת חכמה עלאה שכלול מכלם שם נמתקים כל הצמצומים, וכל הדינים כלם והתורה שהיא יוצאת מחכמה עלאה, כי אוריתא מחכמה עלאה נפקת ואין יכולה לקבל מחכמה עלאה, כי אם כשיש לה שלמות ושלמות התורה, היא על ידי תורה שבעל פה כי תורה שבכתב אין לה שלמות, כי אם על ידי תורה שבעל פה ועל פן על ידי הספרים הנ"ל, שנתחדשים על ידי המולקת בבחינת: "וספר כתב איש ריבוי", בחינת: "עשות ספרים הרבה אין קץ" על ידי זה נשלם התורה "לוחות האבן" שמקבלת הארה מבחינת אבן שתיה כי כל דבר שבעולם, יש לו צמצום אחר בכמות ואיכות וכל הצמצומים שבעולם כלם נרשמים באבן שתיה, שממנו השתת העולם וכלם מקבלים ממנו ושם המתקת כל הדינים כי הוא בחינת חכמה עלאה בחינת קדשי קדשים כי השכל נקרא קדש וכלם מקבלים ונכללים בבחינת קדשי קדשים שהוא בחינת חכמה עלאה, שכלול מכלם ומשם המתקת כל הדינים, בפרטיות ובכלליות כי גם כשממתיקין הדין בפרט, באיזה שכל של איזה צמצום צריכין גם פן להמשיך כח מהשכל העליון הנ"ל כדי שיהיה כח לזה השכל הפרטי להמתיק הדין וכן בכלליות, להמתיק כל הדינים מאיזה צמצום שיהיה אי אפשר להמתיק כי אם על ידי בחינת השכל העליון בחינת קדשי קדשים, בחינת אבן שתיה, וכשהתורה יש לה שלמות על ידי הספרים כנ"ל איז מקבלת מחכמה עלאה, בבחינת לוחות האבן, בחינת אבן שתיה ואזי משפעת בכל החכמות, ונמתקים כל הדינים "ישלח עזרך מקדש" שעקר העזר והישועה, שהוא בחינת המתקת הדינים, הוא מקדש הינו על ידי השכל שנקרא קדש כידוע וזה אותיות שתיה ראשי תבות הן תוי שדי יענני (לטוח המקרא איוב ל"א: "הן תוי שדי יענני וספר כתב איש ריבוי") הן תוי שדי, הינו בחינת הרשימות של כל הצמצומים נמתקין על ידי שבאים בתוך שתיה, בחינת אבן שתיה הנ"ל וזה יענני, בחינת ההמתקה, בבחינת: "ישלח עזרך מקדש" כנ"ל וזה "הן תוי שדי יענני וספר כתב איש ריבוי" שעל ידי וספר כתב כנ"ל הינו רבוי הספרים שנעשין על ידי המולקת כנ"ל שאז יש להתורה שלמות, ומקבלת משכל הכולל, מחכמה עלאה, שהיא בחינת אבן שתיה כנ"ל על ידי זה הן תוי שדי יענני, בחינת ההמתקה על ידי בחינת לוחות האבן, שמקבלין מאבן שתיה כנ"ל.

וזהו בחינת מה שנוסעין על ראש השנה לצדיקים כי ראש השנה הוא יומא דדינא של כל השנה וכל אחד ואחד בא עם קדשתו וצמצומיו אל הצדיק הדור שהוא בחינת קדשי קדשים, בחינת אבן שתיה "כי לה מצוקי ארץ וישת עליהם תבל" שהם הצדיקים שעליהם נשתת העולם, ועל ידי זה נמתקים כל הדינים, על ידי בחינת אבן שתיה כנ"ל וזה בחינת אבני יעקב, שנכללו כלם בתוך אבן שתיה כי הנפשות הם בחינת אבנים, כמו שכתוב: "תשתפכנה אבני קדש" ונכללים בתוך הצדיק הדור, שהוא בחינת אבן שתיה ועל ידי זה נמתקים כל הצמצומים כנ"ל.

ועל ידי זה שנכללים יחד כל הנפשות כנ"ל על ידי זה נעשה שמחה, בבחינת: "אור צדיקים ישמח" כי הנפש הוא בחינת נר, בבחינת: "נר ה' נשמת אדם" וכשנכללין יחד נעשה מהם אור ועל ידי זה נעשה שמחה, בחינת: "אור צדיקים ישמח" וזה חדי רבי שמעון ואמר: "ה' שמעתי שמעך יראתי", תמן יאות הוי למדחל כי חבוקק אמר נבואה זו על רבי עקיבא וחבריו שמתו על ידי שלא היה בהם אהבה כמו שאמרו רבותינו, וזכרונם לברכה כי הם היו בחינת גבורות וצמצומים, ולא נכללו יחד ולא נמתקו, ורבי שמעון וחבריו שהיו התקון שלהם, על פן אמר אבן בחיבותא תליא, הינו בחינת האהבה וכללות שנכללין יחד, ועל ידי זה ההמתקה והתקון כנ"ל חדי רבי שמעון, הינו בחינת השמחה שנעשה על ידי הכללות והאהבה, בחינת: "אור צדיקים ישמח" פתח ואמר: "הולך רכיל מגלה סוד" הינו רוח חכמה ולא היה מהימנא הינו אמונת חכמים כנ"ל כי על ידי שאין בו אמונת חכמים, אין בו רוח חכמה כי גדון במוותרות

כאמור למדנו אצל ציונו הקדוש של הרבי שמעון בר יוחאי את ספר הזוהר, אני והגבאי שהיה עמי, ועוד כמה אנשים שהתיישבו סביבנו לכמה שעות. כ-26 שעות ברציפות ללא הפסק בדבור של שלשה ימים כמנין שם הוי"ה, לעורר את רחמי שמים, ולעורר את מדת התפארת, שזה פידוע משפיע רחמים ממתקים על כלל ישראל.

לאחר הלמוד שפכתי את צקון לבי בפני ה' יתברך, שיושיענו בזכות התנא האלקי, וכן בקשתי מהתנא האלקי שילך ויעורר רחמים על כלל ישראל שנמצאים בגלות המר הזה שנים רבות כל כך, שה' יתברך יוציאנו מהגלות ויושיע אותנו תשועת עולמים, וכן התפללתי על 700 המתנדבים והעוזרים למפעל הזוהר העולמי.

יום הכפורים – שבת שבתון

בשבת קודש! העולם מתעלה, מזדכך: "בשבת הוא נראה צלול ובהיר". לפיכך התפלה בשבת עולה בלא עכוב, הלמוד זוהר ומאיר פי אלה.

יום הכפורים הוא "שבת שבתון".

השבת עצמה היא "מעין עולם הבא", העולם מזדכך בה ומתעלה בזעיר אנפין. ואלו יום הכפורים שחל בשבת כמו השנה הזאת הרי ההזדככות בו כפולה ומכפלת. העולם מצף בזוהר רוחני, בקרבה מיחדת לבוורא העולם, בלא חציצת אותה "מחיצה של ברזל", בלא מסך הענן המונע את מעבר התפלות.

וביתר עמקות: העבדה שהעולם מזדכך – בשבת, וביום הכפורים – אינה מתבטאת רק בחיצוניות, ב"אור הצלול" מבחינה רוחנית המאפשר עליה לתפלות, לתורה ולמצוות.

אם העולם מזדכך – גם האדם מזדכך ומתעלה. אם העולם רוחני יותר בשבת, הרי לא העולם בלבד מצטלל, אלא גם נשמת האדם. זה סוד "הנשמה היתרה" בשבת. הלב הסתום והמסיד נפתח. הלמוד בשבת חודר לרבידים עמוקים יותר בנפש, משתרש יותר בלב, ולפיכך רב שכוון אלה פעמים. אם בשבת כך, ביום הכפורים שחל בשבת, על אחת כמה וכמה.

במוצאי יום הכפורים, למרות הצום והחלשה שהייתי שרוי בו הארכתי את הצום לעוד 20 דקות לאחר רבנו תם (92 דקות אחרי השקיעה) ולמדתי זוהר הקדוש, כי עשיתי חשבון כזה, אם היו נותנים לי מליון דולר בתנאי שאאריך את הצום, בטוח הייתי מאריך בהרבה את הצום, וכל זה בשמחה גדולה, על אחת כמה וכמה "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף", לזכות ללמד עוד זוהר הקדוש ביום הכי הקדוש של השנה,

§ הערות §

כנ"ל מגלה סוד, זה בחינת ביטול כתב ידנו שאין מקבלין אור השכל מידי הסמיכה כנ"ל בבחינת: "על פנים פסה אור" כי האותיות צריכות לקבל אור השכל, מידי הסמיכה כנ"ל ועל ידי פגם אמונת חכמים, שהוא בחינת 'הולך רכיל', על ידי זה 'מגלה סוד', שנתגלה ונסתלק אור השכל כנ"ל ועל ידי זה בסוד עמי לא יהיו כנ"ל ונאמן רוח מכסה דבר, דאית בה רוחא דקיומא על ידי בחינת אמונת חכמים על ידי זה, מכסה דבר, בחינת 'על פנים פסה אור' כנ"ל.

שְׁנֵי שָׁבָת שְׁבֵתוֹן, גַּם יוֹם הַכַּפּוּרִים וְגַם שְׁבֵת קוֹדֶשׁ, שֶׁשְׁנֵיהֶם הֵם זְמַנִּים שֶׁל מַחִילַת עֲוֹנוֹת בְּדַרְגָּה גְבוּהָה בְּיוֹתֵר, כַּמָּה מְלִיוֹנֵי מִצְוֹת מְרוּיַח מִזֶּה, אֵי אֶפְשֶׁר לְסַפֵּר.

אֲסַפֵּר כַּעַת בְּקִצּוֹר סְפוּר. הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי לױ יִצְחָק מִבֶּאֱרֵדִיטְשׁוֹב ז״ע, נִזְדַּמֵּן לְעִיר אֶחָד לְיוֹם הַכַּפּוּרִים, בְּנֵי הָעִיר לֹא הִכִּירוּ אוֹתוֹ כִּלְל וְהוּא נִגַּשׁ לְפָנָי הָעַמּוּד בְּעִצְמוֹ לֹלֵא שֶׁיִּבְקֶשׁוּ מִמֶּנּוּ. בְּנֵי הָעִיר תָּמְהוּ עַל זֹאת, אֲךָ בְּרֵאוּתָם אֵת נְעִימוֹתוֹ בְּתַפְלָתוֹ מֵעַמְק הַלֵּב וּבְהִתְרַגְּשׁוֹת נִפְלְאָה לֹא אָמְרוּ לוֹ דְּבַר, וְלִהְפֹךְ הִשְׁתַּתְּפוּ עִמּוֹ בְּתַפְלָתוֹ בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוּלָּה, שֶׁהָעִיר לֹא יָדְעָה כֵּן שְׁנַיִם רַבּוֹת, כִּף הַתְּפִלָּה הָרַב הַקְּדוֹשׁ מִבֶּרְדִּיטְשׁוֹב אֵת כָּל הַתְּפִלוֹת כָּל נְדָרֵי מַעְרִיב שִׁיר הַיַּחּוּד כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים, וְלֵאחֶר מִכֵּן לְמַד אֵת כָּל מִסְכַּת יוֹמָא, וּמִיָּד בִּבְקֶר הַתְּפִלָּה שַׁחֲרִית וְקִרְא אֵת הַקְּרִיאָה שֶׁל הַיּוֹם, וְהַתְּפִלָּה מוֹסָף, מְנַחֵה, נְעִילָה, עֶרְבִית בְּמוֹצָאֵי יוֹם הַכַּפּוּרִים, לְאַחֶר הָעֲבוּדָה שֶׁל הַתְּפִלוֹת, תַּחֲנוּנֹת וּבִקְשׁוֹת שֶׁעֵבַר עַל הָרַבִּי בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוּלָּה וְנִפְלְאָה, כְּשֶׁרָצָה לְשַׁבֵּר אֵת הַצּוּם שֶׁאֱלוֹהֵי, מַה לְהִבְיֵאוּ כְּדֵי לְחַזְקוֹ מַחֲוֹלְשָׁתוֹ? הָרַב הַקְּדוֹשׁ בִּקֵּשׁ "מִסְכַּת סֵפֶה"! וְכִף יֵשֵׁב כָּל הַלְּיָלָה, וְלִמַּד בְּהִתְלַהֲבוֹת נִפְלְאָה כָּל מִסְכַּת סֵפֶה. וְדֵי לְמַבִּין.

***

קְרִיׁוֹן, שְׁאֵלָה:

כַּהֲכֵנָה דְרַבָּה לְיוֹם טוֹב סְכוֹת הֵבֵא עֲלֵינוּ לְטוֹכָה, מַה רוּצָה מִן לומר לְקַהֵל הַקְּדוֹשׁ?

תְּשׁוּבַת הָרַב:

יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים הֵם, הוֹלְכִים וּמַחְפְּשִׁים ד' מֵינִים מִהֲדָרִים בְּיוֹתֵר, כְּדֵי לְכַבֵּד אֵת הַיּוֹם טוֹב, וְיָדוּעַ לְכָל כִּי אֲנִישִׁים מִסְכִּימִים לְפָזֵר מִמוֹן רַב בְּשִׁבִיל אֲתָרוֹג מִהֲדָר, לוֹלֵב מִהֲדָר, "אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל". כְּמוֹ כֵּן מִשְׁקִיעִים הָרַבָּה כֶּסֶף וּמַחְשָׁבָה כִּי צַד לְפָאֵר אֵת הַסֵּפֶה בְּנוֹי סֵפֶה יָפִים, וּפְרוֹת וְיִינוֹת וּשְׁמָנִים, וְכָל הַנְּלוּיִם עַל זֶה, כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה לָהֶם סֵפֶה נְאֻה לְשֵׁם הַדּוֹר מִצְוָה, וְכֵן הוֹצֵאנוּ לְאוֹר סֵפֶר "זוּהַר וְהַסֵּפֶה".

וְזֶה לְשׁוֹן הַשַּׁעַר שֶׁל הַסֵּפֶר וְהַקְּדָמָה:

*

הזהר לחג הסכות

בו יבאר סדר למוֹד הזהר לחג הסכות, וכן גדולת למוֹד הזהר בתוך הסכה, והוא קצור מספר "חמד אלקים" עם הוספות חדשות ונכבדות.

לאור הבקוש של לומדי הזוהר, יוצא הספר לאור בערב חג הסכות תשע"ב, סדר ברור ללמוד הזוהר בסכה לכבוד האשפיזין.

בגלל הזמן המצומצם שנותר לנו עד חג הסכות מוציאים אנו בס"ד את החלק הראשון, אנו מקוים להמשיך ולגמור את חלק השני לכבוד חג הסכות הבא עלינו לטובה

*

הקדמה

'שמחו ה'שמים (זעיר אנפיו) ו'תגל ה'ארץ (מלכות) על יציאת הקונטרס הלז בעזרת ה' ובסייעתו, אשר על ידי זה יהיה תקון יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה יותר בשלמות.

ואשר ידוע לכל יהודי ולכל חסיד וירא שמים אשר בז' מי הסכות יורדים חסדים פנימיים ומקיפים מבינה ומזעיר אנפין אל מלכות וידוע שהסכה הוא אור המקיף וכדי שהחסדים המקיפין יהיו יותר בשלמות צריך ללמד בסכה ספר זהר הקדוש מהתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי.

ואשר על כן לקטנו מהספר "חמד אלקים" כמה קטעים שמביא שם את כל סדר הזוהר שצריך ללמד בסכה,

ואתה בן אדם חגור חרפך על ירך גבור ותאזור חיל ללמד בסכתך את ספר הזוהר ועל ידי זה יהיו תקוני המלכות בשלמות.

ועל ידי זה ישפע שפע רב בכל העולמות ולתקן את נפשותינו ורוחותינו ונשמותינו מכל סיג ופגם ולטהרנו ולקדשנו בקדשתך העליונה ותטיב לנו החתימה ונזכה בהאי שתא לביאת משיחנו ולבנין מקדשינו ותפארתנו.

הוצאתי לאור בחמלת ה' עלי ערב סכות תשע"ב לאור הבקוש הרב בקרב לומדי הזוהר הקדוש.

שלום יודא גראס
מפעל הזוהר העולמי

*

אבל בואו לא נשכח את העקר, האושפוזין הקדושים באים אל הסכה של כל יהודי ויהודי ואין לנו "נוי סכה" יותר נאה מזה של למוד זהר הקדוש בסכה. מספרים על כל הצדיקים הקדושים ש'למדו זהר הקדוש בסכתם לכבוד האושפוזין.

אם נעשה חשבון קצר כיצד אנו ממלאים את הזמן שלנו ביום, נמצא שהרבה מאד דקות (אפילו שעות) עוברים עלינו ללא שום תועלת, או סתם בחסר מעש או בפטפוטי סרק וכד', ואם נמשיך לחשב כמה היינו יכולים להרויח לו היינו לומדים זהר הקדוש בדקות האלו, היינו מצטערים צער גדול על הדקות שעברו ואינם.

אף פעם לא מאחר, אפשר להתחיל מעכשיו לנצל את הזמן, ולהכניס בסדר יומנו עוד ועוד דקות של למוד הזהר הקדוש, ובפרט בימים הנעלים בהם אנו עומדים כעת, נתאמץ יותר להקדיש את הזמן ללמוד הזהר, וה' יעזר ועל ידי זה נזכה שהאושפוזין ישפיעו עלינו שנה טובה ומברכת, שנה טובה ומתוקה, שנת גאולה וישועה במהרה בימינו אמן.

***

קריין, שאלה:

מה אנחנו יכולים ללמוד מהארבע מינים?

תשובת הרב:

אמרו חכמנו: אתרוג דומה ללב, הדס לעינים, לולב לעמוד השידרה, ערבה לשפתים.

וחשבנו לבאר ולאמר: אחרי שעברנו את היום הקדוש יום הכפורים, הקב"ה נותן לנו דברים לזכר את הארבע יסודות של החיים, שעל ידם אפשר לזכות לעולמות מרבים ועל ידם אפשר לאבד עולמות מרבים.

הדבר הראשון זה "אתרוג", שמסמן את הלב והלב זה יסוד גדול בחיי האדם, כדברי חז"ל: "הקב"ה ליבא בעי". וכן אמרו חז"ל: תנה בני לבך לי, הלב הוא הכח החשוב בחיי האדם, ומזכיר לנו הקב"ה לשמור את לבנו שלם ותמים, ואם לומדים זוהר הקדוש בסכה, הרשב"י ע"ה מבטיח לנו שלבנו יהא שלם ותמים.

ויסוד שני זה עמוד השידרה, אשר "הלולב" מסמן. ועמוד השידרה מסמן על ענוה, להיות כפוף ומי שפוף ומכניע את עצמו, בזכות הענוה יכול להשיג עולמות מרבים, וחס ושלום על ידי גאונה יאבד האדם את כל עולמו. ורואים בעליל לאן כל הבעלי גאונה מגיעים, ועל ידי למוד הזהר הקדוש בסכה הקדושה יזכה לענוה אמתית.

"הדס", זה סמל של העינים. וזה שער ויסוד גדול בחיי האדם, על ידי ראייה האסורה מאבדים את כל החיים ואת כל הטוב והברכה ועל ידי שמירת העינים אפשר לזכות לאור ולהצלחה גדולה, ולהארות והשגות גדולות, ועל ידי למוד בזהר הקדוש שמלא במוסר על עניני שמירת עינים, יזכה לכל ההצלחות.

"והערכה", מסמנת את השפתיים שזה הדבור. והנה אמרו חז"ל: "חיים ומות ביד הלשון", יכול האדם לקנות את עולמו בפיו, ולזכות בשעה אחת למוד זוהר הקדוש למאה מליון שנה תורה. ובכמה דקות שלומד זוהר הקדוש יכול להיות מבני עליה, לזכות ל"עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחפה לו", ויטהר נשמתו ויזכה למעלות עליונות פידוע מדברי הארז"ל.

וכל אחד יעורר את חברו שילמד זוהר הקדוש בסכה, אפילו רק כמה דקות ביום, ועל ידי זה יזכה לתענוגי גן עדן ועולמות הנצח, ויבין את כל דרכי ה' יתברך שמו, ויזכה לשכר הגדול על כל דקה ודקה שאומר ולומד תפלות אלו, שהלומד זוהר הקדוש שעה אחת בחול כמו מאה אלף שנה של תורה, ובשבת, כמו מאה מליון שנה תורה, (פסא מלג, הרי"ם הטוב, אורחות צדיקים, אבות דרבי נתן), ואמירה כשלוש דקות בלבד, ובלמוד כעשר דקות יעלה לו: בחול כמו 166,666 שנה תורה, ובשבת: יזכה ל- שש עשרה מליון שש מאות ששים ושש שנה תורה.

וברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה" על ידי שתזכה את חברך, כל השכר הולך גם אליך, וכאשר כל ישראל יאמרו "פתח אליהו" נזכה שיבא אליהו ויבשר את ביאת הגואל. ואם בזכותך יתארגנו עשר יהודים לומר את התפלות, אין לשער את גודל זכותיך ובפרט שבזוהר הקדוש (9 וצא קס"א) כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד פידוע כל עשרה ביה שכינה שריא, ובכך מחשבים לך כל מגין יהודים כמו אלף. ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכף בודאות! ובודאי תזכה לאריכות ימים.

ובחלוקת ספרי הזוהר אתה מזכה את כל ישראל, וכתב הגר"א במשלי (י"ב, י"ד), גודל הזכות שיש למזכה הרבים ומוכיח את חברו, שאם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו. ובזוהר (9 תרויח קכ"ט ע"א), אמרו: שצריך האדם למרדף בתר חיבאי ולמזכה להו כמאן דרדיף בתר חייו עכ"ל. ובלי שום ספק אם כל היהודים מנער ועד זקן ובפרט תינוקות של בית רבן בהבל פיהם הטהור יאמרו זוהר בכל יום, נזכה לפתח את השער לאליהו הנביא זכור לטוב שיבוא ויבשרנו, ותכף יבוא משיח צדקנו ויגאלנו, ברחמים במהרה בימינו אמן כן יהי רצון.

ועל ידי שיהיה יד הכל ממשמשין בספר הזוהר, יזכו ללמד וללמד לשמור ולעשות ולקיים. והוא יסוד גדול שבו ימצאו אדמורי"ם רבנים, מגידי שעור וראשי ישיבות, מלמדים ומחנכים ילדי ישראל הטהורים, וכל איש ישראל, את הדרך אשר ילכו בה, ואת המעשה אשר יעשו.

❦ ❦ ❦

קריין, שאלה:

מה הן הסגלות של הסכה הקדושה?

תשובת הרב:

כתוב בספרים הקדושים: מי שמקפיד בסכה ינצל באותה שנה מן המחלקת בביתו ומחוץ לביתו עם אנשי מחלקת. וכן כל המקפיד בסכה באחרית ימיו, כאשר נשמתו

עולה למרום, נצל הוא מן המזיקים אשר מנסים להזיק לנפש, כח הסכה מגן עליו ולא נותנים להם להתקרב לאדם.

וכתוב בספר צמח צדק, כל מי שמקפיד בסכה אם יש לו יסורים בחייו, על ידי מצות סכה נעצרים היסורים אשר עוברים על האדם הזה, ואמונתו מתחזקת בהקב"ה, בזכות הישיבה בצל הסכה.

וכך אם נגזר על האדם חס ושלום גלות, בזכות הסכה מתמתק ממנו כל גזרת הגלויות וזוכה להנצל ממהגנם ומחבלי משיח, ובודאי אם ילמד זוהר הקדוש בסכה.

הרשב"י זיע"א מבטיח לו כל הסגלות האלו, ועוד:

א. מקרב גאלת ישראל ברחמים. ב. מבטל גזרות קשות. ג. זוכה לטהר ולקדש את נשמתו שתאיר ותזהיר באור נפלא ומזככה מכל סיג ופגם עד שמרפאה לגמרי. ד. מרחיק מעצמו כל המקטרגים ויצר הרע. ה. ישמר ממקרים רעים בעולם הזה ובעולם הבא. ו. ינצל מתאוות רעות וממדות רעות. ז. הרי הוא כהוגה ומפרש את השם שיש בכחו לעשות נסים. ח. יזכה לחזות פנעם השם. ט. נצל מטמטום הלב והופך לב האבן ללב מאיר ומבין. י. זוכה להבין את למודו ומתקים בידו. יא. למוד בספר הזהר הקדוש לעלוי נשמת נפטרים מסגל ביותר לתקן נשמתם ולהעלותם למקומם העליון ולהצילם מכל דינים. יב. "כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק", שבזכות שלומדים בספרו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן, נושע בכל הנצרך לנו. יג. תבת "ורפאתיו" עולה בגימטריא (703) כמנין שמעון בר יוחאי (703), כי בזכותו נמשכת רפואה לאדם.

י"ב שערי גן עדן – שכל המפיץ זוהר הקדוש זוכה לכך

ההבטחות הגדולות של הרשב"י (זהר תרומה קכ"ח):

אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א: מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים [בהפצת זוהר הקדוש] מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה:

א. כופה את מלכות הרשעה. ב. עושה נחת רוח ועלוי להשם יתברך. ג. מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום. ד. ועל זה מבטיח לו הרשב"י: ה. זוכה לראות בנים לבניו. ו. זוכה לעשירות בעולם הזה. ז. זוכה לעולם הבא. ח. אין שום אחד שיכול להזיק ולהרע לו. ט. נכנס לשנים עשר שערי גן עדן – ואין מוחה בידו. י. משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות. יא. הקדוש ברוך הוא והרשב"י מברכים אותם בכל הברכות שנתברך בהם אברהם אבינו, שגם הוא קרב את כולם להקדוש ברוך הוא. יב. הקדוש ברוך הוא קורא לארבע מחנות מלאכים עליונים ומלזים אותו, ונכנס לשבעים עולמות גנוזים (גימטריא "TIO"), שלא זוכה בהם שום אדם אחר – ומיחידים רק לו.

ועל ידי זה ישפע שפע רב בכל העולמות, ראשי תבות רשב"י, שהעוסק בתורתו יזכה בסיעתא דשמיא לשפע רב רוחני וגשמי.

קריין, שאֵלה:

מה הסכה מלמדת אותנו?

תשובת הרב:

רבי שמעון בר יוחאי כתב בספר הזוהר הקדוש: "כל מי שיושב בסכה, אכל בסכה, ישן בסכה ונושם את האויר הקדוש של הסכה מחדיר בקרבו את בהירות האמונה עד שתהיה דרך חייו". כיצד יתכן שדוקא הסכה מעוררת אותנו לאותה אמונה יקרה?

התשובה הפשוטה היא שהיציאה מן הבית והכניסה לסכה למשך שבועה ימים, מצביעה על אמונה בה, שהנו מגן, מושיע ופורס חסות. במשך השנה אנו יושבים

* הערות *

ב. זוהר פרשת אמור (דף קג ע"ב): בסכת תשבו (ויקרא כ"ג) חסר, וְדָא עֲנָא חד, דְּכִלְהוּ קְשִׁירִין ביה. דכתיב, כי ענן יי' עליהם יומם. וכתיב (במדבר יד) וּבְעֵמֶד עָנָן אֶתָּה הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם. דא הוא עֲנָא דְאֶהְרֹן, דְאֶקְרִי יוֹמָם, דכתיב, (תהלים מב) יוֹמָם יֵצֵא יי' חֶסֶדוֹ. עֲנָא חד, דְאֶשְׁתַּבְּלוּ חֶמֶשׁ אַחֲרָיִן, וְאֵינֹן שִׁית. וְעֲנָא אַחְרָא, דכתיב וּבְעֵמֶד אֵשׁ לֵילָה, דא נהרא להו לישראל, מנהירו דאינון שית.

תרגום ללשון הקודש:

בסכת תשבו חסר, וְהוּ עֲנָן אֶתָּה שְׂפֵלָם קְשִׁירִים בו, שְׁתוּב כִּי עֲנָן ה' עֲלֵיהֶם יוֹמָם. וְכָתוּב וּבְעֵמֶד עָנָן אֶתָּה הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם. דא לִפְנֵיהֶם יוֹמָם. וְהוּ עֲנָנוּ שֶׁל אֶהְרֹן, שְׁנִקְרָא יוֹמָם, שְׁתוּב (תהלים מב) יוֹמָם יֵצֵא ה' חֶסֶדוֹ. עֲנָן אֶתָּה נוטל עֲמֹו חֶמֶשׁ אַחֲרָיִם, וְהֵם שִׁשָּׁה. וְעֲנָן אַחְרָא, שְׁתוּב וּבְעֵמֶד אֵשׁ לֵילָה, וְהוּ הָאִיר לִישְׂרָאֵל מִהָאֹר שֶׁל אוֹתָם הַשִּׁשָּׁה.

רבי אלעזר פתח (ואמר), (ירמיה ב) כֹּה אָמַר יי' זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ וְגו'. הָאִי קָרָא עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אַתְמָר, בְּשַׁעֲתָא דְהוֹת אֲזֵלָא בְּמִדְבָּרָא עֲמַהוּן דִּישְׂרָאֵל. זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד: דא עֲנָא דְאֶהְרֹן, דְנִטְלָא בְּחֶמֶשׁ אַחֲרָיִן, דְאֶתְקַשְׂרוּ עֲלָךְ, וְנִהֲרִירוּ עֲלָךְ. אַהֲבַת כְּלוּלוֹתֶיךָ, דְאֶשְׁתַּבְּלוּ לָךְ, (ס"א וְכִלְהוּ אֶשְׁתַּבְּלוּ בָךְ) וְאֶעֱטְרוּ לָךְ, וְאֶתְקִינֵנוּ לָךְ בְּכִלְהוּ דְתַעֲדִי תְּכַשִּׁיטָהּ. וְכָל כֹּף לְמַה. בְּגִין לְכַתְּךָ אַחֲרֵי בְּמִדְבָּר בְּאַרְצָא לֹא זְרוּעָה.

תרגום ללשון הקודש:

רבי אלעזר פתח, כֹּה אָמַר ה' זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ וְגו'. הַפְּסוּק הַזֶּה נֶאֱמַר עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּשַׁעֲהָ שְׁהִיתָ הוֹלֵכֶת בְּמִדְבָּר עִם יִשְׂרָאֵל. זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד - וְהוּ עֲנָנוּ שֶׁל אֶהְרֹן שְׁנוֹסַע עִם חֶמֶשׁ אַחֲרִים שְׁנִקְשְׂרוּ עֲלֶיךָ וּמְאִירִים עֲלֶיךָ. אַהֲבַת כְּלוּלוֹתֶיךָ - שְׁנִתְקִינֵנוּ לָךְ (וְכֹלָם נִתְקִינֵנוּ בָךְ) וְעֵטְרוּ אוֹתְךָ, וְהִתְקִינֵנוּ אוֹתְךָ כְּמוֹ כֹּלָה שְׁעוֹנְדַת אֶת תְּכַשִּׁיטָהּ. וְכָל כֹּף לְמַה? בְּשִׁבִיל לְכַתְּךָ אַחֲרֵי בְּמִדְבָּר בְּאַרְצָא לֹא זְרוּעָה.

תָּא חוּי, בְּשַׁעֲתָא דְבַר נֵשׁ יִתִּיב בְּמִדְבָּרָא דָא, צֵלָא דְמַהֲיִמְנוּתָא, שְׁכִינְתָא פְּרָסָא גְדַפְהָא עֲלִיהָ מְלַעֲיָלָא, וְאַבְרָהָם וְחַמְשָׁה צְדִיקָיָא אַחֲרָיִן שְׁוִיִן מְדוּרִיהוֹן עֲמִיהָ. אָמַר רַבִּי אַבָּא, אַבְרָהָם וְחַמְשָׁה צְדִיקָיָא, וְדוֹד מְלָכָא, שְׁוִיִן מְדוּרִיהוֹן עֲמִיהָ. הָדָא הוּא דְכָתִיב, בְּסוֹפֹת תִּשְׁבוּ שְׁבַעַת יָמִים. שְׁבַעַת יָמִים כְּתִיב, וְלֹא בְּשִׁבְעַת יָמִים. בְּגוּוֹנָא דָא כְּתִיב, (שְׁמוֹת ל"א) כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יי' אֶת הַשָּׁמַיִם וְגו'. וְבַעֲזֵי בַר נֵשׁ לְמַהֲדִי בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, בְּאַנְפִּין נְהִירִין, בְּאוּשְׁפִיזִין אֵלָיִן דְשְׂרִיִן עֲמִיהָ.

תרגום ללשון הקודש:

בא ראה, בְּשַׁעֲהָ שְׁאָדָם יוֹשֵׁב בְּמִדְבָּר הַזֶּה, צֵל הָאֲמוּנָה, הַשְׁכִּינָה פּוֹרְסַת אֶת כְּנִפְיָהּ עֲלֵיו מְלַמְעֵלָה, וְאַבְרָהָם וְחַמְשָׁה צְדִיקִים אַחֲרָיִם שְׁמִים אֶת מְדוּרָם עֲמֹו. אָמַר רַבִּי אַבָּא, אַבְרָהָם וְחַמְשָׁה צְדִיקִים וְדוֹד הַמְּלָךְ שְׁמִים מְדוּרִיהֶם עֲמֹו. וְהוּ שְׁתוּב, בְּסוֹפֹת תִּשְׁבוּ שְׁבַעַת יָמִים. שְׁבַעַת יָמִים כְּתוּב, וְלֹא בְּשִׁבְעַת יָמִים. כְּמוֹ וְהוּ כְּתוּב (שְׁמוֹת ל"א) כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' אֶת הַשָּׁמַיִם וְגו'. וְצְרִיף אָדָם לְשִׁמְחָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם כְּפִינִים מְאִירוֹת בְּאוּרְחִים הִלְלוּ שְׁשׁוּרִים עֲמֹו.

ספונים בביתנו עם תקרה מעל לראשנו, ובאפן סמלי הגג חוצץ בין השמים לבינו, בעוד בסכות, אנו יושבים במבנים ארעיים שאין להם גג אמתי. בעצם העבדה שהסכה חִיבת להיות נטלת קורת גג, והסכה אינו אלא "פסלת גרן ויקב", האדם מעמיד את עצמו מבחינת התודעה העצמית תחת חסותו של הקב"ה.

התפיסה המערבית, שעושה כל מאמץ לחדר אל התודעה, הלב והבית שלנו, מנסה לשכנע אותנו שאשר קשור לחפצים שאנו רוכשים ולסממני סטטוס חיצוניים שאנו משיגים, בעוד היהדות מלמדת שמקורו של האשר הוא ברוחניות ותכליתו קשר עם הצדדים הפנימיים של המציאות.

בסכות, התורה אומרת לנו: "צא מדידת קבע ושב בדידת ארעי". אנו עוזבים את בתינו מלאי הרכוש, מתעלמים מנוחות וממותרות, ונכנסים לעולם הפשוט והרוחני לחלוטין של הסכה. הסכה אמנם נעדרת נוחות חומרית, אך עתירת קשר רוחני ומתקים בה אשר אמתי. חז"ל מלמדים אותנו בפרקי אבות ש"מרבה נכסים מרבה דאגה", ובלשון עכשווית – "פחות זה יותר". כשאנחנו יוצאים מהבית, עוזבים את מנעמי הרבים ויושבים בסכה, אחת המטרות היא להבין שפתחנו יותר מדי תלות בדברים הגשמיים של חיינו, ולא במה שאנו תלויים בו באמת – בבורא עולם. הסכה זה מקום שבו אין שום אחיזה לכל הרדיפה והשאפה הזאת אחרי ה"עוד" ואחר החמר. היא נראית לא יותר מאשר עוד "חוושה" מצויה בסיני, אולם מכילה כל כף הרבה רוחניות, משמעות ועמק.

עצם הישיבה והמגורים במשך שבוע שלם בסכה ארעית, עוזרים לנו לבחון את ההרגלים, ואת תבניות החשיבה וההתנהגות שלנו. כשאדם מותר על המפר והנח הוא מתחדש ולומד לבחון את אורחות חייו בשגרה. בספות אנחנו מפסיקים לדבר על העברות שכן השארנו אותן מאחור ביום כפור. משנשמתנו "עברה טפול עשרת אלפים", כעת אנחנו יכולים לבחון האם גם בעשית המצוות ועשית הטוב אנחנו מקבעים ופועלים מתוך אוטומט. רבי נחמן אמר ש"אם אני מניח תפלין היום רק מפני שהנחתי אותם אתמול, אין כלל סבה שאניח אותם... אני רוצה להניח תפלין בכל יום כאלו זה הפעם הראשונה", ואכן יש איכות נדירה בעשית דבר מה בפעם הראשונה לפני שהוא נהפך למכר" ו"רגיל". חג סכות קורא לנו להתחדש ולהתרענן גם בעשית הטובות שלנו.

ולא נשכח שמושה רבינו צועק ומכריז; עתה בארץ הגלות צריך רופא חכם, ומיהו הרופא החכם? "הרשב"י זי"ע", ומצוה אותנו הרעיא מהימנא ללמוד זוהר הקדוש דווקא, שתורת הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו (זוהר פנחס ריש)

אלו שלומדים זהר... ינצלו מהמבול וממלחמת גוג ומגוג כמו בתבת נח (תיק"ח ע"ב ע"ד, זוהר נשא). נצולים מפל פגעים רעים. (תיק"ז, פגו הירק). זוכים להשבתת הקטרוגים, מבטלים את הקלפות ומביאים את המשיח (הגרא"א אבו שלמה, חסד לאברהם, דגמ"א שמיני) מטרה

ומקדש הנפש. (פלא יועץ). מקרבים את הגאולה ועושים נחת רוח גדול ליוצרים (מק"מ לתיקון"ז).

הם בלבד זוכים שתפלותיהם נשמעות ומתקבלות (ר"י אבוחצירא, "בגדי השרד"). רק הם נקראים עובדי ה' לשם שמים, שלא על מנת לקבל פרס. וזוכים לקבל פני שכינה, ומרואי פני המלך (ר"א אזולאי, פר"א). דע שמי שנשמחו טהורה וזכה, משתוקק ללמוד הקדוש הזה (רבי יהודה פתיאל). מי יתן והיה שיתחילו ללמד עם הצאן קדושים את הזהר הקדוש... ובודאי זוכים לגאולה בקרוב בלי חבלי משיח. (סגלת ישראל מ'ז). המשיח כשיבוא יאמר על כל הזוכים ללמוד זוהר הקדוש: "בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאלת העם!".

וכבר צוה אותנו הרעיא מהימנא שנלמד זוהר הקדוש בלי הפסק עד אשר נזכה בקרוב שיערה עלינו השם יתברך רוח טהרה ממרום, כדכתיב (חזקאל פרק ל"ו, כ"ה-כ"ח): "וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם מִכָּל טְמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהַר אֶתְכֶם. וְנָתַתִּי לָכֶם לֶב חָדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְהִסַּרְתִּי אֶת לֵב הָאֲבֹן מִבְּשַׂרְכֶם וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בָּשָׂר. וְאֶת רוּחִי אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר בְּחֻקֵי תִלְכוּ וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעָשִׂיתֶם. וּישְׁבַתֶּם בְּאָרְץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאֲבֹתֵיכֶם וְהִיִּיתֶם לִי לְעָם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים". ונזכה לטהר לבבנו לעבד ליוצרנו בכל פחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, ובודאי תקים בנו בקרוב הבטחת הרעיא מהימנא "בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי" בביאת גואל צדק במהרה בימינו, אמן.

***

קריין, שאלה:

המאזינים שואלים, הרב בבית הכנסת שלנו הולך בלי זקן, ואחד חסיד חב"ד שאל אותו, למה אתה לא מגדל את הזקן שלך? הרב ענה לו, כך הלכו בכל הדורות, אמנם יש חסידים שואהבים זקן, אף מה זה קשור אלי. האם זה נכון?

תשובת הרב:

בשנת תשכ"ה הייתי שנה אחרי נשואי, אברך בן 19. הלכתי במנהטן לחנות ספרים, שם מצאתי את הספר: "תפארת אדם" מהחפץ חיים, העוסק בענין גלוח הזקן. הדברים הנפלאים שכותב החפץ חיים, עוררו אותי מאד והחלטתי להדפיס את הספר הזה, לזכרי הרבים.

הבנתי שהספר הזה לא יספק את הלומדים של היום, שמוחזקים עצמם ליותר חכמים מהחפץ חיים, לכן חשבתי שיהיה טוב יותר אם אדפיס חבור קטן עם כל ה"מראה מקומות" על גלוח הזקן. הרוח בזה הוא, שרק בחצי שעה, יראה כל אחד שבגלוח הזקן הוא עובר, לא רק על דברי החפץ חיים, אלא עובר על כל דברי הראשונים והאחרונים, ואין שום התר על זה, ובמה יבוא לבית דין של מעלה?

כל אדם שיש בו טפת יראת שמים, יפסיק מיד מהעברות התמידיות שבידו, וישוב ויבכה אל ה' על כל השנים שעברו עליו עם העברות, ויעשה תשובה מאהבה וכל הזדונות יהפכו לזכיות.

ידוע על הצדיק רבי מאיר מפרעמישלאן זי"ע, שבתפלתו החזיר בתשובה. כשהיה אומר את המלים: "וּכְלָם מִקְבָּלִים עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה..." - כל מי ששמע, חזר בתשובה.

בעיר היה איש אחד, פושע גדול שעבר על כל העברות החמורות, אכל ביום הכפורים, אכל חמץ בפסח רחמנא לצלן. אמרו לו, אם תבוא לשמוע את התפלה של רבי מאיר, ברגע אחת תעשה תשובה. הוא טען שלא יכולה להיות כדבר הזה הביאו אותו בכח, שיקשיב לתפלת הרבי. וכשהגיע הרבי למלים: "וּכְלָם מִקְבָּלִים עֲלֵיהֶם..." כלום לא קרה, הפושע נשאר כמו שהיה. אמרו לו, תחכה עוד קצת לסוף התפלה. כשהרבי אמר בקולי קולות: "וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִי פֶשַׁע בִּיעֲקֹב", הרבי נגש אל אותו האדם ואמר לו: "אני מקנא בך". האיש מתפלא, לי הרבי מקנא שעברתי על כל העברות החמורות? הרבי אומר: "כן", אם תעשה תשובה מאהבה, כל העברות הגדולות, החמורות, יהפכו למצוות. לי אין כאלה מצוות ענקיות, לכן אני מקנא בך, ברגע אחד אתה יכול להיות צדיק גדול יותר ממני. וכך היה שתכף נפל על הארץ, והתחיל לבכות בכיות עצומות, ופרט כל העברות, ונעשה בעל תשובה גמור.

יהודי יקר!

אותו הדבר אפשר להגיד על הענין של גלוח הזקן, אם תעשה תשובה מאהבה, הזדונות נעשות לזכיות, ואז תוכל להיות הצדיק הגדול ביותר, כל הלאוין יהפכו לזכיות.

ועכשו נבאר את ענין ההלכה:

ספר

זקן ישראל בהלכתו

בענין גלות וגדול הזקן

חלק א'

הספר הזה, אשר אני מגיש לפניכם היום, הוא רכוז מכל ספרי הפוסקים, חדשים גם ישנים, מראשון שפראשונים, עד אחרון שבאחרונים, ובפרט מספר הנדמ"ח "הדרת פנים – זקן", אשר צלל במים אדירים, והעלה פנינים יקרים, במקצוע הלזו, לא הניח מקום להתגדר, העמיק והרחיב, כיד ד' הטובה עלי, ואשרי חלקו. תמצית כל הנשנה בדבריהם, בענין גלות שער הזקן, בין על ידי תער, בין במספרים, ובין בסם, ושאר אופני גלות.

כל האסורים, וצדדי חמר, שנאמרו בנטילת הזקן, הן גוף האסור של כל תשחית, והן אסורים חיצוניים, כמו "לא ילבש גבר", "ובחקתיהם לא תלכו", אסור "מראית העין", "מקור מנהג הגלוח", ו"חלוקי מנהגים בארצות שונות", ושאר ענינים המקיפים מקצוע הלזו, ועוד. הכל מסדר בסדר יפה ונעלה, בלשון צח וקל, כדי שירויץ הקורא בו, ובשעה קלה, ירכש המעין בקיאות גדולה במקצוע גלות הזקן, המסבכת מאד בספרי הפוסקים.

צאתי לאור, בחמלת ה' עלי, בזכות אבותי ורבותי הקדושים זי"ע

הק' שלום יודא גראס

רב דקהל "מגן שאול" ד"האלמין", ור"מ בישיבה וכולל "בית ישעיה",

"מכון להוראה בשחיתות ובדיקות".

בעל מחבר הספרים: אפינת המצות השלם (י' חלקים), גדולי יהודה (על הלכות ציצית), שאלות ותשובות זבחו זבחי צדק (על הלכות שחיטה ובדיקה), חנוף ישראל סבא (מדריו לחנוף הבנים והבנות), מדריו לצניעות, מזוזת שלום (על הלכות מזוזה), מנוחת שלום (הדרכה לכשרות), מנחת יהודה (על חמר אסור "חלב עכו"ם" ו"סימילאק"), נפש ישעיה (על מאכלות אסורות, ה' חלקים), קדושת ישראל (על הלכות יחוד), וש"ס.

בן לאבי אמור"ר הרה"ג הצדיק מורנו הר"ר ישעי' זאב גראס זצ"ל נכד השרף מסטרעליסק, ר' יעקב קאפיל חסיד, הט"ז והב"ח, תוספות יום טוב, רש"י, ולמעלה

בקודש עד דוד המלך ע"ה.

ברוקלין, יצ"ו שנת תשל"ט

בענין גלוח וגדיל הזקן

פרק א'

א. הספר "הדרת פנים - זקן" (המכיל קרוב ל-800 עמודים), מונה כ-120 פוסקים הסוברים שגלוח הזקן הוא אסור מן התורה, אפילו ללא תער, ואין הבדל אם מגלחים או מסירים על ידי סם. (עיי' שם חלק ב' פרק ב' עמוד ת"ג, מונה והולך בבקיאות נפלאה, רוב מנין ובנין של פוסקי הדורות, מראשון שבראשונים עד אחרון שבאחרונים, מהם, הרמב"ם על פי החינוך, ורוב מפרשי הרמב"ם, רבי יהודה החסיד, יראים, שאלות ותשובות מן השמים, תוס', חינוך, ריטב"א, רא"ש, ספר המנהיג, רשב"א, מגדל עוז, טור, רבינו בחיי, חה"ד, רבינו ירוחם, בית יוסף, מהרש"ל, רמ"א, אריז"ל, ב"ח, מעשה רוקח, מרכבת המשנה, נודע ביהודה, ר' עקיבא איגר, חתם סופר, צ"צ, דברי מלכאל, הגאון מראגאטשאו, בני יששכר, מהרש"ם, דכ"ח, ועוד.)

ב. אפילו הפוסקים האחרים, הסוברים שהאסור הוא רק בתער, בכל אפן יוצא לפי רוב הפוסקים, הן מהעבר והן על פי פוסקי ימינו, שמכשיר הגלוח שמשתמשים כיום להחליק הפנים, יש לו דין בתער, (כמבואר בספר הנ"ל חלק ב' פרק א' באורך נפלא, בשם הפוסקים והם, החפץ חיים בס' ליקוטי הלכות מכוח כא, שאלות ותשובות צור יעקב להגאון מפראבוזנע, הגאון רבי חיים עזר, חזון איש, מהר"י שטיף, הגאון מטשעבין, הגר"א קאטלער, שאלות ותשובות חלקת יעקב חלק ג', שאלות ותשובות מנחת יצחק, הגר"מ שך, הגאון ר"י קניבסקי, הרב וואזנער, הגר"מ שטערנבוך, הגאון הקדוש מקלויזענבורג, הגאון הקדוש מפאפא, גא"ד דעבריצין, הגאון אבד"ק קאשו, הגרש"ז אויערבאך, ועוד), ואין פוסק המתיר בפרוש להחליק הפנים. (ע' בספר הנ"ל חלק א' וחלק ב' באורך.)

ג. פוסקים רבים אוסרים להסיר הזקן בסם. (תוספות, ריטב"א, ושיטה מקובצת נזיר נ"ח, ב"ה י"ר קפ"א, שאלות ותשובות חיים שאל חלק א' סימן נ"ב, מגיד תעלומה ברכות י"א, מהרש"ם חלק ב' רמ"ג, דר"ח שם לעוד כמה וכמה דעות מובא ב"הדרת פנים זקן" חלק ב' פרק ט').

ד. פוסקים רבים אוסרים, אפילו על ידי מספרים או סם, מפני "לא ילבש גבר". (זוהר הקדוש, תרגום יונתן, ראב"ן, ספר המנהיג, רבינו יונה, רא"ה, רשב"א, שבולי הלוקט, מאירי, אבודרהם, אברבנאל, חכם צבי, סידור ר' יעקב עמדין, שאלות ותשובות צמח צדק, בני יששכר, מהר"ל דיסקין, שדי חמד, חפץ חיים, ועוד מובא ב"הדרת פנים - זקן", ועיי' שם חלק ב' פרק ג' שמונה יותר מחמישים פוסקים, ההולכים בשיטה זו, לאסור הסרת זקן בתער, מספריים, סם, משום לא ילבש).

ה. פוסקים רבים אוסרים, להסיר הזקן, משום חקת הגוי, גם ללא תער, אלא בסתם מספרים או סם. (מהם מדרש רבה, אבן עזרא, ראב"ן, רוקח, רא"ה, חה"ד, אברבנאל, ספורנו, כחד חודה, שלה, ב"ח, סידור יעב"ץ, הפלאה, שאלות ותשובות אמרי אש, צמח צדק, מנחת חינוך, הגאון הקדוש מקאמארה, שדי חמד, שאלות ותשובות מהרש"ם, חזון איש, ועוד, סך הכל יותר מחמישים פוסקים, דבריהם הובאו בספר "הדרת פנים - זקן" חלק ב' פרק ד').

ו. חלק מהפוסקים, אוסרים להסיר הזקן, משום מראית עין, שיחשדו שגלחו בתער. (מובא בספר הנ"ל שכן הוא דעת הריטב"א, ב"ח, בית מאיר, יפה ללב, שדי חמד, סבא קדישא, מהרש"ם, חפץ חיים, דכ"א, כלי חמדה, ועוד עיין שם, ספר הפ"ז ח"ב פ"ו עמוד תס"ב - תס"ז).

ז. וחלק, אוסרים להסיר הזקן אף במספרים, שמא אחרים יבואו לידי הקלת הענין, ויגלחו בתער. (רבינו יהודה החסיד, דברי חכמים, מעשי רוקח על המשניות, שדי חמד, שאלות ותשובות מהרש"ם, חפץ חיים, דכ"א, שאלות ותשובות דברי מלכיאל, מהרי"ח זאנענפעלד, רבי יוסף אליהו הענקין, ועוד פוסקים, עיין ספר הנ"ל חלק ב' פרק ה' עמוד תמ"ו - תנ"א).

ח. החפץ חיים כותב, שאין להסיר הזקן כלל וכלל, (אפילו במספרים) מפני טעמים שונים. ראשית, מובא בקבלה, שעל ידי כך קורעים צנורות קדושים. (עיין באר היטב קפ"א ה').

ט. ויותר, מפני שבמינו נוהגים רבים לא עלינו לגלח בתער, ועוקרים לאו מהתורה, לכן מצוה עצומה לכלל ישראל, לא לגעת בזקן אף לא במספרים, להראות לכל, שמצוות ה' יתברך שצוה לעמו ישראל חביבות עלינו, ואין אנו מתבישים בהן חס ושלום עד כאן דבריו. (עיין שם שהעיר מקור נחמד לזה, ברכות י"א, לאחד שאומרים לו זקנט מגודל כו' עיין תוס' רבינו יהודה, ורשב"א, ותבין, ועיין עוד כעין זה בשאלות ותשובות מנח"א חלק ג' סימן ל"ח סוף קטע הראשון).

י. הזוהר הקדוש כותב, אוי לו למי שנגע בשיער זקנו. (אדרא רבה דף ק"ל), (דברינו מוסב על כל אופני נטילת שערות זקן האפ"ש).

יא. הזקן, הוא אחד מסימני הטהרה של יהודי, ואלו המסירים אותו, מסירים מעליהם סימן טהרה. (עיין יעקב ע"ז ב').

יב. כתוב בספר "זין המשמר" דהלומדין ובני תורה מחטיאין הרבים, דעל ידי שהם מקילים במספרים, מגלחין המון העם גם בתער. (עיין שם).

יג. תלמידי חכמים היושבים ולומדים, נדרשים להתמיר יותר, לא להסיר הזקן, לחלוטין. (ש"ת חת"ס חאו"ח סקנ"ט, מעשה רוקח שם, עיין הטעם במ"מ לאות הקודם).

יד. במדינות שמחמירים לא לגלח הזקן, אסור לנהג אחרת, וגם העובר לדור במדינה אחרת, אסור לו. (שלחן גבוה או"ח בכללי המנהגים בראש הספר אות קמ"ט, דכ"ת קפ"א י"ט, ש"ת דברי יוסף ס"י ל"ו, חפץ חיים, ש"ת דברי מלכיאל שם).

טו. חלק מהפוסקים, מחמירים שמי שאין לו זקן, לא יהיה שוחט. (ש"ת חיים ביד הספרדי יור"ד סי' א', דף ט', דכ"ת סי' ב' ס"ק פ"ט, ע"ש).

טז. המתפללים בנוסח האר"ל, אסור להם לגזז הזקן, בשום אופן. (ש"ת שמחה לאיש י"ד סי' ל"ה והעיד מקורו בש"ת השיב משה אר"ח סי' ז', ועי' בספרי מנחת שלום ח"ז מס' נפש ישעי' על מאכלות אסורות באריכות עיין שם).

יז. מובא מהחת"ם סופר זצ"ל, כשהתחילו להסיר הזקן, עשו זאת בהכרח, בימי הפרענות, כשהיהודים עיננו בצרות צרורות בגרמניה, (גרות תנ"י) התירו הגדולים לנוסעים, לשנות לבושם ולהסיר את זקנם, כדי שהאיבים לא יפירו אותם, שבימים אלו נהגו הגוים, לא לגדל זקן בעקבות ספור של מלך פולני, שלא צמח לו זקן, (מלך פולין סריס) וכדי שהאיבים לא יפירו יהודים הנוודים מארצם, התירו להם חכמים להסיר הזקן. יצא שבחזרם לביתם, התבישו הנוסעים במראם החדש ללא זקן, כך שהחלו להנהיג את שלא לגדל זקן, ורק תלמידי חכמים היושבים בביתם הותרו את זקנם. כל הבורחים מגרמניה לפולין לפני הגזירה, (בשנת תנ"י) לא היו מכרחים להגיע להתר. [לכן היה מנהג בגרמניה להסיר הזקן ובפולין לא]. (ש"ת חת"ס אר"ח סי' קנ"ט, ובעל התומים כתב באהבת יהונתן וקרא בזה"ל: והנה באשכנז נוהגין שמספרים הזקן שלהם וע"ז צוח הנביא כו', וע"ע ש"ת לבושי"מ מהד"ק יור"ד צ"ט, ש"ת בית שערים יור"ד דל"ו, ש"ת מנחת אלעזר ח"ב סי' מ"ח, ש"ת תירושו ויצהר סי' ס"ח, ס' קריה נאמנה בסוף הספר, חוברת וילקט יוסף, שנה שלישית - רביעית - שישיית - שביעית - שמינית, המאסף שנה שביעית, ועי' ברד"ק שמואל ב' י' ה' ח"ל: לא היה מנהגם לגלח הזקן ואפילו במספרים כו' וחרפה הוא גלוח הזקן, אלא שנהגו כן באלה הארצות אשר אנחנו שם, ע"כ). (הצרת המוציא לאור: מדברי החת"ס אנו רואים שקל ענן הסרת הזקן היה באין ברירה והיו מכרחים להגיע להתר מהגדולים ואפילו אז לא גזרו תלמידי חכמים את זקנם לפני קבלת התר).

יח. החיד"א כותב בדומה לנכתב לעיל, ידוע שבימי התנאים, האמוראים, הגאונים, לא נהגו לגזר הזקן, אלא המנהג התחיל באירופה אצל הגוים, בגלל סבה מסוימת, וכך התפשט המנהג אצל היהודים, על ידי הגוים שעסקו עמם במסחר, לכן אף אם אפשר למצוא התרים, אין לסמוך על כך, רק בשעת הדחק ובעת סכנה, וגם אז צריך כפרה מה' יתברך, ובלי זה בודאי אסור גמור לגזז הזקן. (ש"ת חיים שאל ח"ב סי' כ"ג - ברכ"י יור"ד קפ"א - עבודת הקודש, מורה באצבע סי' ד' או קל"ה, יוסף אומץ סי' מ"ה). הגאון הצדיק מורנו הרב ר' שאול בראך זכר צדיק לברכה, אבדק"ק קאשוי, כותב שמהאברבנאל רואים שלפני כ-450 שנים גם לא נמצאו יהודים יראים שגזזו זקניהם אפילו בסם. (אבות על בניס פ"ג מ"ג).

יט. מובא מהגאון החזון איש זכר צדיק לברכה, בענין הסרת הזקן, שמאד לא מוצא חן בעיניו, ומקבל זאת קשה ביותר, שהוא אינו נהג צנוע ואינו יהודי, רק נלמד מהגוים, ועוקרים בכך את הקדושה, אף אם מותרים שער קצר אינו נורא. (אגרות חזו"א ח"א קצ"ז).

כ. במכתב אחר הוא כותב, מעולם לא הייתי שבע רצון, מגזזת הזקן, בהיותי מרגל באסור עוד מהדור הקודם, שהיה חמור הענין, כהולך ללא כפה, והיה נחשב לכל, כמשיל את הלבוש היהודי, ולמרות ההתפשטות גם בין לומדי התורה, לא השתנה בעבור זה, לכן בוער לי הדבר מאד. (שם קצ"ח).

כא. המסיר את זקנו, מעכב השפעת חסדי ה' יתברך בעולם. (רקאנטי פ' קדושים, המקובל מהר"ן שפירא בספרו יין המשומר, הס' מובא גם בקיצור של"ה, ובש"א).

כב. בספר "הקנה", כתוב שכהן ללא זקן, אף אם הוא בן 100 שנה, לא יעלה לדוכן. (דף כ"ח וכ"כ הרדב"ז בספרו טעה"מ מ' ע"ח, אבן עזרא עה"כ לא יקחו קרחה, אברבנאל ויקרא י"ט, ואודות המחבר הקדוש ע"י שה"ג סוף מע' ס', ושד"ת כללי הפוסקים סט"ו, או מ"ט, ובענין הכהנים ע"י עוד שו"ת לבוש"מ ח"א מהדו"ת סי' כ', שו"ת מנח"י ח"ו סי' ט"ז).

כג. מובא מהאבן עזרא, ה' יתברך ברא את הזקן ליפי, ממילא אינו יאה להשחיתו. (אבן עזרא ויקרא י"ט, פסוק כ"ז וזה כעין טעם שכי' החינוך בטעם איסור זריעת כלאים, שלא לשנות בכוונת היוצר).

כד. ב"ספר חסידים", כותב, אין לגזז הזקן אף בשעת ספנה. (ס"ח סי' קצ"ח).

כה. מובא בספרים, ספור איום ונורא, שארע בתקופת רבי יהודה החסיד, היה היה עשיר, שהיה נוהג לגזז הזקן, רבי יהודה החסיד זכר צדיק לברכה, היה מפציר בו שיחידל, אף העשיר לא שת לבו לרב, והתעלם באומרו שהוא מפנק ואינו יכול לסבל הזקן. אמר לו רבי יהודה: "דע לך, שיהיה לך סוף מר, שאחרי מיתתך יבואו שדים הנראים כמו פרות, וידרכו על פיך", (מרמז במקרא: "פאת ראשכם ולא תשחית"), שזהו העונש לגזז זקנו. בהסתלק אותו עשיר מן העולם, החיה אותו רבי יהודה, וסמר שערות ראשו, וספר, שמיד אחרי מיתתו, הגיע אליו שד הנראה כמו פרה, והביא עמו כלי, מלא בזפת גפרית ומלח, והכניס בזה נשמתו, לאחר מכן העלה אותו המלאך, לבית דין של מעלה, הביאו לו חומש, ובקשו להקריא הפסוק "ולא תשחית את פאת זקנך", ולא ידע מה להשיב, מיד אחר כך, הכריזו ששימו את נשמתו במדרגה התחתונה של הגהינום כו'. (המעשה מובא בס' "יין המשומר" להר"ן שפירא בלשון זה שהי' מולח במספריים, ובס' שבט מוסר פ"ח, בס' נוהג כצאן יוסף ה' גלוח, שו"ת מנחת אלעזר ח"ב סי' מ"ח, מאיר נתיב ע"ס נתיב מצותיך פח"י או ל"ט, עמודי ארזים דף נ"ט, "הדרת פנים - זקן - עמ' צ"ו, ותסמר שערות ראש אנוש, ובענין גירת הקיצור של"ה ע"י שו"ת מנח"א שם ובספר הפ"ז שם בהערה 130. ובכללות ענין העונשים ר"ל על הסרת הזקן אף בלא תער ע"י ספר הפ"ז ח"ב פ"ג).

כו. ומשום גודל העונש, יש להחמיר בכל החומרות. (יוסף אומץ - דיני פאות).

כז. אחד הראשונים שאל בשמים בענין הסרת הזקן, והשיבו לו משמאי, שאין לגזז הזקן אפילו לא במספרים, ואלו הגוזרים, שישאלו אותם היכן בוראכם מלכיכם ששכחתם לקיים מצוה קלה כל כך. (שו"ת מן השמים סי' ל"ז).

כח. יש הסוברים, שהזקן עשוי כדי שלצעירים יהיה דרך ארץ בפני הזקנים, ושיזכרו על ידי הזקן הלכן לשוב בתשובה. (יתידות האלים פ' נשא, מובא בספר הפ"ז).

כט. יש האומרים, לא להסיר הזקן, כדי לא לבטל את סימן החלוקה שה' יתברך עשה בין הגברים לנשים, והעושה כן, עושה הפך מרצון ה'. (רבינו בחיי ויקרא י"ט, כ"ז, מאה שערים שער ס', שבט מוסר פ"א, ואברבנאל שם, יעב"ץ בחלון המצרי, וכ"כ באבודרהם בפרוש ברכת אשר יצר, והוסיף טעם מפני תואר הדרת פנים).

ל. חֵלֶק סוֹבְרִים, שֶׁהָאִסוּר הוּא לֹא לְהִסִיר אֶת הַיָּפִי מֵהַפְּנִים. (ספורנו, אבודרהם שם, שבת מוסר פ"א, פמ"ג או"ח תקס"א, מלבי"ם שמואל ב' י"ד, שו"ת בית שערים יור"ד רל"ו, ובתורה תמימה ויקרא י"ט, כ"ז, כע"ז גילוח הזקן סימן לדאגה, עצבות וצער, וגידול הזקן הוא תענוג וכבוד, ע"ש. ע"י בארוכה ספר הפ"ז ח"ב פ"ט"ו).

לא. לְפִי הָאֵר"י הַקְּדוֹשׁ, יֵשׁ לְהוֹזֵהר לֹא לַגַּעַת בְּזָקוֹן, שֶׁמָּא תִתְלַשׁ אֶפִּילוֹ שַׁעְרָה. (ע"י שעה"מ פ' קדושים, שו"ע האריז"ל דיני ער"ש הל' י"א, טעה"מ וליקו"ת פ' קדושים, שעה"כ י' ב', אור צדיקים סי' מ"ב, ע"י שו"ת כתונת יוסף יור"ד סי' א', מאורי אור חלק באר שבע ט"ז א').

לב. הַמְסִיר זָקְנוֹ, שֶׁלֹּא יַעֲלֶה לְתוֹרָה. (מגלה עמוקות קדושים, שו"ת צור יעקב סי' ק', ע"י דובב מישרים סי' כ"ג ובירושלים יש כמה בתי כנסיות שנוהגין כן, עמודי ארזים, עמ' שט"ו). הַגְּבָאִים שֶׁל בְּתֵי הַכְּנִסְיֹת, הָיוּ צְרִיכִים לְהִתְאַסֵּף בְּמִטְרָה, לֹא לְהַעֲלוֹת לְתוֹרָה יְהוּדֵי הַגּוֹזֵר זָקְנוֹ, וְאִם חָפֵץ לְקַנּוֹת עֲלֶיהָ שְׂיַעֲלוּ אֶת הַמְּחִיר, כִּף שֶׁלֹּא יַעֲלֶה בְּיָדוֹ לְקַנּוֹת. (צוואה מחיים למהרז"פ דף ט"ו).

לג. הַנוֹשֵׂא זָקוֹן, מְעוֹרֵר י"ג מַדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים מִלְּמַעְלָה. (בני יששכר חודש אלול מאמר ב', ב'). כִּף קַבְּלָנוּ עַד מִשָּׁה רַבְּנוּ מֵהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. (שם).

לד. הַגְּמָרָא אוֹמְרַת, לְפָנַי בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ יְהִיָּה "פְּנֵי הַדּוֹר כְּפָנַי הַכָּלֵב", וְהַפְּשֵׁט הוּא שְׂיִגְזְרוּ הַזָּקֵן, וַיִּשְׁאִירוּ אֶת הַפְּאוֹת וְהַשְּׁעָר מֵעַל הַפֶּה, בְּאוֹתָהּ צוּרָה שֶׁנִּרְאִית בְּחִיּוֹת טְמֵאוֹת וּכְלָבִים. (הרמ"ז מובא בלב העברי ל"ד, ב').

לה. הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק מוֹרְנוּ הֵרֵב ר' יוֹנָתָן זָכַר צַדִּיק לְבִרְכָה כּוֹתֵב: מִצְוָה עַל כָּל אֶחָד, לְגַדֵּל זָקֵן אֶפִּילוֹ עִם הָאֵרֶץ, לֹא כְמוֹ בְּחוֹמְרוֹת אַחֲרוֹת וְדִקְדוּקִים אַחֲרֵים, שֶׁלֹּא כָּל אֶחָד רְאוּי לְהַחְמִיר רַק תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים הַמְּצוּיִם בְּכָל הָאִסוּרִים, כָּאֵן זֶה מִצְוָה. (נוהג כצאן יוסף ה' גילוח). אָמַר הַמוֹצִיא לְאוֹר: דְּבָרִים הַמְּלַהִיבִים הַלָּלוּ, הֵם מִכָּה בְּפִטְיִשׁ עַל קִדְקֻדֵי מַלְעִיזִים שְׁאִין מִצְוָה זֶה כְּדָאֵי רַק לְמַחְמִירִים וּפְרוּשִׁים, וְלֹא לְסֵתֵם עִמָּא דְאַרְעָא, כִּי הַדְּבָרִים הַנִּכְתָּבִים לְמַעְלָה מְגַדִּים לְדְבָרֵיהֶם.

לו. רוב התרים אחרי התרים, הם אנשים שהאמונה בלפם נחלשה, שבעלי האמונה האמתיים אינם מגלחים את זקנם כלל, רק מעט מאד המכרחים. (ס' אור המצות ח"ג מצוה מ"ד).

לז. יש הכותבים, לא להרשות להיות פשליח צבור למגלח זקנו. (מנחת אהרן כלל י"ב או כ', שו"ת חיים ביד סי' א', אלף המגן על מטה אפרים סי' תקפ"א סי' נ"א, כבוד חכמים עמ' קס"ט, דכ"ת יור"ד סי' ב', ס"ק פ"ט, בעל בני יששכר בס' מגיד תעלומה ברכות דף י"א, שו"ת חיים ביד סי' א' למהרז"פ, בשו"ת שמחה לאיש שם העיר מקורו משו"ת השיב משה הנ"ל).

לח. כשתראה מגדלי זקן והם עניים, אז נודע ה' משפט עשה, לגבות חובותיהם וחסאותיהם, ואלמלא היו מגלחי זקן לא היו מתכפרים עוונותיהם אף בעניות. (ישמח משה פ' אמור).

לט. כל בר דעת ישכיל להבין, שבעקבות שנפלו לרשתו של הבעל דבר בגרמניה לגלח הזקן, התחזקה הכפירה והתפשטה האפיקורסות, והאמת היא כפי הכתוב בספרים הקדושים, שאפילו להסיר הזקן המתר על פי דין, הוא פגם נורא, השם

ישמרנו, ואין לשער ולהעריך, בשכל אנוש, עצמת הקדושה הטמונה בזקן, וכן באותה מדה אין לשער הענש על השחתת הקדושה הרוממה בו. כל היהדות תלויה בזה, כי על ידי הזקן והפאות, זוכים ליראה, ועל ידי זה, מקבלים השפעת חסידים ממעל, ועל ידי זה, אין צריך לעמל על הפרנסה, ואפשר להיות פנויים לעבודת ה' יתברך כל היום, והרי זוהי שאיפתנו אליה אנו כמהים, וממילא כל היהדות תלויה על הזקן והפאות. על ידי הזקן והפאות, היהודי נכר, והרוצה חס וחלילה לכפור באלקי ישראל, הדבר הראשון הוא עוקר את הזקן והפאות, כי האמת כל היהדות תלויה בזקן ובפאות. (כל הנ"ל מבואר בליקוטי הלכות להגה"ק מהר"ן הלכות גילוח הלכה ב', ג, ע"ש).

מ. הפלא יועץ (ערך גלות) כותב: ראוי לכל ירא שמים שלא יגע בזקנו, לא בשערות שעל פניו ולא בשערות שעל צוארו, שעל ידי זה מביא רעה על עצמו, ועוד כתב למה לא יתנהג כל אדם כפי שלמד אותנו האריז"ל, האם יש איזה צער או איזה נזק מזה, למה לא יסתכלו על כבוד ה' יתברך בדבר קטן כל כך עד כאן.

מא. גלות הזקן אצל אדם חשוב חמור הרבה יותר ועלול להחשב כחלול ה'. (ש"ת אמרי אש, יור"ד סי' נ"ה).

מב. המגלחים זקנם מראים שמדודרים ברוחניות. (ש"ת תירוש ויצהר סי' ס"ח בשם המלבי"ם, חפץ חיים בקו' תפארת אדם פ"ה, ש"ת דברי מלכיאל ח"ה סי' פ"א).

מג. הסבא קדישא, ר' שלמה אליעזר אלפנדר, לא הרשה לאנשים ללא זקן לדרוך על מפתן ביתו, ואלו שנדחקו לא הביט בפניהם, וכמוכן לא דבר עמם בלמוד. (ס' עמודי ארוזים להגה"ק מהרי"ז מרגליות דף נ"ב).

מד. וענין הוא לא לזלזל בכבוד הזקן בדברים אחרים. (עי' ערוה"ש קנ"א י', ומה שתמה על הרי"י, שכיבד הריצפה לפני ארון הקדוש בזקנו כמבואר במ"א שם, אנו מתמהין על תמיהתו וכי הוא לגדול קדושתו לא ידע אם יש זלזול או לא, ונאמן עלינו הס"ח שכנים הדברים, וגם הוא הביאו למעלה, ואם הראשונים כמלאכים, אנו כאנשים, וכל לבבות דורש ד').

מה. למעשה על כל יהודי ירא שמים לנהג עפ"י רבותינו הקדושים ולגדל זקן. (ש"ת לבוש"מ ח"א במפתחות ליו"ד סי' צ"ט).

מו. בושח גדולה היא שגויים רבים מותירים את זקנם לגדול, ובדיוק היהודים המצויים על כך, להם הדבר קשה, ותודה לעומד בפני הפרצה, ושלא יבוש מפני המלעיגים, וכך אומר הנביא שצריך להיות כחומה בצורה נגד הפריצים, ובני התורה העומדים נגד, נכר עליהם שאין בהם יראת שמים בו. וכל אלו המנסים להרפות ידיהם של החפצים לחזק יסודות היהדות נכללים בקללת "ארור אשר לא יקים את דברי התורה" והמתחזק יסודות התורה הקדושה הוא בכלל של "ברוך" בו. (ש"ת דברי מלכיאל ח"ד סי' ס"ז).

מז. ממשיך וכותב המתבונן יראה שזהו הפתח לכל העברות במדינותנו, והחפץ לפרק מעליו על יראת שמים, דבר ראשון מגלח זקנו. (ח"ה סי' פ"א).

מח. וכך כותבים גם אחרים שמיד בהסרת הזקן מהפנים קל יותר לעבור על כל העברות בתורה אפילו חלול שבת והנחת תפילין. (שרית תירוש ויצהר סי' ס"ח בשם ס' עולם עשייה, חפץ חיים בקונטרס תפארת אדם, משך חכמה, שרית דברי מלכיאל ח"ה סי' פ"א).

מט. בתקופת הגה"ק ר' יחזקאל לנדא זצ"ל בעהמ"ח שו"ת "נודע ביהודה" פריך אחד גדר וגלח זקנו ה"נודע ביהודה" הזהירו והטיף לו מוסר שלא יעשה זאת יותר, כי מלבד עונו הוא נושא עליו עברות אחרים העושים אחריו, אותו אחד לא שמע בקול רבו, ותוף זמן קצר הסתלק מן העולם. בדרך נשיאת הנפטר למנוחתו התמידית, שלח ה"נודע ביהודה" צווי לראש החברה קדישא שישמטנו עם הלוייה עד בואו. ה"נודע ביהודה" הופיע והלוייה התחילה, כשהגיעו לרחוב הראשי צוה הרב לעצר ושלח לקרא לספר, וצוה עליו לגלח הזקן שגדל לנפטר בימי חוליו, כדי שיעזר למעלה פנוהגו בחייו, ומיד אחר כך חזר הנודע ביהודה לביתו. (ס' מופת הדור דף ט"ז ע"ב, מובא בשרית תירוש ויצהר סי' ס"ח).

נ. בימינו הדור ברוך ה' השתפר באי הסרת הזקן על ידי שכל חסיד הנוסע לרבו הצדיק מזהר בזה. (ברית משה על הסמ"ג מצ' נ"ח, ועיי' ס' "הדרת פנים - זקן" עמ' רס"ט שהעתיק מכתבו של הגר"ש דווארקיין שליט"א בזה"ל, ידוע שצער גדול הצטער אותו צדיק החפץ חיים זצ"ל ע"ז שלא הי' יכול לפעול על תלמידיו בני ישיבתו [אף שהיו יראים ושלמים, כידוע] שלא לספר זקנים. ובשנת עת"ר כשהי' אסיפת הרבנים הידוע בעיר המלוכה פעטערבורג שהשתתפו בה גדולי הדור ההוא כמו האדמו"ר מהרש"ב מליובאוויטש זצ"ל והחפץ חיים זצ"ל, ור' חיים בריסקער זצ"ל, שאל אז החפץ חיים את האדמו"ר מליובאוויטש האם יכול לגלות לו הסוד, במה כחו גדול שהוא פעל על בני ישיבתו שאין מסתפרים זקנם, והשיב לו האדמו"ר זצ"ל, שאצלם הוא בפשיטות ואין צריך לדבר עמם על דבר זה, ע"כ).

נא. בשנת תר"ו יצאה גזירה בפולין שאסרה על היהודים ללבש מעיל משי ארוך ומכנסים קצרות, והעקר אסור לגדל זקן ופאות, שנים מגדולי הדור הגה"ק חדושי הרי"ם זצ"ל והגה"ק מהר"א מטשעכענאו זצ"ל, שגרו בפולין בזמן הזה, פסקו שיש לנהג ב"הרג ואל יעבור".

נב. יש פוסקים הפותחים, לפי שבזמננו שנפרץ לא עלינו לגלח הזקן בתער, מצוה גדולה לשומרי תורה ומצוות, להתחזק להפך ולא להסיר הזקן. (פי' רבינו סעדי' גאון על דברי הש"ס ברכות י"א ע"א, וכ"פ רבינו חננאל, וכ"פ הערוך שם, תוס' ר' יהודא החסיד שם, ח"י הרשב"א שם, דברי חכמים, החפץ חיים בקונטרס תפארת אדם בתחילתו, ובספר הפ"ז ח"ב פ"ה אות א' שמביא שם הרבה פוסקים שכ"כ עיי"ש).

נג. המגלח את הזקן גורם שרוח הטומאה של הגויים נדבקת בו. (תורת אלק - להגה"ק משאפראן זצ"ל).

נד. מובא מהחפץ חיים, יש אנשים המתגלחים כי חפצים ליפות ולפאר עצמם וזה עלול להביא לאסור עריות. (החפץ חיים בקונטרס תפארת אדם פ"ו).

נה. יש פוסקים האוסרים מטעם "ואל תטש תורת אמוך". (שרית דברי יוסף או' ב, ס' זקן אברהם מאמר ו' או' ז, שלחן גבוה או' א', מהר"א פלעקלעס בס' עולת חודש ח"ב דרוש א', עמ' ט"ו, שרית חת"ס שם,

שׁוֹת חַיִּים בִּיד סִי ד', צ"צ סִי צ"ג, שְׁד"ח שֵׁם, חֲפֵץ חַיִּים שֵׁם, שׁוֹת דְּבָרֵי מַלְכֵי־אֵל חִד־סִי סִי, שׁוֹת קוֹל מְבַשֵּׁר חִי, עֲמוּדֵי אֲרִיזִים דָּף עֵא, שׁוֹת חֲלָקֶת יַעֲקֹב עֲמִי שִׁיחַ, וְעוֹד הִרְבֵּה דַעוֹת הוֹבֵאוּ בִּסְפֵר הַפִּי"ח חִיב פִּי"ח).

★

פָּרָק ב'

סְרִיֵק הַזֶּקֶן

מִתֵּר לְסָרֵק הַזֶּקֶן. (כִּנֹּן בְּשִׁלְהָ עֲנִין דְּרָךְ אֲרָץ, וּמִטִּי"א סִי תִרְוֹ סִקָּח, שׁוֹת כְּתוּנַת יוֹסֵף יוֹרֵד סִי א', וּבִסִי יֵד נֶאֱמַן דָּף יֵד, דִּישׁ קְבֵלָה עַד הָאֲרִיזֵל דְּסִרְיָה שְׁרִי, וְאֲדֻרְבָּה טוֹב וְיִשֵּׁר לְסְרוֹק הַזֶּקֶן בְּכָל יוֹם [מּוֹבָא בִּסִי] הַדְּרַת פְּנִים - זֶקֶן עֲמִי תִקְטִיז], וְכִנֹּן בְּשִׁדְ"ח מֵעִי ג', אִוִי עִי, וּבִכְהִ"ח סִי זֵד אִוִי יֵג, דְּטוֹב לַעֲשׂוֹת כֵּן לְכַבּוֹד שַׁבָּת, וְכֵן נִהְגוּ הַגְּאוֹן מוֹהֲרֵי נֶתַן אֲדֹלָר זִצְל, וְהַגְּאוֹן מוֹהֲרֵי חֲסוּפֵר זִצְל כְּמִבּוֹאֵר בְּתוֹלְדוֹת סוֹפְרִים, וְגַם דַּעַת חֲזוֹן אִישׁ זִצְל לְהַתִּיר בְּמַסְרֵק כְּמִבּוֹאֵר בְּסוֹפֵר שֵׁם עֲמוּד שִׁי). **יֵשׁ הַמְחַמְרִים.** (בְּזִכְרוֹנוֹת אֲלִי חִי מֵעִי ז', דְּכַפִּי פִשְׁט הָאֲרִיזֵל נ' דְּאֲסוֹר, בְּמִטִּי"א שֵׁם דְּאֲנִישִׁי מַעֲשֵׂה נוֹהֵגִין כֵּן, בְּמַהֲרִי צִמַח בְּעַהֲמִי"ח [נְגִיד וּמִצוּהָ] מְגוּרֵי הָאֲרִיזֵל, דָּאֵם עַל יַדֵּי סִיבוֹת יִפִּיל הַשְּׁעֵרוֹת יוֹתֵר אִם לֹא יִסְרוֹק, וְגַם שְׁנַכְרוֹת אֵלּוּ עִם אֵלּוּ הַגּוֹרֵם נְפִילְתָן הַעֲצָה הַיְעוּצָה לְרַחוּץ הַזֶּקֶן הִרְבֵּה וּלְתַקֵּן אַחֲרָיִךְ בְּמַסְרֵק מַעֲט מַעֲט הַשְּׁעֵרוֹת מוֹבָא בְּקוֹנֵי תוֹסִי חַיִּים הַנִּסְפָּח לִסִי צוּאָה מַחֲיִים לְמַהֲרָח"פ, וְעִי נִימוֹקֵי אִוִי חִי עֵד"ר).

נְגִיעַת הַזֶּקֶן בְּשַׁבָּת

יֵשׁ לְהַזְהֵר מְאֹד לֹא לְגַעַת בְּזֶקֶן בְּשַׁבָּת כְּדִי לֹא לְהַכְשִׁיל חֵסֵד וְשְׁלוֹם בְּתַלְשֵׁת שְׁעֵרוֹת. פְּעַם אֲרַע שְׁהָאֲרִי הַקְּדוֹשׁ הַכְּנִיס בְּטַעוֹת אֶת יְדוֹ לְזֶקֶנוֹ בְּשַׁבָּת, וּבִירְאָתוֹ שְׁמָא תַתְּלַשְׁנָה שְׁעֵרוֹת, לֹא הוֹצִיא אֶת יְדוֹ מִזֶּקֶנוֹ עַד מוֹצְאֵי שַׁבָּת. (חֲסִלָּא סִי שְׁלִיט, כְּהִ"ח לְמַהֲרָח"פ סִי ל' אִוִי מִ"ח, צוּאָה מַחֲיִים אִוִי נִיט, כְּהִ"ח סִי שִׁג־סִק־קִיז, וּסִי שִׁמ־סִק־עִי"ש).

הַנְּחַת שְׁעֵר הַזֶּקֶן בְּסִפֵּר

אֲסוֹר לְהַכְנִיס שְׁעֵר הַזֶּקֶן בְּסִפְרִים. (שׁוֹת תּוֹרָה לְשִׁמָּה לְבַעַל בֵּן אִישׁ חִי שִׁי, וּסִי מְאוּרֵי אֹר מוֹבָא לִיקוּרִימ חִי"א סִדֵּר קְבִיעוֹת עֲתִים לְתוֹרָה עֲמִי קִוִי, וְלִיקוּרִימ שֵׁם, שׁוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל [עַדְעִלִין] יוֹרֵד סִי קִלִּי). **יְהוּדִים יִרְאִים הֵיוּ נוֹהֲגִים שֶׁשְׁעֵרָה שֶׁנִּשְׁרָה מִזֶּקֶן הֵיוּ מְטַמְּיָנִים בְּסִפֵּר,** (סִי עֲמוּדֵי אֲרִיזִים עֲמוּד ז', שׁוֹת תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר סִי סִיחַ, לִיקוּרִימ שֵׁם), אִךְ רַק לְהֵם הָיָה מִתֵּר כִּיּוֹן שְׁהֵיוּ נִזְהָרִים בְּיוֹתֵר עַל קְדוּשַׁת הַזֶּקֶן שֶׁחִי"ו לֹא תַתְּלַשְׁנָה שְׁעֵרוֹת, לְכֵן הָיָה בְּזָה קְדוּשָׁה וְהָיָה מִתֵּר לְהַכְנִיס הַשְּׁעֵרוֹת בְּסִפֵּר, (עֲמוּדֵי אֲרִיזִים שֵׁם, לִיקוּרִימ שֵׁם), אֲבָל לְפִי חֲלָק מְהַפּוֹסְקִים זֶהוּ הֵתֵר רַק לְתַלְמִידֵי חֲכָמִים שְׂאִינָם נוֹגְעִים בְּזֶקֶנָם רַק בְּלְמוּד, אִם נִשְׁרָה שְׁעֵרָה בְּאֲמָצַע הַלְמוּד, מִתֵּר לְהַכְנִיסָהּ לְסִפֵּר שְׁלוֹמֵדִים בּוֹ. (שׁוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל שֵׁם). מִתֵּר גַּם לְהַכְנִיס שְׁעֵרָה בְּסִפֵּר שֶׁהָיָה סִימֹן הֵיכָן אֹחֲזִים. (שׁוֹת תּוֹרָה לְשִׁמָּה שֵׁם, וּבֵית יִשְׂרָאֵל שֵׁם).

לְסוֹבֵב הַזֶּקֶן

אֲנָשִׁים שְׁלָהֵם זֶקֶן אֲרוּךְ וּמְסוֹבְבִים אוֹתוֹ לְמַעֲלָה שִׁירְאָה קֶצֶר, אֵינָם נוֹהֲגִים נְכוֹן. (שׁוֹת תּוֹרָה לְשִׁמָּה, סִי תִמִּז, וְדְבָרֵי מַהֲרָשֵׁב מְלִיּוּבְאוּיִטֵּשׁ זִצְל בְּסִפְרוֹ "תּוֹרַת שְׁלוֹם" עֲמִי 74 וְאִילֵךְ).

סְגוּלוֹת עַל יְדֵי הַזֶּקֶן

הַגֵּה"ק ר' שְׁלֵמָה מְקַרְלִין זִצְ"ל נֶתַן עֲצָה לְחֲשׂוֹף בְּנִים, ל"ע, שְׁיוֹתִיר לְגִדּוֹל זֶקֶנוֹ וְנוֹשֵׁעַ בְּעִזְהוֹ שִׁי"ת. (סִי שְׁמַע שְׁלֵמָה חֲלָק שְׁלֵמָה הַיּוֹחֲסִין יִשְׂרָשׁ יַעֲקֹב גִּ-לִד). וְמִי שְׂאִין לוֹ זֶקֶן נְהִיָּה

עני ומאבד פֿרַנְסְתוּ. (זהר ח"ג קל"א, ישמח משה פ' אמור, כה"ח סי' ר"ז או' י"ג למהרז"פ, עטרת ישועה דזיקוב פ' קדושים).

גְלוּחַ הַשְּׁפָה

הַשְּׁפָה שְׁעַל הַפֶּה הַעוֹמֵד וּמְפָרִיעַ לְאֲכִילָה מִתֵּר לְגַלְתָּ. (בשלחן גבוה כתב ג' טעמים להחמיר לגלח דוקא שפה שמעכב אכילה: א) דאותן המפרידין אותם השערות לצד ימין ולצד שמאל להדמות לגויים אנשי המלחמה הבריונים שמגדלים שער השפה בכה"ג, ב) דלא ימלט מאכילת בשר וחלב דאם אכל גבינה נשאר פתיתי גבינה בין השערות ויבא לאכלם עם הבשר, ג) כפי חכמי הזוהר הקדוש באדרא רבה פ' נשא צריך שיהיו השפתים פנויים מכל צד מכל שער, ע"כ). וְעוֹד טְעָמִים נִשְׁנוּ בְּזוֹהַר. (ד) דעפ"י האר"ז'ל צריך לבער השער מסביבות פיו בעת התפלה. (מובא ביפה ללב ח"ה סי' קפ"א). ה) שְׁקָץ הוּא וּמְטַמְּאָה הַמַּאֲכָל, (יעב"ץ בסידור ה' ט"ב שער הדלק חלון ז' חלון המצרי וע"ע בן איש חי בשו"ת תורה לשמה סי' ש"צ דאין שום חומרה וחסידות בזה כלל אלא גם החסידים עושין כן דבהדיא אי' בכתבי מהרז"ו ז"ה"ה כי רבינו האר"ז'ל בעצמו היה קוצץ משער השפה מה שהיה מעכב האכילה, ומי לנו גדול ממנו בחסידות וכו' ע"ש. וראיתי בשו"ת שמחה לאיש יור"ד לה' שתמה מנין היא המנהג להרבה חסידים ואנשי מעשה שמדקדקין לא לקצץ גם שפה המעכב, ע"ש שדחה ליישב מטעם סלסול, והניח בצ"ע).

✳

פֿרַק ג'

מְסִירוֹת נַפְשׁ לֹא לְגַלְחַ זָקֵן

א. אִין אֵין לְהִסִיר הַזָּקֵן אֲפִילוּ בְשַׁעַת סַכְנָה. (ר' יהודה החסיד, שו"ת אמרי א"ש, חי' הרי"ם, הגאון הק' מהר"א אבדק"ק טשענענאו).
ב. עִם יִשְׂרָאֵל נִגְאָלוּ מִמְצָרִים בְּזָכוֹת מְסִירוֹת נַפְשׁ לְמַעַן הַזָּקֵן. (שער יששכר).

ג. אֵלוּ הַהוֹלְכִים בְּהִכָּרַח לְצַבָּא שְׂוִיתִירוּ זָקֵנָם לְגְדוּל, גַּם אִם גּוֹיִים אִו רְשָׁעִים עֲשׂוּיִים לְלַעַג עֲלֵיהֶם בְּעָבוּר זֶה, וְאִף אִם זֶה עָלוּל לְהִבְיָא לְהַפְסְדִים כְּסַפִּיִים. (חפ"ץ חיים בס' מחנה ישראל).

ד. אֲפִילוּ אִם נִמְצָא אֶחָד לְבָדוּ עִם זָקֵן בְּעִיר כּוֹלָה אִו בְּמִדִּינָה שְׁלִימָה אִין לְגַעַת בְּזָקֵן. (ר' זלמן סורוצקין).

ה. כְּשֶׁהַיְהוּדִים גָּלוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בִּימֵי חֲרָבָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, הִזְהִירוּ אוֹתָם, שְׂאֵם לֹא יִסִירוּ אֶת הַזָּקֵן וְהַפְּאוֹת, מוֹרִידִים לָהֶם אֶת הָרֵאשׁ, וְלֹא שְׂמָעוּ בְּקוֹלָם. (מדרש רבה איכה פ"ה, עמודי ארזים).

ו. צִדִּיקִים פִּסְקוּ בְּגוֹזֵרָה בְּפּוֹלִין נֶגֶד הַזָּקֵן, "יִהְיֶה וְאֵל יַעֲבוֹר". (כ"כ בס' מאיר עיני הגולה שכן פסק בעל חי' הרי"ם והקדוש מהר"א מטשענענאו זצ"ל, ע"ש, ועי' לעיל פ"א אות נ"א באריכות).

ז. כְּתַב בְּשִׁדְי חֲמֵד (מעמוד למ"ד כָּלָל קט"ז בסוף) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְכִבֵּר כְּתַב הַרִיטְבָא שְׂרָאוֹי לְאַסוֹר מִפְּנֵי חֲשַׁד הַרְוֵאִים וְאִף בְּמִסְפָּרִים שְׁלֵא כְּעִין תַּעֲר, כְּמוֹ שְׂכַתְב הַגְּאוֹן צ"צ, וְאִין

להורות צד התר בזה"ז אלא למי שצריך לזה כו', על דא ודאי לן יאות למבכי או לדור שקף עלה במיו, ואחד הרואה ואחד השומע פשופר ירים קולו להוכיח על זה, ולא יתיאש לומר כבר פשתה המספחת ולא יתנו און קשבת, חלילה לומר כן, וישראל קדושים, אם יוכיחום יקבלו באהבה, ואפילו אם רק נפש אחת מישראל נוכל להצילו מרדת שחת, הרי לנו פאלו נקים עולם מלא. ומעיד אני עלי שאחד מחכמי דורנו זה דרכו כל הימים להוכיח על זה במתק שפתים [שלא להסיר הזקן], ורבים השיב מעון זה, ה' יזכנו לזכות את הרבים לעשות נחת רוח ליוצרנו יתברך שמו, (עכ"ל ד"ח).

ת . ו . ש . ל . ב . ע .

**בקהל נ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א
נשיא מפעל הזוהר העולמי
אצל המקבל המלוכין
הצדיק רבי דוד אבוחצירא שליט"א
לפני פסח שנת תשע"א לפ"ק**

**"מי שילמד בזוהר הקדוש ותקום על ידו הרשב"י
ראשי תבות ישפע שפע רב בכל העולמות,
שמעון ראשי תבות שיהי נחת עד מאה ועשרים,
מי שיוזבד וילמד רשב"י, יזכה שיתקום בו, שיהיה נחת עד מאה ועשרים..."**

האדמו"ר נכנס

הצדיק רבי דוד: ברוך הבא! ברוך הבא! מה שלום כבוד הרב?
האדמו"ר: ברוך השם, השני"ת יצור הלאה שנוכל להכניס את הזוהר הקדוש בכל בית יהודי.
 הצדיק רבי דוד: ... יבשר טוב על הקלל ועל הפרט יבוא טוב ויקבל טוב.
 הצדיק רבי דוד: אומר לכבודו אני רואה אנשים נכנסים, עם חוכרות פאלה ערבה של שעה שכבודו
 הדפים, ממש דברים העומדים ברומו של עולם, לקרב את הגאולה, לקרב את הגאולה,
האדמו"ר: ספר על הרעיון של תתק"ס חוכרות
 הצדיק רבי דוד: הרשב"י הכריק את ההברקה הזאת להאדמו"ר!
 הצדיק רבי דוד: כבודו, אנשים נכנסים, אני רואה כבר הוצאתם הרבה חוכרות ממש יותר חדש
 עכשו הוצאתם יותר גדולים קצת, אני רואה יותר יפים, מעלין בקדש, עכשו מעלין בקדש, (קריאת
 התפעלות). בגין דא יפקון מן גלותא - עכשו רואים את זה בפועל
 רבי דוד: פתח את הזוהר הקדוש ונפתח דברי הרשב"י שכתב לזכות את ישראל מסוף העולם ועד
 סופו, והתמלא הצדיק כלו שמחה, ואמר בזה הלשון: כבודו הרי מקים זאת, "מה רב טובך אשר
 צפנת לחוסים בך" שמגולגלים על ידי כבודו לקרב את הגאולה, ולהביא משיח צדקנו. כבודו לא זקוק
 להסקמות על דברי הרשב"י, לדברי הרשב"י בעצמו אין צורך לשום הסקמות.
 אני קורא בזה כל יום, אני מצטרף לעושי מצוה אנהנו תומכים וסומכים על כל מה שעושים, שיהיה
 בזה סימן ברכה ויתנהג מנה קדוש השם.
 אני רואה כל הצבור נכנס עם הדברים האלה... מה שכבודו עושה זה דברים שאף אחד לא עושה

בעולם (אמר זאת בהדגשת יתר), הניחו לכבודו מקום מן השמים להתגדר בו. הקדוש ברוך הוא שמח בכבודו ונמשיד וישפיע על הקלל ועל הפרט לקדש שם שמים, להרבות כבוד שמים.

ושבו חזר הצדיק ואמר שוב: אני רואה אנשים נכנסים עם החוברות האלה, וזה דברים נפלאים זה דבר נפלא, זה דבר נפלא - זה נח לשמים ונח לבריות.

הרשב"י ראשי תבות ישפע שפע רב בכל העולמות, צריך לזה הרבה שפע פי זה עולה הון תועפות.

(היה מלא התפעלות מהספרים והדיסקים שיצאו לאור, זהר השיעור היומי ועוד), ואמר בהתפעלות "איזה דברים!?! תזכה לקדש שם שמים, הקדוש ברוך הוא ישמח את כבודו ויהיה קדוש ד' על ידי כבודו, אנשים נכנסים עם הדברים, להביא את הישועה, ובפרט עכשו, כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, כי ירבו ימך ויסיפו לך שנות חיים חזק חזק ונתחזק, אם יקני (הסבא קדישא) היה רואה את כבודו הוא היה רוקד, היה רוקד עד לשמים, הוא היה יודע להעריך אנהגו לא ראויים מספיק להעריך את הזהר הקדוש.

הזהר הקדוש לא היה זו מידו של מורי ורבי זקני.

אשרי מי שהקדוש ברוך הוא מנחה על ידו שתבוא הישועה, שהקדוש ברוך הוא ישמח את כבודו עם אלוקי אברהם כי לאלוקים מגני ארץ מאד נעלה.

... הרשב"י ראשי תבות ישפע שפע רב בכל העולמות, יכתב את זה בפותרת:

"שמעו" ראשי תבות שי' היה נחת ע'ד מ'אה ו'עשרים, מו' שי'נה ו'למד רשב"י יזכה שיתקם בו, שי'נה נחת עד מאה ועשרים שנה, הקדוש ברוך הוא יתן לכם עוז ותעצומות להמשיך עם המפעלים האלה בכל העולם, לא רק בארץ ישראל, שכלם יהיו שתפים לקרוב הגאולה, שכל יהודי ויהודי יהיה לו חלק... "ואתם הדבקים בד' אלוקים חיים כלכם היום, בן פורת יוסף". כזה ראה וקדש. וד' יצליח דרכך. "כי שם ד' נקרא עליך ויראו ממך".

נשק את היד של האדמו"ר ולינוהו.

הגבאי ר' ישראל אמר שהצדיק לא היה כמעט אף פעם בשמחה גדולה כזו, ולא דבר כל כך הרבה בהתפעלות כל כך.

האדמו"ר נתן מותנה חבילה שלמה עם ספרים, והצדיק רצה לשלם, והאדמו"ר אמר: אני מחלק לכל העולם בתנם, ומהצדיק אני אקח כסף???

"אם יקני היה רואה את כבודו (הסבא קדישא, רבי ישראל אברהם צירא) הוא היה רוקד, היה רוקד עד לשמים, הוא היה יודע להעריך אנהגו לא ראויים מספיק להעריך את הזהר הקדוש"

ספר גאֵלַת הַזוֹהַר

דְּרָשָׁה וְהַתְעוּרָרוֹת לְחֹדֶשׁ אֱלוֹל וּלְחֹזֶק לְיַמּוּד
הַזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ
מִכֶּ"ק אֲדַמּו"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א
בְּבֵית הַמְדָרֶשׁ וּפּוֹלֵל חֲסִדֵי צִיּוֹן
בְּנִשְׂיאוֹת הַגָּה"צ הָרַב יְחִזְקָאֵל בּוֹסֵי שְׁלִיט"א בְּעִיר גְּתִינָה

יֵצֵא לְאוֹר לְכָבוֹד יוֹמָא דְהִילּוּלָא שֶׁל הַמְקַבֵּל הָאֱלוֹקִי
צְדִיק יְסוּד עוֹלָם מְלֶאכֶה ה' צְבָקוֹת
הָרִיחַ הַטּוֹב מֶרֶן רַבֵּי יוֹסֵף חַיִּים מִבְּגַדָּאד זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן
י"ג אֱלוֹל שְׁנַת תּשַׁע"א לִפ"ק

יֵצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי"
אֱלוֹל תּשַׁע"א לִפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לביש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

מ. א. עימוד ועיצוב 0527-615936

מפתחות

- א. הַרְשֵׁב־י זי"ע יושב אֶתְנוּ בְּלוּמְדֵינוּ תוֹרָתוֹ
 ב. אֲלוּל רֵאשֵׁי תְבוֹת "אֲנִי ל'דוּדֵי וְדוּדֵי ל'י"
 ג. הַיְהוּדִים הַצְדִּיקִים גּוֹמְרִים כָּל תִּיקוּנֵי זוֹהַר ב-40 יוֹם מֵרֵאשׁ חוֹדֶשׁ אֲלוּל עַד יוֹם
 הַכַּפּוּרִים
 ד. סיפור נפלא עם הַצֵּה"ק רבי אלימלך ורבי ר' זושא זי"ע
 ה. הַרְשִׁימָה בְּשָׂמִים - מִי יֵשׁ לוֹ הַזְכוּת
 ו. יֵשׁ בְּרִשְׁמִימָה עוֹד הַרְבֵּה יְהוּדִים שֶׁצָּרִיכִים לְזָכוֹת לְמִצְוָה הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת
 ז. לֹא מְחַלְקִים זְכוּיֹת כְּאֵלוֹ בְּחִינָם
 ח. לְכַבוֹד יוֹמָא דְהִילּוּלָא שֶׁל הַמְּקַבֵּל הָאֱלוֹקֵי צְדִיק יְסוּד עוֹלָם מֵלֶאדָּה' צְבָקוֹת
 הַרִי"ח הַטּוֹב מֵרֵן רַבִּי יוֹסֵף חַיִּים מְבַגְּדֵד זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ
 ט. וְקִרְאתָ לְשֶׁבֶת עֲנָג
 י. "אֶתְעֵטֵר" בָּא רַבִּי שֶׁמְעוֹן מְעֵטֵר כְּמֶלֶךְ בַּעֲטֵרוֹתָיו בְּרֵאשׁ
 יא. לְמוֹד הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ בְּגִירְסָא בַּעֲלָמָא בּוֹנֵה עוֹלְמוֹת
 יב. כִּמְהָ גְדוֹל חַיִּיב עַל תְּלַמִּיד חֶכֶם לְלַמֵּד קְבָלָה
 יג. הַלוּמֵד שְׁעָה זֹהַר הַקְּדוֹשׁ בְּשֶׁבֶת קוֹדֶשׁ, כְּלוּמֵד אֶלְף שְׁנָה פְּשֻׁט בְּיוֹם חוֹל
 יד. אֵינּוֹן דְּהוּוּ קִיָּיִמִי בְּטוֹרָא דְסִינַי
 טו. אוֹתָן הַנְּשָׁמוֹת אֲשֶׁר נָעוּ עִם הָעָם וְעָמְדוּ מֵרְחוֹק, כֵּן הֵם עוֹשִׂים גַּם עִתָּה שְׁנָסִים
 וְעוֹמְדִים מֵרְחוֹק לְחַכְמַת הָאֱמֶת
 טז. לוֹ עָמִי שׁוֹמֵעַ לִי, הֵיוּ לוּמְדִים עִם תִּינוּק בֵּן תִּשְׁעֵי שָׁנִים, סִפֵּר הַזֹּהַר וְתִיקוּנֵים יג
 יז. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא מֵצָא תְּלַמִּידֵי חַכְמִים שֶׁיְהִיוּ עֹזֵר לְמִטְשָׁה בְּגִלוּת, אֲלֵא כָּלֵם
 נַחֲשָׁבִים כְּאֵלוֹ הֵם כְּנַגְדּוֹ, לְפִי שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה יג
 יח. מִי שֶׁלֹּא לָמַד תּוֹרַת אֱמֶת, שֶׁהֵם סוּדוֹת הַתּוֹרָה, טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא יג
 יט. מִי שְׂאִינוֹ עוֹסֵק בְּסִפֵּר הַזֹּהַר כָּל תּוֹרָתוֹ שְׁעוֹסֵק, מִשְׁפָּה וְלַחוּץ, וְאֵין לוֹ עֵסֵק
 בְּחַיִּים וְהָאֲרָה לְנַפְשׁ, וְהוּא כְּלוֹ טְעוּת וְרַמְאוּת, וְאֵינוֹ עוֹסֵק בְּתוֹרָה אֲלֵא יד
 כ. תִּקְנַת הַרְמַח"ל, לְלַמֵּד הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ בְּרִצְיַפּוֹת, שֶׁמִּצִּיל מִן הַפְּרָעָנוֹת, וּמְבִיא
 הַגְּאֻלָּה
 טו

האדמו"ר מהאלמין - הגה"צ הרב שלום יהודה גרוס

האדמו"ר מהאלמין שליט"א, נולד בהונגריה, עלה לארץ בשנת תש"ו. **בשנת תשכ"ב** היגר לברוקלין. לפני 40 שנה. - **הקים הרבה ארגונים: בשנת תשכ"ה**, הקים וועד העולמי למען קדושת בית הכנסת, ונדפסו ספרים וקול קורא'ם. **בשנת תשכ"ו**, ערך מלחמה גדולה נגד המזוזות הפסולות, **בשנת תשכ"ז**, ערך מערכה גדולה נגד סימילאק מחלב עכו"ם, ומאז לראשונה יצרו סימילאק מחלב ישראל¹. **בשנת תשכ"ז**, הקים ארגון הצלה, ונדפסו ספר, וקול קורא'ם. **בשנת תשכ"ז**, ערך מערכה גדולה על שנכשלים באכילת תולעים בהכשר למהדרין מן המהדרין, **בשנת תשכ"ח**, ערך מערכה גדולה על אזהרת זמן קריאת שמע ותפלה². **בשנת תשכ"ח**, הקים ארגון ובית דין צדק לכשרות וטהרת המקוואות³. **בשנת תשכ"ט**, יזם הדפיס והפיץ לראשונה חק לישראל שבועי, ונדפסו 54 פרשיות בודדות, ועשר כרכים. **בשנת תשל"ב-ב"ב**, ערך מלחמה כבידה על כשרות השחיטה⁴, **בשנת תשל"ד**, הקים ארגון וועד הכשרות התאחדות הקהילות, ונדפסו 39 ספרים וקול קורא'ם. **בשנת תשל"ד**, הקים את הרעיון הדף היומי, ופרסמו כל שבוע בעיתונים על הרעיון של לימוד דף היומי, ונדפסו גם כן במדריך לכשרות # 2. **בשנת תשל"ה**, ערך מלחמה גדולה למען קדושת השבת⁵. **בשנת תשל"ט-ס"ג**, ערך מלחמה כבידה על כשרות הניקור⁶. **בשנת תשמ"א-ס"ד**, ערך מלחמה כבידה על תיקון עירובין בארצה"ב⁷. **בשנת תשמ"ז** יצא לאור ספר הסכמות ומכתבים 1.296 מכתבים. **בשנת תשמ"ג** שלח לארצינו הקדושה כמה מיליוני ספרים ועוד 320 אלף דיסקים [בכל דיסק לערך 500 ספרים] ונחלקו בחינם בכל הארץ, ול-150.000 חיילים בצבא. **בשנת תשמ"ד** שלחו לא"י עוד 250.000 דיסקים של 7000 קבצים ספרים בחינם. **בשנת תשמ"ד**, הקים מפעל עולמי ללימוד הלכה יומית מחבר ורמ"א, ונדפסו ספרי שו"ע מחבר ורמ"א, וקול קורא'ם, ומודעות בהרבה עיתונים. **בשנת תשמ"ו** - 2006 עלה לארץ, הקים את "מפעל הזהר העולמי", ומאז פועל במסירות נפש, יומם ולילה, לזכות כל אחד מישראל בקריאה יומית של דף הזהר היומי, ובכך לממש בפועל את הבטחתם וצוואתם של רשב"י וגדולי הצדיקים, שבזכות הזהר, יצא עם ישראל מהגלות ברחמים, והמשיח יבוא.

- בעהמ"ס: "אין ליכט פון תורה" - 887 חלקים, "אכילת מצות בישראל" - 7 חל', "אפיית המצות" - 3 חל', קובץ ספרי ארץ ישראל - 26 חלקים, "שמירת המצוות כהלכתן" - 58 חל', קובץ ספרי כשרות - 53 חל', "נפש ישעיה" על מאכלות אסורות - 7 חל', קובץ ספרי שחיטה - 26 חל', קובץ ספרי ניקור - 33 חל', קובץ ספרי שמירת שבת - 18 חל', קובץ ספרי מקוואות - 8 חל', "שמירת הברית" - 10 חל', "דברי תורה" עה"ת - 7 חל', קובץ ספרי סת"ם - 22 חל', קובץ ספרי קדושת ביהכ"נ - 17 חל', "מקדש מעט", "ואמרו אמן", "עניינת אמן כהלכתו", "יצחק לשוח", ועוד. "שכר ועונש" - 6 חל', "אור הזוהר" - 5 חל', "זוהר השבת" - 5 חל', "זוהר חק לישראל" - 5 חל', "מאורות הזוהר" - 15 חל', "תיקוני זוהר" - 2 חל', "תיקוני זוהר" - 29 חל', "זוהר היומי" - 6 חל', "זוהר היומי" - 12 חל', זוהר עם פירוש הסולם, זוהר היומי - 70 חל', "זוהר תורה" - 54 חל', "תיקוני הזוהר", "אדרא רבה" ו"אדרא זוטא" עם עוד 6 ספרים, "ספרא דמשכנא", "ספרא דצניעותא" ועוד. עלוני הזוהר - 39 חל', ועוד יותר מאלף ספרים וחבורות על הזוהר הקדוש. על כל הנ"ל,

בשנת תשמ"ז, הקים בארץ ישראל **מפעל הזוהר העולמי**. ונדפסו קרוב ל-2000 ספרים חוברות וקול קורא'ם. - על הדברים הנ"ל פרסם ספרים וקול קורא'ם, בלשון הקודש, באידיש ובאנגלית, ובעוד הרבה שפות. - מפיץ מיליוני ספרי זוהר הדף היומי של הזוהר, ועוד, המחולק בתפוצה עצומה בבתי מדרשות וכנסיות, חנויות, קברי צדיקים, ארגונים גדולים, כגון ערוץ הידברות, בתי אב בכל רחבי הארץ ובחו"ל. - הקים את "קול הרשב"י" "קול הזוהר" לשמיעה של הזוהר היומי, ושומעים דרשותיו. כיום מתגורר בבית שמש, מפיץ דרשותיו מידי שבוע ברדיו 2000, ומעביר הרצאות בכל רחבי הארץ. - **מפעל הזוהר העולמי** נחל לכיש 24/8 בית שמש, טל: 0548436784.

1. ונדפסו ספרים וקול קורא'ם.

2. ונדפסו ספרים וקול קורא'ם.

3. ונדפסו ספרים וקול קורא'ם.

4. ונדפסו ספרים וקול קורא'ם.

5. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ם.

6. ונדפסו ספרים וקול קורא'ם.

7. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ם.

8. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ם.

ספר
גאלת הזוהר

רְרֵשָׁה וְהַתְעוֹרְרוֹת לְחֹדֶשׁ אֵלוּל וּלְחֻזֶק לִימוֹד הַזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ
כּוּבֵק אֲדֻמוֹר מִהַאֲלֻמִּין שְׁלִיט"א

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'.

בְּרִשׁוֹת, הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל הַצַּדִּיק הַמְּקַבֵּל רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה, וְרֹאשׁ הַכּוֹלֵל וְרֹב הַבֵּית
הַמְּדַרְשׁ וְכוֹלֵל חֲסֵדֵי צִיּוֹן הַרְבֵּי יַחְזֵקָאֵל בּוֹסֵי שְׁלִיט"א בְּעִיר נְתִינָה,
וּבְרִשׁוֹת כָּל הַרְבָּנִים הַגָּאוֹנִים, רֹאשֵׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלִיט"א, וּמְזִכֵּי הַרְבִּים שְׁאֲרָגְנוּ אֶת
הַקְּבוּץ הַגְּדוֹל הַזֶּה, וְכָל הַקְּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה שֶׁנִּתְאַסְפוּ בְּיוֹמָא דְהִילּוּלָא שֶׁל
הַמְּקַבֵּל הָאֱלוּקֵי צַדִּיק יְסוּד עוֹלָם מִלְּאָךְ ה' צְבָקוֹת הָרִיחַ הַטּוֹב מִן רַבֵּי יוֹסֵף חַיִּים
מִבְּאֲגַדְד וְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

אָנוּ מִיַּחְלִים וּמְצַפִּים, שֶׁקָּדוֹשׁ הַשֵּׁם הַגְּדוֹל הַיּוֹצֵא מִן הַקְּבוּץ הַזֶּה, יָבִיא בְּעֶזְרַת
הַשֵּׁם בְּמַהְרָה, אֶת הַקְּבוּץ גָּלוּיֹת בְּבִיאת מְשִׁיחַ צְדִיקֵנוּ בְּמַהְרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן.

הַרְשָׁב"י זִי"ע יוֹשֵׁב אֶתְנוּ בְּלוֹמְדֵינוּ תוֹרָתוֹ

פּוֹתִיחִים בְּכַבּוֹד אַכְסֵנְיָה, וּבַהֲזַדְמָנוֹת זוֹ אֲנִי רוֹצֵה לְהַפִּיר טוֹבָה, לְמִזְכֵּה הַרְבִּים,
רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה הַקָּדוֹשָׁה הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק הַמְּקַבֵּל שְׁלִיט"א, הַפּוֹעֵל בְּכַחוֹת
נִפְלְאוֹת לְפָרְסָם אֶת תּוֹרַת הַרְשָׁב"י הַקָּדוֹשׁ, בְּשַׁעוֹרִים נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר בְּכָל הָאָרֶץ
יֵצֵא קוֹם, וּבִפְרֹט בְּכוֹלֵל חֲצוֹת לְלִמּוּד הַזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ שֶׁזֶה הַדְּבָר הַכִּי הַגְּדוֹל מֵהַ
שֵׁשׁ בְּעוֹלָם לְהַחְזִיק כּוֹלֵל שֶׁל זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ שְׁמַגֵּן עַל כָּל הָעִיר וְעַל כָּל
הַמַּתְפַּלְלִים, וְעַל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, וְאֵין לְתַאֵר זְכוּת הַגְּדוֹל לְמַחְזִיקִים אֶת הַכּוֹלֵל
הַחֲשׁוֹב הַזֶּה, שֶׁזֶה כּוֹלֵל הַרְשָׁב"י מִמֶּשׁ, וְזֶה לֹא רַק הַכּוֹלֵל שֶׁל הַרְשָׁב"י רַק
הַרְשָׁב"י לְבַד בָּא וְיוֹשֵׁב כָּאֵן בְּכוֹלֵל מַחְצוֹת כָּל לַיְלָה בְּכוֹלֵל הַזֶּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב
הַצַּה"ק רַבֵּי אַבְרָהָם אֲזוּלָאִי, וְהַצַּה"ק רַבֵּי אַבְרָהָם גְּלָאֲנֵטִי זִי"ע"א, בְּסִפְרוֹ "אוֹר
הַחַמָּה" (דף קכ"ג ע"ב) שֶׁהַרְשָׁב"י זִי"ע יוֹשֵׁב אֶתְנוּ בְּלוֹמְדֵינוּ תוֹרָתוֹ, וּז"ל: אֶפְלוּ עוֹד
הַיּוֹם אַחַר שְׁנַפְטֵר רְשָׁב"י מִבְּיַמֵּינוּ, כָּל זְמַן שְׁאָנוּ עוֹסְקִים בְּדַבְרֵי הָאֲדָרָא,
"אַתְעֵטֵר" בָּא רַבֵּי שְׁמַעוֹן מְעֵטֵר כְּמִלְךָ בְּעֵטְרוֹתָיו בְּרֹאשׁ, וְיוֹשֵׁב בְּגוֹזוֹן, עַכְל"ק.

וְיִדְעַע מֵהַ שְׁכָתוֹב בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ שֶׁרַק אֵלוּ שִׁילְמְדוּ זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ יִנְצְלוּ בְּמַלְחַמַּת
גּוֹג וּמְגוּג וְרַק בְּזְכוּת זֶה נִזְכָּה לְבַלְתֵּי יַדֵּחַ מִמֶּנּוּ נִדְחַ, וְלִיקַר הַרְגָעִים, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר "לְרַגְעִים תִּבְחַנְנוּ". וְכַמָּה גּוֹדֵל פּוֹעֵלֵם וּמְסִירוֹת נִפְשָׁם, בְּלִימּוּד הַכּוֹלֵל
חֲצוֹת זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ שְׁעַל יְדֵי זֶה מְקַרְבִּים לָבָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֵם שְׁבִשְׁמֵים,

גאלת הזוהר

בארץ ובעולם כלו, וממנו ישקו העדרים וכל הצמאים ממנו שותים, ובוה יתעוררו כל ישראל לשוב לאבינו שבשמים.

אלול ראשי תבות "אני ל'דודי ו'דודי ל'י"

עומדים אנו בעצומו של חודש אלול, חודש שמרבים בו בתשובה ותפלה וצדקה כהכנה נאותה לימים הק' הבעל"ט. ישראל קדושים המה, ומי מאתנו אינו מנסה להוסיף בתורה ובתפלה ובצדקה ובעניינים שבין אדם לחברו, ככל אשר ביכלתו, בכדי להוסיף לעצמו זכיות ליום הדין.

הנה הימים הנוראים קרבים ועלינו להתכונן בהכנה דרבה לימים אלו.

אם נזכרים שימים הנוראים באים, נופל פחד גדול על כל אחד ואחד מישראל. יש להתכונן מבעוד מועד בתשובה ובמעשים טובים לקראת הימים הנוראים הבאים לקראתנו.

רבי שמעון בר יוחאי העיד על עצמו, שהוא יכול לפטור את כל העולם כלו מן הדין.

היהודים הצדיקים גומרים כל תיקוני זוהר ב-40 יום מראש חודש אלול עד יום הכפורים

"כל אחד כבר צריך להכין את עצמו ליום הדין המתקרב ובא", והדבר הכי הגדול שמובא בכל ספרי הצדיקים הוא ללמוד ולהרבות בלימוד זוהר הקדוש, בפרט בימי אלול. לכן לכבוד הצדיק הקדוש והטהור רבנו יוסף חיים זיע"א שהיה החד בדרא פידוע, זאת אומרת הכי הגדול בדורו, ולכן כולנו נתקשר אליו שפלו היה הרשב"י וכתבי האריז"ל, וכל דבריו דברי קבלה, ומי שלומד ספריו הקדושים אי אפשר שלא יבוא לידי יראת שמים, אנו מחלקים בחינם לכל אחד ואחד שרוצה להשתתף בכלל כל היהודים הצדיקים שגומרים את כל תיקוני זוהר ב-40 יום מראש חודש אלול עד יום הכפורים, ומי שמקבל ומתחיל ללמוד היום תיקוני זוהר יכול להשלימו עד הושענא רבא, ויעשה אז הסיום, ובזכות זה יתברך בכתובה וחימתה טובה, ולשנה טובה ומתוקה, בני חיי אריכא, ומזוני רויחי, שפע ברכה והצלחה, בנים צדיקים קדושים וטהורים, שדוכים טובים ומתוקים, כזוהר הקיע מזהירים, ואם רוצה לחלק בכל עיר ועיר בכל הבתי מדרשים בתי כנסיות וכוללים ניתן לו בעזרת ה' בחינם, כמה שיכול לחלק.

איך יכול להיות שדברים גדולים כאלו לזכות את הרבים ולהיות שתף למפעל הזוהר העולמי לחלק ספרי זוהר בחינם, ולהשתתף בדברים הגדולים האלו, רק להציל את עם ישראל לשם שמים, אז איך יכול להיות, שאין עשרות אלפים אנשים שישתתפו בדבר הגדול הזה? ובפרט לכולל חצות שמגן לא רק על העיר הזאת נתניה, רק על כל העולם כולו, מי יתן והיה לאדמורי"ם זכות גדולה,

לעשות כוללים לחצות הלילה, ללמוד זוהר הקדוש, נספר לך ספור עם הצדיקים הקדושים רבי אלימלך ורבי ר' זוסיא זיע"א.

סיפור נפלא עם הצה"ק רבי אלימלך ורבי ר' זושא זיע"א

אספר סיפור נפלא עם הצה"ק רבי אלימלך ורבי ר' זושא זיע"א. שניהם הלכו יחדיו לאסוף כסף לפדיון שבויים, הם הגיעו לבית אחד של עשיר גדול מאוד. העשיר הזה הכניס אותם לביתו בכבוד גדול ונתן להם כסף משומש מאוד, כמו בימנו חמשה אגורות בלבד. [המטבע הזאת היה נתון לכל אחד שבא לקבץ צדקה, וכולם זרקו לו את זה חזרה בפנים. לכן שנים רבות שהכסף הזה לא הלך ממנו, ונשאר אצלו, וכל פעם שמקבצי הצדקה יצאו מהבית, העשיר היה עומד מאחורי הדלת לשמוע איך שמקללים אותו ומדברים עליו כל מיני דברים גרועים]. כשהצדיקים הקדושים האלו יצאו, אמר הרבי ר' זושא לרבי אלימלך זיע"א, מה נעשה הוא לא ברשימה! העשיר שומע דיבורים כאלו, פתח הדלת ושואל אותם מה זה שאמרתם שאני לא ברשימה? האם אתם עשיתם טעות שבאתם אלי, זאת אומרת שאני לא ברשימה לבוא אלי לקחת כסף?

הרשימה בשמים – מי יש לו הזכות

הצדיק עונה להעשיר, לא, לא, לא על הרשימה בארץ דיברנו, רק על הרשימה בשמים. כי בשמים יש רשימה מי שיש לו הזכות לתת כסף לצדקה הגדולה הזאת של פדיון שבויים שאנחנו אוספים, וזה דבר גדול מאוד, וחשבנו שאם נתתם מטבע כזאת, זאת אומרת שאתם לא ברשימה הזאת בשמים, ואין לנו שום תלונות עליך חס ושלום, דיברנו רק מה הולך בשמים, ואיך כל דבר עובד בשמים.

העשיר אומר, אם מדברים על רשימה כזאת, אני רוצה לדעת כמה כסף אתם צריכים בשביל הפדיון שבויים?

יש ברשימה עוד הרבה יהודים שצריכים לזכות למצוה הגדולה הזאת

ענו לו סכום גדול מאוד... העשיר אומר אני רוצה לתת לכם את כל הכסף שאתם צריכים בשביל המצוה הגדולה הזאת, והולך ומביא כלי גדול של חתיכות מטבעות של זהב, ורוצה לתת כל הכסף, הצדיקים אומרים לו, סליחה, אנחנו לא יכולים לקחת כל הכסף רק חצי מהסכום שאנחנו צריכים, כי יש ברשימה עוד הרבה יהודים שצריכים לזכות למצוה הגדולה הזאת, וקיבלו רק חצי מהסכום. מזה סיפור הזה אנחנו רואים מוסר השכל, שלא כל אחד יכול לזכות למצוות גדולות כאלו, להביא את המשיח, וכמו שכתב הרבי מקאמארנא זיע"א, שלזכות לדברים כאלו, צריכים הרבה לבכות להשי"ת שיזכו להינצל מהערב רב ולעשות הכל רק לשם שמים, לזכות את הרבים, זכויות כאלו של כולל חצות ללימוד הזוהר הקדוש ולשבת ביחד עם רבי שמעון בר יוחאי זיע"א לא מחלקים

בחינם, ואפילו אלו שמזכים את הרבים, אם לא מתפללים ובוכים לה' לא זוכים לדברים גדולים כאלו, כמו למשל עם הספרים החדשים של זוהר השבת 5 כרכים וזוהר חק לישראל 5 כרכים, מי שלומד את זה רק חצי שעה תיכף חוזר בתשובה, כי רואה את האמת של החיים, וצריכים רק להדליק את הנשמה כי כל ישראל קדושים, ובגלל זה עשינו ספרים שמי שלומד בזה רק קצת יקבל את הזריקה הראשונה, וזה כבר מספיק שהנשמה שלו תבין מה חובתו בעולמו, בספרים אלו יש לכם ליקוט מכל ספרי הזוה"ק עם ביאור בעל הסולם זצ"ל על עניני שכר ועונש וזיכוי הרבים, ועוד.

לא מחלקים זכויות פאלו פחינם

ולזכות לדברים גדולים כאלו, זה לא פשוט, לא מחלקים את הזכויות האלו בחינם, צריכים הרבה לבקש מהקדוש ברוך, אדרבה, תנסו לבקש מהקדוש ברוך הוא שאתם רוצים להיות ברשימה לזכות את הרבים ושיהיה לכם חלק בכלל חצות ללימוד הזוהר הקדוש, וה' בוודאי יעזור לכם, כי כך כתוב ב"שבת מוסר" וב"ראשית חכמה" ועוד, שכל בעל תשובה צריך לזכות את הרבים, [ואנחנו רואים את זה הרבה פעמים, איך שמטלפנים אנשים ומבקשים שרוצים להיות שותפים לזיכוי הרבים לחלק בכל הבתי מדרשים בערי ארץ הקדושה] והלוואי שאני ביחד עם כלל ישראל נזכה להיות בעלי תשובה באמת.

לְכָבוֹד יוֹמָא דְהִילּוּלָא שְׁל הַמְּקַבְּל הַאֱלוֹקֵי צְדִיק יְסוּד עוֹלָם מְלֵאךְ ה' עֲבֹקוֹת הַרְי"ח הַטוֹב מֵרֵן רַבִּי יוֹסֵף חַיִּים מִבְּגֵד זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

עם ישראל מקבלים עליהם לחזור בתשובה, ולקיים "תשובה תפלה צדקה מעבירין את הגזרה", והוא הזמן הכי הגדול לעזור בהוראת קבע לכולל היחידי כולל חצות ללימוד הזוהר הקדוש בעיר התשובה נתניה.

עם ישראל זוכים למבצעים גדולים היוצאים מכולל חצות.

מי שניתן צדקה הוראת קבע, יקבל סט "זוהר השבת" של חמשה כרכים. הספרים החדשים שנדפסו כעת על ידי מפעל הזוהר העולמי "זוהר השבת חמשה חלקים על פרשיות התורה". או יקבל סט "זוהר חק לישראל חמשה כרכים". הספרים הקדושים האלו הם מהדברים הכי הגדולים שדורנו דור המשיח זכה להחזרת כל היהודים בתשובה.

הספרים החדשים, "זוהר השבת" מחלק לפי סדר הפרשיות 54 פרשיות השנה, בחמשה כרכים.

מעלות הספרים:

וקראת לשבת ענג

הנביא ישעיה אומר (ישעיה נח יג): "וקראת לשבת ענג לקדוש ה' מכבד וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר". ואיתך במדרך הנעלם (פרשת

בראשית מאמר נעשה אדם): לקדוש ה' מכבוד, היא תוספת הרוח הנקרא קדוש ה'. ולמדו חז"ל (שבת דף ק"ג ע"א): ותנא דבי מנשה משדכין על התינוקות ליארס בשבת ועל התינוק ללמדו ספר וללמדו אומנות, אמר קרא ממצוא חפצך ודבר דבר חפציה אסורים חפצי שמים מתרין. וכדי שלא ידברו דברי חול בסעודת שבת, ועוד לקדש את הסעודה שיהיה נחשב משולחנו של מקום, הגשנו לפניכם את הספר "זוהר השבת" כדי שבכל בית יהודי יהיה תוספת התעלות ורוחנית בשבת קודש.

זמן הישיבה המשתפת מסביב לשלחן שבת הוא זמן התעלות מיחד, והשעה המתאימה להטמיע בבני המשפחה תורת נצח, ולטעם מתורת הסוד.

כדי להטעים את הלימוד הבאנו מעשיות מיחדות המעוררים את הלבבות ומחזירים קדושה וטהרה שעל ידה זוכים לנשמה יתירה.

באשר ללמדו בספר זה בקביעות תרגש התרוממות ורוחנית ולזכות לשבת נעם הנשמות, ולהארת הרשב"י בכל בית יהודי, וזה יהיה השמירה הכי מעלה לכלל ישראל. וספר קדוש זה מסגל לאהבת השם ויראת שמים טהורה, וללמוד מקדשת וצדקת רבותינו הקדושים חכמי הזוהר, הסוד והנסתר, ולהתקשר לנשמת הרשב"י ורבי אלעזר בנו זיע"א.

הספר מחלק לנושאים:

- א. זוהר על קדשת השבת.
- ב. אור הזוהר בהמשכים.
- ג. זוהר על מעלת ושמירת השבת וימים טובים.
- ד. כל שלחן ערוף הלכות שבת מחבר עם רמ"א
- ה. השבת בישראל פהלכתה, לימוד הלכות שבת.
- ו. מאמרים מחז"ל זוהר ומדרשים וש"ס בבלי וירושלמי, על השבת.
- ז. ספורי הזוהר, ספורים מיחדים לילדים לספר להם בסעודת השבת לספר לילדים בשלחן השבת, מלקטים מכל ספר הזוהר, וכף ירויחו בסעודה בכל שניה 28,000 שנה תורה בכל סעודה של שבת.
- ח. ספור בהמשכים משני בעלי תשובה בעיר קראקא עם תמונות נפלאות. ועוד, ועוד.
- ט. כל עניני שכר ועונש מלקט מפל ספרי הזוהר הקדוש עם פירוש בעל הסלם.
- י. הספרים האלו מאירים את כל בתי ישראל באור הזוהר הקדוש ולחבר את קדשת השבת עם קדשת הרשב"י זיע"ע, וכמו מלאך העומד ומצוה הם דברי רבי אברהם בן מרדכי אזולאי, (אור החמה, בהקדמה): מצוה מן המבחר

גאלת הזוהר

שיתעסקו ברכים גדולים וקטנים... ואחר שבזכות זה עתיד לבוא מלך המשיח ולא בזכות אחר, אין ראוי להתרשל, וכן האדמו"ר הקדוש מקאמארנא זי"ע (בהקדמת ספר עצי עדן), אומר: על פן בני ואחי, תרגילו עצמכם ללמד בדברי הזוהר והתקונים בשקידה, ומי שלא ראה אור הזוהר מתוקים מדבש, לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה, ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה, אפלו אמירה בעלמא מן השפתים סגלה ותקון הנפש מאד, עכ"ל.

יא. תלמידי חכמים חשובים שקדו על המדוכה כדי שיגש בשפה השוה לכל נפש ברורה ונעימה. ויהי רצון שלא תמוש התורה בכל חלקי הפרד"ס מפינו ומפי זרענו ומפי זרע זרענו עד עולם בביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

המתנה השניה:

"זוהר חק לישראל היומי" בחמשה ברכים, כשמו פן הוא הזוהר מחק לישראל שתקן הארז"ל, עם תרגום עם נקודות, הרשב"י בשמחה גדולה על הסט הזה שלא הייתה לו שמחה גדולה כזאת אף פעם.

כז. שקורא בספרים האלו רק כמה דקות בלבד יש לו התעוררות כזאת שלא הייתה לו התעוררות כזאת מימיו, ומי שלומד בספרים אלו יזכה להינצל ממלחמת גוג ומגוג, כי נכנס בתבת נח של הרשב"י, וזה נעשה רק על ידי הזוהר הקדוש. - הספרים האלו מחלקים לפרשיות השבוע ל-354 ימי השנה, ללמוד זקנים עם נערים.

כח. שלומד בספרים רק חצי שעה תכף חוזר בתשובה, כי רואה את האמת של החיים, וצריכים רק להדליק את הנשמה כי כל ישראל קדושים, ומי שלומד בזה רק קצת מקבל את הזריקה הראשונה, וזה כבר מספיק שהנשמה שלו תבין מה חובתו בעולמו, בספרים אלו יש לכם לקיט מכל ספרי הזוה"ק עם ביאור בעל הסלם זצ"ל על עניני שכר ועונש וגדל מעלת זיכוי הרבים והחזרת יהודים בתשובה.

המתנה הכי גדולה בעולם שאתה מקבל מכולל חצות - בכל סעודות שבת אתה מארח את הרשב"י ויושב אתכם בסעודה.

"אתעטר" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש

אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגנון, עכ"ל"ק (הצמ"ק רבי אברהם אזולאי, הצמ"ק רבי אברהם גלאנטי זי"ע"א, "אור החמה" קכ"ג ע"ב).

כז. שיש לו זכות גדול יתן צדקה לכולל חצות של הרב הגאון הגדול הצדיק המקבל ראש הישיבה, וראש הכולל ורב הבית המדרש וכולל חסדי ציון הרב

יחזקאל בוסי שליט"א, ויקבל מתנה זוהר השבת או זוהר חק לישראל חמשה פרכים ויהיה נחשב בין מזבי הרבים שמוזהרים כפוכבים לעולם ועד ובגדל כח זכות הרבים של העוזרים והמסייעים למפעל הקדוש הזה, יזכו לראות מיוצאי חלציהם רב תענוג ונחת דקדשה, עד אשר נזכה בקרוב שייערה השם עלינו רוח טהרה, ונזכה לטהר לבבנו לעבד ליוצרנו בכל כחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, ותקים הבטחת הרעיא מהימנא "בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי" בביאת גואל צדק במהרה בימינו, אמן.

בואו, התחברו לרבי שמעון בר יוחאי, זכותו יגן עלינו.

פסק הגאון הקדוש הפך החיים (קנ"ה סק"ב), דלמוד הזהר יחשב ללמוד הקבלה. וכתב הפלא יועץ וזה לשונו: ואפילו אי לא ידע מאי קאמר, ושוגה בו שגיאיות הרבה, הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא, כדכתיב: "ודגלו עלי אהבה", ופרשו חכמינו זכונם לברכה, "ודלוגו" עלי אהבה, עד כאן לשונו.

למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות

ובכר דבר בקדשו, מהר"ש בוזגלו זכותו יגן עלינו, מאור עינינו, בעל "הכסא מלך", דלמוד הזהר הקדוש שעה אחת עולה לערך שנה של למוד הפשט, והובא פסקו בכף החיים (סימן קנ"ה סק"ב), וזה לשון ה"כסא מלך" (תקון מ"ג): כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שפן אם יזכה ללמוד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת, מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הפא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא.

כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה

גם בתקון ל' כתב (הכסא מלך), וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארץ גלותא, כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה, מה שלא יעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

ומרנא הריח הטוב, בספרו "בן איש חי" (פרשת שמות שנה שניה), כתב, וזה לשונו: כתבו המקבלים זכונם לברכה, דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלה פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עד כאן לשון קדשו. ובאורו על פי מאמר חכמינו זכונם לברכה, דיומו של הקדוש ברוך הוא אלה שנים, שנאמר "כי אלה שנים בעיניך ביום אתמול" וגו' – ושבת קודש היא מעין עולם הפא – זאת אומרת, ביומו של הקדוש ברוך הוא. אם בן בשבת קודש הכל בערך של יומו של השם יתברך ויתעלה, אשר על כן, כל פעלה קדושה בשבת קודש, עולה אלה ידות, לערך ימי החול (מצא חן במדבר).

הלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, כלומד אלה שנה פשט ביום חול העולה מדברי רבותינו, הכסא מלך, והריח הטוב, זכותם יגן עלינו: דהלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, כלומד אלה שנה פשט ביום חול. ולפי

זה, אם יזכה ללמד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתקן כל השית אלפין ימי הבריאה [וכל העולם מתעלה על ידו]. ובנוסף על כך חדושו של בעל אורחות צדיקים (שער השמחה) המבאר: דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אלה, נמצא שכאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י "הזהר הקדוש" עולה שעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול). ואיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'): רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר... אם למדת תורה בשעת הרוח, אל תשוב לך בשעת הדחק, לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה ברוח (עין שם), על כן כאשר לומד ביסורים הכל כפול מאה, סך הכל למוד זהר הקדוש שעה בשבת שנה מאה מליון שנה תורה!!! ושניה אחת כ- 28.000 שנה תורה!!!. "צא וחשב בלמוד הזהר הקדוש בשבת, בכל שניה אתה משמח את הקדוש ברוך הוא ומקים את הפסוק "ועתה יגדל נא כח ה'".

הגני רוצה להודות לה' יתברך, שהפעם זכני לומר דרשה לאנשים צדיקים כאלו, שזכו לשמוע תורה מפי הקדוש ברוך הוא, ורגליהם עמדו על הר סיני, אשר לא כל אחד זוכה לזה, כפי שנראה תכף את דברי הזהר הקדוש.

אינון דהוו קיימי בטורא דסיני

רבותי! פדברי כן הוא!!! מי שבא לכאן, הוא רוצה לשמוע דבר ה', ואוהב ללמוד זהר הקדוש, ועליו קורא הזהר הקדוש: "אינון דהוו קיימי בטורא דסיני". כמו שכתוב בזהר בפרשת בהעלתך (דף קנ"ב): חכימין עבדי דמלכא עלאה, [החכמים שהם עבדים של מלך העליון], אינון דקיימו בטורא דסיני, [אותם שעמדו על הר סיני], לא מסתכלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש וכו' [אינם מסתכלים אלא בנשמת התורה שהיא עקר כל התורה ממש, כלומר שיודעים שבספורים וגם בגופי התורה יש פנימיות, שהם רזי התורה והפונות שצריך לכוון בכל מצוה ומצוה]. עד כאן לשונו. [ונכתוב בצדו, אמר המעתיק: משמע, אותם שאינם לומדים סודות התורה, לא עמדו על הר סיני]. ולזמנא דאתי, זמינין לאסתכלא בנשמתא דנשמתא דאורייתא. [ולעתיד לבוא, הם עתידים להסתכל ולהתבונן בנשמה של הנשמה של התורה, כי אחר תחית המתים, עתיד הקדוש ברוך הוא לדרוש תורה חדשה בסודות נעלמים, מה שאי אפשר בזמן הזה לידע מהותה]. [הבאור מהפרוש מתוק מדבש].

אותן הנשמות אשר נעו עם העם ועמדו מרחוק, כן הם עושים גם עתה שנסים ועומדים מרחוק לחכמת האמת

וכך כתב הרב המקבל האלקי הגאון הצדיק רבי יהודה פתיה (יאודה משה ישועה פתאי) זכר צדיק לברכה, אשר הרשב"י זכותו יגן עלינו התגלה [בחלוס לרבי אברהם עדס זכותו יגן עלינו] וזרו ובקש שידפוס את ספרו יין הרקח שעל האדרות הקדושות. וזה לשונו: ונראה לי בבאור פונתו כי בתחלה כשיצאו ישראל לקראת האלקים היו מתיצבים בתחתית ההר ואחר כך נאמר: "וירא העם

וינעו ויעמדו מרחוק", כי היו יראים, פן תאכלם האש הגדולה הזאת וימותו. והיה מקצת העם שהיו ששים ושמיחים לקראת השכינה ולא רצו לזוז ממקומם הראשון לעמד מרחוק אפילו אם ימותו ממש, ועליהם הוא מה שכתוב בזהר הנזכר "אינון דקימו בטורא דסיני", כלומר ולא נעו ועמדו מרחוק אלא עמדו בטורא דסיני מתחלה ועד סוף, לכן הם זוכים לחכמת האמת. ואותן הנשמות אשר נעו עם העם ועמדו מרחוק, פן הם עושים גם עתה שנסים ועומדים מרחוק לחכמת האמת, מיראתם פן תאכלם האש הגדולה הזאת.

לו עמי שומע לי, היו לומדים עם תינוק בן תשע שנים, ספר הזהר ותיקונים אבן הרב הקדוש מקאמאנא: יש הרבה שוטים שבורחים מללמד דין של מרן האר"י וספר הזהר, אשר הם חיינו, ולו עמי שומע לי, בעקבות משיחא אשר הרע והמינות גובר, היו שוקדים כל ימיהם ללמוד ספר הזהר וכתבי האר"י ז"ל, בלול עם חסידות של מרן הבעל שם טוב, והיו מבטלים כל גזרות רעות... ולו עמי שומע לי, בדור הרע הזה שהמינות גובר, היו לומדים עם תינוק בן תשע שנים, ספר הזהר ותיקונים ולהגות בה, והיה יראתו קודמת לחכמתו ויתקיים.

וכתוב בזהר (בראשית כ"ח עמוד ב'): ובגין דא משה לא מית ואדם אתקרי איהו. ובגיניה אתמר בגלותא בתראה, ולאדם לא מצא עזר אלא כלהו כנגדו. וכן עמודא דאמצעייתא אתמר ביה ולאדם לא מצא עזר דאפיק שכינתיה מן גלותא, הדא הוא דכתיב (שמות ב') "ויפן כה נכה וירא כי אין איש". ומשה איהו בדיוקניה ממש, דאתמר ביה "לא מצא עזר כנגדו".

[באור: ולכן משה לא מת, והוא נקרא אדם, ובגללו נאמר בגלות האחרונה, ולאדם לא מצא עזר, אלא כלם כנגדו. וכן נאמר בעמוד האמצעי, ולאדם לא מצא עזר, שיוציא שכינה מהגלות. זהו שכתוב (שמות ב') "ויפן כה נכה וירא כי אין איש". ומשה הוא בדמותו ממש, שנאמר בו לא מצא עזר כנגדו].

הקדוש ברוך הוא, לא מצא תלמידי חכמים שיהיו עזר למשה בגלות, אלא כלם נחשבים כאלו הם כנגדו, לפי שאינם עוסקים בסודות התורה

ובאר במקדש מלך: וממשיך רבי שמעון בר יוחאי לבאר, שהבחינה של משה רבינו אינה זזה מן השכינה בגלות, ועל זה נאמר בגלות האחרונה, שהקדוש ברוך הוא, לא מצא תלמידי חכמים שיהיו עזר למשה בגלות, אלא כלם נחשבים כאלו הם כנגדו, לפי שאינם עוסקים בסודות התורה, לסייע לתקון השכינה. ונאמר בו, ולאדם לא מצא עזר כנגדו, פרוש לא מצא הקדוש ברוך הוא מי שיעזר לזעיר אנפין, להוציא את שכינתו מן הגלות.

מי שלא למד תורת אמת, שהם סודות התורה, טוב לו שלא נברא

המקבל האלקי, הצדיק הקדוש, רבינו יעקב אבוחצירא, זכר צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם הבא (בספרו גנוי המלך דף קפ"ה) אומר, בשם רבי שמעון בר

יוחאי הקדוש: דמי שלא למד תורת אמת, שהם סודות התורה, טוב לו שלא נברא, דבלא זה אין אדם יודע אלהותו יתברך, ויראתו ואהבתו, ועבודתו. והרב יהודה פתיה, זכותו יגן עלינו אומר, בשם רבי חיים ויטאל זכותו יגן עלינו, שכתב בתחלת שער המצוות: ואם לא עשה כן, הרי חסר מצוה אחד של תלמוד תורה, שהיא גדולה ושקולה ככל המצוות, וצריך שיתגלגל עד שיטרח בדי בחינות של הפרד"ס הנזכר. עד כאן לשונו. ועוד אמר הרב יהודה פתיה, זכותו יגן עלינו, שעוד בשעת הלוייה כאשר בוכים עליו, יתכן שכבר חזר לעולם הזה בגלגול, השם ירחם.

מי שאינו עוסק בספר הזהר ... כל תורתו שעוסק, משפה ולחוץ, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא כלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים

הרב הקדוש מקאמארנא כתב בספרו "היכל הברכה": - בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלילה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק, הוא משפה ולחוץ, כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא כלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים. וכדכתיב בתקוני זהר חדש: לית בנו מאן דיתער לגבה לרצות לה עם בעלה, צוחין בכל יומא וליליא באורייתא דבעל פה, בכמה קושין, וצוחין בה ככלבין דאמרין הב הב, הב לן עותרא הב לן יקרא, ולית מאן דישתדל לסלקא לשכינתא. ובדאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר, וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבר, עד כאן לשונו. (היכל הברכה קאמארנא פרשת עקב ז', י"ט - אור הזהר פרק י').

כתב האור החיים "הקדוש" (פרשת בחקתי כ"ו י"ב) דרך למוד תורה לשמה מציל מהיצר, ועל תורה לשמה נאמר, תורה מגינא ומצלא.

ובספר "נפש החיים" (שער ד' פרק כ"ה) כתב באריכות: שרק על ידי עסק התורה לשמה זוכה לקיים העולם. ואין לנו תורה לשמה יותר מלמוד הזהר הקדוש, (עין אור הזהר).

מושה רבנו והרשב"י אומרים, כי הזהר הקדוש הוא כמו תבת נח, ואלו שילמדו ינצלו מחבלי משיח, והרמח"ל הקדוש אומר לנו, שרק בזה תלוי סוד הצלת עם ישראל בדור האחרון וגאולתו, בכח וסגולת למוד הזהר הקדוש, וזה לשונו הקדוש: בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וכלנו נברח לתבה הזאת וננצל.

המוצב בארץ ישראל (ובעולם כלו) מעורר דאגה, הלב נקרע, וכל עין תזל ותדמע, מגדל הצרות הפרטיות והכלליות, רחמנא לצלן. וידוע מאמר חכמינו

זכרוֹנָם לברכה, "מיום שחָרַב בית המקדָש, אין לָךְ יום שְקָלְלָתוֹ מְרַבָּה מְחִבְרוֹ" וְכָל הַיְשׁוּב עוֹמֵד בְּסִכְנָה נוֹרָאָה, רַחֲמֵנָא לְצַלֵּן "כְּכַבְּשָׁה אַחַת שְׁעוֹמֵדֵת בֵּין שְׁבַעִים זְאָבִים" (רמז לשבועים אמות). וכמִדְמָה שְׁכָבַר הַגְּעֵנוּ לְמֵאֵמֶר דְּוֵד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם "לְמָה רָגַשׁוּ גוֹיִם" וגו'. וְהָאֵמוֹת מְצַחְצָחוֹת הַחֲרֻבוֹת, וְאֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן, אֲלָא עַל אַבְיָנוּ שְׁבַשְׁמִים, וְלִקְוֹת ל' סִכְתָּה לְרֵאשִׁי בְיוֹם נֶשֶׁק" (תהלים פֶּרֶק ק"מ), וְכִמוֹ שְׁאֲמָרוּ בִּירוּשָׁלַיִם (בְּמֹת ע"ח עמוד א') דְּבַר אַחַר' בְּיוֹם נֶשֶׁק, זֶה נֶשֶׁקוֹ שֶׁל גוֹג.

תַּקְנַת הַרְמוּח"ל, לְלַמֵּד הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ בְּרִצְיָפוֹת, שְׁמִיּוֹצֵל מִן הַפְּרַעְנוֹת, וּמִבְּיַא הַגְּאֻלָּה

אֲדָּי יֵשׁ לָנוּ עֵצָה אַחַת יְעוֹצָה "לְמֹד תוֹרָה לְשִׁמְהָ, וְלְמֹד הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר בְּכַחוֹ לְעַצֵּר כָּל פְּרַעְנוֹת, וְלִהְשָׁפִיעַ כָּל הַבְּרָכוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְכִידוּעַ, תַּקְנַת הַרְמוּח"ל זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, לְלַמֵּד הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ בְּרִצְיָפוֹת, שְׁמִיּוֹצֵל מִן הַפְּרַעְנוֹת, וּמִבְּיַא הַגְּאֻלָּה (עֵינִי סֵפֶר אֹרֶז הַזוֹהַר פֶּרֶק ה', וְכֵן הוֹבֵא בְּסֵפֶר "תוֹרָתוֹ מִגֵּן לָנוּ").

מוֹרֵי וְרַבּוֹתֵי! לְהוֹי יְדוּעַ! שְׁכָל הַמְּסִימִים אֶת סֵפֶר הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ בְּבַחֲיַת "כְּנִישְׁתָּא חֲדָא" (זוהר הַקְּדוֹשׁ) הֵם בְּבַחֲיַת "אֶלֶף הַמִּגָּן תְּלוּי עָלָיו כָּל שְׁלֹטֵי הַגְּבָרִים" (שִׁיר הַשִּׁירִים ד', ד'). עָלֵיהֶם תְּלוּי וְעוֹמֵד הַצֵּלָת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, "כָּל שְׁלֹטֵי הַגְּבָרִים" וְהֵם שׁוֹלְטִים עַל הַגְּבוּרֹת וּמִמְתְּקִים אוֹתָם, וּמִיָּד בָּאָה הַגְּאֻלָּה בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן.

כִּרְוֵן הַחֲפֵץ חַיִּים זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ הִיָּה אֹמֵר (הוֹבֵא בְּסֵפֶר מֵאִיר עֵינֵי יִשְׂרָאֵל כִּרְוֵן ו' בְּשֵׁם נְכִדוּ רַבִּי אֲבָרָהָם הַכְּהֵן), כִּי פִּסְגַת הַמַּעֲשִׂים הַטּוֹבִים וְקִיּוּם רִצּוֹן ה' יִתְבָּרֵךְ הוּא, לְהַגִּיעַ לְמַדְרַגַת זִכּוּי הַרְבִּים, וּבְזֶה תִּבְחָן מֵדַת הַתְּמַסְרוֹתוֹ שֶׁל הָאָדָם לְמַעַן כְּבוֹד ה' בְּעוֹלָם.

עַל הָאָדָם לְדַעַת! כִּי רִצּוֹן אַבְיָנוּ שְׁבַשְׁמִים הוּא, לְזַכּוֹת אֶת כָּל בְּנֵי בְּלִמּוֹד הַתוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְקִיּוּם מְצוֹתֶיהָ, וְעַל יְדֵי זְכוּת הַרְבִּים, זֹכֶה הָאָדָם לְסִיעֵתָא דְשְׁמִיָּא, כְּמוֹ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה (אֲבוֹת פֶּרֶק ה' מִשְׁנֵה י"ח), "כָּל הַמְּזַכֶּה אֶת הַרְבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ וְזְכוּת הַרְבִּים תְּלוּי בּוֹ", עַד כָּאֵן דְּבָרָיו הַקְּדוֹשִׁים.

מוֹרֵי וְרַבּוֹתֵי! אַחִים יְקָרִים! בּוֹאוּ וְנִתְאַחַד כְּלָנוּ, וְנַפְעַל, שְׁכָל יְהוּדֵי וְיַהוּדֵי, יְלַמֵּד זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ בְּכָל יוֹם, וְלֵארוּגָן בְּכָל בֵּית הַמְּדַרְשׁ וְכוּלָּל, שְׁיִלְמְדוּ זוֹהַר

א. תוֹרַת הַסוּד הוּא תוֹרָה לְשִׁמְהָ, (אֹרֶז יִצְחָק פֶּרֶק א'). וְכִמוֹ שְׁאֲמַר הַמַּגִּיד לְמָרְן הַבֵּית יוֹסֵף: אִם תִּקְבַּע עֵתִים בְּחֻכְמַת הַקְּבֵלָה, אִפְתַּח לְבָבְךָ בְּהַדְתְּבִיק רִצּוֹן סְתִימִין דְּלֵא יַדַּע יְתַהוֹן בַּר נֶשׁ. (מַגִּיד מִיִּשְׂרָאֵל פְּרִשְׁתָּא ב'א) - וְוִי לְעִלְמָא דְאַנּוֹן אֲטִימִין לְבָא וְסְתִימִין עֵינֵינוּ דְלֵא מִסְתַּכְלִין בְּרִצּוֹ דְאַוּרִינִיָּתָא. (זוהר חֲלָק א' דף כ"ח.) - אֵינוֹן דְעֵבְדִין לְאוּרִינִיָּתָא בְּשָׁה, וְלֵא בְעָאוּ לְאַשְׁתַּדְלָא בְּחֻכְמָה דְקְבֵלָה, דְגָרְמִין דְאַסְתַּלַּק גְּבִיעוֹ דְחֻכְמָה דְאַיְהִי ל' מִינָה, וְאַשְׁתַּאֲרַת ב' בְּיִשָּׁה, וְיִ לֹון דְגָרְמִין עֵנִיּוֹתָא וְחֻרְבָּא וּבִזְיָה וְהַרְגָּ וְאַבְדוֹן בְּעִלְמָא. (תַּקְוֵי זוֹהַר תַּקּוּן ל').

הקדוש, וכל אחד יחלק בכל מקום ספרי התעוררות ללמוד הזוהר הקדוש, ועתה, "שערי תרוצים" ננעלו, וכלם מקימים בשמחה את רצון השם יתברך, פי אפשר לקבל בחינם את הספרים, הן ספרי התעוררות, והן תקוני זוהר, כאן בשיבה הקדושה, וכן אצלנו, בארגון מפעל הזוהר העולמי בבית שמש.

על כן, את אחי אנכי מבקש, בזאת לעזרת ה' בגבורים, והחלש יאמר גבור אני, וצריכים מתנדבים באמץ רוח, ובעזות דקדושה, לחלק ספרים על הזוהר הקדוש, בכל האוטובוסים, ובכפפות, ובכל מקומות העבודה, כדי שלכל יהודי יהיה חלק בזוהר הקדוש, עד שיתקיים הפסוק "ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים".

אנו צריכים ליחד מחשבתנו לארון הכל, ולאחד את כל הכחות, ולאחד את כל כלל ישראל, כי רק על ידי למוד הזוהר הקדוש נגאל, וכדברי כל הצדיקים גדולי הדורות, דכל סגלת הגאולה תלויה בלמוד הזוהר הקדוש, דוקא בו ולא בזולתו. ובפרט בדורנו, שירדו לעולם נשמות דור המבול ודור ההפלגה, והערב רב, הם עצמם המבול השוטף את העולם (כדאייתא בתקוני זוהר תקון כ"א דף נ"ה, א', ובבאור הגר"א, וכן ב"מתוק מדבש", עין שם ותורה צמאד) ומכרחים לעשות מסירות נפש למען השכינה הקדושה לתמכה ולסעדה, וכמו משה רבינו עליו השלום שמסר עצמו

ב. הערה מפעל הלשם הובא בספר דברי יעקב תכ"ט.

ג. וקול זעקת הזוהר הקדוש (בראשית כ"ח עמוד א' ועמוד ב') חודרת לבבות ומעוררת הנשמות: עוד פתח ואמר. "ויצר ה' אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים". ווי לעלמא דאנון אטימין לבא וסתמין עינין דלא מסתכלין ברזי דאורייתא ולא דעיין. דודאי חית השדה ועוף השמים אנון עמי הארץ. ואפילו באלין דאנון נפש חיה לא אשתכח עזר בהון (בגלותא) לשכינתא בגלותא ולא למשה דאיהו עמה. דבכל זמנא דגלת שכינתא לא זז מנה.

[באור: עוד פתח רבי שמעון ואמר, "ויצר ה' אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים". אוי לעולם שהם אטומי לב וסתומי עינים שלא מסתכלים בסודות התורה ולא יודעים. שודאי חית השדה ועוף השמים הם עמי הארץ, ואפילו באלו, שהם נפש חיה, לא נמצא בהם עזר לשכינה בגלות, ולא למשה שהוא עמה, שבכל זמן שגלתה שכינה, לא זז ממנה].

ובאר במקדש מלך: שכאן רבי שמעון בר יוחאי אומר ווי לעולם שלא מתבוננים ללמד סודות התורה, ובדאי שעמי הארצות לא עוזרים לשכינה בגלות, אלא אפילו התלמידי חכמים שיש להם נשמה קדושה הנקראת נפש חיה, ועוסקים בתורה ומצוות, עם כל זאת לא נמצא עזר וסיוע על ידי מעשיהם הטובים, לעזר לשכינה בגלות, וכן למשה רבינו הנמצא עמה בגלות. כידוע שכל פעם שגלתה השכינה לא זז משה ממנה, והטעם שאינם מסייעים לתקון השכינה הוא לפי שאינם עוסקים בסודות התורה, כידוע שעל ידי סודות התורה שאתם לומד עושה תקון גדול לשכינה בגלות.

אמר רבי אלעזר, והא מאן יהיב עובדא דאדם בישראל ובמשה. אמר ליה ברי ואנת אמרת הכי וכי לא אוליפת (ישעיהו מו) "מגיד מראשית אחרית". אמר ליה הכי הוא ודאי.

[באור: אמר רבי אלעזר, והרי מי נתן מעשה של אדם בישראל ובמשה? אמר לו: בני, ואתה

על כלל ישראל ואמר "ואם אין מחני נא" (ועין בתקוני זהר שם), ובכל יום כל יהודי קורא קריאת שמע פעמים ביום (ולדעת האר"י זכרונו לברכה ארבע פעמים ביום) ומוסר עצמו למען שמו באהבה, ומקבל על עצמו ארבע מיתות בית דין, ובנדאי צריך להוכיח שמתכוון באמת, וכמו שאמר הגאון הקדוש רבי ישראל סלנטר זכותו יגן עלינו, שאדם ממליך את השם יתברך על שבעה רקיעים והארץ, על ארבע רוחות העולם, ממש על כל העולם כלו, ורק על עצמו שוכח להמליך את ה' יתברך שזה העקר.

על כן! בואו ונתמסר למען הגאולה, ונתקדש בתורה, וכל ישראל ילמדו זוהר הקדוש בכל יום, ואם אתה עושה כן, אשריך בעולם הזה, וטוב לך לעולם הבא, ובנדאי תכף נגאל, כדאיתא בזוהר רעיא מהימנא פרשת נשא (דף קכ"ד, ב'): דבגיניה ויקראתם דרור בארץ, ובזכותיה יתקיים "ה' בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר". וכלנו כאחד נזכה, שיתקיים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה, ובסגולתו ויקראתם דרור".

ויהי רצון שנוצח להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו "בזכותך הגעתי". על כן, יהודים יקרים, תנו למוד לשם שמים, הקדישו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם

אמרת כד? וכי לא למדת (ישעיהו מו) "מגיד מראשית אחרית!" אמר לו, כף הוא ודאי]. ובגין דא משה לא מית ואדם אתקרי איהו. ובגיניה אתמר בגלותא בתראה ולאדם לא מצא עזר אלא כלהו כנגדו. וכן עמודא דאמצעייתא אתמר ביה ולאדם לא מצא עזר דאפיק שכינתיה מן גלותא הדא הוא דכתיב (שמות ב) "ויפן כה וכה וירא כי אין איש". ומשה איהו בדיקניה ממש דאתמר ביה לא מצא עזר כנגדו.

[באור: ולכן משה לא מת, והוא נקרא אדם, ובגללו נאמר בגלות האחרונה ולאדם לא מצא עזר, אלא כלם כנגדו. וכן נאמר בעמוד האמצעי ולאדם לא מצא עזר שיוציא שכינה מהגלות. זהו שכתוב (שמות ב) "ויפן כה וכה וירא כי אין איש". ומשה הוא בדמותו ממש, שנאמר בו לא מצא עזר כנגדו].

ובאר במקדש מלך: וממשיך רבי שמעון בר יוחאי לבאר שהבחינה של משה רבנו אינה זזה מן השכינה בגלות, ועל זה נאמר בגלות האחרונה שהקדוש ברוך הוא לא מצא תלמידי חכמים שיהיו עזר למשה בגלות, אלא כלם נחשבים כאלו הם כנגדו, לפי שאינם עוסקים בסודות התורה לסייע לתקון השכינה. ונאמר בו ולאדם לא מצא עזר כנגדו פרוש לא מצא הקדוש ברוך הוא מי שיעזר לעיר אנפין להוציא את שכינתו מן הגלות.

בההוא זמנא "ויפל ה' אלהים תרדמה על האדם". ה' אלהים - אבא ואמא. תרדמה דא גלותא דאתמר ביה (בראשית ט"ו) "ותרדמה נפלה על אברם". ארמי ליה על משה וישן. לית שינה אלא גלותא.

[באור: באותו זמן "ויפל ה' אלהים תרדמה על האדם". ה' אלהים - אבא ואמא. תרדמה - זו הגלות, שנאמר בה (בראשית ט"ו) "ותרדמה נפלה על אברם". הפילו על משה וישן. אין שנה אלא גלות]. ובאר במקדש מלך שהגלות נקראת שנה לפי שעקר הגלות נגרם על ידי הסתלקות המוחין (ועין מתוק מדבש שם).

לפרות נפשנו, ולמדו בכל יום זוהר הקדוש, וכך גלף כלנו כאחד יחד, לקבל את אור פני מלך המשיח. "ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים", במהרה בימינו אמן.

ספר זוהר השבת – לאבות ובנים, זמנים עם נערים
 עם לשון הקודש – מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
 מסדר על הפרשיות

ספר הזוהר הקדוש חק לישראל דף היומי
 עם לשון הקודש – מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
 מסדר על הפרשיות

דרשה לסליחות תשע"ג

מכ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
נחל לכיש 24/8 בית שמש טל: 0548436784 חשוון תשע"ג

הוצאת:

**שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת**

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

**מתוך דְרָשָׁה לְסִלְיָהוּת תְּשֻׁעָה
מכ"ק מְרֵן אֲדָמוּ"ר מֵהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א**

יהודים הספיתו ושמעו היום, אם בקולו תשמעו: כִּי אָמַר הַמְּשִׁיחַ לְרַבִּי
הַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֹוִי (סנהדרין דף צח, א). זָכָה דוֹרְנוּ לְהִשְׁתַּקְקוֹת מְחֻדָּשֶׁת
לְתוֹרַת הַנְּסֻתָּה וּלְצִמְאוֹן אֱלוֹקֵי לְהוֹדָה וְזִיוָה הַמְּבֹשְׂרִים אֶת פְּעָמֵי הַגְּאוּלָּה,
כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּזוֹהַר: "וּבְגִין דְּעִתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מְאִילְנֵי דְחַיֵּי דְאִיהוּ
הַאי סְפָר הַזּוֹהַר יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחְמֵי", וּבִתְקוּנִים (דף מ') אֵיתָא: וּבְדָרָא
בְּתַרְאֵי בְּסוּף יוֹמֵיָא בְּגִינָה וּקְרֵאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ וְכוּ'. וּבְזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ פְּרָשֶׁת
נִשְׂא (דף קכ"ד ע"ב) "בְּהַאי חֲבוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סְפָר הַזּוֹהַר כּו' יִפְקוּן בֵּינָה
מִן גְּלוּתָא בְּרַחְמֵי".

ביאור הַדְּבָרִים: בְּזִכּוֹת הַחֲבוּר שֶׁלָּךְ שֶׁהוּא סְפָר הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ יֵצְאוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת בְּרַחְמִים לְלֹא צְרוֹת וְיִסּוּרִים וְלֹא צֶעַר חֲבָלֵי
מְשִׁיחַ! וְאִף מְשָׁמִים הַסְּפִימוּ לְכַךְ! בְּסִפְר תְּקוּנֵי הַזּוֹהַר מְבָאָר שֶׁבְּשַׁעָה
שְׂאִלְיָהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב נִגְלָה לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי וּלְחֲבַרְיָא קְדִישָׁא
שְׁעָמוּ וְלָמַד עִמָּהֶם סְתָרֵי תוֹרָה בְּעִנְיַן תְּקוּנֵי נְשֻׁמוֹת, יֵצְאָה בֵּת קוֹל מְשָׁמִים
וְאִמְרָה לָהֶם: כְּמָה רַב כַּחוּ וּקְדָשְׁתוּ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי בְּעוֹלָם,
וְאַחַר כֵּךְ הוֹסִיפָה וְאִמְרָה נְבוּאָה בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן: וְכְמָה בְּנֵי נִשְׂא לְתַתָּא
יְתַפְרְנְסוּן מֵהַאי חֲבוּרָא דִּילָךְ כִּד יִתְגַּלוּ לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמֵיָא,
וּבְגִינָה, "וּקְרֵאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ".

ביאור הַדְּבָרִים: כְּמָה בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה יְתַפְרְנְסוּן מִזֵּה הַחֲבוּר שֶׁלָּךְ כְּאֲשֶׁר
יְתַגַּלֵּה לְמַטָּה בְּדוּר הָאַחֲרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים, וּבְזִכּוֹתוֹ יִתְקַיֵּם הַפְּסוּק
"וּקְרֵאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ" - הַמְרָמֵז עַל הַגְּאוּלָּה הַשְּׁלָמָה. וְכַתֵּב בְּסִפְר הַקְּנָה
עַל הַפְּסוּק "וְשַׁבְתֶּם וְרֵאתֶם וְכוּ לְאֲשֶׁר לֹא עָבְדוּ", כִּי מִי שְׁעוֹסֵק דּוֹקָא
בְּנִגְלָה וְלֹא בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ נִקְרָא לֹא עָבְדוּ, גַּם אֵינּוּ נִקְרָא תְּלָמִיד חֶכֶם, רַק
בְּשֵׁם תְּלָמִיד, כִּי שֵׁם חֶכֶם אֵינּוּ רַק עַל חֶכְמָה הַפְּנִימִית יֵעִין שָׁם... וּבְסִפְר
כְּסָא מְלָךְ כְּתֵב: וְכִיּוֹן שְׂיַדְעַתְּ כְּמָה גְּדוּלָּה מַעֲלַת לְמוּד חֶכְמַת הָאָמֶת כּו'...
יִוֹדַע גְּדָל הַחַיּוּב וְגְדָל הַשְּׁכָר לְמִי שֶׁלּוּמַד הַקְּבָלָה, כִּי לְמוּד הַזּוֹהַר וְאִי

כי רבו מדרש, והיה החפץ חיים מעורר
לכלם שילמדו כל שבת את הזוהר של
אותה פרשה ואפילו לבחורים. (ר' יוסף בן

א. וכן אמר הגאון הצדיק רבי שלמה
בלוך זצ"ל משם רבו החפץ חיים זצ"ל
שעל למוד ספר הזוהר אין שום הגבלה

בְּגִירָסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנֵה עֲלָמִין, וְכָל שְׁכָן אִם יִזְכֶּה לְלַמַּד וּלְהִבִּין פְּרוּשׁ מְאָמַר
אֶחָד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תְּקוּן לְמַעְלָה בְּשַׁעֲה אַחַת מֵה שְׁלֵא יַעֲשֶׂה בְּלַמּוּד הַפְּשֻׁט
שָׁנָה תְּמִימָה (פְּסָא מְלַךְ תְּקוּ"ז מ"ג)

יְהוּדִים יְקָרִים, אֶת אַחֵי אֲנַכִּי מִבְּקָשׁ, כִּידוּעַ אֲנוּ דוֹר עֲקֵבְתָא דְמִשְׁיחָא,
וְאֲשֶׁר עַל כֵּן זְכוּת הִיא לָנוּ וְחֻבָּה קְדוּשָׁה לְזָרֵי וּלְהִבִּיא אֶת
מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ כִּמְה שְׁיֹתֵר מֵהר!!! - כִּי צִדְד נִקְרַב אֶת בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ?
"כִּי הֵם חִיֵּינוּ וְאֶרְךָ יָמֵינוּ וּבָהֶם נִהְגָּה יוֹמָם וְלַיְלָה" - עָלֵינוּ מְטֻלַּת
הַחֻבָּה שֶׁל לַמּוּד הַתּוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה 24 שָׁעוֹת בִּימְמָה, כָּל דְּקָה פְּנוּיָה
לְהַקְדִּישׁ לְלַמּוּד הַתּוֹה"ק, כִּף הָעוֹלָם מִתְקַיֵּם, כִּמְאָמַר הַתְּנַא בְּאָבוֹת:
"עַל שְׁלוֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַתּוֹרָה..." - יְסוּד הַיְסוּדוֹת
אֲשֶׁר תָּבֵל וּמְלוֹאוּ נִתְמַכִּים בּוֹ וְנִשְׁעָנִים עָלָיו, הוּא תּוֹרָה! - אֵין אָנוּ
מְבִינִים מֵה הַפּוֹעֵל הַנֶּעֱשֶׂה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים עַל יְדֵי לַמּוּד דְּבוּר
תּוֹרָה אַחַת, אֶךְ בְּכָל זֹאת לְשַׁבֵּר אֶת הָאֶזְן נֹאמַר מְשָׁל: נִצִּיר לְעַצְמָנוּ
נְמָלָה, מֵרַב קְטָנוּתָהּ הִיא אֵינָה יְכוּלָה לְרֹאוֹת מֵה שְׁבִין אָנוּשׁ רוֹאֶה
מְלַמְעֵלָה לְמִטָּה, הִיא מְכִירָה אֶת הַקֵּן שֶׁלָּהּ וְאֶת אֲדָמוֹת הַחוֹל מְסִבִּיבָה,
אֶף פַּעַם לֹא רָאֵתָה מְחוֹזוֹת חֲדָשִׁים וְלֹא מְזֻדָּהָה עִם מְרַחֲבִים, בְּוֹדֵאֵי
שְׁלֵא מְסֻגְלַת לְהִבִּין מֵה שְׁשֻׁכָּל אָנוּשׁ מְבִין, כִּף אָנוּ כְּלָפֵי מַעְלָה מֵרַב
קְטָנוּתֵינוּ אֵינָנו מְבִינִים מֵה מִתְרַחֵשׁ בְּשָׂמִים, אֵינָנו מְסֻגְלִים לְהִבִּין כִּהוּא
זֶה מִמֵּה שְׁרוֹאִים מְלַמְעֵלָה לְמִטָּה, מִן הַשָּׁמַיִם לְאַרְצָא, כְּשִׁיְהוּדֵי עוֹשֶׂה
רְצוֹנוֹ שֶׁל מְקוּם וּמִתִּישֵׁב לְלַמַּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּמְה מְלֹאכִים יוֹשְׁבִים
וּמְקָשִׁיבִים לְקוֹלוֹ הָעָרֵב לְמִתִּיקוֹת הַלַּמּוּד, אֵיזָה עֲנֵג הוּא מְסַב לְמְלָךְ
מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקְּב"ה.

כִּמְה גְדוֹל כַּחוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי יוֹחָאֵי: כִּמוֹ שְׁאָמַר הַרְשָׁב"י הַקְּדוּשׁ
בְּמַסְכַּת סְכָה דָף מ"ה ע"ב, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "וְאָמַר חִזְקִיָּה אָמַר רַבִּי
רְמִיָּה מִשׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי יְכוּל אֲנִי לְפִטוֹר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ מִן
הַדִּין מִיּוֹם שְׁנַבְרָאֵתִי עַד עֵתָה וְאֶלְמָלִי אֲלַעְזֹר בְּגֵי עַמִּי מִיּוֹם שְׁנַבְרָא הָעוֹלָם
וְעַד עַכְשָׁו וְאֶלְמָלִי יוֹתָם בֶּן עֲזִיָּהוּ עֲמָנוּ מִיּוֹם שְׁנַבְרָא הָעוֹלָם עַד סוּפוֹ".

(עבדות על מִן הַגַּה"ק הַחֲזוֹן אִישׁ זצ"ל): שְׁאָמַר,
לְשׁוֹן הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ מְעוֹרֵר יוֹתֵר מִכָּל
מְאָמְרֵי חו"ל.

ב. "לִיְהוּדִים הֵיטָה אוֹרָה", אוֹרָה זוֹ תּוֹרָה,
(מְגַלָּה ט"ז ע"ב) אוֹרָה נוֹטְרִיקוֹן אוֹר הַזוֹהַר.

שְׁלֵמָה מְפוֹזִין, הוֹסְפוֹת בְּנֵן יוֹסֵף.
וְכֵן רַבְּנוּ מִן הַחֲזוֹן אִישׁ זצ"ל הוֹרָה
לְשׁוֹאֲלָיו לְלַמַּד זוֹהַר כְּסִפֵּר מוֹסֵר וְאֶף
לְלַמַּד בְּעַצְמוֹ עִם בֶּן אַחוֹתוֹ, הַגָּאוֹן רַבִּי
שְׁמַרְהוּ גְרִינְמָן זצ"ל. וּבְסִפֵּר מַעֲשֶׂה אִישׁ.

בואו וראו כמה מעלת למוד הזהר הקדוש, ובפרט למי שלא לומד קבלה שהזהר הקדוש אפילו בגירסא נחשב לו כלמוד הקבלה. [כף החיים סימן קנ"ה]

אחי ורעי, רבותי!!! מהי ערכת המגן האמתית של עם ישראל? מהו הנשק הסודי שלנו להשבית את אויבינו? – מהו הגנה הטובה ביותר של עם ישראל בכל הזמנים? יהודים יקרים מצאנו מכרה יהלומים! נדיר ואדיר! ממש בזיל הזול! בהישג יד של כל אחד! רק לרצות ולהאמין!!!

הידענו כחו העצום של למוד התורה בשבת קודש: מרן הבן איש חי פרשת שמות שנה שניה כותב, וז"ל: כתבו המקבלים זכרונם לברכה דגדול הפועל הנעשה בעסק התורה ביום שבת אלף פעמים יותר מן הנעשה בעסק התורה של ימי החול, עכ"ל. זאת אומרת שעה אחת של שבת שנה אלף שעות ביום חול ושעה אחת של למוד זהר הקדוש ביום חול יותר משנה שלמה של למוד פשט. יוצא מזה: שעה אחת של למוד זהר הקדוש בשבת קודש יותר מאלף שנים פשט ביום חול. "על כן יאמרו המושלים בואו חשבון".

הבה ונתבונן: כאשר לומדים זהר הקדוש 6 שעות בשבת קודש, מתקן 6 אלפים שנה של העולם.

על ידי למוד שעה אחת זהר בשבת קודש אפשר להביא הגאולה שלמה: אמרנו היום בהפטרה מספר ישעיה (פרק ס' פסוק כ"ב): "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה". צריך ביאור, מה פונת הפסוק שהקטן יהיה לאלף, איך יכול להיות שבן אדם קטן יזכה להיות לאלף והצעיר לגוי עצום? – נראה לפרש בהקדם פסוק כ"א, שאמר: "ועמד כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר", דהנה איך יכול להיות ועמד כלם צדיקים וכו', הלא הקדוש ברוך הוא נתן לנו יצר הרע די גדול, וצריך לנהל אתו מלחמה כבדה, וקשה מאד לנצח אותו, ומי יימר דהוי צדיק? – ולפרש זאת נקדים דברי המפרשים: בתרגום יונתן על ישעיה (פרק ס' פסוק כב): "דזעיר בהון יהי לאלפא ודחלש לעם תקיף אנה ה' בזמנה איתנה". ובמלבי"ם שם: "הקטן יהיה לאלף" –

שדרש כבר משה, הינו רבי שמעון בן יוחאי, ספר הזהר, אז והנה שרף, הינו שיתבטלו כל הקלפות וממילא יהיה הגאולה שיבנה בב"א.

ג. ולשון דגל מחנה אפרים פרשת שמיני: וזהו דרש דרש משה, הינו בשיתגלה (כי בכל דור ודור יש בחינת משה, ואיתא דרבי שמעון בן יוחאי היה בחינת משה, וידרש מה

בְּרַבּוּי הַכַּמּוֹת, "וְהַצֵּעִיר" - בְּכַח "יְהִיָּה לְגוֹי עֲצוּם" - בְּרַבּוּי הָאֵיכוֹת בְּכַח וְעֲצָמָה, וְהִגֵּם שְׁאֲנִי מִתְמַהֵמָה עֲתָה וְהָעַם חֲלָשִׁים וּמַעֲטִים, הִנֵּה אֲנִי ה' בְּעֲתָה אַחִישְׁנָה - בְּבֹא הָעֵת הַמֵּיַעַד אֲעַשֶׂה הַדְּבָר בְּזִרְיוֹת (כִּי זֶה גִּדְר פֶּעַל חִישׁ) וְאִמְלֵא אֶת הַבְּטָחָתִי, עַכ"ל.

וְהַבְּאוּר הוּא, עַל פִּי דְבָרֵי הַבֵּן אִישׁ חֵי הַנ"ל בְּעִנְיָן לַמּוֹד בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ, שְׁעַל יְדֵי שִׁילְמֻד בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ שְׁעָה אֶחָד זוֹהֵר זֶה כְּמוֹ שֶׁלְמֻד אֶלֶף שָׁנִים, וְאִם לּוֹמֵד 6 שָׁעוֹת בְּשַׁבַּת נֶחֱשָׁב כְּמוֹ שֶׁלְמֻד שֵׁשֶׁת אֲלָפִים שָׁנָה כְּנֶגֶד יְמֵי בְרִיאַת הָעוֹלָם. וְעַל יְדֵי כֶּף נִזְכָּה "אֲנִי ה' בְּעֲתָה אַחִישְׁנָה" - בְּבֹא הָעֵת הַמֵּיַעַד אֲעַשֶׂה הַדְּבָר בְּזִרְיוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַמְּלָכִים. וּבִזְהָ יִבְאֵר הַפְּסוּקִים "וְעַמְּךָ כָּלֵם צַדִּיקִים", שְׂאִם כָּלְנוּ נִתְחִיל לְלַמֵּד וּלְגָרוֹס בְּזוֹהֵר נִזְכָּה לְהִיּוֹת צַדִּיקִים, "לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ" וְנִזְכָּה לִירוּשַׁת הָאֶרֶץ, "נִצְרַ מְטַעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאֵר", שֶׁהַקִּב"ה יוֹכַל לְהַתְּפָאֵר אֶתְנוּ בְּמָה שְׁזָכְנוּ בְּלַמּוֹד שֶׁל שֵׁשׁ שָׁעוֹת לְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה שֵׁשֶׁת אֲלָפִים שָׁנָה, וְעַל יְדֵי נִזְכָּה לְמָה שְׂאִמְר בְּפְסוּק הַבֹּא "הַקָּטָן יְהִיָּה לְאֶלֶף וְהַצֵּעִיר לְגוֹי עֲצוּם אֲנִי ה' בְּעֲתָה אַחִישְׁנָה", וְשְׂאִלְנוּ אֵיךְ יוֹכַל לְהִיּוֹת שֶׁהַקָּטָן אֲפִילוּ יֵלֵד קָטָן פְּשוּטוֹ כְּמַשְׁמַעוֹ יְהִיָּה לְאֶלֶף, וְהַצֵּעִיר לְגוֹי עֲצוּם? אֲפֹשֶׁר לְפָרֵשׁ, שְׁעַל יְדֵי שִׁילְמֻד שְׁעָה אֶחָת בְּזוֹהֵר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ שְׁנֶחֱשָׁב כְּפוֹל אֶלֶף. - עוֹד מְצָאנוּ עִנְיָן לַמּוֹד הַזוֹהֵר הַקְּדוּשׁ בְּמִשְׁךָ שֵׁשׁ שָׁעוֹת וּסְגוּלָתוֹ, (בְּסִפֵּר אֲגַרַת מַסַּע אוֹר הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ, כְּתַב דָּ אֶחָד מִתְּלַמִּידָיו), וּז"ל, וְלַמְדָנוּ עַד שֶׁשָׁה שָׁעוֹת, וּבְסוּף ו' שָׁעוֹת נִתְמַלֵּא הַבֵּית רֵיחַ טוֹב אֲשֶׁר כְּמוֹהוּ לֹא נִהְיָהוּ, עַד כָּאֵן.

וְעוֹד מְצָאנוּ עִנְיָן לַמּוֹד שֵׁשׁ שָׁעוֹת זוֹהֵר הַקְּדוּשׁ: ... וְהַגָּאוֹן ר"י בִּאֶסֶן רַבּוֹ שֶׁל רַבֵּינוּ שְׂאֵל אֶת רַבֵּינוּ לְבָאֵר לוֹ סוּד הָעִנְיָן שִׁיְהִיָּה כַח כְּזֶה לְהַסְטֵרָא אַחֲרָא נֶגֶד הַתּוֹרָה, וְרַבֵּינוּ הַשִּׁיב לוֹ בְּבִאוּר מְסַפִּיק סוּד כָּל הָעִנְיָן, וְכֵן כּוֹתֵב לוֹ רַבֵּינוּ כִּי הוּא רָאָה זֹאת מִקְדָּם וְהַקְּדִים רְפוּאָה לְמַכָּה וְתַקָּן בְּהִישִׁיבָה שְׁלוֹ שִׁילְמֻדוֹ זֶהֱר וְתַקּוּנִים וְזֶהֱר חֲדָשׁ בְּלֵי הַפְּסֵק מַעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים.

ד. לַמּוֹד סִפֵּר הַזוֹהֵר הַקְּדוּשׁ בְּמִירוּן: ... וְלַמְדָנוּ שֵׁם בְּחֶשֶׁק גְּדוֹל וּבְאַהֲבָה גְּדוֹלָה וּבְשִׁמְחָה סִפֵּר הַזוֹהֵר עַד ד' שָׁעוֹת מִהַלְיָלָה, וְעַמְדָנוּ לְאֶכּוֹל, וְחִזְרָנוּ תַּכְּף אַחַר הָאֶכִילָה לְלַמּוֹדָנוּ כְּפִי שְׁנַתָּן הָרַב לְכָל אֶחָד מִהַחֲבָרִים שְׁהִיו שֵׁם סִפֵּר אֶחָד

שֶׁל הַזוֹהֵר. וְהִנֵּה חֲלָקֵי סִפֵּר בְּרֵאשִׁית, וְלַמְדָנוּ עַד שֶׁשָׁה שָׁעוֹת, וּבְסוּף ו' שָׁעוֹת נִתְמַלֵּא הַבֵּית רֵיחַ טוֹב אֲשֶׁר כְּמוֹהוּ לֹא נִהְיָה וְכו'. (אֲגַרַת מַסַּע אוֹר הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ, כְּת"י אֶחָד מִתְּלַמִּידָיו, נִדְפַס בְּס' טַעֲמֵי הַמְּנַהֲגִים, עִנְיָן הַיְלּוּא דְרַשְׁב"י).

וְעוֹד הוֹסִיפוּ בְּלִמּוּד הַתְּמִידִי שֶׁל הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ לְלַמֵּד כָּל הַיּוֹם כְּלוּ וְעוֹד שֵׁשׁ שָׁעוֹת בְּלִילָה חוּץ מִן הַלֵּילוֹת מְמוֹצָאֵי יוֹם כְּפוּר וְכוּ', וְכֵן הוֹסִיפוּ שְׁלֹא לִפְסֹק מִן הַלִּמּוּד שֶׁל הַזֹּהָר אֲפֹלוּ בְּזִמְנֵי הַלִּמּוּד הַכִּלְלִי שֶׁל כְּבוֹד מוֹרְנוֹ הַרַב רַבִּי מ"ח (יָרִים מִשָּׁה מִשְׁפָּט הַבַּה"ת אוֹת יד).

פְּלִאֵי פְּלִאוֹת: מִכָּאֵן יְכוּלִים לְהִבִּין אֶת גְּדֹל הַכַּחַשׁ שֶׁל יְהוּדֵי פְּשוּט הַלּוֹקָח עַל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד זוֹהָר הַקְּדוֹשׁ בְּשִׁבְתֵי קוֹדֶשׁ שֵׁשׁ שָׁעוֹת מְחֻזְקִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, מִיּוֹם בְּרִיאַת הָעוֹלָם עַד בֵּיאַת הַמָּשִׁיחַ שְׂיִתְגַּלֶּה בְּב"א. מִכָּאֵן יְכוּלִים לְהִבִּין אֵיזָה כּוֹחַ גְּדוֹל יֵשׁ בְּזוֹהָר הַקְּדוֹשׁ שֶׁמִּתְקַן אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, הָאֵם נוֹכַח לְשַׁעַר גְּדֹל הָעֲצָמָה שֶׁל לְמוֹד כִּזָּה?! הָאֵם נוֹכַח לְאַמֵּד אֶת כַּחוֹ הַרַב?! הָאֵם נוֹכַח לְדַמֵּין מַה קוֹרָה בְּרַקִּיעַ בְּעַת לְמוֹד הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ?!

הַרִי זֶה אֵשׁ לְהַבִּית שֶׁלְהַבְתוּ¹ שְׁמִנְקָה וּמְזַכֵּךְ אֶת הָאָדָם עִם כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ וּמְבִיא אוֹתוֹ לְדַרְגוֹת עֲלִיוֹנוֹת וְסִיעָתָא דְשְׂמִיָּא בְּכָל.

כְּעַת בָּאִים הַיָּמִים הַנּוֹרָאִים הַקְּדוֹשִׁים, וְכָל אֶחָד יִרְאֶה לְנַצַּל כָּל רַגַע בְּלִמּוּד הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ, וְנִזְכָּה לְמַחִילָה סְלִיחָה וְכִפָּרָה וְלַגְּאֻלָּה שְׁלֵמָה בְּמַהְרָה.

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲזֹר שְׁנִזְכָּה לְטַהַר לְבַבְנוּ לְעִבּוּד לְיוֹצְרֵנוּ בְּכָל פְּחָנוּ וּבְכָל נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מְאוֹדְנוּ, וְיִקְוִים הַבְּטָחַת הָרַעֲיָא מְהִימְנָא "בְּהֵאֵי סְפָר הַזֹּהָר, יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהְרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן.

ה. (עץ חיים - הקדמת מוהר"ו ויע"א על שער ההקדמות) "הם רזי התורה דבריהם בגחלי אש להבת שלהבת".

ספר סוד הגאולה

“בראשית תמו” תקון מ”ג
מתקוני זוהר השלם והמבאָר

סגולה גדולה לקרא בכל יום זוהר הקדוש של תקון מ”ג (תיקון דף פ”ב)
משבעים תקונים, לתנא האלקי מאור העולם
רבי שמעון בר יוחאי זיע”א

וְכַל הָאֲמָרוֹ בְּכָל יוֹם
יִזְכֶּה לְהָאֲרַת הַנְּשֻׁמָּה,
לְתַקוּן הַבְּרִיּוֹת, וְלִכְלֵל הַיְשׁוּעוֹת.
הִנֵּה הַסֵּגֻלָּה הַזֹּאת מְנַחֶת לְפָנֶיכֶם,
לְמַעַן תִּזְהָגוּ בָּהּ בְּכָל עֵת.

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
נחל לכיש 24/8 בית שמש
טל: 0548436784

תשרי תשע"ג - מחלקת בחנם לזכוי הרבים

זֶה הַשְּׁעָר לְהַצְדִּיקִים יִבְאוּ בוֹ

סֵפֶר

הַזֹּהָר וְהַר סִינַי

חֻלְקִים נִבְחָרִים מְדַרְשָׁה

שְׁלֹשֶׁת יָמֵי הַגְּבֻלָה עָרַב שְׁבוּעוֹת תַּשׁ"ע

הַתְּעוֹרְרוֹת לְקַבְּלַת הַתּוֹרָה

בְּלִמּוּד הַזֹּהָר הַקָּדוֹשׁ וְחֻכְמַת הַקַּבְּלָה

מִכַּ"ק אֲדַמוֹ"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

בְּבִיהַמ"ד עֲטָרַת יִשְׁעִיהָ הָאֱלֹמִין - בֵּית שְׁמֶשׁ

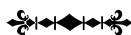
יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֹּהָר הָעוֹלָמִי"

בְּעִיה"ק בֵּית שְׁמֶשׁ תּוֹכַב"א

תְּשׁוּרֵי תַשׁע"א לַפ"ק

תוכן הענינים

- א התעוררות לקבלת התורה בלמוד הזוהר הקדוש וחקמת הקבלה .....
- א ההכנה לקבלת התורה בערב לשבועות .....
- ב מי שלא רוצה ללמוד זוהר הקדוש, סימו שנסמטו לא עמדה בהר סיני בקבלת התורה .....
- ב מביא את דברי הרשב"י המאיר לדעת מי אלו שנסמטם עמדה על הר סיני בקבלת התורה ..
- אין מקום פנימי בכל המקומות בגן עדן כמו המקום הגנוז לאלו שיודעים את הסוד ויודעים להדבק בשם יתברך... ואלו שעמלים להבין את תורת הסוד... הם אלו שהשם יתברך משתבח בהם בכל יום, הם אלו שעולים בין העליונים הקדושים והם נכנסים בכל השערים של גן עדן העליון ואין מי שימחה בידם, כמה גדול חלקיהם וזכותם בעולם הזה ובעולם הבא .....
- ג מי שעוסק בחכמת האמת נקרא בו להקדוש ברוך הוא אותם שאינם עוסקים ברוי תורה רחמנא ליצלו נדחת מחוץ להיכל ולא עולה למעלה אלא נמצאת מתחת להיכל בבושה וכאשר השרפים עולים הם בועטים בה בכנפיהם ושורפים אותה... וכך נדונת בכל יום וכל זה גם כשיש לה מעשים טובים .....
- ה לא די בענש זה אלא צריך לחזור ולבוא בגלגול כמה פעמים ולסבל צער עולם הזה וצער המיתה רחמנא ליצלו, ויש ספק בזה אולי יזכה בנשמתו גוף השני שבו יקום זאת המצוה .....
- ה על מה הגלות מתארכת? ולמה רבנים חשיבים כל מוגמתם ומחשבתם על אחריתם שיהא להם לוייה גדולה והספד ארוך ומפורסם? .....
- ו מי שלא לומד זוהר הוא איש העולם הזה וחוזר בגלגול .....
- ז מי שלא למד סודות התורה טוב לו שלא נברא .....
- ז בא משה רבינו עליו השלום לצוות לישראל ולהזהיר לדורות הבאים, שלא ימנעו מלדעת סודות התורה בכל דור ודור עד סוף הדורות .....
- ז שיכא בכל יום ויום - מצוה עם הפולל גימטריה "הקבלה" .....
- ח אל תשמעו לדברי יצר הרע .....
- ח להזהיר לישראל - לא נפלאות היא ממך .....
- ח הבא לטהר מסייעו אותו .....
- ט דהכל תלוי בך דכשתתקדש בלבבך ובפיך יכול אתה לעשות הפל ולידע דברי קבלה .....
- ט הלומד זוהר הקדוש בדבקות גם שאינו מבין הרשב"י בעצמו ולמדו ויעשה לחכם גדול בתורה. ט עכשיו מובן למה הצדיקים האמתיים לא נכנסו לבית שאן זוהר הקדוש, וכל מי שלא לומד זוהר הקדוש לא הגיע למדרגת אדם, וחי רק בזכות אלו שלומדים זוהר, ועליו נאמר 'אדם ובהמה תושיע הוי"ה' .....
- י 'אדם ובהמה תושיע הוי"ה' בגימטריא 'רבי שמעון בן יוחאי' .....
- י לומדי זוהר הקדוש יהיו הראשונים לקבל פני משיח .....

חלקים נבחרים מדרשת שלשת ימי הנבלה ערב שבועות תש"ע
 מב"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א
 בניהמ"ד עמרת ישעיה האלמין - בית שמש

התעוררות לקבלת התורה בלמוד הזוהר הקדוש וחקמת הקבלה
 ברוכים הבאים בשם ה'.

ברשות הרבנים הגאונים, ראשי ישיבות שליט"א, ומזכי הרבים שארגנו
 את הקבוץ הגדול הזה, וברשות כל הקהל הקדוש הזה.
 אנחנו מיחלים ומצפים שמקידוש השם הגדול היוצא מן הקבוץ הזה,
 יביא בעזרת השם במהרה את הקבוץ גליות בביאת משיח צדקינו
 כב"א.

סמיכות הפרשה לחג השבועות: פרשת במדבר תמיד תחול לפני חג
 השבועות, וכן מובא בשו"ע (סי' תכ"ח, ס"ד): "ולעולם קורין פרשת
 במדבר סיני קודם עצרת".

ומבאר המגן אברהם את הטעם לכך (שם סק"ד): "כי בעצרת ראש השנה
 לאילנות ולכן קורים סדרה אחד אחר התוכחות, כדי שתכלה
 השנה וקללותיה, ותחל שנה וברכותיה, עפ"ל".

ההכנה לקבלת התורה בערב לשבועות

השפת אמת מסביר כי דרושה הכנה לקבלת התורה, הכנה זו היא טהרת
 הלב, וה' עוזר לנו להגיע לכך. קבלת התורה מתרחשת בכל שנה
 מחדש, לכל אדם.

אחד מתכניו של חג השבועות הוא מתן התורה. כידוע, בכדי לתת מתנה
 יש צורך במישהו שיקבל אותה.

"פנים בפנים דבר ה' עמכם" (דברים ה', ד): 'פנים הפנים לפני כן לב האדם
 לאדם' - יש לה שחרב רוצה ללמד ותלמיד אינו רוצה ללמוד, (ויש

לך) תלמיד רוצה ללמוד והרב אינו רוצה ללמד. ברם הקא (פאן) - הרב רצה ללמד, ותלמיד רוצה ללמוד" (פסיקתא רבתי כא).

בואו ונראה מה היה בקבלת התורה, ואיך אנחנו צריכים להכין עצמנו לקבלת התורה, ובמה?

מי שלא רוצה ללמוד זוהר הקדוש, סימן שנשמתו לא עמדה בחר סיני בקבלת התורה

הרב המקבל האלקי הגאון הצדיק רבי יהודה פתיה (יאודה משה ישועה פתיה) זכר צדיק לברכה, אשר הרשב"י זי"ע התגלה [לרבי אברהם עדס זי"ע] וזרז ובקש שידפיס את ספרו זין הרקח שעל האדרות הקדושות.

מביא את דברי הרשב"י המאיר לדעת מי אלו שנשמתם עמדה על הר סיני בקבלת התורה

ומי אלו שפרחו ולא רצו לשמוע דברי אלוקים חיים בקבלת התורה.

ובזהר בהעלתך (דף קכב). קרי לעוסקים בחכמת האמת אינון דהו קיימי בטורא דסיני.

זוה לשונו: חפזין עבדי דמלכא עלאה [החכמים שהם עבדים של מלך העליון], אינון דקיימו בטורא דסיני [אותם שעמדו על הר סיני], לא מסתכלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש וכו' [אינם מסתכלים אלא בנשמת התורה שהיא עיקר כל התורה ממש, כלומר שיודעים שבסיפורים וגם בגופי התורה יש פנימיות, שהם רזי התורה והכוונות שצריך לכוון בכל מצוה ומצוה], עד פאן לשונו. [ונכתב בצדו: אמר מעתיק: משמע אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני]. ולזמנא דאתי, זמינין לאסתכלא בנשמתא דנשמתא דאורייתא [ולעתיד לבוא הם עתידים להסתכל ולהתבונן בנשמה של הנשמה של התורה, כי אחר תחיית המתים עתיד הקדוש ברוך הוא לדרוש תורה חדשה בסודות נעלמים, מה שאי אפשר בזמן הזה לידע מהותה] (הביאור מהפירוש מתוק

מדבש).

וממשיך ואומר הגה"צ הרב פתיה זי"ע: ונראה לי בבאור פונתו, כי בתחלה כשיצאו ישראל לקראת האלקים היו מתיצבים בתחתית ההר ואחר כך נאמר: "וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק", כי היו יראים פן תאכלם האש הגדולה הזאת וימותו. והיה מקצת מהעם שהיו ששים ושמחים לקראת השכינה ולא רצו לזוז ממקומם הראשון לעמד מרחוק

אפילו אם ימותו ממש, ועליהם הוא מה שכתוב בזהר הנזכר "אינון דקימו בטורא דסיני", כלומר ולא נעו ועמדו מרחוק אלא עמדו בטורא דסיני מתחלה ועד סוף, ולכן הם זוכים לחכמת האמת. ואותן הנשמות אשר נעו עם העם ועמדו מרחוק, כן הם עושים גם עתה שנסים ועומדים מרחוק לחכמת האמת, מיראתם פן תאכלם האש הגדולה הזאת.

אין מקום פנימי בכל המקומות כגון ערן כמו המקום הגנוז לאלו שיודעים את הפוד ויודעים להדבק בשם ותברך... ואלו שעמלים להבין את תורת הפוד... הם אלו שהשם ותברך משתבח בהם בכל יום, הם אלו שעולים בין העליונים הקדושים והם נכנסים בכל השערים של גן ערן העליון ואין מי שימחה בידם, כמה גדול חלקיהם וזכותם בעולם הזה ובעולם הבא גם בזהר חיי שרה (דף קל:): כגוונא דא כד נפקין נשמתין מגופא מהאי עלמא, בעאן לסלקא, וכמה תרעין חבילי טהירין קיימי, (1) אי אינון מסטרייהו כלהו אחדין בהו באינון נפשאן ומסרי לון בידי דדומה לאעלא לון בגיהנם.

[באור: כמו כן כשיוצאות הנשמות מהגוף מהעולם הזה כלומר בשעת הפטירה, רוצות לעלות למקום מנוחתן כגון ערן, וכמה שערים ושומרי הפתח ומחנות מוצקים נמצאים, והם עומדים כנגד הנשמה ואינם מניחים אותה לעלות, אם אותם הנפשות מצדים - בלם אוחזים בהם באותן הנפשות, ומוסרים אותם ביד דומה להכניסם לגיהנם].

ויבתר סלקן ואחדן בהו ואינון נטלי להון ומכרזי בהו אלין אינון דעברו על פקודי דמאריהון, וכן שטיין בכל עלמא. ולבתר מהדרי להו לגיהנם, וכן עד תריסר ירחי. לבתר תריסר ירחי משתככי בהווא אתר דאתחזי לון.

[באור: ואחר כך עלות מהגיהנם ושוב אוחזים בהם, זאת אומרת שיש רשעים שבין עונש לענש מעלים אותם מהגיהנם, והם נוטלים אותם, ומכריזים בהם: להודיעם על איזו עברה רוצים להעניש אותם עכשו, ומכריזים עליהם אלו הם שעברו על מצוות רבונם. וכן משוטטות בכל העולם ומכריזים עליהם בכל העולם כדי לביישם. ואחר כך מחזירים אותם לגיהנם, וכן עושים עמהם עד שנים עשר חדשים, זאת אומרת שמוציאים אותם מהגיהנם ומכריזים עליהם ואחר כך שוב מחזירים אותם לגיהנם וכן חוזר חלילה. ואחר שנים עשר חדשים הם שוככים ונחים באותו מקום תראוי להם].

אינון נשמתין דזכו סלקי לעילא כמה דאתמר וזכאן בדוכתייהו.
 [באור: אכל אותם הנשמות שזכו, עולות מיד למעלה, כמו שנתבאר, והם זוכות לנוח במנוחה נכונה במקומם הראוי להם כגון עדן].
תא חזי, זכאין אינון צדיקיא דאתגניזו להו כמה טבין להווא עלמא, ולית אתר פנימאה בכל אינון כאינון דינדיעי רזא דמאריהון וינדיעי לאתדבקא בהו בכל יומא, על אלין פתיב, (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים זולתה, יעשה למחפה לו.

[באור: בא ראה, כמה זכאים הצדיקים ואשרי חלקם שנגנזו להם כמה טובות לעולם הבא, ואין מקום פנימי יותר בכל אותם המקומות שבגן עדן כמו המקום הגנוז לאותם שיודעים את סוד רבונם ועל ידי זה יודעים לדבק בכל יום, בקדוש ברוך הוא וצריף שתהיה כל כוונתם ומעשיהם על דרך הסוד ואז הם זוכים להמשיך עליהם נשמה שמאצילות, ובכל יום ממשיכים בכוונתם הנזכה אור הספירות לזה העולם על אלו כתוב (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים זולתה יעשה למחפה לו, פירוש הפסוק עין של שום נביא לא ראתה את השכר הגדול שיעשה השם יתברך למחפה לו].

מאי למחפה לו, כמה דאת אמר (איוב לב) חפה את איוב בדברים. ואלין אינון דדחקין למלה דחכמתא, ודייקין לה, ומחכאן לה למנדע ברירא דמלה, ואשתמודעא למאריהון, אלין אינון דמאריהון משתבח בהון בכל יומא, אלין אינון דעאלין בין עלאין קדישין, ואלין עאלין כל תרעי דלעילא ולית מאן דימחי בידהון, זכאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי.

[באור: מה זה למחפה לו? כמו שנתאמר (איוב לב) חפה את איוב בדברים. פירוש הפסוק: שאליהוא המתין מלהשיב את איוב כמה ששמור בלבבו עד שחקר ונתברר לו אמתות הדברים. [ובתנאים מהרצ"א: נראה לי שדורש מילת "למחפה" מלשון חיה הטועם את האכל, כך הם מדייקים לדעת ולהבין טעמי התורה שיהיו מתוקים לחיה]. ואלו הם הדוחקים ומינגעים עצמם להבין את דברי החכמה ומדייקים אותה בכל מלה ומחפים ומצפים לדעת את ברור הדבר, וזה הביאור "למחפה לו" וכוננתם להפיר על ידי זה את בוראם. וכן הם נודעים לרבונם, והם אלו שרבונם משתבח בהם בכל יום. אלו הם שנגנזים בין מלאכים עליונים קדושים, ואלו נכנסים בכל השערים שלמעלה, ואין מי שיומחה בידם, ויעכבם מלהיפגם ולעלות למעלה. אשרי חלקם בעולם הזה, שיודעים לרצות את בוראם בתפלותם וגם יודעים את גדל הפגם של החטא ונשמרים ממנו, ולכן נשארים טהורים, ואשריהם

בעולם הבא שייזכו לשכר הגדול המבטח רק להם כמו שנאמר "עין לא ראתה" [הערת המערכת: הזוהר הזה נמצא בדפוסים ישנים, ובהוצאת מתוך מדבש נמצא בעמוד נ"ד (חיי שרה קל:)] ובהזר הקדוש היוצא על ידי היכלא דרשב"י (שע"י ושיבת נהר שלום י-ם) בסט הקטן של 70 פרקים נמצא בחלק ט' עמוד י"ג - י"ד).

מי שעוסק בחכמת האמת נקרא בן להקדוש ברוך הוא אותם שאינם עוסקים ברזי תורה רחמנא ליצלן נדחת מחוץ להיכל ולא עולה למעלה אלא נמצאת מתחת להיכל בבושה וכאשר השרפים עולים הם בועטים בה בכנפיהם ושורפים אותה... וכך נדונת בכל יום וכל זה גם כשיש לה מעשים טובים

גם מי שעוסק בחכמת האמת הוא נקרא בן להקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב בסוף פרשת בהר (דף קיא:): ברעיא מהימנא יעוין שם. וכן בענין הענש המעטד לאותם שאינם עוסקים ברזי תורה רחמנא ליצלן אשר בזהר פקודי (דף רמז:): וזה לשונו: האי חיותא יופיא"ל שמיה, ואיהי קיימא בכל רזי דחכמתא (פי יופיא"ל בגימטריה קבל"ה) לכל אינון מפתחאן דחכמתא קיימין ביה וכו'. האי חיותא קדישא קיימא כד נשמתא סלקא ומטאת לגביה, כדין שאל לה ברזא דחכמתא דמאריה, וכפום ההיא חכמתא דרדיף אבתרה ואדבק בה הכי יחבי ליה אגריה. ואי יכיל לאדבקא ולא אדבק, דחי ליה לבר, ולא עיילה, וקיימא תחות ההוא היכלא בכסיפו, וכד נטלי גדפייהו, אלין שרפים דתחותה דהאי חיותא, כדין פלהו בטשי בגדפייהו, ואוקדון לה ואתוקדת ולא אתוקדת, וקיימא ולא קיימא, והכי אתדנת בכל יומא, נהירת ולא נהירת. ואף על גב דעובדין טבין אית לה, בגין דלית אגרא בההוא עלמא, כאינון דמשתדלי בחכמתא, לאסתכלא ביקרא דמאריהון וכו', יעוין שם.

ולא די בענש זה אלא צריך לחזור ולבוא בגלגול כמה פעמים ולסבל צער עולם הזה וצער המיתה רחמנא ליצלן, ויש ספק בזה אולי יזכה בנשמתו גוף השני שבו יקים זאת המצוה

ולא די בענש זה אלא צריך לחזור ולבוא בגלגול כמה פעמים ולסבל צער עולם הזה וצער המיתה רחמנא ליצלן, ויש ספק בזה אולי יזכה בנשמתו גוף השני שבו יקים זאת המצוה כי אין מספיק לו לבוא בסוד העבור, כמבאר בתחלת שער המצוות וזה לשונו: לעולם בענין עסק התורה שהיא אחד מרמ"ח מצוות עשה אם לא השלים אותה שהוא ענין עסקו בפרד"ס התורה שהוא ראשי תבות פשט רמז דרש סוד בכל אחת

מהם כפי אשר יוכל להשיג עד מקום שיִדו מגעת לטרח, ולעשות לו רב שילמדהו, ואם לא עשה פן הרי חסר מצוה אחד של תלמוד תורה שהיא גדולה ושקולה ככל המצוות וצריך שיתגלגל עד שיטרח בד' בחינות של הפרד"ס הנזכר. עד כאן לשונו.

ומה מאד נמלצו בזה דברי הנביא ירמיה (סימן כ"ב) באמרו "אל תכפו למת" וכו' שהוא מדבר עם הצבור המתקבצים להספיד על איזה צדיק הנפטר רחמנא ליצלן על שנחסר צדיק אחד מהדור שהיה מגן בזכותו עליהם, וקאמר להו הנביא אל תכפו וכו' לפי שרבים של צדיקים אינם זוכים לעסק בכל ד' חלקי הפרד"ס ואם פן מכרחים הם לחזור ולבוא בגלגול כדי להשלים למודם בד' חלקים כי אפילו הוא עסק בג' חלקי הפרד"ס לא יצא ידי חובתו ועליו נאמר "הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר" להחזירו בגלגול ואם פן הויה פסידא דהדרא. ואפשר שבו ביום שנפטר הוא חוזר ומתגלגל כנזכר בזהר ריש פרשת אמר יעוין שם. ואם פן אין לכם פסידא כל כך, אמנם בכו בכו להלך, לאותו צדיק שכבר עסק בד' חלקי הפרדס, כי תבת להלך היא חסר ו' ואם תחשב תבת להלך ד' פעמים עם ד' הכוללים שהם כנגד ד' חלקי הפרדס הם בגימטריה פרד"ס. שזה הצדיק לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו פי על ארבעה לא אשיבנו. שזהו פסידא דלא הדרא באמת ונחסר לגמרי מן העולם הזה. (מהקדמת ספר "בית לחם יהודה" להרב המקבל האלקי הגאון הצדיק יאודה משה ישועה פתאי זצ"ל).

על מה הגלות מתארכת? ולמה רבנים חשובים כל מגמתם ומחשבתם על אחריתם שיהא להם לוייה גדולה והספד ארוך ומפורסם?

כתב בספר הברית שאלה גדולה מפני מה אריכות הגלות והרי יש כל כך הרבה לומדים ומתפללים והיאך לא הועילו ועונה על כך ומגלה שבאמת אלו אנשים לא אמוץ בם וכל כוונתם אינה לאוקמי שכנינתא מעפרא אלא כל מגמתם רק לשם כבוד ושיקראו להם רבי ויהא להם מקום מכבד ולהשתבח בין הבריות, ועוד מגמתם ומחשבתם על אחריתם שיהא להם לוייה גדולה והספד ארוך ומפורסם ורק זהו ענינם כל היום ואין איש שם על לב למען השכינה הקדושה ולעשות נחת רוח ליוצרו עד כאן תוכן דבריו הקדושים. (ועתה אין הספר תחת ידינו).

מי שלא לומד זוהר הוא איש העולם הזה וחוזר בגלגול
 עתה מוכן מפני מה חושבים על ההספד ולוייה להשתבח פה בעולם הזה, כי הם חוזרים בגלגול שוב והם אנשי העולם הזה לכן העולם הזה

מְעַנְיִנִים וְרַק הַצְדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים הָאוֹחֲזִים בְּעֵץ הַחַיִּים וּבַתּוֹרַת הָרֶשֶׁב"י זי"ע, עֲנִיָּיִם רַק לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם וְהֵם אֲנֹשֵׁי עוֹלָם הַבָּא בְּאֵמֶת, וְלֹא אֲכַפְתָּ לָהֶם מֵהַ יֵאמְרוּ הַבְּרִיּוֹת, כְּמוֹ אֲבָרָהֶם אָבִינוּ ע"ה שְׁעָלֵינוּ נֹאמֵר "אֶחָד הִיָּה אֲבָרָהֶם", וְכָל עֲנִיָּיִם לְהַרְבּוֹת כְּבוֹד שְׁמִים בְּאֵמֶת.

מִי שֶׁלֹּא לָמַד סוּדוֹת הַתּוֹרָה טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא

הַמְּקַבֵּל הָאֱלֹקִי הַצְדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּינוּ יַעֲקֹב אַבּוּחֲצִירָא זְצוּק־לֵלָה"ה (בספורי נגזי המלך דף קפ"ה) אֹמֵר בְּשֵׁם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי בַזְהַר הַקְּדוֹשׁ: או יאמר "כִּי הַמְצָוָה הַזֹּאת" וְגו' אֲפֹשֶׁר דְּבָא לְרַמּוּז עַל לְמוּד הַקְּבֵלָה שֶׁהוּא עֶקֶר בִּיאַת הָאָדָם לְעוֹלָם. כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הָרֶשֶׁב"י עָלָיו הַשְּׁלוֹם כְּמָה פְּעַמִּים בַּזְהַר הַקְּדוֹשׁ, דְּמִי שֶׁלֹּא לָמַד תּוֹרַת אֵמֶת שֶׁהֵם סוּדוֹת הַתּוֹרָה טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא דְבִלְאִי זֶה אֵין אָדָם יוֹדֵעַ אֱלֹהוּתוֹ וְתַבְרֵךְ, וְיִרְאֶתוּ וְאֶהְבְּתוּ, וְעֹבְדוּתוֹ. וְכִמוֹ שֶׁאָמַר דְּוֹד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְשִׁלְמָה הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם "דַּע אֵת אֱלֹהֵי אָבִיךָ וְעַבְדֵהוּ".

בָּא מֹשֶׁה רַבִּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְצִוּוֹת לְיִשְׂרָאֵל וּלְהַזְהִיר לְדוֹרוֹת הַבָּאִים, שֶׁלֹּא יִמְנְעוּ מִלְדַּעַת סוּדוֹת הַתּוֹרָה בְּכָל דוֹר וְדוֹר עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת

וְהִנֵּה יֵצֵר הָרַע דַּעַתוֹ תְּמִיד לְהַדִּיחַ בְּנֵי אָדָם מִדֶּרֶךְ טוֹב לְדֶרֶךְ רַע. וּבַכְּרִיט הָרוּצָה לְהַתְעַסֵּק בְּחֻכְמַת הַקְּבֵלָה עוֹשֶׂה לוֹ מְכַשׁוּלוֹת וּדְבָרִים הַמְּעַכְּבִים אוֹתוֹ וּמְרַשְׁלִים אוֹתוֹ. וְהוּא דְבָא לוֹ בְּדֶרֶךְ חֲסִידוֹת בְּאֵמֶר לוֹ אֵין הַגּוֹפּוֹת שֶׁל זֶה הַזְּמַן רְאוּיִים לְסוּדוֹת הַתּוֹרָה מִשּׁוּם דְּלִיכָא נְבִיאִים וְלִיכָא רִיחַ הַקְּדוֹשׁ. דְּבִשְׁלֵמָא דוֹרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבִּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם שֶׁהִיָּה דוֹר דַּעַת הָיוּ רְאוּיִים לְסוּדוֹת הַתּוֹרָה מִשּׁוּם דְּזָכוּ עַד שֶׁעָלָה מֹשֶׁה רַבִּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְשָׁמַיִם וְלָמַד מִפִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵל פֶּה וְאָמַר לְיִשְׂרָאֵל פֶּה אֵל פֶּה. וְעוֹד, שֶׁהָיוּ קְדוֹשִׁים אוֹתוֹ הַדּוֹר מִצַּד עֲצָמָם, עַד שֶׁמִּכַּח קְדוּשָׁתָם נִגְלָה עֲלֵיהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּיָם, וְאָמְרוּ כָּלָם "זֶה אֵלֵינוּ וְאֵנּוּהוּ" וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה: רְאֵתָה שֶׁפָּחָה עַל הַיָּם מַה שֶׁלֹּא רָאָה יַחֲזַקְאֵל וּבַדּוֹר הַזֶּה אֵין שׁוּם דְּבָר מִזֶּה. לְזֶה בָּא מֹשֶׁה רַבִּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְצִוּוֹת לְיִשְׂרָאֵל וּלְהַזְהִיר לְדוֹרוֹת הַבָּאִים, שֶׁלֹּא יִמְנְעוּ מִלְדַּעַת סוּדוֹת הַתּוֹרָה בְּכָל דוֹר וְדוֹר עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת.

שִׁיכָא בְּכָל יוֹם וְיוֹם - מַצְוָה עִם הַכּוֹלֵל גִּימַטְרִיָּה "הַקְּבֵלָה"

זֶה שֶׁאָמַר הַכְּתוּב: "כִּי הַמְצָוָה הַזֹּאת" הִיא לְמוּד הַקְּבֵלָה. "מַצְוָה" עִם הַכּוֹלֵל גִּימַטְרִיָּה "הַקְּבֵלָה" וְעָלֶיהָ בָּא לְהַזְהִיר מִשֶׁה רַבִּינוּ עָלָיו

השלוש שלא תשכח מהם לעולם, ולזה אמר "אשר אנכי מצוה היום" דהינו שיכא בכל יום ויום, ולפיכך צריך אתה להתחזק ולהתאמץ בידיעתה.

אל תשמעו לדברי יצר הרע

אל תשמעו לדברי יצר הרע כי הנה יצר הרע מדיחך שלא ללמדה משני טענות: אחת, אומר לך זה מעשה מרובה, צריך נביא ששמע מפי השם שיודיע לנו הדבר על אמתתו. ועכשו בזמננו אין נביא ולא רוח הקדש. זאת ועוד, הלומד קבלה צריך להיות גוף קדוש וטהור ונקי מכל דבר רע, כמו ישראל שיצאו ממצרים שמרב קדשתם שהיו קדושים וטהורים, כיון שעברו בים נגלה עליהם הקדוש ברוך הוא, ועוד, מרב קדשתם ראו אותו פנים בפנים במעמד הר סיני. לאלה באמת שיהיה למוד הקבלה. אבל גופות הזמן הזה, שגברה סטרא אחרא, הם סרוחים ומטנפים ועל מי תחול הקבלה.

להזהיר לישראל - לא נפלאות היא ממך

לפיכך בא משה רבינו עליו השלום להזהיר לישראל ואמר להם אל תשמעו לדברי יצר הרע כי מה שאומר לכם בזמן הזה אין נביא ולא רוח הקדש. דבריו מהבל ימעטו. כי גם בזמן הזה הכל ערוף ומוכן כשלחן הערוף לפני האדם. דכל דברי קבלה נכתבו ונחתמו בספרים. וכנגד זה אמר "לא נפלאות היא ממך".

הבא לטהר מסייעין אותו

וכנגד הטענה השנית, שטוען היצר הרע שצריך להיות גוף קדוש וטהור. גם זה אינה טענה כי גם בזמן הזה הרוצה להתקדש ולהטהר יכול להיות קדוש וטהור כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, הבא לטהר מסייעין אותו, ועל זה אמר "ולא רחוקה היא" דהינו, הקדשה והטהרה אינה רחוקה ממך, ואזיל ומפרש כל הפסוקים שאחר זה וזה שאמר "לא בשמים היא לאמר מי יעלה לנו השמים" דהינו: לא תאמר כי מעשה מרובה תלוי בשמים וצריכים אנו נביא כמשה רבינו עליו השלום שיעלה לנו לשמים, ויורד לנו מעשה מרובה, ויודיעו לנו על אמתתו. לזה אמר, אל תחשב כן, כי לא נשארה בשמים, וגם "לא מעבר לים היא" כנגד הטענה השנית שטוען היצר שדברי קבלה צריכים גוף קדוש וטהור כמו ישראל שעברו את הים והיו כלם גוף קדוש וטהור ונקי, גם זו אינה טענה, אין זה תלוי בגוף הטהורים שיעברו הים.

דְּהַבַּל תְּלוי בָּךְ דְּכַשְׁתַּתְקַדַּשׁ בְּלִבְכָּךְ וּבְפִיךָ יְכוּל אַתָּה לַעֲשׂוֹת הַכֹּל
וְלִידַע דְּבָרֵי קְבָלָה

גַּם עֲכָשׁוּ הַכֹּל תְּלוי בִּי אָדָם שְׂיוּכַל לְהִתְקַדַּשׁ וּלְהִטָּהַר עַד שְׂיִהְיֶה רְאוּי
לְקַבֵּל מַעֲשֵׂה מְרַכְבָּה וְזֶהוּ שְׂמַסִּים "כִּי קְרוּב אֵלֶיךָ הַדָּבָר מְאֹד בְּפִיךָ
וּבְלִבְכָּךְ לַעֲשׂוֹתוֹ" דְּהַכֹּל תְּלוי בָּךְ דְּכַשְׁתַּתְקַדַּשׁ בְּלִבְכָּךְ וּבְפִיךָ יְכוּל אַתָּה
לַעֲשׂוֹת הַכֹּל וְלִידַע דְּבָרֵי קְבָלָה. עַד כָּאן לְשׁוֹן קְדָשׁוֹ הִטָּהוּר.

הַלְמוּד זֹהֵר הַקְדוּשׁ בְּדַבְּקוֹת גַּם שְׂאִינוּ מִבֵּין הַרְשָׁבִי בְּעַצְמוֹ יִלְמוּדוֹ
וְיַעֲשֶׂה לְחֻכָּם גְּדוּלָּה בַתּוֹרָה

הַלְמוּד הַזֶּה, אֶפְלוּ אִינוּ יוֹדַע וְאִינוּ מִבֵּין מַה שְׂמוּצִיא מִפִּיו, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא מִתְקַן דְּבָרָיו. וְכֵךְ אָמְרוּ קַמְאֵי וּסְמִכוּהוּ אַקְרָא וְדָגְלוּ עָלֵי
אַהֲבָה, אַל תְּקַרֵּי וְדָגְלוּ אֵלָא וְדִלּוּגוּ. וְעַיִן בְּהֵרֵב חִיד"א בְּקוּנְטְרַס טוֹב עַיִן
בְּשֵׁם ה"א ז"א וְכו' זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָּה, וּמַעֲשֵׂה נוֹרָא כְּזֶה בְּצַפַּת תְּבִנָּה וְתַכּוּנָן,
שְׂהִיו נוֹהֲגִים שְׂיִלְכוּ לְמַעַרְת רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי בְּכָל לַיְל ל"ג לְעַמֵּר כְּמָה
חֻכְמִים וַיְחִידִים, וְלוּמְדִים שֵׁם כָּל סֵפֶר הַזֶּהֱר וּמְחַלְקִים אוֹתוֹ לְכָל אֶחָד
מִהַקְוֵרָאִים חֵלֶק אֶחָד. וַיְהִי הַיּוֹם שְׂהִיָּה עֲמָהֶם אִישׁ אֶחָד מִיַּחַד וַיְדוּעַ
בְּפִנְיָהֶם, וְנִתְּנוּ לוֹ חֵלֶק אֶחָד מִהַזֶּהֱר עִם הַקְוֵרָאִים לְקָרוֹת עֲמָהֶם, וְהוּא יוֹדַע
בְּעַצְמוֹ שְׂאִינוּ יוֹדַע לְקָרוֹת וְהוּא כְּבַהֲמָה בְּעוֹרֵת אָדָם. מַה עָשָׂה אוֹתוֹ
הָאִישׁ? קָדָם שְׂיַגִּיעַ הַעֵת שֶׁל הַלְמוּד יֵצֵא לְחוּץ מִהַמְעָרָה וַיִּלְךָ הַלֵּךְ וּבְכַה
הִרְבֵּה מְאֹד, עַד שְׂכַמְעֵט נִסְרוּ רִיסֵי עַיִנָיו מִהַבְּכִיָּה וְנִפְלָה עָלָיו תְּרַדְמָה וַיִּשֶׁן
בְּמִקּוּמוֹ, וְאִזּ בָּא אֵלָיו רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן, בְּחִלּוֹם,
וְאָמַר לוֹ: אַל תִּירָא וְאֵל תַּחַת, עֲתָה מַה לָּךְ נִרְדָּם, קוּם קְרָא אֶל אֱלֹקֶיךָ
הַחֵלֶק שְׂעָלָה בְּגוֹרְלָךְ. הַשִּׁיבוּ הָאִישׁ: הֲרִי אָנִי כְּבַהֲמָה וְאִינוּ יוֹדַע כָּלֵל
לְקָרוֹת. אָמַר לוֹ רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי: קוּם קְרָא וְאִנִּי אֲסִיעֶךָ וְתִמְצָא עֲצֻמָּךְ
יוֹדַע לְקָרוֹת כְּגְדוּלֵי הַחֻכְמִים. וְכֵן הָיָה, וְהַקִּיץ מִשְׁנָתוֹ וּמְצָא עֲצָמוֹ יוֹדַע
בְּטוֹב, וְתִמְהוּ עָלָיו כָּל הַרְוָאִים אוֹתוֹ שְׂמַצָּאוּ בוֹ דְּבָרִים נוֹרָאִים שְׂלֵא יָדְעוּ
בוֹ מִקְדָּם. עַד כָּאן הַמַּעֲשֵׂה.

וּבְזֶה פְרוּשׁ אֲדוּנֵי אָבִי זְכוּרוֹנוֹ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא מִשׁוּם הַרְשָׁ"ז זְכוּרוֹנוֹ
לְבִרְכָּה, שְׂזֶהוּ מַה שְׂאָמַר הַכְּתוּב תּוֹרַת הַוְיָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ,
דְּיִדוּעַ דְּלְמוּד הַסוּד נִקְרָא תּוֹרַת הַשֵּׁם, וְכִמּוֹ שְׂאָמְרוּ זְכוּרוֹנָם לְבִרְכָּה עַל
פְּסוּק בְּתוֹרַת הַוְיָה חֲפְצוֹ זֶה הַסוּד וּבְתוֹרָתוֹ זֶה הַפֶּשֶׁט וְזֶהוּ שְׂאָמַר תּוֹרַת
הַוְיָה שְׂהוּא תְּמִימָה כְּלוּמַר שְׂצָרִיךְ לְלַמֵּד אוֹתָהּ בְּשִׁלְמוֹת וְזֶה שְׂאִינוּ יוֹדַע
לְלַמֵּד רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי מִלְמוּדוֹ וּמְשִׁיב נֶפְשׁוֹ וְזֶהוּ שְׂאָמַר מְשִׁיבַת

נוטריקון מ'למדו תורה ש'מעון בין יוחאי ואמר נפש שכמעט יצאה נפשו וחתרה לו.

וְרַבִּי הָכִי יתפרש לרמז לו דאף על גב שאדם הוא כבהמה ואינו יודע לקרות עם כל זה משמיא יכפלו לו שכרו ואפשר שיקרה לו כאשר קרה לאיש הזה אם יכשרו מעשיו ותהיה כונתו לטובה ויש רמז בפסוק 'אדם ובהמה תושיע הו"ה' דתבות 'תושיע הו"ה' עם התבות וב' כוללים של ב' תבות יעלו כמספר תבות 'זהר תקונים' בדקדוק צח. (הקדמת המוציא

לאור זהר דפוס ליוורנו)

עכשיו מובן למה הצדיקים האמתיים לא נכנסו לבית שאין זוהר הקדוש, וכא מי שלא לומד זוהר הקדוש לא הגיע למדרגת אדם, וחי רק בזכות אלו ש'לומדים זוהר, ועליו נאמר 'אדם ובהמה תושיע הו"ה'

ובזה פרוש גם כן אדוני אבי זכרונו לחיי העולם הבא שזהו הרמז שרמזו לאיש אחד שהראו לו בחלום תבת בהמה ולא ידע פרושו ופרשו לו כי יען שמכר ספר הזהר שהיה לו בביתו לכן הראו לו תבת בהמה דראשי תבות בערתי ה'קדש מן ה'בית רחמנא ליצלן.

'אדם ובהמה תושיע הו"ה' בגימטריא רבי שמעון בן יוחאי'

'אדם ובהמה תושיע הו"ה' (תהלים לו ז), גימטריא בדיוק מספר רבי שמעון בר יוחאי. (ספר מגדיל ישועות מלכו אות נ"ה, בשם הרב הקדוש מאברניב).

על פי היסוד הזה נכין את עצמנו ונתפלל לקב"ה שיעזור לנו גם השנה לקבל את התורה הקדושה תורת הסוד מחדש מתוך טהרת הלב, מתוך אחדות, מתוך הכנעה והתבטלות כלפיו - והלוואי ונהיה ראויים לקבל בקרוב פני מלך המשיח בב"א.

לומדי הזוהר הקדוש יהיו הראשונים לקבל פני משיח

ואלו שלמדו זוהר הקדוש, הם יהיו הראשונים לקבל פני משיח וכשיבוא יאמר להם יישר כחכם שזרזתם הגאולה, ובזכותכם העולם קיים, ובא על תקונו השלם.

הלוואי שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו - "בזכותך הגעתי". על כן, יהודים יקרים, תנו למוד

לְשֵׁם שָׁמַיִם, הִקְרִיבוּ מִדְּקוּתֵיכֶם לְמַעַן הַשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה, לַעֲשׂוֹת נֶחֱת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ, לְגָרֵם לְפָדוֹת נַפְשֵׁנוּ, וְלַמְדוֹ בְּכֹל יוֹם זוֹהַר הַקְּדוּשׁ וְכֶךְ נִלְךְ כְּלָנוּ כְּאַחַד יַחַד לְקַבֵּל אֶת אֹר פְּנֵי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בִּב"א. וְכָלֵנוּ כְּאַחַד נִזְכָּה שְׂיִקְיִים בָּנוּ נְבוֹאֵת הַרְשָׁב"י "זִכָּאָה דְרָא דְהַאי אֲתַגְלִיא בֵּיהּ וּבְסִגּוּלָתוֹ" וְקִרְאַתֶּם דְרור" וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ, בֶּן דָּוִד מְשִׁיחֵנוּ מֶלֶךְ בִּיפְיֹו יָבוֹא וַיִּגְאַלֵנוּ, בְּ"עֵז" וְהָדָר אֱלֹקֵינוּ, וּבְשֹׁכֵר זֹאת אֶל-חַי חֲלֻקְנוּ, וְנַחֲהָ עָלֵינוּ רוּחַ ה' צוֹרֵנוּ מְגַנְנוּ, יְגַלֶּה כְבוֹד מְלַכּוּתוֹ עָלֵינוּ, וְאִזּוּ יִשְׁמַח לְבָנוּ, וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ, בִּישׁוּעַת מְלַכּוּנוּ, אֲמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן.

זֶה הַשְּׁעָר לְהַ' צְדִיקִים יִבְאוּ בוֹ

סֵפֶר

זוֹהַר לְבַר מְצוּהָ

דְּרָשָׁה

מכ"ק אַדְמו"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

לְבַר מְצוּהָ

שֶׁל הַבְּחוּר הַחֲשׂוּב יַעֲקֹב לֵב וְאֶדְרָאוּ נ"י

אוֹר לִי"ב תַּמּוּז תשע"א לפ"ק

שְׁנַת תשע"א לפ"ק

יוצא לאור על ידי "מפְעֵל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי"

בעיה"ק בֵּית שְׁמֹשׁ תוֹכֵב"א

תַּמּוּז תשע"א לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

תְּכֵן הָעִינִינִים

- א ..... דְּרִשָּׁה לְבַר מַצּוּה
- בואו חֲשִׁבוּנו!!! – מה שְׁיְהוּדֵי אֶחָד יְכוּל לְזַכּוֹת עַל יְדֵי לְמוּד הַזְהָר בֵּין בִּימֹות הַחֹול
- ג ..... וּבֵין בְּשֶׁבֶת קֹדֶשׁ
- ד ..... בּוֹאוּ וְהִתְחַבְּרוּ לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זי"ע
- ח ..... הַחֲלֵשׁ יֹאמֵר גְּבוּר אָנִי

וְכָל מִי דְאִשְׁתַּדֵּל לְקַרֵּא אֶת הַזְהָר הַקָּדוֹשׁ אֲפִילוּ בְקַרְיָא לְבַד
וּבְגִמְגוּם, הָרִי הוּא כְהוֹגֶה וּמְפָרֵשׁ אֶת הַשֵּׁם, שְׁיֵשׁ כּוֹחַ בּוֹ לַעֲשׂוֹת
נְסִים אֲפִילוּ בְּלֹא יְדִיעָה, וַיִּגַּן עָלָיו בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא [הַגְּהוֹת
הַרְמָ"ז (הַצַּה"ק רַבֵּי מֹשֶׁה וְכוּתָא זִיע"א) דִּף קַע"ח ע"ב].

דְּרָשָׁה לְבַר מִצְוָה^א

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה' - בְּרוּךְ שֶׁהַחֲנִינוּ וְקִיָּמְנוּ וְהִגִּיעֵנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה, לְבַר מִצְוָה שֶׁל הַבְּחֹר הַיָּקָר וְהַחֲשׁוּב יַעֲקֹב לֵב בֶּן ר' שְׁלוֹם הַלְוִי וּוְאָדְרָאוּ שְׁלִיט"א, לְקִיָּם דְּבָרֵי הַזוּהַר"ק (זוהר חֲדָשׁ פְּרָשֶׁת בְּרֵאשִׁית י"א א) שֶׁכָּתַב שֵׁם: אָמַר רַבִּי יִצְחָק חוּבָה עַל הַצְּדִיקִים לְשִׁמוּחַ בְּיוֹם זֶה כִּיּוֹם שֶׁנִּכְנַס בּוֹ לַחֲפָה. וְזֶהוּ הַמְּקוּר לְדְבָרֵי הַיְלָקוּט חֲדָשׁ (סִימָן כ"ט), וְכֵן נִפְסַק בְּמַגֵּן אַבְרָהָם (סִימָן רכ"ה סק"ד) בְּשֵׁם יְלָקוּט הַנ"ל.

וְכֵן כָּתַב הַזוּהַר עַל רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאִי שֶׁעָשָׂה סְעוּדָה גְּדוּלָה בְּיוֹם שֶׁמָּלְאוּ י"ג שָׁנָה לְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּנוֹ, וְשִׁמַּח מְאֹד וְכִסָּה כָּל הַבַּיִת בְּכֵלִים יְקָרִים, מִפְּנֵי שֶׁבָּאוּתוֹ יוֹם מִקְבַּל נִשְׁמָה חֲדָשָׁה, וְאָז מִקְבַּל שְׁכַל שֶׁל גְּדוּל (וְעֵין קַב הַיִּשְׂרָאֵל).

עוֹד רָאִינוּ דְּבַר נִפְלָא מְאֹד בְּזוּהַר חֲדָשׁ (י"ב ב'), שֶׁכָּבַר מִצּוֹת רַבִּי אֶלְעָזָר הֵסֵב אָבִיו רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאִי יַחַד עִם הַחֲכָמִים שֶׁלְּשָׁה יָמִים.

קִצַּת תְּמוּנָה, הַתְּנָא הָאֱלוּקֵי רַשְׁב"י, בְּעַל הַזוּהַר"ק וְעוֹד, בּוֹדָאִי שֶׁהִיָּה יָכוֹל לְחַדֵּשׁ בְּשִׁלְשָׁה יָמִים דְּבָרִים גְּדוּלִים וְנוֹרָאִים כִּידוּעַ, וְלָמָּה שָׁהָה שִׁלְשָׁה יָמִים בְּעֵשֶׂית סְעוּדַת בַּר מִצְוָה לְבָנוֹ. וְעוֹד קָשָׁה לְהַבִּין דְּבָרֵי הַזוּהַר"ק שֶׁמֵּבִיא בְּשֵׁם רַבִּי יִצְחָק שְׁחוּבָה עַל הַצְּדִיקִים לְשִׁמוּחַ בְּיוֹם זֶה כִּיּוֹם שֶׁנִּכְנַס בּוֹ לַחֲפָה.

(א) לָמָּה הוּא חוּב?

(ב) לָמָּה הַחוּב הוּא דוֹקָא עַל הַצְּדִיקִים לְשִׁמוּחַ?

כְּדָאִי לְהַבִּין מֵאֲמַר הַזוּהַר"ק שֶׁכָּתַב שְׁחוּבָה עַל הַצְּדִיקִים וְכוּ', אֵיזָה סוּג "חוּבָה" הוּא, וְאֵם הוּא חוּב, הָאֵם מִן הַתּוֹרָה אוּ מִדְּרַבָּנָן.

ידוע במצות התורה ישנם ג' סוגים: א) חובה. ב) דברים שהם מצוה לעשותם (שיש מצוה בעשייתן) אבל לא כחובה גמורה. ג) דברים שרשות לעשותם.

בסוג א' דברים שהם משום חובה. מצינו שמצות עשה שהאדם חייב להשתדל ולרדף אחריהן עד שיעשה אותן. כגון מצות עשה של תפלין, לולב, סכה, שופר ועוד. והם נקראים חובה שכל אדם חייב לעשותן. ולא כמו מצות מזוזה ומעקה ועוד, שאין חיוב על האדם לקבע מזוזה, רק אם דר בבית. ואם דר כל ימיו באהל או בספינה, או אינו דר בחוץ לארץ ל' יום במקום אחד. אינו חייב במזוזה. וכן אם אינו דר בבית, רק דר באהל אינו חייב לעשות מעקה.

ומצינו בגמרא פסחים (ק"כ עמוד א') באכילת מצה בפסח, בלילה ראשונה חובה ובשאר הימים רשות. וכמו כן הוא במצות אכילה בסכה, שביום א' הוא חובה, ואחר כך רשות (עי' סכה דף כ"ז עמוד א'). ויש בזה אריכות גדולה בדברי הפוסקים, ואכמ"ל.

ונביא לדגמא פרט אחד, שכתב החנוך (באגרת המחבר בהקדמה), שהמצוות שחייבים בהם כל אדם מישראל מבלי שיתחדש בהם סבה בעולם הם ארבעים ושמונה.

ובספר המצוות להרמב"ם שמביא מצוות הכרחיות שהם מספר ששים. והנה במצוה של שתית ד' כוסות בפסח גם כן מצינו שהוא חוב על כל אחד ואפילו עני מישראל לא יפחתו לו מד' כוסות (ועי' בפרק ערבי פסחים ובשלחן ערוך שם).

ומצינו בירושלמי שתנא אחד לא הניח תפלין מפסח עד עצרת מפני חולי הראש או חולי מעים בגלל ששתה הד' כוסות נהיה חולה ולא הניח תפלין כמו ששה שבועות (עי' מסכתא ב"ק דף כ"א במהר"ן חיות עיי"ש). מזה אנו רואים המסירות נפש בשביל עשית מצוה דאורייתא בשלמות (אף על פי שהיה יכול לצאת בין צמוקים).

ולכאורה קשה למה כתב השלחן ערוך בפורים חייב אדם לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, ולכאורה למה חייב כל כך, וראינו אצל כל הצדיקים הקדושים איך שדקדקו כל כך במצוה הזאת בפרסומי ניסא של מצות שתית היין ועוד. וגם כן למה דוקא הצדיקים ועובדי ה' דקדקו על מצוה זאת הלא הוא רק מצוה דרבנן?

אך כלל גדול למדנו עובדי ה' באמת, שבשעה שעוסקים במצוה, אפילו דרבנן, הם מקיימים אותה במסירות נפש, ואינם חושבים אולי לא יוכלו לקיים מצוות אחרות, אלא כי אם המצוה שהיא לפנייהם עתה.

ואפשר לומר שמצינו במסכת פסחים (דף ר' עמוד א') כדתניא שואלין ודורשין בהלכות הפסח קדם הפסח שלשים יום רבן שמעון בן גמליאל אומר שתי שבתות וכו', עין שם.

והיות ופורים הוא בדיוק ל' יום קדם החג, וצריכים ללמד איך לקיים מצות הד' כוסות בפסח, בפרט לאחד שלא למוד בזה, ילמד את העבודה הזאת בפורים שהוא ל' יום קדם החג, וממילא יוכל לקיים המצוה של שמחת החג, כמוכא במשנה ובגמרא ספה (מ"ח עמוד א') שחייב אדם בהלל ובשמחה ובכבוד יום טוב האחרון של חג כשאר כל ימות החג.

מצינו שהאריז"ל לא זכה לכל ההתגלות, רק מפני שעשה כל מצוה בשמחה.

ועין סדורו של שבת שרש החמישי ענף ב' ד"ה ושמעתי בשם הרה"ק... שהביא בשם רבי לוי יצחק מברדיטשוב זצ"ל, שאלה איך:

וכתב שם שרבי לוי יצחק זי"ע שאל איך כתוב במגלת אסתר ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב, מאין בא לו זאת הבחינה של שמחה שהוא בחינת הקדשה, [כלומר שהשמחה האמתית בא רק מהקדשה], ותרוץ שעל ידי שאכל סעודת אסתר המלכה שהיתה צדיקת נדבקו בו חיות ניצוצי הקדשה אשר במאכל הצדיקת אסתר המלכה, ומזה נצצה בו והופיע בתוכו בחינת הקדשה ויצא שמח (עין שם). רואים מדבריו הקדושים שעל ידי אכילת סעודת מצוה בכשרות זוכים לשמחה של קדשה, ואפילו רשע כמו המן התנוצץ בו שמחה, רק שהפסיד בגדל רשעותו, וראינו הנהגת צדיקים שאכלו שיורי מצוה של תלמידי חכמים [מוכא בשלה"ק שהוא תקון הברית], אם כן עתה שזוהי ונדאי סעודת מצוה, על כלנו תשרה שמחה עליונה המביאה לרוח הקודש, וכמו שמצינו אצל האריז"ל שזכה לכל ההשגות על ידי שעשה כל מצוה בשמחה, וכן מוכא בחז"ל שיונה הנביא קבל נבואה מפני שמחת בית השואבה.

בואו חשבון!!! - מה שיהודי אחד יכול לזכות על ידי למוד הזהר בין בימות החול ובין בשבת קדש

רבתינו הפליגו בשבחה וערפה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו הנלמדת בימות החול, כלשון הזהר הקדוש (סוף פרשת

”שלה-לך” - זכאה חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא משאר יומין.”

מְרַנָּא הַרִי”ח הַטוֹב בְּסִפְרוֹ “בֶּן אִישׁ חַי” (פרשת שמות שנה שניה) כְּתַב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כְּתַבוּ הַמְּקַבְּלִים ז”ל, דְּגִדּוֹל פֶּעַל הַנְּעֻשָׁה מֵעֶסֶק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שַׁבָּת, אֶלֶף פְּעָמִים יוֹתֵר מִן הַנְּעֻשָׁה מֵעֶסֶק הַתּוֹרָה שֶׁל יָמֵי הַחֹול. עֵכָל”ק. וּבְאֵרוֹ: עַל פִּי מֵאֲמַר חַז”ל, דִּיּוֹמוֹ שֶׁל הַקֶּבֶלָה אֶלֶף שָׁנִים, שְׁנֵאֲמַר כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֵיךָ כְּיוֹם אֲתָמוּל וְגו’ - וְשַׁבַּת קוֹדֵשׁ הִיא מְעִין עוֹלָם הַבָּא - זֹאת אוֹמֵרֶת, כְּיוֹמוֹ שֶׁל הַקֶּבֶלָה. אִם כֵּן בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ הַכֹּל בְּעֶרְךָ שֶׁל יוֹמוֹ שֶׁל הַשְּׁיִי”ת וְיִתְעַלָּה, אֲשֶׁר עַל כֵּן, כָּל פְּעֻלָּה קְדוּשָׁה בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, עוֹלָה אֶלֶף יְדוּת, לְעֶרְךָ יָמֵי הַחֹול (מְצָא חֵן בַּמְדָּבָר).

בואו והתחברו לרבי שמעון בר יוחאי זי”ע

רַבֵּנוּ מְרַדְּכֵי שְׂרַעְבֵי זי”ע הַתְּבַטָּא פְּעַם בְּאֲזֵנֵי מְקַרְבָּיו וְאָמַר: “שְׁעָה שֶׁל לְמוֹד תּוֹרָה עַל דְּרַךְ הַפְּשֻׁט בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, שׁוּה לְלִמּוּד שָׁנָה שְׁלֵמָה בְּיוֹם חַל. וְשְׁעָה אַחַת שֶׁל לְמוֹד זֹהַר וְקַבְּלָה בְּיוֹם חַל, הִיא כְּמוֹ שָׁנָה שֶׁל לְמוֹד פְּשֻׁט בְּיוֹם חַל. וְלִמּוּד הַקֶּבֶלָה וְזֹהַר בְּיוֹם שַׁבַּת בְּמִשְׁךָ שְׁעָה שׁוּה לְלִמּוּד שְׁבָעִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה בִּימֹת הַחַל”^א. וּפְסֻק הַגִּה”ק הַכֶּף הַחַיִּים (קנ”ה סק”ב), דְּלִמּוּד הַזּוֹהַר יִחְשַׁב לְלִמּוּד הַקֶּבֶלָה. וְכַתּוּב הַפְּלֵא יוֹעֵץ וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְאֶפְּלוּ אִי לֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר וְשׁוּגָה בּוֹ שְׁגִיאוֹת הַרְבֵּה הוּא חָשׁוּב לְפָנֵי הַקֶּבֶלָה כְּדַכְתִּיב וְדַגְלוֹ עָלַי אַהֲבָה וּפְרָשׁוּ חַז”ל וְדַלּוּגוֹ עָלַי אַהֲבָה, עַפ”ל.

וְכַבֵּר דְּבַר בְּקִדְשׁוֹ מֵהַר”ש בּוֹזְגָלוֹ זי”ע מֵאוֹר עֵינֵינוּ בַּעַל “הַכֶּסֶא מְלֶךְ” דְּלִמּוּד הַזּוֹהַר הַקְּדוּשׁ עוֹלָה שְׁעָה אַחַת לְעֶרְךָ שָׁנָה שֶׁל לְמוֹד הַפְּשֻׁט, וְהוּבָא פְּסָקוֹ בְּכֶף הַחַיִּים (סימן קנ”ה סק”ב), וְז”ל: “הַכֶּסֶא מְלֶךְ” (תקון מ”ג): כִּי לְמוֹד הַזּוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּגִירְסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עוֹלָמוֹת, וְכָל שְׁפָן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין אֶפְלוּ פְּרוּשׁ מֵאֲמַר אַחַד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תִקּוּן לְמַעְלָה בְּשְׁעָה אַחַת מֵה שְׁלֹא יַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד הַפְּשֻׁט שָׁנָה תְּמִימָה, וּמִבְּטָח לֹא שְׁהוּא כֵּן עוֹלָם הַבָּא מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְּמַלְכָּא, וְיִהְיֶה מְרוֹאֵי פָּנֵי הַמְּלֶךְ הַיּוֹשְׁבִים רֵאשׁוֹנָה בְּמַלְכוּתָא דְּרַקִּיעָא.

הערות 10.

[ב] הַעֲרָה מֵאֵת רש”ר: וְהִבְנָה לְדַבְּרֵי רַבֵּנוּ יִמְצָא הַקּוּרָא מְלִשׁוֹן הַזּוֹהַר הַמְּדַמָּה אֶת לְמוֹד הַמְּשֻׁנָה כְּחֻצֵיר וְכַתְּבוּ אֶצֶל סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְכַנְזָבֵר בְּפִרְשֵׁת “וַיֵּצֵא” בְּרַעֲיָא מְהִימָנָא (דף עה:). “וְיִי לְאִינוּן דְּאֶכְלוּ תַבְּבוּ בְּאוּרִייתָא וְלֹא יָדְעִין בְּסִתְרֵי דְּאוּרִייתָא”. עוֹד הִבִּיא מוֹרְנוּ הַרְבַּ חַיִּים וְיִטָּאֵל בְּהַקְּדָמְתוֹ “לְשַׁעַר הַהַקְּדָמוֹת”, לְשׁוֹנוֹת וּמְקוּרוֹת שׁוּנִים שְׁקוּרָאִים לְלִמּוּד הַנְּגֻלָּה שְׁפָחָה וְקְלִיפִין לְעִמַּת תּוֹרַת הַקֶּבֶלָה.

גם בתקנון ל' כתב (הכסא מלך), וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם אךך גלותא כי הם מעפכים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

העולה מדברי רבותינו הכסא מלך והרי"ח הטוב זי"ע, דהלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש כלומד אלף שנה פשט ביום חול. ולפי זה, אם יזכה ללמד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתקן כל השית אלפין ימי הבריאה [וכל העולם מתעלה על ידו]. ובנוסף על כך חדושו של בעל אורחות צדיקים (שער השמחה) המבאר דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אלף, יוצא שכאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י - "הזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה (למוד פשט בימי החול). ואיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'): רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר... אם למדת תורה בשעת הרייח אל תשוב לך בשעת הדחק, לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה ברייח (עיי"ש), על פן כאשר לומד ביסורים הכל כפול מאה, סך הכל לימוד זוהר הקדוש שעה בשבת שווה מאה מליון שנה תורה!!!! ושניה אחת כ-28.000 שנה תורה. צא וחשב בלמוד הזהר הקדוש בשבת, בכל שניה אתה משמח את הקדוש ברוך הוא ומקיים את הפסוק "ועתה יגדל נא כ"ח ה"'.
כתב הפך החיים (סי' קנ"ה סק"ב): מצוה פרייה ורבייה שלא יהא עקר בשכלו שאינו מוליד ואמרו חז"ל ודלא מוסיף יסף, וצריך שיחדש בכל יום מה שלא חדש מקדמת דנא, ובוה יאירו ימיו לעולם הבא (בשם אור צדיקים אות י"ג), וכתב מרנא הבן איש חי זי"ע (חלק דרושים פרשת משפטים ד"ה אם אדוניו יתן לו), וז"ל: כי חדושי תורה בחלק הנסתר נקראים פנים וחדושי תורה בחלק הנגלה נקראים בנות, עכ"ל. ויוצא לפי דבריהם הקדושים דכדי לצאת ידי חובת פרייה ורבייה בתורה חייב לחדש גם בנגלה וגם בנסתר ומי יאמר זכיתי ויצאתי ידי חובתי.

ידי חובתי.

© הערות

[ג] כתב קב הישר (פרק ל"ה) דביום היארצייט של אביו או אמו, וכן גם של קמיו וחסותו, לא די בקדיש ותענית שמועיל להינצל ממקצת הדין, אלא יראה להמציא לעשות טוב ביום הזה, ויראה לחדש בו איזה דבר בתורה, אז יש תועלת גדול לאביו ולאמו, וכן בשאר ימות השנה כשהבן מחדש איזה חדוש תורה לשמה, אז הבן משמח אביו ואמו, ומעטרין לאביו ואמו בכמה עיטורין, וכן לקמיו וחסותו, (עיי"ש).

ובזוהר הקדושו (פרשת שלח לה דף קע"ג ע"א) כתוב, **שפל יהודי חיב לחדש**
חדושים בשבת קודש, והקב"ה שואל לנשמה מה חדשה, ואם
לא חדשה נמצאת בבושה גדולה.

וכתב בספר זוהר חי, דכל אחד חיב לחדש בתורה בשבת כפי יכולתו
בכל חלקי פרד"ס התורה ובדרשות חז"ל, ובשור"ת תורה לשמה
 (לרבנו יוסף חיים - או"ח סימן צ"ח) כתב: **כי מי שחדש איזה חדוש בתורה במשך**
השבוע וכתבם לא יוציא אותו בפה עד שבת, ואז נחשב שחדשו בשבת.

הגה"ק רבי אליעזר פאפו זי"ע בפלא יועץ (ערך חדוש) כתב: **רק שיעמל**
בכל כוחו לחדש חדושי תורה דהיינו להקשות ולתרוץ בתנ"ך
ובש"ס או לפרש פרושים בפרד"ס על תנ"ך וש"ס. ואח"כ כתב: וגם
לימוד ספר הזוהר הקדוש אף באין מבין חשוב לו כאילו חדש חדושים
עכ"ל. הראת לרעת דהלומד זוה"ק יוצא ידי חובת חדושי תורה גם בכל
הפרד"ס, וזהו בוודאי חדושים אמתיים ותורה לשמה, ובזוהר הקדוש

ס. הערות 10

[ד] בזוהר (פרשת שלח לה דף קע"ג עמוד ב'): **בין דסלקין בלהו נשמתי דשארן עלייהו**
דישראל. סלקי וקיימין בדיקנא קמי מלכא קדישא, וקודשא בריה הוא שאיל לכלהו,
מאי חדושה הנה לכו בההוא עלמא באורייתא. זכאה איהו מאן דחדושה דאורייתא
אמרת קמיה. במה חזקה עביד קדשא בריה הוא, כגיש לפמליא דיליה, ואמר, שמעו
חדושה דאורייתא, דאמרת נשמתא דא דפלוני, וכלהו מוקמי ההיא מלה בתרי
מתיבתי. אינון לתתא, וקודשא בריה הוא לעילא, חתים לההיא מלה. - [ביאור: בין
שעולות כל הנשמות ששרו על ישראל, עולות ועומדות בדמות לפני המלך הקדוש,
והקדוש ברוך הוא שואל את כלם: איזה חדוש הנה לכם באותו עולם בתורה? אשרי
מי שאומר לפניו חדוש על התורה. במה חזקה עושה הקדוש ברוך הוא. מכנס פמליה
שלו ואומר: שמעו חדוש תורה שאמרת נשמתי פלוני זה. וכלם מעמידים אותו דבר
בשתי ישיבות. הם למטה, והקדוש ברוך הוא למעלה חותם לאותו דבר.]

תא חזי, כד מלה אתחדש באורייתא, ונשמתא דנחתא בשבתא אתעסקת באינון מליו
 חדתיו, וסלקי לעילא. כל פמליא דלעילא, צייתין לההוא מלה, וחיית הקדוש מתרביין
 בגדפיו, ומתלבשו בגדפיו. וכד שאיל לון קדשא בריה הוא, ולא תבין ושתקו, כדון
 חיות הקדוש מה כתיב, (יחזקאל א) בעמדם תרפינה כנפיהו, כמה דאתא אמר (איוב לב) כי
 עמדו לא ענו עוד. (נחמיה ח) וכפתחו עמדי כל העם. - **[ביאור: בא וראה, כשדבר**
מתחדש בתורה ונשמה שיוצרת בשבת התעסקה באותם דברים חדשים ועולה
למעלה, כל הפמליה של מעלה מקשיבה לאותו דבר, וחיית הקדוש מתרביים בכנפים
ומתלבשים בכנפים. וכששואל אותם הקדוש ברוך הוא ולא משיבין, ושותקין, אז חיות
הקדוש מה כתוב? (יחזקאל א) בעמדם תרפינה כנפיהו, כמו שנאמר (איוב לב) כי עמדו
לא ענו עוד. (נחמיה ח) וכפתחו עמדי כל העם.] (ענין שם באורו ודבר קע"ד ע"ב). (וענין
 ב"סידורו של שבת" שרש החמישי ענף ב' אות ח', וז"ל: ודברי הכל בשבת נתנה תורה, אף אור התורה
 ודיון דאורייתא צריה אדם לחדש ביום השבת (ענין שם).

בְּהַקְדָּמָהוּ (דף ד' ע"ב ודף ה' ע"א) כתב, דכמה צריך ליהדר שיהא תורתו תורת אמת ועתה על ידי הלימוד הנפלא בזוהר הקדוש ששעה שווה שנה כדברי הפסא מלך ובשבת עולה לערך אלף שנה כדברי הבן איש חי זי"ע, ובשמחה למליון שנה כדברי האורחות צדיקים, ובסורים כפול מאה כדאייתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'), לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה בריוחו¹, וגם צער כבישת היצר נחשב ליסורים,

ס. הערות

[ה] כתוב ב**הקדמת הזוהר** (דף ד' ע"ב, ודף ה' ע"א). בראשית רבי שמעון פתח (ישעיה נא) ואשים דברי בפיך. כמה אית ליה לבר נש לאשתדלא באורייתא ימא ולילא, בגין דקדשא בריה הוא ציית לקלהו דאנון דמתעסקי באורייתא, ובכל מלה דאתחדש באורייתא על דא דהוא דאשתדל באורייתא, עביד רקיעא חדא. - [ביאור: בראשית. רבי שמעון פתח, (ישעיה נא) ואשים דברי בפיך. כמה יש לאדם להשתדל בתורה יומם ולילה, משום שהקדוש-ברוך-הוא מקשיב לקולות אותם שמתעסקים בתורה. ובכל דבר שמתחדש בתורה על ידי אותו שמתדל בתורה, עושה רקיע אחד] (ועי' שם באור).

(ובדמשו) ועל דא כתיב, (ישעיה ה) הוי מושכי העון בחבלי השוא. העון דא דכורא. וכעבות העגלה חטאה. מאן חטאה, דא נוקבא דאקרי חטאה. איהו משיך ההוא דאקרי עון באנו חבלי השוא. ולבתר כעבות העגלה חטאה, לההיא נוקבא דאקרי חטאה, דתמון אתתקפת למיהו טס לקטלא בני נשא. ועל דא (משלי ז) כי רבים חללים הפילה, מאן הפילה, דא ההיא חטאה דקטלית בני נשא. מאן גרים דא, תלמיד חכם דלא מטי להוראה ומורה, רחמנא לשזבו. - [ביאור: ועל זה כתוב (ישעיה ה) הוי מושכי העון בחבלי השוא. העון זה הזכר. וכעבות העגלה חטאה, מי החטאה? זו הנקבה שנקראת חטאה. הוא מושך את אותו שנקרא עון באותם חבלי השוא. ואחר כך כעבות העגלה חטאה, את אותה הנקבה שנקראת חטאה, ששם התגברה להיות טסה להרג בני אדם. ועל זה (משלי ז) כי רבים חללים הפילה. מי הפילה? זו אותה החטאה שהורגת בני אדם. מי גרם את זה? תלמיד החכם שלא הגיע להוראה ומורה. הרחמן יצילנו].

אמר רבי שמעון לחבריא במטותא מנייכו דלא תפקון מפומייכו מלה דאורייתא דלא ידעתון ולא שמעתון מאילנא רברבא כדקא יאות, בגין דלא תהווון גרמין לההוא חטאה לקטלא אכלוסין דבר נש למגנא. פתחו כלהו ואמרו רחמנא לשזבו, רחמנא לשזבו. - [ביאור: אמר רבי שמעון לחברים, בבקשה מכם שלא תוציאו מפיהם דבר תורה שלא ידעתם ולא שמעתם מעץ גדול כראוי, כדי שלא תהיו גורמים לאותה החטאה להרג המוני בני אדם לחנם. פתחו כלם ואמרו, הרחמן יצילנו, הרחמן יצילנו].

[ו] כתב **החפץ חיים** בספר **צפית לישועה** - (פרק א'): וידוע דאייתא באבות דרבי נתן דפעם אחת בצער שקול ממאה פעמים שלא בצער, ועבודת השם יתברך כעת היא טהורה ונקיה שאין בה מטררה לכבוד או שאר פניות, כי אדרבא נתקיים בנו בעוה"ר וסר מרע משתולל על הבריות, (פרש"י בסנהדרין צ"ז ע"א ע"ב כל העולם אומרין עליו שוטה הוא, היינו משתולל לשון שטות), ויראי ה' ומאסו אצל כמה סוגי אנשים. ויש אנשים אשר בשביל לעשות את בניהם יהודים פשרים כדת התורה, מקבלים עליהם לחיות חיי עני

[כַּכְתוּב בַּסְפָּרִים הַקְדוּשִׁים] וְאִתָּא בִּילְקוּט שְׁמֵעוּנִי (קְהֵלֶת פְּרָק ב - רְמֵז תַּחֲסוּס) :
אָמַר רַבִּי חֲנִינָא בַר פֶּפְא תוֹרָה שְׁלֵמַדְתִּי בָאָף נִתְקַיְימָה לִּי. בּוֹאוּ וּרְאוּ :
שְׁעָה אַחַת לִימוּד זוֹהַר הַקְדוּשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ שׁוּוּה מֵאָה מְלִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה,
וְעוֹד, נִחְשָׁב כְּמוֹ שְׁמַחְדָּשִׁים חֲדוּשִׁים בְּתוֹרָה, וּבְכַךְ כָּל אֶחָד יִמְצָא תִיקוּן
וְנַחַת לְנַשְׁמָתוֹ.

הַחֲלֵשׁ יֹאמֵר גְּבוּר אָנִי

הַגָּע בְּעֶצְמָךְ : 10,000 אַבְרָכִים שְׁלוּמְדִים 10 שְׁעוֹת בְּיוֹם, יֵשׁ לָנוּ מְלִיּוֹן
שָׁנָה תוֹרָה, וְכֹאשֶׁר יְהוּדֵי פְּשׁוּט אוֹ אֶפְּלוֹ יֶלֶד קָטָן שְׁלוּמַד רַק
שְׁעָה אַחַת בְּשַׁבַּת זוֹהַר הַקְדוּשׁ, גַּם כֵּן שׁוּוּה מְלִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה. וְאִם קָשָׁה
לָךְ לְלַמּוֹד אֲזַ זְכִיתָ לְמֵאָה מְלִיּוֹן שָׁנָה, [כְּמוֹ 10,000 אַבְרָכִים שְׁלוּמְדִים
10 שְׁעוֹת בְּיוֹם בְּמִשְׁךְ מֵאָה יָמִים¹⁰¹] וְכֵךְ יְקוּיִים בְּנוֹ דְבָרֵי הַנְּבִיא יוֹאֵל (ד')
"הַחֲלֵשׁ יֹאמֵר גְּבוּר אָנִי" וְכֵל יְהוּדֵי יְכוּל לְזַכּוֹת לְזֶה וּלְהַבִּיא אֶת
הַמְּשִׁיחַ בְּרַחֲמִים.

וּבִאֲרָנוּ מְהֻסְפָּרִים הַקְדוּשִׁים שְׁלַמּוּד הַזֹּהַר"ק בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ שׁוּוּה מֵאָה
מְלִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה (רְאֵה עֲרֻכָּה שֶׁל שְׁעָה). וּבּוֹדָאֵי כָּל הַמְּשַׁתְּתָפִים
בְּשַׁמְחָה זֶה יִזְכּוּ לְלַמּוֹד זוֹהַר הַקְדוּשׁ בְּשַׁבַּת בְּשַׁמְחָה, וּבְכַךְ יִזְכּוּ לְנַשְׁמָה
יְתָרָה וְיִטְעֲמוּ טַעַם עֲנֵג שַׁבַּת אֲמִתִּי.

וְכַתֵּב בְּסִידוּרוֹ שֶׁל שַׁבַּת (שְׁרַשׁ חֲמִישִׁי עֲנַף ג' אוֹת ו'), מִי שֶׁזָּכָהוּ ה' לְשֹׁאֲרֵי
בְּחִינּוֹת הַחַיּוֹת שֶׁהֵם חֶלֶק הַרוּחַ וְהַנְּשַׁמָּה, וּבַהוֹפִיעַ עֲלֵיהֶם אוֹר
הַשַּׁבַּת וְיִרְגִישׁ גַּם בְּרַכָּה בְּנַשְׁמָתוֹ בְּגִדְל הַשַּׁמְחָה הַנַּעֲשֶׂה בְּיוֹם הַזֶּה, אֲזַ
יִתְלַהֵב וְיִחַשֵּׁק לְבוֹ, וְיִתְאַוָּה מְאֹד לְתוֹרָה הַמְּשַׁמַּחַת לֵב, וְלִרְזִין דְּאוּרִיתָא
אֲשֶׁר כָּל מַחְמַדֵּי עוֹלָם לֹא יִשׁוּוּ לָמִי שֶׁזָּכָה לְטַעַם בְּנַפְשׁוֹ שַׁמְחָה זֶה, עַד
כֶּאֱן לְשׁוֹנוֹ. וּבּוֹדָאֵי מִי שֶׁיִּלְמַד זוֹהַר"ק בְּשַׁמְחָה יִזְכֶּה לְהַבְּטִחָתוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק
הַקְדוּשׁ הַזֶּה.

∞ הַעֲרוֹת ∞

וְדוּחֵק כָּל יְמֵיהֶם, וּמִשְׁאֲרִית עֲמָלָם יִפְרִישׁוּ שִׁכְר לְמַלְמָדִים וּמִוֹרִים שֶׁיִּחְזְקוּ בְּנִיחָם
בְּתוֹרַת ה'. וְאִינֵם מְהַגְרִים מְמַקְוִמָם לְמִרוֹת עוֹנִים וְדוּחֵקָם לְמַקְוִמוֹת הַרְחוּקִים
שֶׁהַפְּרִנְסָה מְצוּיָה יוֹתֵר בְּשִׁבִיל חֲנוּף בְּנִיחָם לְתוֹרָה וְיִרְאָה, בּוֹדָאֵי נוֹכַל לומר דְּנִחְשָׁב זֶה
תְּשׁוּבָה לַה' בְּכָל לֵב וְנִפְשׁ.

[ז] וְאֶפְשֶׁר לְהַמְלִיץ עַל זֶה אֶת דְּבָרֵי חַז"ל הַקְדוּשִׁים עַל הַפְּסוּק: מָה ה' אֱלֹקֶיהָ שׁוֹאֵל
מִעַמְּךָ כִּי אִם לִירְאָה... אֵל תִּקְרֵי מָה אֵלָא מֵאָה. שֶׁבְּלַמּוּד שְׁעָה אַחַת זוֹהַר"ק בְּשַׁבַּת
יִחְשָׁב לָךְ לְמֵאָה יָמִים שֶׁל לִימוּד תוֹרָה שֶׁל עֲשָׂרַת אֲלָפִים אַבְרָכִים הַלּוּמְדִים עֲשָׂר
שְׁעוֹת בְּיוֹם, וּבְכַךְ גַּם תִּזְכֶּה לִירְאָת שְׁמֵים טְהוֹרָה.

וממילא אפשר להבין למה שהה רבי שמעון בר יוחאי זיע"א זמן של ג' ימים בשמחה הזאת, כדי להטביע בבר מצוה גודל כח השמחה של מצוה.

מזה מובן למה דוקא חובה הוא על הצדיקים, מפני שמחה הוא אחד מהדברים שאי אפשר לומר לאדם תהיה בשמחה, וזה יכולים רק לומר לאחד שיודע ומרגיש בפעל ממש השמחה הגדולה הלזה שזוכים אחר זמן של עשר שנים שעסק עם בנו וקים המצוה של ולמדתם אותם את בניכם לדבר בהם וכו' (כמבאר בקדושין ל' עמוד א'), והכין את בנו כל ימי נעוריו שיוכל לקיים המצוות כהלכתן, וכל ימיו חפה על זה שיוכל להכניסו לעל המצוות, ועכשו שזכה לזה אין לה שמחה גדולה מזו, שנותנים למקום שבח והודאה שזכה הבן להיות בר מצוה וגדול המצוה ועשה, ושזכה האב לגדלו עד עתה ולהכניסו בבית התורה. ועל פן המצוה והשמחה אין לה שעור.

וגם דעל ידי סעודת הצדיקים דוקא [כמו שמצינו באסתר המלכה] זוכים לשמחה אמיתית.

ישנם שש מצות עשה שחובתן תמידית ולא תפסק המצוה מעל האדם אפילו רגע כל ימיו, ואלו הן: להאמין בה', ליחדו, לאהבה אותו וליראה אותו, לא להאמין באל זר, ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם.

ועקר מצות אלו הם במצות עשה של קריאת שמע שעקר מצותן צריך להיות כשהתפלין מנחים עליו, כמבאר בשלחן ערוך ובפוסקים.

ואיתא בספרי יראים דיוון בקריאת שמע שמקבל עליו על אלקותו יתברך שמו על זרעו וזרע זרעו עד עולם, להורותם דרך ה' וזה סגולה גדולה שיהיו בניו יראי ה'.

באמת למה הסב רשב"י עם החכמים ג' ימים, אמנם באמת צריך להיות בשמחה מפני שזכה שהבן שלו נכנס לעל המצוות, אבל איזה שמחה יש לחכמים אחרים שצריכים גם פן ליסב עמו ביחד ולשמוח ג' ימים?

ואפשר לפרש באפן אחר, דהנה ידוע דכל ישראל ערבים זה לזה, ועל כל אחד מישראל יש חיוב לראות שכל אחד מישראל יקיים כל המצוות. ובפרט מצוה של תפלין. מובא בבאור הלכה למשנה ברורה (סימן ל"ז סעיף ג'), שאם בן הבר מצוה הוא עני רח"ל, אז כל ישראל חייבים

לקנות לו תפלין מטעם ערבות. ואם אחד לא השתדל לקנות לו תפלין, נחשב לו כמו שהוא לבד לא הניח תפלין. וידוע דאם אחד הלוח מאחד חמשה אלפים דולר, ויש לו שני ערבים על זה. אם הלוח לא שלם אז הערב צריך לשלם. וכן הוא בכל מצות התורה שכל אחד ערב בעד כל אחד מישראל, ואם יש עוד ערב על הסכום הזה החוב מתחלק לפי הערבים. ולכן אפשר להבין השמחה של החכמים שלקחו חלק בשמחת הבר מצוה, כי כל אחד הרגיש שבא עוד ערב שיקח חלק מהערבות שהוא חיב. [וכמו שאמר החידושי הרי"ם זי"ע"א]

ולפי זה אפשר לפרש שהשמחה שלהם היתה על שהרגישו גודל שמחת השם ותברך כשעוד יהודי משתתף בערבות, ובפרט בן של אותו צדיק הרשב"י זי"ע, לכן שמחו אתו ביחד ג' ימים.

עוד אפשר לפרש, דהנה איתא במשנה, על ג' דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים, ובג' ימים אלו עשו לכל יום שמחה על אחד מג' עמודי עולם. יום הראשון ה'ה על התורה ולמדו סתרי תורה בעניני מצות תפלין כמבאר בזה"ק וכו'. יום ב' ה'ה בחינת עבודה - עבדו את ה' בשמחה, וביום ג' ה'ה בחינת גמילות חסדים שרשב"י ה'ה עומד ומשמש לכל אחד ומחלק אכילה ושתיה כמו שעשה משה רבנו עליו השלום ואברהם אבינו שה'ה מרבה בחסד, ובפרט לחנך את חתן הבר מצוה בג' עמודי עולם אלו.

וכמבאר בספר הברית (חלק ב' מ' י"ב פרק ח') שהכנסת אורחים גדולה היא מאד בעיני ד', ולא די שאין קץ לשכר מצוה זו בעולם הבא, אלא אף גם זאת כל הצלחה בעולם הזה רגיל לבוא על ידי מצוה זו, ולא נתבשר אברהם אבינו עליו השלום על בנים אלא על ידי מצוה זו, ולא נצל לוט מתוך מהפכת סדום אלא על ידי מצות הכנסת אורחים, ולא זכתה השונמית להוליד בן אלא על ידי מצוה זו, ומצוה זו אדם אכל פירותיהן בעולם הזה והקרן קימת לעולם הבא, ואין אליהו הנביא זכור לטוב רגיל לבוא לברך את האדם בהצלחת עולם הזה בעשר ובכבוד ובנכסים אלא על ידי מצוה זו, עין שם.

ולכן ה'ה צריך לזה ג' ימים, שג' דברים אלו הם קיום העולם. ורק צדיקים גדולים וקדושים זוכים לג' דברים אלו.

מזל טוב מזל טוב לסבים והסבתות והאבא והאמא ולכל המשפחה. ברכה מיחדת לזה שהסבא זכה וזוכה ללמד עם בחור הבר מצוה כמה פעמים בשבוע זוהר הקדוש. ה' תברך יעזר שירו מננו ומכל

הילדים הרבה אידיש נחת, ויזכו לגדלו לתורה ולחפה ולמעשים טובים.
מתוך בריאות אשר ועשר. ומשמחה זו ישפע השמחה האמתית של
הגאולה שלימה במהרה בימינו אמן.

הק היומי
בוהר הקדוש
בשפת לשון הקודש

9
שעות

mp3
לצפיה: YouTube
ב"אריה ברדה"

50
תרומה לרשב"י

מפי הרב: אריה ברדה
עם קריינות רדיופנית

קול הדש
הרב אריה ברדה

-מסכת שבת ב'-

בשיתוף מפעל הזוהר העולמי
האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

כל הזכויות שמורות. אין להתק. ניתן להשיג את הדיסק: בטל. 054-4577956 או באתר: www.anyebarda.co.il

הפעל הזוהר העולמי

יהודים חושו והינצלו

הוּי כְּגִדּוּל הַיּוֹם הַהוּא מֵאִין כְּמַהוּ
וְעַת צָרָה הִיא לִי־עֵקֶב וּמִמָּנָה יוֹשִׁעַ
(ירמיה פרק ל"ז)

האם הנך חפץ להנצל מפצצת אטום?
מהקרינות?
האם הנך יודע מה יסוכך עליך?

האם שמעת היכן ניתן להשיג בימינו
תיבת נח כדי להינצל?

הזמן אוזל אל
תתמהמה!

סֵפֶר
זוהר בר ביי רב
דַּחַד יוֹמָא

דַּרְשָׁה לְחִזּוּק לַמּוֹד הַזוהר הַקָּדוֹשׁ
מִכּ"ק אֲדַמוֹ"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א
בְּיוֹם ה' אִיר תשע"ב לַפ"ק
בְּבֵית הַמְדַרְשׁ סוּדַאי בְּעִיר חוּלוֹן
בְּהַתְּאִסְפוֹת הַרְבָּנִים הַגָּאוֹנִים,
וְרֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלִיט"א

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש טובב"א
איר תשע"ב לַפ"ק

הוצאת:

**שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת**

**מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א**

**MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin**

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

**מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן**

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 0995-1300-02

hazohar.com@gmail.com

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

זוהר בר ביי רב דחד יומא

דרשה לחזוק למוד הזוהר הקדוש

ברוכים הבאים בשם ה'

ברשות הרבנים הגאונים, ראשי ישיבות שליט"א, ומזכי הרבים שארגנו את קבוץ הגדול הזה, וכל הקהל הקדוש הזה.

אנחנו מיחלים ומצפים שקדוש השם הגדול היוצא מן הקבוץ הזה, של בר ביי רב דחד יומא בעיר חולון, יביא בעזרת השם במהרה את הקבוץ גלילות בבאיאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

כתוב בזוהר הקדוש בפרשת השבוע, ושנינו בסוד המשנה, שנים זוג – פן חס, בשם פנחס יש שני חלקים, והם זוג אחד, והרי נתבאר, י קטנה בין אותיות פנחס, שהרי י כוללת שנים כאחד, וזהו סוד הדבר, וזה נתבאר.

בלומר פנחס, והיינו שנשמת נדב ואביהו שהיו "פני" הדור, היו משרשות בו, ו"חס" על בני ישראל, ועצר את המגפה (רמ"ק ומפרשים).

רבי אלעזר שאל את אביו, ואמר לו, והרי שנים הם, ושנים היו, למה לא נמצאו שנים? אמר לו, שני חצאי גוף היו, שהרי לא נשאו, ומשום כך הם נכללו באחד, שכתוב ותלד לו את פינחס אלה ראשי וגו', וי של פנחס לא נתן בה לחבר האותיות, אלא בשעה שקנא לקדוש ברוך הוא, ובא לישר את העקם, שראה את אות הברית הקדושה הזו, שהכניס זמרי לרשות אחרת, ובמה שהתעקם בראשונה התתקן כאן, בנכריה התעקמו בהתחלה, שכתוב בהקריכם אש זרה, וכאן בנכריה התתקנו, כמו שכתוב ובעל בת אל נכר, מה להלאה אש זרה, אף כאן גם אשה זרה, מה נראה כאן? אלא בהתחלה הקריבו את הרחוקה, שכתוב בהקרבם אש זרה. אף כאן זמרי היה מקריב את הרחוקה, את שם המלך היה מקרב לרחוקה, מיד – וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הפהן ויקם מתוך העדה, כאן תקן את העקם שבראשונה, ואז נתנה י לשמו, לחבר את האותיות כאחד, והתבשר בשלום, שכתוב: "לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום" (בריתי ממשי). מה השלום כאן? אלא באותו הכתר חטאו בתחלה, באותו הכתר

העירו קטטה בתחלה, ועכשו שתקן, כתוב הנני נתן לו את בריתי שלום, בריתי ממש תהיה עמו בשלום, ומשום כך נתנה י' קטנה בשמו, שהרי היא מהאותיות הקטנות, להראות שהרי תקן מה שהתעקם בתחלה, והרי השלימה עמו, בא רבי אלעזר ונשק ידו ואמר, ברוך הרחמן ששאלתי דבר זה ולא אבד ממני.

בפְּרִשְׁת פְּנַחֶס: "וידבר ה' אל משה לאמר, פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל גו'", "לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום גו'", "תחת אשר קנא לאלקיו ויכפר על בני ישראל" (במדבר כ"ה י'-יג)

מוֹבָא באות חיים ושלום, שלא מצא מקור לומר בברית מילה פסוקים אלו, לא בנגלה ולא בנסתר.

וּנְרָאָה בהקדם, דהנה בעת שהרג פנחס לזמרי כתיב (בלק כה, ח) "ותעצר המגפה", ובהמשך לזה כתיב בפְּרִשְׁתָּנוּ: (א) "השיב את חמתי גו'", (ב) "ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי". וקשה, וכי בשביל כך שהרג פנחס את זמרי, משום זה "ותעצר המגפה" ותכפר, אתמהא.

וְעוֹד קָשָׁה, למה הלך פנחס דיקא, הלא משה ואהרן ואלעזר היו גדולים ממנו. ועוד, דאיתא במדרש פרשתנו על הפסוק לכן אמור: בדין הוא שיטול שכרו, וצריך להבין באור דברי המדרש.

וּנְרָאָה להקדים דמה שמובא כאן ג' פעמים ענין הקנאה ("בקנאו את קנאתי גו' בקנאתי"), נראה שהוא כמו שמובא בתשובת מהר"ם שי"ק (סימן שי"ג) החלוק בין "תוכחה" ל"מחאה", ד"מחאה" היא בשעת מעשה, ומובא בתשובת מחנה חיים דתיב להכות בדבר זה, וענין ה"הוכחה" הוא כמובא בגמרא שבועות (דף י"ז) "כל שיש בידו למחות ואינו מוחה נקרא רשע", ומובא בפרק קמא דנדה על הפסוק "וכשלו איש באחיו", איש בעון אחיו, מכאן שכל ישראל ערבים זה לזה. ובראשונים פליגי אי שיף דין ערבות בגרים, אבל על כל פנים "איש באחיו" קבלנו מהר סיני "את אשר ישנו פה ואת אשר איננו פה".

וּבְזָה אמתית לישב דברי הגמרא בשבת (דף נ"ד ע"ב) כל מי שאפשר למחות באנשי ביתו ולא מחה נתפס על אנשי ביתו, באנשי עירו נתפס על אנשי עירו, בכל העולם כלו, נתפס על כל העולם כו'. וקשה, האיך שיף שיוכל להוכיח בכל העולם. רק נראה, דבגמרא סנהדרין ובאיזהו נשך

איתא ד"המשחק בקוביא אין להם חלק לעולם הבא", ושם "מפריחי יונים", ובאפן זה שיף גם בדורנו, וזהו ענין הערבות.

ומובא בספר משפיל אל דל מר' הלל מקאלמייא, וכן בחפץ חיים, בבאור הפסוק "ואתה כי לא הזהרת דמו מידך אבקש", משום דלא הוכחת אז עליך הענש. ומובא בתנא דבי אליהו דכל מי שבידו למחות כל דמים הנשפכים בישראל עליו, ובחפץ חיים כתב דמו עד סוף כל הדורות, ובילקוט שופטים איתא: אותן ע"ב אלף בגבעת בנימין מפני שלא הוכחו זה את זה, ובשביל זה חרב בית המקדש, כמובא באיכה. ומובא בחפץ חיים דהערבות שאנו חייבים עליה הוא ערב שלף דייןא, ומובא ברמב"ם שמחוייב בערבות על כל דבר.

והנה מבאר בשם תלמידי הפעל שם טוב, דנוטר ברית רואה האמת, ופנחס ראה זאת, וממילא היה מחוייב למחות, ובגמרא סנהדרין פרק חלק איתא שפנחס מסר נפשו על זה והיה מוכן ממש להריגה, ובשביל זה זכה ל"בריתי שלום" ופעל אשר "ותעצר המגפה", וכיון שמחה לכן "ויכפר על בני ישראל".

ובגמרא הנ"ל (דף פ"ב ע"ב): "ראויה כפרה זו שתהא מכפרת והולכת לעולם" (דכתיב "ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלקיו ויכפר", רש"י. ובחדושי אגדות מהרש"א כאן: מדלא כתיב "ויכפר על בני ישראל וגו'", בלשון עבר, וכתיב "ויכפר" בלשון עתיד). ובבני יששכר (מאמרי חדש תשרי, מאמר ד' סימן ז') הלשון הוא: "ראויה שתהא הכפרה הזו מכפרת והולכת עד סוף כל הדורות".

וכתב בבני יששכר שם בשם הקדוש מורנו הר' שלמה מקרלין ה' יקם דמו, שיש מדרש חז"ל, שאמר אליהו (זה פנחס), רבוננו של עולם, כיון שמידתי היא שאני מקנא ולא אוכל לסבל חטא ועון, פן יהיה אבי הבן המכניס בנו לברית, בעל עברה, ולא אוכל לסובלו. והשיב לו הקדוש ברוך הוא, אז אכפר לאבי הבן עונותיו. ואמר לו אליהו עוד, פן יהיה המוהל והעומדים שם בעלי עברה, והשיב ד' שיכפר גם לכל העומדים שם.

א. דהנה איתא בשולחן ערוך יורה דעה סימן קע"ז, דיש ג' מיני ערבות, א' ערב סתם, ב' ערב קבלן, ג' ערב שלוף דיץ. והחילוק בין ג' ערבים אלו הוא כך, ערב סתם הוא שהמלוה הולך להעריב; ערב קבלן הוא, שהמלוה יכול לילך למי שהוא רוצה; וערב שלוף דיץ הוא, שהמלוה הולך רק להעריב.

וּלְפִי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה יֵשׁ לְפָרֵשׁ הַפְּסוּק, שֶׁפִּנְחָס זֶה אֱלִיהוּ, "אֲשֶׁר קָנָא לְאַלְקִיּוֹ", הוֹאִיל וְהוּא מְקַנָּא וְלֹא יוּכַל לְסַבַּל עֲבֻרוֹת, לְכֵן "וַיִּכְפֹּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", יִכְפֹּר ד' לְכָל מִי שִׁיעֲמַד אֲצַל כֹּסֵא שֶׁל אֱלִיהוּ. וְתַבִּין מַה שֶׁאָמְרוּ חֲזו"ל הֵנ"ל שֶׁתְּהֵא הַפְּפֶרָה הַזֹּאת מְכַפֶּרֶת וְהוֹלֶכֶת עַד סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת, עַד כָּאֵן.

וְלַעֲנִיּוֹת דַּעֲתֵי נִרְאָה לְפִי הֵנ"ל בְּפִסּוּק "דָּמוֹ מִיָּדָךְ אֲבָקֶשׁ", דְּאֶחָד עָרַב לְחִבְרוֹ עַד סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת, וְכַתֵּב הַחֲפֵץ חַיִּים בְּפִרוּשׁ "עֲלִינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵנוּ וְעַל כָּל דּוֹרוֹת", דְּקָאֵי עַל בְּרִית בֵּין הַבְּתָרִים. וּמִמִּילָא נִמְצָא שֶׁקִּבְּלָנוּ עוֹנְשִׁים עַל כָּל הַדּוֹרוֹת. וּמְרַבָּה מְדָה טוֹבָה מִמֵּדַת פְּרַעֲנִיּוֹת, וְלִכְּן פִּיּוֹן דְּבִמְדַת פְּרַעֲנִיּוֹת כֵּן, כָּל שֶׁכֵּן בְּמְדָה טוֹבָה "רְאוּי" כְּפָרָה זֹאת שֶׁתְּהֵא מְכַפֶּרֶת כּו". וְכָל שֶׁכֵּן פִּנְחָס שֶׁהוּא הֵגֵן עַל כָּל הַדּוֹר, מִמִּילָא הֵגֵן לְכָל הַדּוֹר גַּם בְּלִי בְרִית, דְּהָא דְּפִנְחָס הֵרַג לְזִמְרֵי הוּא מְשׁוּם עֲרֻבוֹת, וּמִמִּילָא מְרַבָּה מְדָה טוֹבָה מִמֵּדַת פְּרַעֲנִיּוֹת, וְלִכְּן מְכַפֶּר.

וְעוֹד נִרְאָה לַעֲנִיּוֹת דַּעֲתֵי לִישָׁב, דְּהֵיוֹת וְכָל הַדּוֹרוֹת עוֹמְדִים בְּזִכּוֹת פִּנְחָס, לְכֵן רְאוּיָה כְּפָרָה זֹאת שֶׁתְּהֵא מְכַפֶּרֶת וְהוֹלֶכֶת לְעוֹלָם, פִּיּוֹן דְּבָלִי מְסִירַת נַפְשׁוֹ הִיָּה כְּלִיָּה חֵס וְחִלְיָה, וּבְגַלְל שְׁמֵר נַפְשׁוֹ וְהֲצִיל כָּלִל יִשְׂרָאֵל וְכָל קִיּוּם הָעוֹלָם הוּא בְּזִכּוֹת פִּנְחָס, לְכֵן רְאוּיָה כְּפָרָה זֹאת שֶׁתְּהֵא מְכַפֶּרֶת וְהוֹלֶכֶת לְעוֹלָם.

וְעַל פִּי זֶה נִרְאָה לִישָׁב דְּבָרֵי הַמְּדַרְשׁ "בְּדִין הוּא שִׁטּוֹל שְׁכָרוֹ", וּמוֹכָא בְּמִשְׁלֵי יַעֲקֹב מִהַמְּגִיד מְדוּבָנָא, שֶׁהִקְשָׁה לְמָה דְּוָקָא אֲצִלוּ הָיָה "בְּרִיתֵי שְׁלוֹם" וְלֹא אֲצַל אֲבוֹתָיו, עֵינֵי שֶׁם הַמְּשָׁל.

וְהִנֵּה בַּעַת חֲטָא הָעֵגְלָה כְּשֶׁאָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַשֶּׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם "וְעַתָּה הִנִּיחָה לִי וַיַּחַר אִפִּי בָהֶם וְאֶכְלֶם גו'", פָּעַל מַשֶּׁה רַבְּנוּ אֲצַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַד אֲשֶׁר "וַיִּנָּחֵם ה' עַל הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ", אַךְ אַף עַל פִּי כֵן אָמַר לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ "וּבִיּוֹם פְּקֻדֵי וּפְקֻדֵי עֲלֵיהֶם חֲטָאתֶם", וּפְרוּשׁ רַש"י "עַתָּה שֶׁמַּעֲתִי אֵלֶיךָ מִלְּכֻלוֹתֶם יָחַד, וְתַמִּיד תַּמִּיד כְּשֶׁאֲפָקוֹד עֲלֵיהֶם עוֹנוֹתֵיהֶם, וּפְקֻדֵי עֲלֵיהֶם מַעֲט מִן הָעוֹן הַזֶּה עִם שְׁאָר הָעוֹנוֹת, וְאֵין פְּרַעֲנוֹת בָּאָה עַל יִשְׂרָאֵל שֶׁאֵין בָּהּ קִצָּת מִפְּרַעוֹן עוֹן הָעֵגְלָה".

וְעַל דְּרָף זֶה בְּחֲטָא מְרַגְלִים, שֶׁאָמַר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְמַשֶּׁה "אֲכַנּוּ בְּדָבָר גו'", פָּעַל מַשֶּׁה אֲצַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ "וַיֹּאמֶר ה' סְלַחְתִּי כְּדַבְרֶיךָ", אַךְ אַף עַל פִּי כֵן אָמַר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ "וְאֹלָם חֵי אָנִי גו'", וּפְרוּשׁ רַש"י "לֹא

אמיתם פתאום כאיש אחד (שלא יאמרו "מבלתי יכלת גו"), אלא באחור מ' שנה מעט מעט".

אבן פנחס סלק את כל הדינים "ויכפר על בני ישראל". הינו, דחטא העגל ודחטא מרגלים נתכפרו רק לאותו דור, אבל פנחס, כיון שהיתה לו מסירות נפש לכן סלק את הדינים לגמרי, ולכן "הנני נותן לו את בריתי שלום", כיון שהוא מכפר עד סוף כל הדורות.

ובזה מישבת תמיהת האות חיים ושלום בענין אמירת פסוקים אלו בשעת עריכת ברית, כי אליהו מלאך הברית הוא פנחס ("פנחס זה אליהו"), שהוא הציל את כלל ישראל בעניני שמירת הברית, לכן בעת עריכת ברית שאז בא אליהו שהוא פנחס, אומרים אז הפסוקים הנ"ל, כדי להזכיר את פנחס.

ועוד, דכיון שעל ידי פנחס נצלו בני ישראל מכליה, לכן כל ילד חדש שנולד הוא בזכות פנחס, ופנחס הוא כעין "אביו" של הרוך הנולד, ולכן פנחס (שהוא אליהו) בא להשתתף בהכנסתו בכריתו של אברהם אבינו עליו השלום, ומכיון שהוא שם אומרים "ברוך הבא כו' וידבר גו' פנחס בן אלעזר גו'".

ולכן דוקא פנחס קנא קנאת ה', ולא משה ואהרן, כי "פנחס הוא אליהו", שהוא מלאך הברית, לכן פנחס דוקא קנא לענין שמירת הברית.

אנחנו צריכים ללמד מפנחס שקנא קנאת ה' צבאות ועל ידי זה הציל את עם ישראל, וכל יהודי שלומד זוהר הקדוש הוא בבחינת פנחס, כמו שכתוב בזוהר ש"חס" על עם ישראל ומצילים את עם ישראל בזכותו.

ידוע שהבאבא סאלי זי"ע היה נוסע במיחד ללמד זוהר הקדוש בירושלים ואמר שהלומד דף אחד זוהר בירושלים הוא כמו 10 דפים בשאר ארץ ישראל, אי אפשר בשכל אנושי בכלל לתאר שמחת הצדיקים כאשר אנו עתה מתחברים בקשר חזק לרבי שמעון בר יוחאי זי"ע ששמחים אתנו בשמחתנו ורוקדים אתנו עכשו, ומן הראוי ללמד מדרכיהם של אלה צדיקים המזכרים באור הזוהר אשר זרזו את כל היהודים ללמד זוהר הקדוש בכל יום, ומזה התעוררנו להבין מעלת וחשיבות למוד הזוהר הקדוש, וערפה של שעה, בלמוד התורה הקדושה ובפרט בלמוד זוהר הקדוש, עד שזכינו להוציא לאור ספר בשם ערפה של שעה, וכח הזוהר שחלק חנם מאות אלפים, ועוררו את אחינו בני ישראל, בכל העולם כלו,

שָׁפַל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, זְקֵנִים עִם נְעָרִים, צְרִיכִים לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בְּתוֹרַת הַרְשָׁבִי, וְאֶפִּילוּ נָשִׁים וְיֹלְדִים קְטַנִּים, גַּם יִלְמְדוּ אֶת תּוֹרַת הַרְשָׁבִי.

וּבְכָר דְּבַר בְּקֻדְשׁוֹ מִהַר"ש בּוֹזְגָלוּ זי"ע, מֵאוּר עֵינֵינוּ בְּעַל "הַכֶּסֶּא מְלֶךְ", דְּלִמּוּד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ עוֹלָה שְׁעָה אַחַת לְעֶרְךָ שָׁנָה שֶׁל לִמּוּד הַפְּשֻׁט, וְהוּבָא פְּסָקוֹ בְּכַף הַחַיִּים (סִימָן קנ"ה סק"ב), וְזֶה לְשׁוֹן הַ"כֶּסֶּא מְלֶךְ" (תְּקוּן מ"ג): כִּי לִמּוּד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בְּגִירָסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עוֹלָמוֹת, וְכָל שָׁכֵן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין אֶפְלוּ פְרוּשׁ מֵאֲמָר אֶחָד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תְּקוּן לְמַעֲלָה בְּשַׁעֲה אַחַת מֵה שְׁלֹא יַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד הַפְּשֻׁט שָׁנָה תְּמִימָה, וּמִבְּטַח לוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הָבֵא מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְמִלְכָא, וְיִהְיֶה מְרוֹאֵי פְנֵי הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשְׁבִים רֵאשׁוֹנָה בְּמַלְכוּתָא דְרַקִּיעָא.

גַּם בְּתְקוּן ל' כְּתָב (הַכֶּסֶּא מְלֶךְ), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כַּמָּה גְדוֹל חַיּוֹב עַל תְּלִמִיד חֶכֶם לְלַמֵּד קְבָלָה. וְעֲנִשָׁם כַּמָּה גְדוֹל אִם אֵינָם לּוֹמְדִים קְבָלָה וְגוֹרֵם אַרְךָ גְּלוּתָא כִּי הֵם מְעַכְּבִים הַגְּאֻלָּה רַחֲמָנָא לִיצְלָן, כִּי יַעֲשֶׂה בְּשַׁעֲה אַחַת בְּלִמּוּד הַקְּבָלָה מֵה שְׁלֹא נַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד חֲדָשׁ יָמִים בְּפְשֻׁטֵי הַתּוֹרָה, כִּי גְדוֹל כְּחָה לְקַרְבַּ הַגְּאֻלָּה.

בְּרוּךְ ה', שֶׁזְכֵינוּ לְהִתְאַחַד בְּלִמּוּד וְסִיּוּמֵי זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ 70,000 אִישׁ שִׁיגְמְרוּ בִּיחַד אֶלְף פְּעָמִים אֶת כָּל הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בְּכָל חֲדָשׁ וְחֲדָשׁ, וְכָל אֶחָד לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם כִּי-4 דְקוֹת בְּלָבָד, וּבְזֶה מִשְׁתַּתֵּף עִם הַצֶּבֹר הַמְּסִימִים וּמְקַבֵּל שָׂכָר כִּנְגַד כּוֹלָם, וּכְאֵלוֹ הוּא לְבַד סִים אֶלְף פְּעָמִים כָּל הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ, כַּמּוּבָא בְּסֵפֶר בְּאֵר מֵים חַיִּים (פְּרֻשַׁת תְּרוּמָה כְּתָב יד).

עֲבָשׁוּ כְּלָנוּ נִכְנַס גַּם לְמַבְצַע הַחֲדָשׁ שֶׁל הַתְּאַחֲדוֹת 70 הָאֶלְף, וְכָל אֶחָד יָכוֹל לְהִתְקַשֵּׁר וּלְקַבֵּל כְּרַכֵּי הַזֶּהר כְּדֵי שֶׁנִּגְיַע לְאֶלְף סִיּוּמִים מִהַר מְאֹד.

נִשְׂאֲלָתִי שְׂאֵלָה, וְזֶה תְּכַן הַשְּׂאֵלָה: אֲנִי בַחֲזוֹר בֶּן 32 שָׁנָה, הוֹלֵךְ לְכָל קְבָרֵי צְדִיקִים וְלְכָל הָאֲדָמוּרִיִּים קְבֵלִיסְטִים, נוֹתֵן הַרְבֵּה צְדָקָה, מִשְׁתַּדֵּל וְתוֹרֵם כֶּסֶף, וְעוֹשֶׂה אֶת כָּל הַעֲצוֹת וְהַסְּגָלוֹת שֶׁמְקַבֵּל, וְלֹא נוֹשַׁעְתִּי עַד הַיּוֹם. אֲנִי כְּבָר לְגַמְרֵי מִיֵּאֵשׁ, אֲנִי זְקוּק לִישׁוּעָה, מֵה עָלִי לַעֲשׂוֹת?

תְּשׁוּבָה: יְדוּעַ מִזֶּהר הַקְּדוֹשׁ וּפְתַבֵּי הָאָרִי זֶל וְתִלְמִידֵי בְּעַל שֵׁם טוֹב שְׂבִימוֹת הַמְּשִׁיחַ יִהְיוּ רַבָּם מִהָעֶרֶב רַב זֶרַע עַמְלָק, וְהֵם יִלְחָמוּ נֶגַד מְשִׁיחַ, לְכֵן לֹא נוֹשַׁעְתָּ. אֲבָל יֵשׁ לָךְ עֲצָה פְּשׁוּטָה, תַּעֲשֶׂה מִנֵּין בְּכַתֵּל הַמְּעַרְבֵי וְתִלְמְדוּ זוֹהַר פְּתַח אֲלֵיהוּ בְּמִנֵּין [נִתֵּן לָךְ בְּחֵנָם כַּמָּה שְׁתַּרְצָה], וְתִזְכֶּה לְזִכְיוֹת כֹּה רַבּוֹת שְׁלֹא זְכִיתָ בְּחַיִּים, וּבְעֶזְרַת ה' תִּוְשַׁע! - יְדוּעַ

מהזוהר הקדוש ורבי יעקב אבוחצירא מביא את זה שאם אין לומדים זוהר התפלות אינן מתקבלות, ממילא כל האדמוריים שאינם לומדים זוהר ולא אומרים לאנשים ללמד זוהר הם פשוט ערכ רב.

בואו חשבון: דף זוהר בשבת שנה מאה מליון שנה תורה, ובירושלים שנה פי 10, כלומר שנה ערך ביליון שנה תורה, כאשר לומדים בכתל, ששם השראת השכינה שנה פי אלף, דכל מה שנותנים משמים נותנים באלף (זוהר ויצא), דהינו, טריליון שנה תורה, ואם הלמוד במגן, יש להכפיל שוב פי אלף, כלומר שנה ערך לקודטריליון, שנה תורה. - עתה, האם אתה מבין, מהו גדל הזכות לערך מגן בכתל וללמד זוהר הקדוש? ואם אתה זקוק לישועה, הדבר לא כרוך בכסף, רק תערוך מגן, לעשר דקות, בכתל, במקומות שיש בהם השראת שכינה. בכתל המערבי או בקבר רבי שמעון בר יוחאי במירון, או בקבר רחל, או במערת המכפלה ותגידו ביחד "פּתח אליהו" ושאר התפלות שיש שם... ויהי רצון שיתקבלו תפלותינו לרצון לפני אדון כל.

ברוך ה' בטורונטו רק איש אחד בשם נתנאל ארגן ביום אחד 70 אנשים, והרב הצדיק יוחנן באנון שליט"א ארגן כבר 4 טפסים של 70 איש, והוא כבר באמצע טפס החמישי, והוא מקנה לבד להגיע לאלף חתימות וכלם גמרו כבר בשבוע אחד, כי באמת צריך לחבר את כל עם ישראל בחבורא אחת בלמוד הזוהר הקדוש, וכך נגיע לאלפי אלפים של סיומים. וכל אחד מקבל את השכר כנגד כל אחד ואחד מהלומדים, והוא מציל את כל עם ישראל מהשונאים וממלחמת גוג ומגוג ובזכותו יקיים לנו השם יתברך את הפסוק בתהלים (פרק קמ"ח): "ה' אלקים עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק" שעל זה פרשו חז"ל ירושלמי יבמות דף ח' שהוא סכת המגן מפני מלחמת גוג ומגוג. כהבטחת הרבי שמעון בר יוחאי עליו השלום שהזוהר הקדוש הוא תבת נוח, וכבר צנה לנו הרמח"ל הקדוש שכל אחד ואחד יכנס בתוך תבת נוח של הזוהר הקדוש, כי אמר הרמח"ל הקדוש: כל ששים רבוא נשמות ישראל כלולים בזוהר הקדוש, ורק בו ננצל ולא בזולתו, ובו נגאל, כהבטחת הרעיא מהימנא בדא יפקון מן גלותא ברחמי.

אמרתו לפרש בפיוט בר יוחאי: "תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב בעדנו" אדוננו בר יוחאי, דהנה אמרו חז"ל (סנהדרין דף צ"ח ע"ב): אמר עולא ייתי ולא אחמיניה וכן אמר [רבה] ייתי ולא אחמי,

עד כאן לשוננו. כי הם ראו מה שיהיה בימות המשיח, ולא יכלו להבין איך שיכולים לעמוד בזה.

רבי שמעון בר יוחאי זי"ע, ראה כל זה, והכין לנו את הנשק הכי הטוב, שאנו יכולים ברגעים אחדים להתקשר להקב"ה, ולזכות למה שכל הדורות הקודמים לא היו יכולים לזכות, וכמו שיש פצצת אטום בגשמי כף יש ברוחני.

מרבירים כאן על דבר שמקרב את הגאולה, ומביא את המשיח, ומעכב מלבוא על עם ישראל פצצת אטום. אין זמן יותר!! כל היהודים באשר הם שם צריכים להפיץ את לימוד הזוה"ק.

ידוע שבעל הסלם זצ"ל, עשרים שנה לפני מלחמת העולם, הלך לכל הרבנים וראשי ישיבות, ואמר להם שיש גזירה גדולה שנחתמה על כלל ישראל, שחלק גדול מכלל ישראל ימחקו מן העולם רח"ל, ואמר דברי הרמח"ל הידועים שרק לימוד הזוהר הקדוש יכול להציל אותנו מן הגזרות הרעות! רח"ל, ואמר להם שאין עצה רק שכל

הבשר, כך יתמתקו ויטייבו בכח הסודות שנתגלו על ידך כל אלו הקושיות והמחלוקת, כי יש כמה מאמרי חז"ל שאינם מתיישבים אלא על דרך הסוד]. דמיין מריון דאורייתא דבעל פה [כי מים המרים של התורה שבעל פה, דהיינו מה שטעמו טעם מר בתורה מחמת הקושיות] אתהדרו מתיקו מי אורייתא [על ידי הסודות חוזרים להיות מי התורה מתוקים].

ויסורין דילך [והיסורים והצער שלך, דהיינו הצער שמגיע להעוסקים בתורה] ברזין אלין דאתגליין על ידך [הוא לך מתיקו] [בסודות האלו שמתגלים על ידך יהיו לך מתוקים, כי על ידי הסוד ישיגו את מעלות היסורים, וכשאדם משיג את מעלות היסורים ישמח בהם], ויהדרו לך כל דחקין דילך כחלמין דעברין [ויחזרו לך כל הצרות שעברו עליך כמו חלומות שעוברים ואינם], וחל"ם בהיפוך אתון מל"ח דממתקת ית בשרא [ומלת חל"ם בהיפוך האותיות היא מל"ח הממתקת את הבשר] אופי יסורין ממתקים [כך היסורים שממתקים כמלח יהיו

ב. על ידי לימוד זוהר הקדוש מתמתקים היסורים בזוהר נשא (דף קנ"ג): [ופנה רבי שמעון להרעיא מהימנא ופירש לו מה שכתוב "שם שם לו חק ומשפט" באופן אחר, ואמר] ורעיא מהימנא [שנשמתיך מתנוצצת בתלמידי חכמים שבכל דור] תמן אתקיים בך [שם בגלות נתקיים בך, מה שכתוב] "שם שם לו חק ומשפט" [היינו התלבשות התורה העליונה בששה סדרי משנה שבמט"ט, שיש בהם קושיא ומחלוקת ומרירות, והוא מתמרמר בתוכם עד שמתלבן ההלכה] "ושם נסהו". [ומפרש] ובהאי עץ הדעת טוב ורע, דאיהו איסור והיתר [ובעץ הדעת טוב ורע שמשם הוא ענין איסור והיתר, דהיינו על ידי התורה שבעל פה שהיא ששה סדרי משנה שמצד מלאך מט"ט, יתעלו התלמידי חכמים מחמת שייגעו עצמם בעסק התורה שבעל פה], ובאינון רזין דאתגליין על ידך [ובאלו הסודות שנתגלו על ידך] "וימתקו המים". [דהיינו] כמלח דממתקת בשרא, הכי יתמתקו ברזיא דאתגליין על ידך, כל אינון קושין ומחלוקות [כמלח הממתקת את

דבריו], דְּאִיהוּ כְּתִיבַת נַח [שהוא כתיבת נח, כמו שתיבת נח לא זכו להכנס בה אלא מעט, כך לא יזכו להכנס בהבנת ספר הזוהר אלא מעט, וזה שאמר] דְּמִתְכַנְשִׁין בְּהַ שְׁנַיִם מְעִיר וְשִׁבְעַ מְמַלְכוּתָא [שנאספים בו שנים בעיר ושבעה מן המלכות, דהיינו מכל המדינה], וּלְזַמְנִין [ולפעמים כשאין זכות בדור, אז רק] אֶחָד מְעִיר וְשְׁנַיִם מְמַשְׁפָּחָה [כלומר מעטים יהיו הזוכים להבין את ספר הזוהר], דְּבַהוּן [כי באלו שיזכו להבין את ספר הזוהר] יִתְקַיֵּם [מה שכתוב] (שמות א כב) "כָּל הַבֶּן הַיְלֹוד" [היינו כל הנשמות הנולדות מאימא קדישא] "הַיְאֹרָה תִּשְׁלִיכוּהוּ" [דורש האור"ה נוטריקון אור ה', ועוד יש לומר היאור"ה כמו ליאור"ד דהא אחרונה כל בתחילתה, (רש"י על הפסוק "הבאים מצרימה"), ולהיאור"ר נוטריקון ליהי אור"ר וזה אור הגנוז בתורה, ומתגלה בספר זוהר הקדוש]] וְדָא אֹרָה דְּסַפְרָא דָּא [וזהו האור של ספר הזה שיזכו לראות באור] וְכֹלָא עַל סִיבָה דִּילָךְ [והכל הוא על סיבה שלך ובכחך, לפי שאתה מתלבש בנשמות של תלמידי חכמים].

יִרְבְּעַם הַשְּׁתַדֵּל וְעַסְק עִם הַשְּׁקָצִים שְׁהֵם עֲמֵי הָאָרֶץ בְּשִׁבִיל הַמְּמוֹן שְׁלָהֶם וְלֹא הַשְּׁתַדֵּל לְהַחֲזִיר אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתַשׁוּבָה – זוֹהֵי סַבְת אַרְיִכַת הַגְּלוּת [וזה שאמר] וּמֵאֵן גְּרִים דָּא [ומי גרם את אריכות הגלות], עוֹרֵב [דהיינו ירבעם שחטא והחטיא את ישראל והשחיר פניהם כעורב (ועוד דהוא כעורב שלא נאמן בשליחותו)] דְּאֵנְתָּ תְּהֵא בְּהֵוא זְמַנָּא כְּיוֹנָה [כי אתה רעיא מהימנא תהיה בעת ההיא כיונה של נח שעשתה שליחותה בנאמנות] דְּשְׁלִיחַ אַחְרָא דְּאֶקְרִי בְּשִׁמְךָ [כי שליח אחר דהיינו ירבעם הנקרא בשמך (כי כל חכמי ישראל היו בפניו כקליפת השום, ועוד שהיה מלך ישראל וכמשה רבינו שנאמר בו ויהי בישרון מלך)] כְּעוֹרֵב דְּאֵשְׁתַּלַּח בְּקַדְמִיתָא וְלֹא אֶתְהַדֵּר בְּשְׁלִיחוּתָא [הוא נדמה לעורב ששלחו נח בתחילה מן התיבה ולא חזר בשליחותו, כי לא רצה לילך בשליחותו, וכן ירבעם לא עשה שליחותו להחזיר ישראל בתשובה, אלא] דְּאֵשְׁתַּדֵּל

כמו חלום], כְּמָה דְּאֹקְמוּהָ [כמו שביארו החכמים (עיין מסכת ברכות דף ה' ע"א)].

ברור הסיגים – הרשעים מישראל

וְלִרְשָׁעִים מִתְהַדָּן יְסוּרִין מַלְח סְדוּמִית [ולרשעים יחזרו היסורים כמו מלח סדומית], דְּאִיהִי מְסִמָּא אֶת הַעֵינַיִם [שהוא מעוור את העינים, כי לא ישיגו את מעלות היסורים בחבלי משיח ויבעטו בהם ויצאו מכלל ישראל] לְקִיּוּמָא בְּהוּ [לקיים בהם מה שכתוב] (איוב יא כ') "וְעֵינַי רְשָׁעִים תִּקְלִינָה" [ולא יזכו לראות בטוב ה', וענין זה יעשה הקב"ה לנסות בהם את ישראל לראות היעמדו באמונתו, ועל ידי זה יתבררו ויתלבנו].

וְאִינוּן [דף קנ"ג ע"ב] עֹרֵב רַב רְשִׁיעֵיָא [ואותם הערב רב הרשעים] דְּיִתְקַיֵּם בְּהוּ [שהוא זמנא] [שיתקיים קודם ביאת המשיח מה שכתוב] (דניאל יב י') "וְיִתְבַרְרוּ וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ רַבִּים וְהָרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים" [כי אז יהיה ברור הגמור של כל הבחינות שיש בישראל, ומפרש] "וְיִתְלַבְּנוּ" אִינוּן מְאִרֵי מְשֻׁנָּה [אלו הם בעלי משנה שיתבררו על ידי לימוד התורה], "וְיִצְרְפוּ" אִינוּן זֶרְעָא קְדִישָׁא דְשָׂאָר עֲמָא [אלו הם זרע קודש של שאר העם שיתבררו על ידי מצוות ומעשים טובים וצדקה], הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב [זהו שכתוב] (זכריה יג ט') "וּצְרַפְתִּים כְּצֹרוּף אֶת הַכֶּסֶף" [דהיינו על ידי הכסף שנותנים לצדקה] "וְהָרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים", אִינוּן עֹרֵב רַב [אלו הם הערב רב שיצאו מכלל ישראל].

הַעוֹסְקִים בְּזוּהַר הַקְדוּשׁ זְכוּ לְהִיכָנֵס בְּתַבַּת נַח - וְלִהְנַעַל מִמְּלַחְמַת גִּזְג וּמְגוּג

[ומה שכתוב] (דניאל יב) "וְהַמְשַׁכִּלִים יִבְיִנוּ", אִינוּן מְאִרֵי קְבֻלָּה [אלו הם בעלי הקבלה העוסקים בסודות התורה] דְּאֶתְמַר בְּהוּן [שנאמר בהם] (דניאל יב ג') "וְהַמְשַׁכִּלִים יִזְהִירוּ כְּזוּהַר הַרְקִיעַ" [והיינו] אֵלִין אִינוּן דְּקָא מְשַׁתְּדִלִין בְּזוּהַר דָּא, דְּאֶקְרִי סַפְר הַזוּהַר [אלו הם שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזוהר, כלומר שמייעים עצמם להבין את עומק

רב וראש ישיבה יאמר, שפלי יהודי צריך ללמד זוהר הקדוש. ולא שמעו בקולו!

אחר כך פרצה מלחמה גדולה והרגו 6-7 מליון יהודים, פעת אני שואל את אותה השאלה שמקשה הגמרא במסכת שבת (נה) מי הרג אותם?

ידוע מאמר חז"ל (שבת דף נ"ה עמוד א') אמרה מדת הדין לפני הקב"ה, רבונו של עולם מה נשתנו אלו מאלו. אמר לו הללו צדיקים גמורים

ג. מי שמונע תורת סוד, כאלו החזיר את העולם לתהו ובהו

ובתקוני זוהר (תיקון תשיעה עשר דף ל"ח ע"א): ומי שמונע סוד העקר של שתי תורות, כאלו החזיר את העולם לתהו ובהו... ואלו אותם שאומרים שאין תורה אלא כפשוטה, ואין בה סוד אחר. והם דו פרצופים [שתי התורות] הוא ג'ן סדרים [תורה שכתב הוא ג'ן פרשיות], שגמר בו ג'ן נעול אחותי כלה, ג'ן נעול מצד של ס' סתומה, ו' הוא נעול בששת ימי המעשה וביום השבת יפתח, ובשבת פדי שלא תהיה כנועל דלת בפני לווים, שגמר בהם לוי עלי ואני פורע. היא פתוחה אליהם, שהם נשמות יתרות.

ד. הנה אמרו חז"ל (שבת דף נ"ה ע"א) אמרה מידת הדין לפני הקב"ה רבש"ע מה נשתנו אלו מאלו. אמר לו הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים. אמרה לפניו רבש"ע היה בידם למחות ולא מיחו. אמר לו גלוי וידוע לפני שאם מיחו בהם לא יקבלו מהם. אמרה לפניו רבש"ע אם לפניך גלוי להם מי גלוי, וכתוב ויחלו באנשים הזקנים, תנו ר' יוסף אלו בני אדם שמקימין את התורה כולה מא' ועד תי"ו.

עיין ילקוט שופטים (רמז ס"ח) וז"ל: וכל מי שסיפק בידו למחות ואינו מוחה להחזיר ישראל למוטב, כל דמים שנשפכים בישראל נשפכים על ידיו, אם תאמר אותם ע"ב אלף שנהרגו בגבעת בנימין מפני מה נהרגו היו להם לסנהדרי גדולה שהניח משה ויהושע

בשקצים, דאמתר בהון (במסכת פסחים דף מט ע"ב) עמי הארץ שקץ [שהשתדל ועסק עם השקצים שהם עמי הארץ שנמשלים לשקץ] בגין ממונא דלהון [בשביל הממון שלהם שנתנו לו] ולא אשתדל בשליחותיה לאהדרא לצדיקיא בתיובתא [ולא השתדל בשליחותו להחזיר את ישראל שהם צדיקים בתשובה], כאילו לא עבד שליחותא דמאריה [ולכן נחשב לו כאילו לא עשה שליחות קונו בשביל מה שנשלח לעולם הזה, לכן נגרם הגלות על ידו]. [ויש להקשות, מדוע אמר כאילו לא עבד, הרי ממש לא עשה שליחותו, ולמה אמר כאילו? ויש לומר שרומז לרבנים שבאמת הם בונים בנינים גדולים, ולכאורה עושים מעשים טובים עם הרבה פרסום, אך באמת כוונתם הוא רק לחמדת הממון, ואילו העיקר שזה להחזיר את עם ישראל בתשובה ולדאוג לגאולה, זה לא עושים, ולכן אמר "כאילו" דכלפי חוץ חושבים שעושים המון, ורק יודע תעלומות רואה שלא עושים כלום, ולא איכפת להם מכלל ישראל ומצער השכינה הקדושה (עיין

אור זוהר בשם המר"ח והרמח"ל)].

ובך יתקיים רזא דיונה [ובך משה רעיא מהימנא יתקיים הסוד של יונה הנביא], דעאל בעמקין דתהומי ימא [שנכנס בעמקי תהום הים] הכי תיעול אנת בעמקיו דתהומי אורייתא [כך תיכנס אתה בעומקי תהומות התורה], הך הוא דכתיב [זה שאמר יונה הנביא] "ותשליכני מצולה בלבב ימים" [הרומז על ים התורה]. (מתוק מדבש)

וְהִלְלוּ רְשָׁעִים גְּמוּרִים. אֲמָרָה לְפָנָיו רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם הִיא בְּיָדָם לְמַחֲזוֹת וְלֹא מַחֲזוּחִי, וְאִכְמָל.

בזה, מכל שכן בדור היתום הזה לעת עתה בעוה"ר אשר נתקיים בכמה מקומות אזלת יד, ואמרו חכמינו ז"ל נתמעטו התלמידים ופירש רש"י (חלק דף צ"ז תלמידים כאלו נתמעטו המחזיקין ידי ישראל להחזירן למוטב) **ואם לא יעשה כן בודאי הוא עתיד ליתן את הדין עבור שהוא בכלל עצומים כל הרוגיה הגיע להוראה ואינו מורה,** כי עיני ראו ולא זר, לא פעם אחת ושתיים ושלש אלא פעמים אין מספר, שדברתי עם בני אדם כאלו עד שכמעט לא היה ניכר בהם שום צורות צלם ישראלי ולבסוף כשנכנסתי עמהם בדברים דברי רכים וכבושים ורכים [כמו שצותה תורה (בפרשת וארא) ויצום אל בני ישראל, פירש רש"י להנהיגם בנחת]. **זלגו עיניהם דמעות ואמרו אוי לנו שממינו לא עוררו אותנו על דברים כאלו.** ומעתה נעשה ונשמע ומקבלים עלינו לעשות כל מה שתאמר אלינו, ואנו נותנים לך אלף תודות על שטרחת את עצמך להאיר עינינו ולהורות אותנו הדרך אשר נלך בה, עכ"ל.

ה. ענין עריכת ספרים והפצתם בעולם כבר הקדימנו בזה אבי אומתינו אברהם ע"ה בקרבנו את הבריות תחת כנפי השכינה וכלשון הרמב"ם (פ"א מה' עכו"ם הלכה ג') וז"ל: "... והתחיל לעמוד ולקרוא בקול גדול לכל העולם ולהודיעם שיש שם אלוה אחד לכל העולם ולו ראוי לעבוד והי' מהלך וקורא ומקבץ העם מעיר לעיר וממלכה לממלכה עד שהגיע לארץ כנען והוא קורא שנאמר ויקרא שם בשם ד' אל עולם וכיון שהי' העם מתקבצין אליו ושואלין לו על דבריו הי' מודיע לכל א' וא' כפי דעתו עד שיחזירוהו לדרך האמת עד שנתקבצו אליו אלפי' ורבבות והם אנשי בית אברהם ושתל בלבם העיקר הגדול הזה וחבר בו ספרים והודיעו ליצחק בנו, וישב יצחק בגרר מלמד ומזהיר,

ופנחס בן אליעזר עמהם שיקשרו חבלים של ברזל במתניהם ויגביהו בגדיהם למעלה מארכובותיהם ויחזרו בכל עירותיהם של ישראל, יום אחד ללכיש, יום אחד לעגלון, יום אחד לחברון, יום אחד לבית אל, יום אחד לירושלים, וילמדו אותם דרך הארץ. הם לא עשו כן אלא כיון שנכנסו ישראל לארצם כל אחד רץ לכרמו ולזיתו, וכשעשו בגבעת בנימין דברים מכוערים ודברים שאינם ראויים יצא הקב"ה להחריב את כל עולם כולה, ונפלו מהם ע"ב אלף. ומי הרג אותם סנהדרי גדולה ופנחס עמהם.

וזה לשון מדרש רבה (איכה דף נ"ב ע"א): וממקדשי תחלו, באותו שעה קפצה קטיגוריה לפני כסא כבוד אמרה לפניו רבון העולמים, **איזה מהן נהרג על שמך, איזה מהן נפצע מוחו על שמך, איזה מהן נתן נפשו על שמך.**

והנה הב"ח (חלק ח"מ סי' ט') הקשה, מדוע מימות שמואל הנביא עד עתה לא מצינו אחד מגדולי ישראל שקינא לעשות כמעשיו ולילך בדרכיו לסבב בכל שנה, גלגל, ומצפה, וכל ערי ישראל להדריכם. ובאמת יש לומר תירוצים על קושי' זו אבל קשה מאד לסמוך לעשות הלכה למעשה על תירץ זה.

והיוצא לנו על כל פנים מזה הוא שאם יש דרך לסבב גלגל, ומצפה, וכל ערי ישראל, להדריכם ולנהלם ועל דרך זה לא יהיה שיך תירוץ הנ"ל [שהרי לא מנהיג ולא נביא אתה, ומי שמך לאיש ומי שלח עבוך, ומי קראך לבוא לכאן, אטו ראשי שבטי ישראל אתה, הלא גם לנו יש רב ומנהיג, ואין אנו צריכים לך] **בודאי בלי שום ספק שרמי' עליו לסבב ולילך כדרך שעשה שמואל, כמו שאמר יחזקאל "צופה ננתתיך [וראה להלן מה שהבאנו מהחפץ חיים זצ"ל, דכל רב בישראל נקרא 'צופה' (המעתיק)]** וכל ישראל ערבים זה

הכתוב כאלו עשאו שנאמר "ואת הנפש אשר עשו בחרן".

איתא בזוהר חדש דף ס"ב: כרוזא כריז בכל יומא זכאין אינון דמשתדלין באורייתא ואינון דמזכיין להון לאחרנין ואינון דמעבירין על מדותיהן. ובזה יקיים גם כן הפסוק ד"ואהבת את ה' אלקיך" שפירושו גם כן שתאהב אותו על בריותיו כמדת אברהם אבינו שקירב את הבריות תחת כנפי השכינה ולמדם דרך ה' כדאיתא בספרי וברמב"ם.

ממה נובע החיוב על כל איש מישראל להציל את אחיו מלסור מדרך ה' - היכן נצטוונו על זה, ראה מה שכתב החפץ חיים הק' זי"ע: החובה להצלת נפשות ישראל.

בזריזות - מ"ואהבת את ה' אלקיך"

כתוב בתורה "ואהבת את ה' אלקיך", וכתב הרמב"ם שמצוה זו כוללת שנהיה קוראים לבני אדם כולם ולעבודתו יתעלה ולהאמין בו כמו שאם תאהב איש אחד תספר בשבחי ותרבה בהם ותקרא בני אדם לאהוב אותו, כן כשתאהב אותו יתעלה באמת אתה קורא בלי ספק הסכלים והפתאים לידיעת האמת אשר ידעתו.

בספרי זו"ל: "ואהבת את ה' אלקיך", אהבה על הבריות כאברהם אביך שנאמר "את הנפש אשר עשו בחרן".

הנך רואה בעליל שהזריזות איש את חבירו לקיום דת ה' הוא עצם המצוה של אהבת ה' שאנו קורין בכל יום בבוקר ובערב. והנה כהיום שנתרבה בעוונותינו הרבים מצד היצר הרע פירצות גדולות בכל עבר והוא ממש כאש בוער ורוצה לכלות כל חלקה טובה מצוה רבה שימצא בכל עיר כנגדה חבורה של יראי ה' להחזיק הדת בכל נפשם (חזה"ד להחפץ חיים זצ"ל).

כמה עמל ויגיעה רבה חייבים להתייגע להשיב נפש ישראלי התועה מן הדרך

כתוב בתורה "כי תפגע שור אויבך או חמורו תועה השב תשיבנו לו" וכתוב

ויצחק הודיע ליעקב, ומינהו ללמד וישב מלמד ומחזיק כל הנלוים אליו, ויעקב אבינו למד בניו כולם והבדיל לוי ומינהו ראש והושיבו בשיבה ללמד דרך השם ולשמור מצות אברהם", עכ"ל. **הרי שאברהם אבינו ע"ה כבר חיבר ספרים בעניני היהדות ושלחם כדי להפיץ ולהודיע על ידי כך שה' אל עולם.**

בא וראה כמה גדול שכר המחזיר בתשובה

איתא בזוהר חדש פרשת לך זו"ל: ואמר ר' אבהו בא וראה כמה שכרו של אדם העושה לאחר לחזור בתשובה מנ"ל ממה דכתיב "ומלכי צדק מלך שלם". תני ר' חייא רבה בשעה שנשמת הצדיק המחזיר בתשובה לאחרים, יוצא מן הגוף מיכאל השר הגדול המקריב נפשות הצדיקים לפני בוראו (אינו ר"ל קרבן ממש אלא שהוא מקרב אותם ומביאם בהיכל ה' ומספר שם גודל זכותם) הוא יוצא ומקדים שלום לנשמתו של אותו צדיק, שנאמר "ומלכי צדק" זה מיכאל ראש שומרי שערי צדק "מלך שלם" זה ירושלים של מעלה הוציא לחם ויין שהקדים ויצא לקראתו ואמר לו שלום בואך עכ"ל. וגם בעוה"ז יזכה שימשך עליו חוט של חסד עבור זה וממילא ימצא חן בעיני הכל כדאמרין בתמיד דף כ"ח:

החובה להזהיר את אחרים

פוק חזי מה שכתב בספר יסוד ושורש העבודה (שער ז' פ"ד) זו"ל: ואין די להפקיע את עצמו בלבד בזהירות ההשגחה על עצמו, אלא על הכלל כולו יצא להזהיר אחרים גם כן, ואשרי חלקו למי שמשדל לזכות הרבים בזה. עד כאן לשונו.

ובספר חובת הלבבות (שער אהבת השם פרק ו') וזהו לשון קדשו: וכן מי שאינו מתקן אלא נפשו בלבד תהיה זכותו מעוטה ומי שמתקן נפשו ונפשות רבות תכפל זכותו כפי זכיות מי שמתקן לאלקים, עד כאן לשונו. ואמרין בסנהדרין (דף צ"ט: ועי"ע ב"מ פה: סנהדרין יט:) כל המלמד בן חבירו תורה מעלה עליו

מצותיו ועי"ז באים לעבור על דברים שיגמרו לכרות נפשם מארץ החיים בודאי אסור לנו להתעצל מלזרום לקיים את דברי ד' כדי שלא יחול עליהם חרון אף ד' כי הקב"ה מאריך אפ' אבל לבסוף גבי דיליה (שם).

מדין ערבות כמה צריך להשתדל בזה

הנה ידוע שבעת שקבלנו התורה מאת ה' לא על עצמנו בלבד קבלנו כי אם שנקיים כל מה שיהי' ביכולתנו לחזק קיום התורה אצל שאר בני ישראל וכלנו ערבים זה לזה, כמ"ש "הנסתרות לה' אלקינו והנגלות לנו ולבנינו" וכו', וכפירוש רש"י, לכן הדין שכל אחד מישראל יכול להוציא את חבירו אפילו הוא בעצמו יצא כגון קידוש ותקיעת שופר.

ועתה נתבונן אם ראובן נעשה ערב לשמעון אחיו, על כמה אלפים כתרים, ורואה ששמעון רוצה ליקח איזה עסק והוא מכיר מכבר את העסק ההוא כי הוא רע ומר ויפסיד בזה כל מעותיו, כמה מההשתדלות היה ראובן עושה למנוע את שמעון אחיו מהעסק הרע שעל ידי זה יחזור החוב אליו, וכן בענינו צריך האדם לידע דאם יכול למנוע את חבירו מאיזה עוון על ידי תוכחה וכדומה או את אנשי עירו והוא מתעצל בזה יתפש באותו עוון.

בחפצי שמים צריך לבקש עצות ותחבולות כחפצי עצמו

ואל יחשוב האדם שיפטור עצמו במה שלא החזיק בקיום התורה מפני שלא היו דבריו עושין רושם, כי חפצי שמים צריך לחשוב עכ"פ כחפצי עצמו ובחפצי עצמו ידוע אפילו עסקו הולך בענין רע אינו מתיימש ממנו אלא הולך ליודעים ומבינים ושואל בעצתם ועושה תחבולות לתקן עסקו, והקב"ה עוזר לו, ומצוי הדבר שלבסוף ירויח מהעסק, ואף בזה אלו ה' חפצי שמים שקולים וחשובים אצלו כרצונו, ה' מחפש עצות ותחבולות איך להקים הדת שלא יתמוטט, ובודאי ה' הקב"ה ממציא לו עצה ועזר, וזה שאמר בכל דרכיך דעהו וכו', ר"ל

בפרשת תצא "לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיק". וכתב הרמב"ן שנדחים מורה שהרחיקו לברוח ומזה נוכל להתבונן, אם חסה התורה כל כך על ממונו של ישראל אפילו על חמורו או שיו שתעה והרחיק מן הדרך והוצרך עמל רב להטותו הדרך וכ"ש כמה צריך לרחם על נפש הישראלי שתועה מן הדרך אפילו אם יצטרך עמל רב ולראות להשיבו אל דרך האמת.

"השב תשיבם" דרשו רז"ל אפילו מאה פעמים, וכמו כן בענינו אפילו צריך מאה יגיעות עלינו לעסוק בהם להטות צאן אובדות לידיעה הבורא ועבודתו (שם).

מאלה שה' נתן בלבם חכמה ותבונה והיה בכוחם להציל ההמון על ידי הדרשה רבים יתבקשו הנפשות האובדות

והודעת להם את הדרך - רוב החוטאים בזמננו (בזמן החפץ חיים) רק תועים כשה אובד - מצוה רבה לרחם עליהם להשיבם לבעליהם ובאמת אפילו החוטאים בזמננו מצוי ברובן שאינם להכעיס ח"ו רק תועים על ידי פושעים שמתעים אותם והרי הם כשה אובד שאינו יודע הדרך לשוב לבית בעליו ומצוה רבה לרחם על נפשות התועות להורותם הדרך הנכונה וכמו שכתוב "והודעת להם את הדרך אשר ילכו בה" (שם).

גודל החיוב בזה מטעם לא תעמוד

והדבר דומה למי שרואה את חבירו טובע בנהר או שאר סכנה שמצוה להצילו ואסור לעמוד על דמו "לא תעמוד על דם רעך", ואם אין בכחו להצילו בעצמו מחויב לשכור אנשים להציל ואם נתעצל בזה עובר בלאו דלא תעמוד וכו' [כמו"ש בחו"מ תכ"ו] או אם רואה לחבירו שנחלה במחלה עצומה ומרוב חלישת דעתו רוצה לאכול דברים הגורמים מיתתו בודאי מחויב בכל כחו למנועו מזה וכמו כן כשאנו רואים אנשים שמרוב חלישת דעתם וגודל טרדותם בהבלי הזמן נשתכח מהם תורת ה' וגודל חיוב קיום

וּלְפִי דְבָרֵי חַז"ל אֱלוֹ, הַרְבָּנִים וְהָרָאשִׁי יְשִׁיבוֹת שְׂיִכְלוּ לְהַצִּיל וְלֹא הַצִּילוּ, הֵם אֲשָׁמִים עַל כָּל הַשְּׂשָׁה מְלִיזוֹן יְהוּדִים, שְׁנֵהֲרָגוּ וְשִׁנְשַׁחוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם!!! שְׁהֵי בְיָדָם לֹמֵר לְצַבּוֹר לְלַמֵּד זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה, וְנִתְעַצְלוּ וְלֹא אָמְרוּ, וְזֶה הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, וְכָתַבְתִּי עַל הָעֵינַן הַזֶּה סֵפֶר שְׁלָם "מִצְוֹת הַתּוֹכְחָה".

הַרְבֵּה שׁוֹאֲלִים הַשְּׂאֵלָה! הֲרֵי יֵשׁ כָּל מִינֵי רַבָּנִים שְׂלֵא אֹמְרִים לְלַמֵּד זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה, אִם כֵּן מִפְּנֵי מָה אָנוּ נִכְנָסִים בְּעֵבֶי הַקּוֹרֶה לְפָרְסָם וְלַהּוֹכִיחַ עַל לְמוֹד זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה? וְלָמָּה שֶׁתִּשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי אִם הָרַב שְׁלָכֶם לֹא אָמַר לָכֶם לְלַמֵּד?

תְּשׁוּבָה: אֶלֶף רַבָּנִים גְּאוּנִים וְצַדִּיקִים גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, צָעֲקוּ לְלַמֵּד זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה, וּבְתוֹכָם הַחֲפֵץ חַיִּים שְׂצוּהָ לְכָל תְּלַמִּידֵי הַיְּשִׁיבָה וְהָאֲבָרְכִים לְלַמֵּד אֶת הַזוֹהַר הַקְּדוּשָׁה בְּכָל שָׁבוּעַ עַל הַפְּרָשָׁה נוֹכַל הָרָאשִׁי יְשִׁיבוֹת מְדוּר שְׁעֵבֶר לְמִדּוֹ זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה - רָאָה בְּסֵפֶר אֹר הַזוֹהַר, מְאוֹרוֹת הַזוֹהַר], וְהַחֲפֵץ חַיִּים כְּשִׁדְעָ אֶת הָאֱמֶת, לֹא עָשָׂה חֲשָׁבוֹן לְשׁוֹם רַב, רַק פָּחַד מִהַבִּית דִּין שֶׁל מַעְלָה, שְׂכָל יְהוּדֵי יִצְטָרֵךְ לְתַת תְּשׁוּבָה אַחַר 120 שָׁנָה.

כְּמוֹ כֵּן אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁיִּשְׂאֲלוּ אוֹתִי בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה, שְׁלוֹם יְהוּדָה! הֵאֵם יֹדַעַת שְׂאִפְשֵׁר לְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִפְּצַצַת אָטוֹם? אֲשִׁיב כֵּן! יִשְׂאֲלוּ וּמָה עָשִׂיתָ לָזֶה? אֲשִׁיב, הַדְּפַסְתִּי מִלִּיּוֹנֵי סְפָרִים עַל הַזוֹהַר"ק, וְיָדוּעַ שְׂרַבְּנוּ הַקְּדוּשָׁה רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלַב זִ"ע רָאָה בְּרוּחַ קְדֻשָׁה יוֹתֵר מִכָּל הַתְּלַמִּידֵי בְּעַל שֵׁם טוֹב מִה שְׂרַבְּנֵי הָעֵרֶב רַב יַעֲשׂוּ בִּימוֹת הַמְּשִׁיחַ, וְאֲמַרְתִּי בְּדַרְשׁוֹת אֶת הָאֱמֶת שְׂכָל הַרַבָּנִים וְהָרָאשִׁי יְשִׁיבוֹת שְׂלֵא אֹמְרִים לְקַהֵל

באותן הדרכים שאתה מתנהג בעניני עצמך, תתנהג בחפצי שמים לחפש עצות ותחבולות, ואז הקב"ה יאיר עיניך ויעמוד לימינך שיתרומם קרן התורה וקרן ישראל על ירך (עד כאן תוכן דברי החפץ חיים בספר חומת הדת).

אסור לדחות הצלת הכלל מיום ליום - הדוחים נקראים בשם 'מרצחים'

"איכה היתה לזונה קריה נאמנה" הכוונה אפשר לומר כי ישע' הנביא תמה ואמר, איך ועל ידי מה הגיע עיר קדשנו ירושלים

עיר הנאמנה להיות כזונה, על זה אמר "צדיק ילין בה" שבעת שהגיע לעשות דבר טוב וצדק ולתקן מכשולים, אז דחו הדבר מיום אל יום וזה שאמר "ילין בה" אבל במעשה המצוה שבאה אליהם המצוה על דבר רע וזרו עצמם לעשות אותה תיכף ומיד וזה שאמר "ועתה מרצחים" על כן הגיעו עד מדריגה התחתונה, כי מצוה הבאה ליד האדם צריך לזרו בה ולקיימה תיכף כמ"ש מצוה הבאה לידך אל תחמיצנה (רפואת הנפש בשם ר"י לאנדא).

באותן הדרכים שאתה מתנהג בעניני עצמך, תתנהג בחפצי שמים לחפש עצות ותחבולות, ואז הקב"ה יאיר עיניך ויעמוד לימינך שיתרומם קרן התורה וקרן ישראל על ירך (עד כאן תוכן דברי החפץ חיים בספר חומת הדת).

אסור לדחות הצלת הכלל מיום ליום - הדוחים נקראים בשם 'מרצחים'

"איכה היתה לזונה קריה נאמנה" הכוונה אפשר לומר כי ישע' הנביא תמה ואמר, איך ועל ידי מה הגיע עיר קדשנו ירושלים

שְׁלֵהֶם לְלַמַּד זוהר הקדוש הם ראשי הערב רב, נִפְלָזָה כְּתוּב בְּזוהר"ק 172 פְּעָמִים – וְגַם מוּבָאִים בְּ-140 סְפָרֵי תְּלִמִּידֵי בְּעַל שֵׁם טוֹב זי"ע – סֵךְ הַכֹּל 310 מְרָאֵי מְקוּמוֹת, וְהַדְּפֻסְתִּי הַכֹּל בְּ-17 סְפָרִים וְכָל אֶחָד יְכוּל לְרְאוֹת אֶת זֶה, וְכָל יְשִׁיבָה וּבֵית הַמְּדַרְשׁ שְׂאִין שֵׁם זוהר הקדוש, אֲסוּר לְהִיכְנֹס שָׁם, וְהָרַב אוֹ הָרֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלֵא דוֹאגַ עַל זֶה, הוּא רַב מְהֻסְטְרָא אַחְרָא – עַרְב רַב, וְהֵם אֲשָׁמִים עַל כָּל הָאֲסוּנוֹת שְׁמַגִּיעִים לְכָלל יִשְׂרָאֵל, מִיַּדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ. – זֶהוּ הָאֲמַת הַיְחִידִי שְׁיִתְקַבֵּל בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה (רְאוּה בְּסֵפֶר זוהר מְגָא וּמְצָא, וּבְסֵפֶר סוּד ה', וְעוֹד). וְכֵן כְּתוּב הַגּוֹב"י הַג' מְנַחֵם מְעַנְכִּין הַלְּפָרִין זצ"ל: הַעֲנִיִּים וְהַהֲרוּגִים בְּזִמְן הַגְּלוּת תּוֹכְעִים בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה אֶת הַתְּלִמִּידֵי חֻכְמִים שְׁלֵא לְמַדוּ קְבֻלָּהוּ, וּמַעֲנִישִׁים אוֹתָם עַל כֵּךְ: וְזֶה

טוֹב הַמְּכוּן בְּרֵאשִׁית הַמַּחְשְׁבָה. וְצָרִיד שְׁתַּדַּע כְּמָה חֲסוּרוֹ יִשְׂרָאֵל בְּגִלְתָּם, וּמָה תְּקוּנָם צָרִיכִים הֵם לָהֶם לְהַחְזִירָם לְקַדְמוֹתָם. וּבַחֲשׁוֹב הַמְּשׁוֹרָר (דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם) עַל הָעֲנִין הַזֶּה, וְהַבִּין הַחֲסוּרוֹת הַגְּדוּלִים הָאֵלֶּה, הָיָה מִתְּאוּנָן וְאוֹמֵר: "אוֹתוֹתֵינוּ לֹא רָאִינוּ, אִין עוֹד נְבִיא" וְכו' (תְּהִלִּים ע"ד, ט). כִּי בְּאֲמַת חֻכְמָה רַבָּה וְיִקְרָא אַבְדָּה מִיִּשְׂרָאֵל, וְחֻכְמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבָרְכָה אֲמָרוּ "מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שָׂרוּ חֻכְמֵיָא לְמַהוּ כְּסַפְרֵיא" כו' (סוֹטָה מ"ט א). וְהָיָה הַמְּשׁוֹרָר מִתְּפַלֵּל עַל זֹאת וְאוֹמֵר: "עַד מַתִּי אֱלֹהִים יַחַרְף צַר" כו' (שֵׁם ע"ד, י). וּבְכַסּוּקִים אֵלֶּה נִכְלָלִים סוּדוֹת גְּדוּלִים מְאֹד בְּעִנְיָן הַזֶּה, שְׁמַע וְהַבִּין:

וְנִמְצָא שְׁבָרִיחַת רַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי עָשְׂתָה עִנְיָן הַתְּבָה, שְׁבִסוּדָה נַעֲשָׂה הַזוהר, אֲשֶׁר בּוֹ נִכְלָלוּ כָּל הַשְּׂטִיִּים רְבוּא נְשֻׁמְתִין, כְּמִזְכֹּר בְּתַקּוּנִים. וְאֵז נַחֲשָׁב זֶה לְבָרִיחָה כְּלִלִית לְכָל יִשְׂרָאֵל, עַד שְׁבִסוּף הַיָּמִים לֹא יִצְטָרֵךְ אֵלֶּה יִצִּיאָה. וְזֶהוּ שְׁנֵאָמַר (ישעיה נב, יב): "כִּי לֹא בַחֲפָזוֹן תֵּצֵאוּ, וּבְמִנוּסָה לֹא תֵלְכוּן, כִּי הוֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם ה' וּמֵאֲסַפְכֶם אֱלוֹקֵי יִשְׂרָאֵל"...

וְהָאֲמַת, כִּי סֵפֶר הַזוהר נִשְׂאָר אַחֲרָיו (אַחֲרֵי רַשְׁב"י) לְבָרְכָה, שְׁכָל מִי שְׁיִתְדַבֵּק בּוֹ נִקְרָא שְׁבוּרַח מִן הַסְטְרָא אַחְרָא, עַד שְׁלֵא יִצְטָרֵךְ לוֹ (בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים) אֵלֶּה יִצִּיאָה. וְאוֹדִיעַךְ מָה

ו. יְדוּעַ מָה שְׁנִכְתַּב בְּזוהר הקדוש, שְׁבִאֲמֻצְעוֹת סֵפֶר הַזוהר אֲפֻשֶׁר לְזַכּוֹת לְצִאֲתָא מִהַגְּלוּת בְּרַחֲמִים, דְּהִינּוּ לְלֹא יְסוּרֵי חֻבְלֵי מְשִׁיחַ. הַרְמַח"ל (רַבְנּוּ מִשֵּׁה חַיִּים לּוּצֵאטוּ הַקְּדוּשׁ) מְסַבֵּיר בְּסֵפֶרוֹ אֲדִיר בְּמָרוֹם מָה עוֹמֵד מְאַחֲרֵי הַדְּבָרִים הַלְלוּ שֶׁל הַזוהר. הַשּׁוּרָה הַתְּחַתּוּנָה: כְּדָאֵי מְאֹד דְּקָא עַכְשׁוֹ לְדַבֵּק בְּקִרְיַאת סֵפֶר הַזוהר הַקְּדוּשׁ (כְּדוּעַ, אֲמָרוּ הַמְּקַבְּלִים שְׁסֵפֶר הַזוהר פּוֹעֵל גַּם אִם לֹא מְבִינִים אֶת הַמְּלִים שְׁקוּרָאִים).

וּמְבִיא הַרְמַח"ל: "תְּנִיא אֲמַר ר' שְׁמַעוֹן לְחַבְרָא עַד אֵימַת נְתִיב בְּקִיָּמָא דְּחַד סַמְכָא", מִן הַתְּקוּנִים הַגְּדוּלִים שְׁנִתְקַנּוּ בְּעוֹלָם הָיָה סֵפֶר הַזוהר, כְּאֲשֶׁר נִאֲמַר שְׁבָחֵיו בְּכַמָּה מְקוּמוֹת מְמֻנוּ עַצְמוֹ, כִּי הוּא לְגֵאֲלָה הוֹכֵן, וְלְהַצְמִיחַ קָרוֹן יְשׁוּעָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל. וְיִתְבָּאֵר בּוֹ דְּבַר זֶה בְּכַמָּה מְקוּמוֹת בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא, וּבְתַקּוּנִים כְּמָה וְכַמָּה פְּעָמִים. וְגַם פָּה בְּפִרְשַׁת נִשְׂא (קכ"ד ב): "וּבִגְלוֹת דְּעִתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעָם מֵאִילָנָא דְּחַיִּי דְּאִיהוּ הָאֵי סֵפֶר הַזוהר, יְפָקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" (וּבְגִלְלַת שְׁעִתִּידִים יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מַעַץ הַחַיִּים שְׁהוּא סֵפֶר הַזוהר הַזֶּה, יִצְאוּ בְּזִכּוּתוֹ מִהַגְּלוּת בְּרַחֲמִים).

וְהָעֲנִין הַזֶּה תְּלוּי הוּא בְּעַקְרֵים גְּדוּלִים מְעַקְרֵי הַחֻכְמָה, וּמוֹשְׁרֵשׁ בְּעוֹמְקֵי הַהֲנַהֲגָה, אֲשֶׁר הִכִּין וּפָעַל הָאָדוֹן הַיְחִיד עַל עַמּוֹ וְעַל נַחְלָתוֹ, לְנַחֲתָם הַדְּרֵךְ אֲשֶׁר יִגְיעוּ בּוֹ אֵל רַב

תועלת נמצא בזה. והאמת כי תועלת גדול הוא, כי הוא הצלה מחבלי משיח. והענין כי חבלי משיח לא היו צריכים, אלא כמו חבוט הקבר הצריך להפריד מן האדם הזהמא שנדבק בו, כן היו צריכים החבליים (חבלי משיח) כדי להפריד מישראל [את] זהמת הגלות, כדי שיוכלו לברח כנזכר לעיל, ואחר כך יחזרו לצאת. וזה סוד [מאמר] חכמינו זכרונם לברכה הקדוש ברוך הוא מעמיד עליהם מלך שגזרותיו קשות כהמן ומחזירם למוטב" (סנהדרין ז' ב), כי זהו כלל גדול: בעוד שהאדם תוך תגברת הסטרא אחרא אינו יכול לתקן התקון הצריך. וצריך שהסטרא אחרא תשאר כפונה וקשורה תחת ישראל כנזכר לעיל, ולכן צריך להם שתי הפעולות:

תועלת נמצא בזה. והאמת כי תועלת גדול הוא, כי הוא הצלה מחבלי משיח.

והענין כי חבלי משיח לא היו צריכים, אלא כמו חבוט הקבר הצריך להפריד מן האדם הזהמא שנדבק בו, כן היו צריכים החבליים (חבלי משיח) כדי להפריד מישראל [את] זהמת הגלות, כדי שיוכלו לברח כנזכר לעיל, ואחר כך יחזרו לצאת. וזה סוד [מאמר] חכמינו זכרונם לברכה הקדוש ברוך הוא מעמיד עליהם מלך שגזרותיו קשות כהמן ומחזירם למוטב" (סנהדרין ז' ב), כי זהו כלל גדול: בעוד שהאדם תוך תגברת הסטרא אחרא אינו יכול לתקן התקון הצריך. וצריך שהסטרא אחרא תשאר כפונה וקשורה תחת ישראל כנזכר לעיל, ולכן צריך להם שתי הפעולות:

לצאת מן הקלפות ההם בדרך בריחה, כי בדרך יציאה אי אפשר בראשונה. ואחר כך שיצאו ממש מן הקלפות ביד רמה, שהקליפות תשארנה כפותות תחתם.

אך כיון שנדבק הרבה בהם הזהמא, לא היה אפשר להם לברח אלא על ידי החבליים (חבלי משיח), שאז היו חוזרים בתשובה שהיא "אימא" עיר מקלט, וזאת היא הבריחה.

ואודיעך בזה סוד גדול מה שאמר הכתוב: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה וכו' ושבת עד ה' אלהיך" וכו' (דברים ד, ל). דע, כי התגברות הסטרא אחרא לגזר חס ושלום גזרות על ישראל, נמשך לפי עליתה להתאחז ולניק במדרגות, כי כפי עלותה כך מתגברת. והנה היא עולה ומתגברת בספירות ז"ן, ואז נדחקים ישראל דחק אחר דחק. עד שהיא מנעת ל"אימא", והיא חושבת להתדבק שם גם כן, בסוד, "אימא דינין מתערין מינה" (זוהר חלק ג' סה א), אך באמת אינה יכולה, כי אימא היא חרות. ואז אדרבה, ישראל מתדבקין בה ובורחין בסוד התשובה.

ולכן היה צריך המלך שגזרותיו קשות, שהולך ומתגבר מספירה לספירה עד שמגיע לאמא ושם נשבר כחו, כי אדרבה מתעוררת

והנה, עם כל זה, לא נתגלה הזהר אלא בזמן הרבה אחרי העשותו, כי הלא הפעלה הזאת אינה צריכה להמצא אלא בזמנה, פרוש: שיברחו ישראל בסוד הזהר הזה, כי פעלתו אינו אלא בסוף ימיא בדרא דמלכא משיחא (בסוף הימים, בדרו של מלך המשיח).

בטול הגזרות על ידי למוד הזהר בלי הפסק
 וזאת ידעתי אגיד, כי ידאי כבר נתרבה הקטרוג עד שהיה יכול להגיע חס ושלום אל מקום גדול. ואנו תודה לקל הקדמנו וירצה ה', יהיה לכל ישראל רפואה למכה. כי זה ה' חידשים בקרוב כבר ראינו את הנולד והתחלנו בתקון גדול, כאשר אומר עתה לכבוד תורתו. וזאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש בני איטליא, ישמרם צורם, לנצל מרשת זו טמנו שונאיהם. ובודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד. זה הסדר אשר שמנו בבית מדרשנו, כי כבר ידענו מה שכתב רבי שמעון בר יוחאי בספר הזהר פרשת ויצא דף קנא עמוד א': 'בעוד דהאי קול לא פסק דבור שלטא ויכלא ועל דא לא אצטריך אורייתא למפסק', ושם למעלה מעט: 'כל זמנא דחכימיא ייחדון בה באורייתא לא יכיל סמ' בהו'. ועל כן שמנו עצמנו לקבע למוד שלא יהיה לו הפסק כלל.

זה משפטו [של בית המדרש]. שבעה בחרנו אשר התנדבו לזה לקיים להם להיות בין כלם לומדים תמיד מן הבקר עד הערב, כל הימים לא יחשו. והם עשו ביניהם תנאי,

לשון בעל הגוב"י על 'עץ חיים' (בהספמה שנתן להג"ר חיים שאול דוויק זצ"ל על ספרו 'איפה שלמה'): מי שאינו לומד נסתר וחקמת ספר הזהר, תסמנה שערוותיו ובשרו יעשה חדודין חדודין, בהעלותו על לבו, כי עניותא דישראל, הגזרות והמלקמות, המשיסות וההרגות, הוא בעצמו גורם לזה. ובפמליא של מעלה העני יחיבו על דלותו ושפלותו, וההרוג על הריגתו, וכל זה נקרא חטאים שבין אדם לחברו. אשר גם יום הכפורים אין מכפר עליהם או לנו מיום הדין והתוכחה. וכמו כן היום יתבעו את כל האדמורי"ם רבנים וראשי ישיבות על שלא עשו כלום להצלת ישראל מפצצת אטום, כמו שאמרו חז"ל, (שבת נה, ילקוט שופטים רמז, סח, מד"ר איכה נב. ועין חפץ חיים במכתב כ"ה), עליו לדעת כי בנפשו הוא, ויתבע חס ושלוש על זה. והזהר הקדוש מגלה את האמת מי נמנה עם עושי מצוה, ומתקבץ ואומר מי לה' אלי!!! וכמו שלמדנו הרבי שמעון בר יוחאי הקדוש במכילתא "לא נתנה תורה אלא לאוכלי המן", ומפרש החיד"א בניצוצי אורות על הזהר פירשת בשלח (דף ס"ב ע"ב), פרוש, דוקא לאותם

כי אין כמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יוכל לעשותו, כי לא דבר קשה הוא כלל. ואנחנו מצליחים בזה תודה לקל, ועוד לנו סדרים רבים ונאים בענין הלמוד הזה, עכ"ל.

ועיין זוהר הקדוש פרשת בראשית (דף כ"ח ע"א), שרבי שמעון בר יוחאי צועק ואומר ווי לעלמא דאינון אטימין ליבא וסתמיים עיינין דלא מסתכלין ברזא דאורייתא וכו'... ולא עוזרים לשכינה בגלות ולא למשה רבנו שנמצא עמה, וכו'... ובגינה איתמר בגלותא בתראה, ולאדם לא מצא עזר אלא כולהו כנגדו, עיי"ש, ובמקדש מלך פירש, (הובא במתוק מדבש), שהקב"ה לא מצא תלמידי חכמים שיהיו עזר למשה בגלות, אלא כולם נחשבים כאלו הם כנגדו, לפי שאינם עוסקים בסודות התורה לסייע לתיקון השכינה עכ"ל, עיי"ש.

ז. זה לשון הזהר הקדוש (ח"ב בשלח דף ס"ב ע"ב):

רבי שמעון אמר, תא חזי, עד לא יתב קדשא בריך הוא אורייתא לישראל, אבחינ

שהלמוד הזה לא יהיה אלא לתקונו כל ישראל. ועל כן כלם כאיש אחד יחשבו, ולא יעשה שום אחד בשביל עצמו, אלא בשביל כל ישראל. ובסדר זה יתחילו: מיד אחר תפלת שחרית ישב אחד במקום אחד אשר הוכן לזה ושם ילמד שעור קבוע לו עד בוא ב' ויקח ממנו הספר עצמו, ומקום שהוא מסים שם יתחיל, עד בוא השלישי ויקח ממנו. וכן יקיפו וילכו עד צאת הכוכבים, דבר יום ביומו. וכל אחד בשעת למודו יהא דינו כמתפלל י"ח, שלא יוכל להפסיק בשום מין הפסק שבעולם. ולא יסיים למודו עד שיתחיל הב', באפן שרגע אחד לא יפסק קול התורה. והלמוד הוא ספר הזהר, תקוניים וזוהר חדש - ונמצאו לומדים בכל שבוע כל זה. וזה ידענו כי בחר ה' בזה לבטל כל גזרות קשות, ובפרט להיות לחומה אל הגזרה הקשה חס ושלוש.

ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא אשר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום. אבל כבוד תורתו יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות,

ס"ג ע"א) לון כל האי. אלא דאינון לא הוו בני מהימנותא.

כגוונא דא, אינון דלא מהימני ביה בקודשא בריה דא, לא בעאן לאסתכלא בארחוי, ואינון בעאן לאטרקא גרמיהו כל יומא בטר מזונא, זממא ולילי, דלמא לא סליק בידיהו פתא דנהמא. מאן גרים לון האי. בגין דלאו אינון בני מהימנותא. אוף הכא, שטו העם ולקטו, שטו בשטותא דגרמיהו, ובעאן לאטרקא עליה, הדא הוא דכתיב, וטחננו ברחים. בטר כל טרקא דא, לא סליק בידיהו, אלא דכתיב והיה טעמו כטעם לשד השמן. ולא יתיר. מאן גרים לון האי, בגין דלא הוו בני מהימנותא.

אמר רבי יוסי, מאי לשד השמן. איכא דאמרי, דליש במשחא, כתרגומו. ואיכא דאמרי, מה השד אתחזר לכמה גונוי, אוף מנא, אתחזר לכמה גונוי. רבי יהודה אמר, לשד השמן, וניקא דמשחא.

רבי יצחק אמר, איש לפי אכלו לקטו. וכי מאן דאכיל קמעא, לקיט קמעא, ומאן דאכיל יתיר, לקיט יתיר, והא כתיב לא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר. אלא לפום אינון דאכלין לקטין. משמע אכלו, מאן דהוה אכיל ליה, ובגיני כך לא כתיב אכילתו.

מאי קא מיירי. אחיד בר נש בעבדא, או באמרא, ואמר דהוא דיליה. אתא חבריה, ואמר, האי עבדא דילי הוא. קריבו לקמיה דמשה דיןא, אמר לון כמה נפשאן בבייתך, וכמה נפשאן בבייתך דדיו, אמר כד וכד. וההוא שעטא אמר לון משה, לקטו מחור, וכל חד מנייכו ייתי לגבאי. לקמיה, נפקו ולקטו, ואתיין קמי משה, שוויין קמיה מנא, הוה מדיד ליה. אי ההוא עבדא דדיו, אשכח ההוא עומרא דעבדא, בהאי מנא. דהא חד עומרא לכל נפש ונפש מבייתה. מדיד לדיו, ואשתכח חסרא, ההוא מיכלא דעבדא, בההוא מנא דיליה, וחד עומרא לכל נפש ונפש מבייתה. אמר עבדא דדיו, הדא הוא דכתיב איש לפי אכלו לקטו וכתוב עמר לגלגלת מספר נפשתיכם.

בין אינון בני מהימנותא, ובין אינון חייבי דלאו אינון בני מהימנותא, ולא קיימין באורייתא. ובמה אבחיין לון. במן. כמה דאתמר אנסנו. וכל אינון דאשתכחו דאינון בני מהימנותא, רשים ליה קדשא בריה דאמר ברשמינו דכתרא דחס"ד, כמה דאת אמר המיחלים לחסדו, ועל דא למען אנסנו. וכל אינון דלא משתכחי בני מהימנותא, אעדי מנייהו כתרא עלאה דא. ומנא אכריז ואמר, (משלי יג) ובטן רשעים תחסר. ועם כל דא לא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר.

תאנא, בההוא שעטא אשתלימו ישראל לתתא, כגוונא דלעילא, כמה דאוקימנא, דכתיב, (שמות טו) ויבואו אילמה ושם שתיים עשרה עינות מים ושבעים תמרים וגו'. ואתתקף אילנא קדישא, בתריסר תחומין, בארבע סטרי עלמא. ואתתקף בשבעין ענפין, וכלא כגוונא דלעילא.

בההיא שעטא, נטיף טלא קדישא, מעתיקא סתימאה, ומליא לרישיה דזעיר אנפין, אתר דאקרי שמים. ומההוא טלא דנהורא עלאה קדישא, הוה נגיד ונחית מנא לתתא. וכד הוה נחית, הוה מתפרש גלידין גלידין, ואקריש לתתא. הדא הוא דכתיב דק ככפור על הארץ.

כל אינון בני מהימנותא, נפקי ולקטי, ומברקאן שמא קדישא עליה. וההוא מנא, הוה סליק ריחין דכל בוסמין דגנתא דעדן, דהא ביה אתמשד ונחית לתתא. שויה לקמיה, בכל טעמא דאיהו בעי, הכי טעים ליה, ומברד למלכא קדישא עלאה.

וכדיו מתברד במעוין, והוה מסתכל וידע לעילא, ואסתכי בחכמה עלאה, ועל דא אקרוין דר דעה. ואלין הוו בני מהימנותא, ולהון אתיהיבת אורייתא לאסתכלא בה, ולמנדע אורחא.

ואינון דלא אשתכחו בני מהימנותא, מה כתיב בהו, (במדבר יא) שטו העם ולקטו. מאי שטו. שטותא הוה נסבי לגרמיהו, בגין דלא הוו בני מהימנותא. מה כתיב בהו. וטחננו ברחים או דכו במדוכה וגו'. מאן אטרח (דף

תרגום לשון הקודש

רבי שמעון אמר, בא ראה, עד שלא נתן הקדוש ברוך הוא תורה לישראל, הבחין בין אותם בני האמונה לבין אותם רשעים שאינם בני אמונה ולא עומדים בתורה. ובמה הבחין בהם? במו, כמו שנאמר אנטונו. וכל אותם שנמצאו שהם בני האמונה, רשם אותם הקדוש ברוך הוא ברשם של כתר הקדוש, כמו שנאמר המיחלים לחסדו, ועל זה למען אנטונו. וכל אותם שלא נמצאו בני אמונה, העביר מהם הכתר העליון הזה, והמן הכריז ואמר, ובטן רשעים תחסר. ועם כל זה, לא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר.

שנינו, בשעה ההיא נשלמו ישראל למטה פדגמא של מעלה, כמו שבארנו, שכתוב (שמות טו) ויבאו אילמה ושם שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים וגו'. והתחזק האילן הקדוש בשנים עשר תחומים, בארבעה צדי העולם, והתחזק בשבעים ענפים, והכל פדגמא של מעלה.

באותה שעה נטף טל קדוש מהעתיק הנסתר, ומלא את ראשו של זעיר אנפיו, מקום שנקרא שמים. ומאותו טל של אור עליון קדוש היה שופע ויורד מן למטה, וכשהיה יורד, היה נפרד גלדים גלדים, ונקרש למטה. זהו שכתוב דק ככפר על הארץ.

כל אותם בני אמונה יוצאים ולוקטים, ומברכים עליו את השם הקדוש, ואותו מן היה מעלה ריחות של כל הבשמים של גן עדן, שהרי ממנו נמשך יורד למטה. שם אותו לפניו, ובכל טעם שרצה - היה טועם אותו, ומברך את המלך הקדוש.

ואז מתברך במעיו, והיה מסתכל ויודע למעלה, ומסתכל בחכמה העליונה, ועל זה היה נקרא דור דעה. ואלה היו בני אמונה, ולהם נתנה תורה להסתכל בה ולדעת דרכיה. ואותם שלא נמצאו בני אמונה, מה כתוב בהם? (במדבר יב) שטו העם ולקטו. מה זה שטו? שטות היו לוקחים לעצמם, משום

שלא היו בני אמונה. מה כתוב בהם? וטחנו ברחים או דכו במדכה וגו'. מי הטריח אותם לקל זה? אלא שהם לא היו בני אמונה.

כמו זה אותם שלא מאמינים בקדוש ברוך הוא, לא רוצים להסתכל בדרכיו, והם רוצים להטריח את עצמם כל יום אחר מזון יום ולילה, אולי לא יעלה בידם פת לחם. מי גרם להם את זה? משום שאינם בני אמונה. אף כאן, שטו ולקטו - שטו בשטות של עצמם, ורוצים להטריח עליו. זהו שכתוב וטחנו ברחים. אחר כל הטריחה הזו לא עלה בידיהם, אלא שכתוב והיה טעמו כטעם לשד השמן, ולא יותר. מי גרם להם את זה? משום שלא היו בני אמונה.

אמר רבי יוסי, מה זה לשד השמן? יש אומרים, שהיה גלוש בשמן כתרגומו. ויש אומרים, מה השד מתהפך לכמה גונים, אף המן מתהפך לכמה גונים. רבי יהודה אמר, לשד השמן - ניקת השמן.

רבי יצחק אמר, איש לפי אכלו לקטו - וכי מי שאוכל מעט לוקט מעט, ומי שאוכל יותר לוקט יותר? והרי כתוב לא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר? אלא לפי אותם שאוכלים, לוקטים. משמע אכלו - מי שהיה אוכל אותו. ומשום כך לא כתוב אכילתו.

מה זה אומר? אחז אדם בעבד או באמה ואמר שהוא שלו. בא חבירו ואמר: עבד זה הוא שלי! קרבו לפני משה לדיון. אמר להם: כמה נפשות בביתך, וכמה נפשות בביתו של זה? אמר כך וכך. ואותה שעה אמר להם משה: לקטו מחר, וכל אחד בא אלי. למחר יצאו ולקטו, ובאו לפני משה. שמו לפניו את המון, והיה מודד אותו. אם אותו עבד של זה - מצא את אותו העמר של העבד במונה, והיה שהרי עמר אחד לכל נפש ונפש מביתו. מדד לזה - ונמצא חסר אותו מאכל העבד במונה שלו, ועמר אחד לכל נפש ונפש מביתו. אמר ופסק: העבד של זה הוא! זהו שכתוב איש לפי אכלו לקטו. וכתוב עמר לגלגלת מספר נפשותיהם.

שְׁהִיּוּ אוֹכְלִים אוֹתוֹ בְּעֵין [אֵת הַמֶּן מוֹכֵן כְּמוֹ שְׁנִשְׁלַח לָהֶם בְּלִי טִירְחָא], כְּמוֹ שְׁהִיּהּ יוֹרֵד מִן הַשָּׁמַיִם, שְׁבֻזָּה עֲמֻדָה בּוֹ סִגְלַת רוּחַנִיּוּתוֹ לְפִקְחַת הַשְּׁכָל, לְאַפּוּקֵי אֵינּוֹן דְּמִשְׁנַיִם אוֹתוֹ (כְּלוֹמֵר שְׁטַחְנוּ בְּרַחִים וְדַכּוּ בְּמִדּוּכָה, כְּלוֹמֵר אֵלּוּ שְׁלֵא הִיּוּ רְאוּיִים וְהִיּוּ צְרִיכִים לְטִרְחָ בּוֹ), וְלִכֵּן הוּוּ נִסְבִּי שְׁטוּתָא לְגִרְמִייהוּ, (הַרְמ"ז), עכ"ל.

וְכַתּוּב בְּמִדְרַשׁ, שְׁמִלְכַד הַטִּירְחָא לְטַחֲוֹן וְכוּ' גַם הִיּוּ אֵלּוּ שְׁלֵא הִיּוּ בְּנֵי מְהִימְנוּתָא (שְׁלֵא מְאֲמִינִים וְלֹא עוֹמְדִים בַּתּוֹרָה – לְשׁוֹן הַזּוֹהַר וְלֹא קִיּוּמִין בְּאוּרִייתָא), הִיּוּ צְרִיכִים לְלַכֵּת רְחוּק לְחַפֵּשׂ אֵת הַמֶּן שֶׁשִּׁיךְ לָהֶם, מַה שְּׂאִין כֵּן הַצְדִּיקִים הִיּהּ יוֹרֵד לֵיד פֶּתַח בֵּיתָם בְּלֹא טִירְחָא, וְלִכֵּן הִיּוּ הַרְשָׁעִים קוֹרְאִים לְמֶן 'לֶחֶם הַקְּלוּקָל' שְׁהִיּהּ מְגַלָּה קְלִקְלָתָן, וְהַמֶּן גִּילָה אֵת הָאֲמֵת מִי הוּא הַצְדִּיק וּמִי הוּא הַרְשָׁע, וְיוֹתֵר מְזָה, שְׁכַפְּאֵשׁ אֶכְלוּ אֵת הַמֶּן הוֹצִיא אֵת שְׁטוּתָם וְגִילָה אֵת מַעֲשֵׂיהֶם הַרְעִים לְחוּץ, וְלָהֶם לֹא הוֹעִיל הַמֶּן לְדַעַת אֵת סוּדוֹת הַתּוֹרָה כְּדַבְּרֵי הַחֲדִיד"א הַנִּלְ.

מִכַּאֵן רוּאִים שְׁמֵי שְׁמַאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבַתּוֹרַת אֲמֵת, לוֹמֵד זֶהֱ הַקְדוּשׁ וּמַתְדַּבֵּק בְּשִׁכְנֵה הַקְדוּשָׁה וּמְרַגֵּשׁ בְּזֶה טַעַם מֶן, וְזוּכָה לְהִיּוֹת מִבְּנֵי עֲלִיָּה, וּמִי שְׁלֵא רוּצָה לְלַמֵּד זֹהַר הַקְדוּשׁ, זֶה עֲצָמוּ מְגַלָּה עֲלָיו שְׂאִינוּ מִבְּנֵי אֲמוּנָה שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְכַנְרָאָה שְׁגַם בְּמֶן לֹא טַעַם וְלֹא זָכָה לְהִבִּין בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה, אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ, וְאִם חָזַר בְּגִלְגוּל זֶה, אִם יִזְכֶּה, וְיִרוּץ וְיִתְקַן מַה שְּׁעִנַּת בְּדוֹר הַמְדַבֵּר, אוֹלֵי יָשׁוּב וְרָפָא לוֹ.

לְהַסְתַּכֵּל עַל הַשְּׁעוֹן

יְדוּעַ הַסְּפוּר, אֵיךְ אֵרֶץ יִשְׂרָאֵל נִצְלָה מִהִיטְלָעַר ימ"ש, וְאֵיךְ יְכוּלִים לְהַנְצִיל בְּזַמְנֵינוּ מִפְּצֻצַת אָטוּם!!!

רַב אַחַד סִפֵּר לִי שֶׁשָּׁמַע מֵהַגַּה"צ הַמְּקַבֵּל רַבֵּי יְהוּדָה לִיב אֶשְׁלַג בְּעַל מַחְבֵּר סִפֵּר הַסֵּלֶם עַל הַזּוֹהַר הַקְדוּשׁ.

הַגַּה"צ רַבֵּי יְהוּדָה לִיב אֶשְׁלַג זצ"ל רָאָה שְׁמִלְחָמַת הִיטְלָעַר ימ"ש פְּרָצָה עַל הָעוֹלָם, וּפְתַחְדוּ מְאֹד שְׁתַּגִּיעַ לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה לְהַשְׁמִיד לְהַרוּג וּלְאַבֵּד אֵת כָּל הַיְהוּדִים מִנְעַר וְעַד זָקֵן טַף וְנָשִׁים ח"ו. עַל כֵּן אָמַר, הִיּוֹת וְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי כּוֹתֵב בְּזֵהַר הַקְדוּשׁ, בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוֹן מְגַלּוּתְאִי, הַתְּחִיל לְתַרְגֵּם הַזּוֹהַר בְּלִשׁוֹן הַקְדוּשׁ כְּדִי שְׁכָל יְהוּדֵי יוֹכַל לְהִבִּין וּלְלַמֵּד אֵת הַזּוֹהַר הַקְדוּשׁ, וְאָמַר שְׁבִיּוּם שְׂיֻצָא לְאוֹר הַסִּפֵּר

הראשון על הזוהר הקדוש יהיה לרשע מפלה גדולה, וכך היה ביום שיצא לאור הכרך הראשון מספר הזוהר, אז היה לו להרשע מפלה ונגמרה המלחמה של היטלער ימ"ש. ולא הצליח זממו להגיע לארצנו הקדושה.

ובמו שאנו זקוקים לרחמי שמיא, ויש כמעט אחד וחצי בליון ערבים שכלם רוצים לחסל את 15 מליון יהודים ח"ו, לכן אנו בטוחים, שאם ילמדו את הזוהר הקדוש בכל יום ויום עשר עד 15 דקות, וכך כל אחד יגמר כל הזוהר בשנה אחת, בודאי ננצל מחבלי משית, כמו שכתבו גדולי הרבנים של חברי הפד"ץ עדה החרדית בירושלים עיה"ק בשנת תרפ"א כהבטחת רבי שמעון בן יוחאי ע"ה שבספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי.

ואכן, ביום שאנשי "מפעל הזוהר העולמי" סימו את ספר הזוהר הקדוש לפי סדר הדרה היומי, הנדפס ביי"ב פרכים ליי"ב חדשי השנה, באותו היום ממש נפסקה המלחמה של עופרת יצוקה בעזה, בחדש טבת לפני ג' שנים [מל' כסלו עד ח"י טבת - (למספרם בין 27 בדצמבר 2008 ל' בכסלו תשס"ט) ל-18 בינואר 2009]. וחזרו מליון אנשים לביתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות.

אחר שבוע היה כתוב בעתון 'חדש', בבית שמש, שרב הטילים שזרקו הערבים היו צריכים להגיע לבית שמש, וכל השלש שבועות האלו עבדו אצלנו כמה אנשים לערך 30-26 מעת לעת בלי הפסק, לסדר את הזוהר הקדוש ללמוד היומי, ואחר כך נודע לנו הנס הגדול שהציל את כל בית שמש מהטילים, וגם כן שבגמר הספר הזוהר הקדוש באותו היום ממש נגמרה המלחמה. [והגיע רק טיל אחד קרוב למקום של מחנה צבאי שיש שם פצצת אטום, וגם היה נס גדול שלא קרה כלום].

וגם במלחמת עופרת יצוקה היו נסים גדולים מאד כידוע.

וראינו בעינינו את הנסים הנגלים, שקרו על ידי הדפסת ספרי הזוהר, עוד לפני שחלקו אותם לרבים, שרק כשעוסקים בהפצת הזוהר הקדוש יש כבר נסים גלויים^ט.

ט. אמרו במדרש תנחומא (בשלח פרק כה), "ויבא עמלק וילחם עם ישראל", רבי אליעזר בן חסמא אומר, מקרא זה רשום ומפורש הוא על ידי איוב, שנאמר (איוב ח) "היגאה גומא בלא בצה" וגו' כשם שאי אפשר, כך אי אפשר לישראל לחיות אלא אם כן מתעסקין בדברי תורה, ולפי שפירשו ישראל מדברי תורה, לפיכך השונא בא עליהם,

היסורין יזדככו הנפשות ויתבררו ניצוצי הקדושה, כדרך שיתבררו באמצעות בחינת התורה, אלא שזו מלאכתו נאה וזו מלאכתו בלתי נאה, ואמרו "ענבים" כי באמצעות היסורין תגמר הכנתה כגמר ביטול פרי הגפן שהם הענבים, גם רמז כי לא ישלטו האומות לשפוך דם לזמור אילן או ענף או אשכול אלא ענבים, פירוש גרגרין.

ואמר "סותה", לרמזו מדרגה קטנה למטה מהסותא כי הסות ירצה לשון כיסוי ההכרחי, לשון מסוה, והכוונה בזה כי הפרש גדול יהיה בין אם תהיה הגאולה באמצעות התורה והמצוה, אז יגלה בגילוי מלכות עליון, לאם תהיה באמצעות הנקמה אשר תהיה בישראל יהיה בבחינת עני ורוכב וגו' (זכריה ט' ט').

ובאור החיים הקדוש בפירושו ראשון לציון על שיר השירים (פרק ב ד) "הַבְּיָאֲנִי אֶל בֵּית הַיֵּינָן וְדַגְלוּ עָלַי אֶהְבֶּה" פירש, וז"ל: דע כי ביין יש ארבעה דברים... וכנגד ד' דברים אשר ביין הם בתורה פרד"ס... ואמרו "ודגלו עלי אהבה" נראה שרמז כאן מה שכתוב בזוהר חדש בשעשועו שמשעתשעו הקב"ה עם הצדיקים בגן עדן, עכ"ל.

ובמסכת סוטה (דף כ"א ע"א), ד"א עבירה מכבה מצוה ואין עבירה מכבה תורה שנאמר מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה. וברש"י שם פירש: לכבות את האהבה - זו תורה דכתיב (שיר ב) הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה, יין סוד. ובתו"ט על מסכת אבות (פרק ד משנה כ'), כתב: ורוב המפרשים פירשו שהענבים כנגד חלק הפשט שבתורה. והיין כנגד חלק הנסתר וכן אמרו (סנהדרין ל"ח.) יין בגמטריא 'סוד'.

ובשיר השירים (פרק ד' ד') "כְּמַגְדֵּל דָּוִד צְוֹאֲרָךְ בְּנוֹי לְתַלְפִּיּוֹת אֶלְפֵי הַקְּמוֹן תְּלֹוֹי עָלָיו כֹּל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים", ובתרגום יונתן פירש: וריש מתיבתא... ובאולפן דאורייתא דהוה עסק, רחיצין עמא בית ישראל, ומנצחין בקרבא כאילו אחדין בידיהון כל מיני זינין

ולעולם אין השונא בא אלא על החטא ועל העבירה, לכך נאמר ויבא עמלק.

... אחרים אומרים אין רפידים אלא שרפו ידיהם מן התורה, ולפיכך עמלק בא עליהם, וכן את מוצא שאין השונא בא אלא על ידי רפיון ידים מן התורה, שנאמר (ד"ה ב' י"ב) "ויהי כהכין מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את תורת ה' וכל ישראל עמו" ומה ענשו? "עלה שישק מלך מצרים על ירושלים ויקח את אוצרות בית ה' ואת אוצרות בית המלך, ואת הכל לקח ויקח את כל מגני הזהב אשר עשה שלמה" (מלכים א' י"ד).

ובמדרש תנחומא פרשת ויחי (פרק י') ... "כבס ביין לבושו" מרוב יין "ובדם ענבים סותו"... אין יין אלא תורה, שנאמר (שיר א) "כי טובים דודך מיין הביאני אל בית היין" "חכלילי עינים מיין" מכאן את למד שהתורה הרבה אצלו חיד לי לי מיינה של תורה, ולבן שנים בזכות התורה אם יהיו חטאים כשנים כשלג ילבינו (ישעיה א).

ובאור החיים הקדוש (בראשית פרק מט פסוק יא), "כבס ביין" וגו' - יתבאר על דרך אומרם ז"ל (בזוהר חדש פרשת בראשית) כי גלות ד' שבו יגלה הגואל העצום צריך שתהיה ביד ישראל מצות עסק התורה, וזולת זה יתעכב מבוא, ולזה רמז באומרו כבס וגו', פירוש כי כוחו של המלך המצופה שילה שמו, הוא בחינת עסק התורה, שיתעסקו ישראל בינה של תורה, ועיין מה שפירשתי (שהש"ר ב) בפסוק "הביאני אל בית היין", ואמר כי באמצעותה יהיה לבושו שהוא כינוי למלכות, נכון אליו ללובושו.

ואמרו "ובדם ענבים" וגו' - נתכוון לומר, כי אם יגיע זמן הגאולה ולא ימצא יין, פירוש שאין בנו תורה, תהיה הגאולה באמצעות עול ותוקף הגלות אשר יצירון האומות לישראל, כאומרם ז"ל (סנהדרין צז:) כי כשיגיע קץ הנחתם ולא יהיה בישראל זכות לגואלם יעמיד להם מלך קשה כהמן וכו', והוא אומרם ודם ענבים, כי באמצעות

ובזכות זה יתקיימו דברי זוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", דהינו, שרק בגמר כל הספר כלו יצאו מן הגלות הקטנה שעברה עלינו, וכעת נוכל להבין מזה, שאם נסים כלנו את ה"זוהר המלק" דבר יום ביומו ("דף היומי" בזהר), אז בקרוב ממש נזכה להבטחת הרשב"י האמורה לעיל "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

מורי ורבותי, לא נעשה את השגיאה שעשו כל הרבנים וראשי ישיבות באיראפה שלא רצו לשמוע בקול הגה"צ בעל הסלם זצ"ל!!!

ברוך ה' שזכינו לדור קדוש כזה שיש לנו לערוך 1000 מפיצי זוהר הקדוש, שכל יהודי יעשה סיום כל שנה על כל ספר הזוהר הקדוש, וכמו שמשוה רבינו עליו השלום הבטיח: "ובגין דעתידין ישראל למטעם" מאילנא דחיי, דאיהו ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי". פרוש: משום שעתידין ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים.

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

העולם מכין עצמו לגאלה השלמה, כמו שהבטיח משה רבינו לרשב"י - "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי". ובזכות מזכי הרבים ישפע שפע רב בכל העולמות ונזכה להבטחות הגדולות של הרשב"י (בזהר תרומה קכ"ח:).

אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א: מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים ומחזירן למוטב [שזה נעשה על ידי הפצת הזוהר הקדוש] מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה - כופה את מלכות

דגיברין, וברשי פירש: "שלטי הגבורים", שהתורה מגן לישראל. ובפסוק ה' "שני שדיך כשני עפרים תאומי צביה הרועים בשושנים", ובתרגום יונתן פירש: תרין פריקין דעתידין למפרקן משיח בר דוד ומשיח בר אפרים וכו'. ובפסוק ו' "עד שיפוח היום ונסו הצללים אלק לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה", פירש ב"צרוור המור": אלך לי אל הר המור זה הר סיני, לעשות ישראל מקוורת מור, כי כמו שהקטרת מור מבריא

כל רוחות רעים, כן על ידי הר סיני, פסקה זוהמתן, "ואל גבעת הלבונה", ללבן אותך ולהפוך כל החטאים לזכיות, עכ"ל. וזהו כמו שכתוב במדרש נתחומא לעיל, (ויחי) "ולבן שנים" בזכות התורה, "אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו" (ישעיה א), עכ"ל. שזה הכוח ניתן לתשובה מאהבה שמהפך לזכיות, כמו כן על ידי לימוד יינה של תורה שהם סודות התורה זוכים לתשובה מאהבה, ומהפכים הכל לזכיות.

הַרְשָׁעָה. - עוֹשֶׂה נַחַת רִיחַ וְעֵלּוּי לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. - מַעֲמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם
שְׁלֵא יַחֲרַב, וּמְרַבָּה שְׁלוֹם.

וְעַל זֶה מִבְּטִיחַ לוֹ הַרְשָׁבִי: זוֹכָה לְרֵאוֹת בָּנִים לְבָנָיו. - זוֹכָה לַעֲשִׂירוֹת
בְּעוֹלָם הַזֶּה. - זוֹכָה לְעוֹלָם הַבָּא. - אֵין שׁוֹם אַחַד שְׁיִכּוֹל לְהַזִּיק
וּלְהַרְע לּוֹ. - נִכְנָס לְשָׁנִים עֶשֶׂר שְׁעָרֵי גֶן עֵדֶן - וְאֵין מוֹחָה בִּידּוֹ. - מְשִׁיעִים
עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה לוֹ בְּכָל עֲנִינִים לוֹ וּלְזָרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.
- הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשָׁבִי מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְבָּרַךְ בָּהֶם
אֲבָרָהֶם אֲבִינוּ, שְׁגֵם הוּא קָרַב אֶת כָּלֶם לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. - הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא קוֹרֵא לְאַרְבַּע מַחְנוֹת מְלֹאכִים עֲלִיוֹנִים וּמְלֹוִים אוֹתוֹ, וְנִכְנָס לְשִׁבְעִים
עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים (גִּימְטְרִיא "סוּד"), שְׁלֵא זוֹכָה בָּהֶם שׁוֹם אָדָם אַחֵר - וּמִיַּחֲדִים
רַק לוֹ.

וְנִסְפָּר סְפוּר נוֹרָא מְגַדֵּל הַזְכוֹת שֶׁל מְזִבֵּי הַרְבִּים:

הַמְזַבָּה אֶת הַרְבִּים הוּא הַיַּחְסוֹן הַכִּי הַגְּדוֹל בְּשָׁמַיִם

בְּסִפְרֵי יִשְׁמַח מִשָּׂה עַל הַתּוֹרָה בַּהַקְּדָמָה בְּקִנְטָרְס תְּהִלָּה לְמִשָּׂה (דף י"א
ע"ב), וְזֶה לְשׁוֹן קְדָשׁוֹ: מְבֹאֵר בְּזוֹהַר תְּרוּמָה (דף קכ"ח ע"ב), הַהוּא
זְכָאָה בְּעֵי לְמַרְדָּף בְּתַר חֲזִיבָא וְכוּ' [מִי שֶׁהוּא זְכָאִי, צָרִיךְ לְרַדְף אַחֵר
הָאֲנָשִׁים הַחֲזִיבִים] בְּגִין דִּיחֻשְׁב לִיה כְּאֵלוֹ הוּא בְּרָא לִיה וְדָא אִיהוּ שְׁבַחָא
דִּיִּסְתַּלַּק בִּיה יְקָרָא דְקַב"ה יִתִּיר מְשַׁבַּחָא אַחֲרָא וְכוּ' וְעַל דָּא בְּאַהֲרֹן וְרַבִּים
הִשִּׁיב מַעֲזוֹן וְכְתוּב בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם (וְעִי"ש ב'ד' קכ"ט ע"א)
כְּמָה הַפְּלִיגוֹ שֶׁם כְּמָה גְּדוּלִים זְכוֹת הַצְּדִיקִים שְׁמַחְזִירִים רְשָׁעִים בְּתַשׁוּבָה.

בֵּין שְׁמַעְתִּי מֵאֲדַמוּ"ח ז"ל אֲשֶׁר סִפֵּר לוֹ מוּזַל"ה אֵיךְ שְׁפַעֵם אַחַת נִפְגְּשׁוּ
בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן רַשִׁי" ז"ל עִם הָרַב הַקְּדוֹשׁ ר' אֵיצִיקֵל מְדְרָאֵה אֲבִיטָשׁ
וְשָׂאֵל רַשִׁי" ז"ל ר' אֵיצִיקֵל אֵיזָה זְכוֹת וּמְצוּהָ יֵשׁ לוֹ לְבַנוֹ הָרַב הַקְּדוֹשׁ ר'
מִיכָל הַמַּגִּיד מִיִּשְׂרָאֵל מְזֹלְאֻטְשׁוּב, מַה שְׁשׁוּמַע שְׁמַרְעִישִׁין בְּכָל הָעוֹלָמוֹת
עִם בְּנוֹ הָרַב הַנִּזְכָּר, וְהַשִּׁיב לוֹ רַבִּי אֵיצִיקֵל הַנִּזְכָּר, אֵיךְ שְׁלוּמֵד תּוֹרָה לְשָׁמָה,
וְלֹא נִתְקַרְרָה דַּעְתּוֹ שֶׁל רַשִׁי" ז"ל, וְאָמַר לוֹ עוֹד, שְׁבָנוֹ הַרְבָּה לְסַגְף אֶת
עַצְמוֹ בְּתַעֲנִיתִים וְסִגּוּפִים, וְגַם בָּהּ לֹא נִתְקַרְרָה דַּעְתּוֹ הַקְּדוֹשָׁה, וְאָמַר לוֹ
עוֹד אֲשֶׁר הַרְבָּה בַּגְּמִ"ח וְצָדָקָה, וּפְזַר נִתַּן לְאֲבִיוֹנִים וְכַדּוּמָה, וְעוֹד לֹא
נִתְקַרְרָה דַּעְתּוֹ שׁוֹב אָמַר לוֹ שְׂרַבִּים הִשִּׁיב מַעֲזוֹן וְעָשָׂה הַרְבָּה בְּעָלֵי תַשׁוּבָה
בְּעוֹלָם, וּבְזוֹהַ נַחָה וְשָׁקְטָה דַּעְתּוֹ שֶׁל רַשִׁי" ז"ל, וְנַחָה דַּעְתּוֹ הַקְּדוֹשָׁה מַה
שְׁמַרְעִישִׁים אִתּוֹ כָּל הַפְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה עַכ"ל.

מובן כי מעשה כזאת לא יוכל לספר אשר עיני בשר לו ואף לאדם אשר עיניו משוטטות בעולמות עליונים שומע ורואה מה שלא ישמע לזולתו יוכל לספר כזאת.

מזה יכולים להבין איזה זכות גדול הוא לאלו שלומדים זוהר הקדוש, וכל הפמליא של מעלה מדברים מהם, שבזכותם נצולים כל עם ישראל מכל מיני גזרות קשות ורעות, ומקרבין הגאולה ברחמים, שנזכה בקרוב לראותה.

גדל שכר מזכה הרבים

אמרו חז"ל במדרש תנחומא (פראשית פרק א): מעשה בר' אבהו כשהיה מסתלק מן העולם הראה לו הקב"ה שלש עשרה נהרי אפרסמון, התחיל לומר בשעת מיתתו לתלמידיו, אשריכם עוסקי התורה, אמרו לו, רבינו, מה ראית, אמר להם שלש עשרה נהרי אפרסמון נתן לי הקב"ה בשכר תורתו, התחיל לומר ואני אמרתי לריק יגעתי לתהו והכל כחי כליתי, וכו'. [באור: קדם פטירתו של רב אבהו העבירו לפניו שלש עשרה נהרות של אפרסמון, שאל רבי אבהו: למי כל אלו, אמרו לו: שלך הם, אמר להם: כל אלו לאבהו ואני אמרתי לריק יגעתי].

ומבאר האריז"ל, שרבי אבהו חשב שהיתה יגיעתו במשך ימי חייו לריק, כי לא ראה שום תועלת בעבודתו, אך אליבא דאמת זכה על ידי יגיעתו ל"ש" שהם סוד "ש"י" עולמות, המבטחין לכל צדיק וצדיק [ר"י"ק" גימטריא "ש"ש" שהוא הפך מ"ר"י"ק"] ועל אלו הי"ג נהרות שהראו לו רומזים לש"י עולמות.

בואו ותשמעו איך זה עובד, ומי יכול לזכות לזכות את הרבים, שאלה שנסאלתי ותשובה על זה:

שאלה: אני רוצה להרויח מפעל הפיס!!! להיות עשיר בקנין רוחני!!! וראיתי בקשה לתורם שישלם ישר לדפוס אלף סטים של הזוהר הקדוש ב-70 כרכים, וברוך ה' אני עשיר גדול והבנתי שהתורם לזה יזכה לזכיות שלא חזו עינינו מעולם, דהינו: יקבל שכר 70 מליון סיומי זוהר בכל חדש כפול 70 אלף - לשכר זה אין אחד בעולם שהגיע, והחלטתי תכף ומיד שאני זוכה בזה, זה מפעל הפיס הגדול בעולם שבודאי זוכים. אך רגע, משהו קרה אתי ואינני מבין, איני יכול בשום אופן בעולם לתת את הכסף, נתתי כבר מיליוני דולרים לצדקה, וכאן לא הולך בשום אופן,

יש בקרבי מלחמה פזאת גדולה, אני יודע את האמת [שאתם כלכם לשם שמים, אתם לא צריכים את הפסך בשבילכם, ולא נוגעים בכסף], אבל אי אפשר בשום אופן לתת! למה? למה? למה? או לי כבודו יכול להסביר לי מה קרה אתי? באמת אין לי מנוחה מזה!!! מאז הנפש שלי במלחמות כאלו גדולות, זה מה שאני מרגיש!!!

תשובה: לזכות זכיות כאלו לא הולך ככה בפשטות!!! לא מחלקים עולם הבא בלי עמל, וצריך זכיות לפני זה, כדי להגיע לדבר נשגב כזה, [יש כמה ספורים, ועל הטלפון אסביר לכם יותר].

למשל, יש לנו 1300 ספרים נחוצים על הזוהר הקדוש ולא נדפסו עוד, שאין מי שיזכה לזה, ואפילו מזפי הרבים הגדולים ביותר, רצו, ולא יכלו בשום אופן, כבר שנתיים שנלחמים בפנים הגוף שלהם, וזה הסוד הגדול הטמון בזוהר הקדוש, כי רק בזכות הזוהר נצא מן הגלות, אז למי יש הזכות לעזור לזה? רק יחידי סגולה, וכנאמר "אל תבטחו בנדיבים, בן אדם שאין לו תשועה"! שרואים שרק אנשים פשוטים שאין להם גאווה, זוכים לתרם. אתה צריך הרבה להתחנן להקדוש ברוך הוא שיזכה אותך, תלך לציון הרבי שמעון בר יוחאי ותבכה ותבקש שתזכה לכה, וכמו במשכן שלא כל אחד זכה שתגיע תרומתו לקדש הקדשים, גם כאן הרבי שמעון בר יוחאי זי"ע הוא קודש הקדשים, וצריך הרבה תפלה ודמעות לזכות לזה, (ראה בספר לקוטי זוהר בהקדמה).

מי לה' אלי? פיצד הפוכים כסף לזה"ב - זוהר ביזכותך - ומי יזכה לזה? כל החיים שלך נתת כסף לערב רב ובנית את הערב רב, וזה לא נותן לך לתת לקדושה גדולה כזאת, לכן עשינו דבר חדש שכל אחד יקנה רק 10 סטים, ויהיה לו הזכות של 700 סיומי זוהר כפול 70 מליון כל חדש, וגם לזה רק יחידים זוכים לזה, כי כאן קונים עולם הבא כזה גדול, שעוד לא היה דבר כזה בעולם.

לבן עכשו תעמד בנסיון, "חגור חרבה על ירך גבור", ובזה תזכה ל- "הודף והדרף", לדבק ברבי שמעון בר יוחאי "בר יוחאי מושב טוב ישבת. יום נסת יום אשר ברכת. במערת צורים שעמדת. שם קנית הודף והדרף". כל סט אחד עולה סך 160 ש, ויכולים לחלק את זה לבד, או שאנחנו נחלק בשבילו, ואפשר לראות בדיוק כל שם שזכה ללמד בשבילו.

לפרטים טל: 0527651911, להצטרפות: 054833385.

פְּתַב רבֵי חַיִּים וַיִּטְאַל זי"ע בְּסִפְרֵי שְׁעָרֵי קִדְשָׁה - (חֶלֶק ב שְׁעַר ז): מְזַכֵּי לְחִיבָא: אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (אֵלֵיהּ רַבָּא ספ"ח) לְמָה זָכָה אֶלְקָנָה לְהַעֲמִיד שְׁמוּאֵל שְׁשָׁקוּל כְּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן, מִפְּנֵי שֶׁהִיא עוֹלָה לְרַגְלֵי וּמַעֲלָה לְבִנְי אָדָם הַרְבֵּה עִמּוֹ וּמְזַכָּה אוֹתָן, וְכֵן שְׁמוּאֵל בְּנוֹ נוֹהֵג אַחֲרָיו, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (שְׁמוּאֵל א' ז) וְסָבַב בֵּית אֵל וְהַגְלִגָּל וְגו', וְשִׁפְט אֶת יִשְׂרָאֵל וּתְשׁוּבָתוֹ הִרְמַתָּה כִּי שָׁם בֵּיתוֹ, וְאַבְרָהָם לֹא זָכָה לְכָל מַעֲלוֹתָיו אֲלָא מִשּׁוּם (בְּרֵאשִׁית י"ב ה') וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרָן, וּכְתִיב (שִׁם י"ח י"ח) וְאַבְרָהָם הָיָה יְהִיָּה לְגוֹי גְדוֹל וְגו', כִּי יִדְעִיתִי אֲשֶׁר יַצִּיחַ וְגו', וְשָׁמְרוּ דְרָךְ ה' וְגו', וְכָל רֵאשִׁי הַדּוֹרוֹת אֵינָן זוֹכִינָן אוֹ אֵינָן נַעֲנָשִׁים אֲלָא עַל סִבָּה זוֹ.

וְכֵן כָּל אֵלּוּ שְׁלוֹמֵדִים זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ מְזַכֵּים אֶת כָּל הָעוֹלָם וּמַצִּילִים אוֹתָם, וּמְקַרְבִּים אֶת הַגְּאוּלָּה.

אֲנַחְנוּ מִתְפַּלְלִים בְּכָל יוֹם בְּשִׁמוּנָה עֲשָׂרָה "כִּי לִישׁוּעָתָךְ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם וּמַצְפִּים לִישׁוּעָה" - וְאוֹמְרִים "וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶכָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים" - עוֹד אוֹמְרִים "אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלִימָה בְּבִיאַת הַמְּשִׁיחַ... אַחֲכָה לוֹ בְּכָל יוֹם שִׁבְיָוָא", כּוֹלֵם שׁוֹאֲלִים פֶּה אַחָד, לְמָה הַמְּשִׁיחַ לֹא בָּא? הַחֲפִיץ חַיִּים זצ"ל בְּסִפְרוֹ "צִפִּיתָ לִישׁוּעָה" כּוֹתֵב שְׁנֵי דְבָרִים יְסוּדִים:

א. שִׁיְסוּד הַיְהוּדוּת הוּא לְהֵאֲמִין בְּשִׁכְר וְעֲנָשׁ. ב. שְׁצָרִיכִים לְחַכּוֹת וּלְקוֹוֹת לְבִיאַת הַמְּשִׁיחַ.

וּבִגְלַל זֶה חִבְּרָנוּ סִפְרֵי שִׁכְר וְעֲנָשׁ עַל פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ, מִי שְׁלוֹמֵד בְּסִפְרֵים הָאֵלּוּ, יִמְצָא שָׁם מַה שְּׁמַחֲפֵשׁ, לְהַתְקַרֵּב לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נְדַפֵּס הַיּוֹם מִחֲדָשׁ וְאִפְשָׁר לְקַבְּלוֹ אֲצֵל הַמְּפִיצִים.

הַחֲפִיץ חַיִּים מְסַבֵּיר בְּמִשְׁלָל: לְסוּחַר שְׁנוּסַע לְמַסְחָר בְּאוֹנִיָּה לְחֲדָשׁ פַּעַם בְּשָׁנָה, וּמִזֶּה הַחֲדָשׁ יֵשׁ לוֹ פְּרִנְסָה לְכָל הַשָּׁנָה. אַחַר שֶׁהִזְמִין אֶת הַמְּכוּנִית שִׁיקַח אוֹתוֹ לְאוֹנִיָּה, הוּא עוֹמֵד וּמַחֲכָה וְהַמְּכוּנִית לֹא מְגִיעַ, הַזְּמַן עוֹבֵר וְהוּא מְפַחֵד שִׁיפְסִיד אֶת הַזְּמַן וְהַאוֹנִיָּה תִּצָּא בְּלַעְדּוֹ, וּמִסְתַּכֵּל עַל הַשְּׁעוֹן כָּל הַזְּמַן, וְצוּעֵק אוֹי, הוּא לֹא מְגִיעַ, מַה יְהִיָּה, כָּל הַפְּרִנְסָה שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה תִּלְוִיָּה בְּנִסְיָעָה הַזֹּאת.

כָּךְ צָרִיכִים לְחַכּוֹת לְבִיאַת הַמְּשִׁיחַ, לְחַכּוֹת לוֹ בְּכָל יוֹם וּלְהַרְגִישׁ שֶׁהַכָּל תִּלְוִי בְּגֵאֻלָּה.

וּבְמָה יְכוּלִים לְקַרֵּב בִּיאָתוֹ?

וְאִיךָ בְּזִמְן מַעֲט וּבְמַעֲט מֵאֲמִץ נִזְכָּה לְהַגְּאֵל בְּמַהֲרָה?

רבי חיים ויטאל והפסא מלך כותבים: שלמוד הקבלה בשעה אחת יעשה תיקון מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ופסק בכף החיים (פסימן קנ"ה), דגם הלומד זוהר הקדוש בגירסא כלימוד הקבלה יחשב לו. ומרן הבן איש חי זצ"ל אומר: כתבו המקבלים ז"ל, דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלף פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עכ"ל.

והאורחות צדיקים אומר שכל מצוה ולמוד תורה שבשמחה ערכו כפול אלף.

נמצא ששעה אחד בשבת קודש שווה לימוד אלף פעמים שנה תורת הנגלה - ובשמחה שנה מליון שעות תורה.

העולה מדברי רבותינו ז"ע: כאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה "הזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה (למוד פשט בימי החול). ואם למד בצער, שעה אחת שנה למאה מליון שנה תורה.

"החלש יאמר גבור אני"

הגע בעצמך: 100.000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום, יש לנו מאה מליון שנה תורה, וכאשר יהודי פשוט או אפילו ילד קטן שלומד רק שעה אחת בשבת זוהר הקדוש, גם בן שנה מאה מליון שנה תורה. וכך יקיים בנו דברי הנביא יואל (ד' י'): "החלש יאמר גבור אני" וכל יהודי יכול לזכות לזה ולהביא את המשיח ברחמים.

ועכשו נזכיר את הדבר הראשון של החפץ חיים שיסוד היהדות הוא להאמין בשכר וענש, באיזה שכר גדול יכולים לזכות בלמוד הזהר הקדוש.

אם כך אנו רואים שקיום דברי החפץ חיים, גם לענין שכר וענש, וגם לענין לחכות לביאת המשיח, קשורים ותלויים בלמוד הזהר הקדוש.

כתוב בכתבי האריז"ל שעל ידי למוד תורת הסוד מתגלה לנו תורת הנגלה, ובדורנו כלנו זוכים לראות את זה עין בעין, וכבר מעידים אברכי הכוללים ואפילו יהודים פשוטים, שאחרי שטעמו מצוץ דבש הזהר הקדוש נפתח לבם ומתרחב מהם לחדש חידושים נפלאים בתורה הקדושה, וזכו לחבר חבורים מצנינים.

בואו וחשבו, אם בן אדם אומר לחברו ללמד זוהר הקדוש, או שמעורר לעשות שעור בזוהר הקדוש בבית המדרש, הוא מקבל כל הזכויות

שׁל כּל הַלומְדִים, וּכְדַבְרֵי הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה פָּרַק סד פְּסוּק ג): "וּמַעֲוֹלָם לֹא שָׁמְעוּ
לֹא הֶאֱזִינוּ עֵינַי לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ, יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לּוֹ".

כִּי אֶפִּילוּ רַק יְהוּדֵי אֶחָד שֶׁיִּלְמַד כָּל שַׁבָּת רַק שְׁעָה אַחַת זוּהַר הַקְּדוּשׁ, אִי
אֶפְשָׁר לְסַפֵּר הַזְּכוֹת שֶׁהוּא יִקְבַּל, אִין עוֹד מַחֲשֵׁב בְּעוֹלָם שֶׁיִּכּוֹל לְסַפֵּר
כָּל הַשְּׂכָר שְׁלוֹ, וְכַמָּה גְּדוּלָּה "חֻמַּת הַמַּגֵּן" אֲשֶׁר הוּא בּוֹנֵה לְכָלל יִשְׂרָאֵל
וּמַצִּיל וּמְזַכֵּה לְכָל הָעוֹלָם.

כְּתוּב בְּזוּהַר חֲדָשׁ שִׁיר הַשִּׁירִים (דף פ"ו עמוד ב'): הָעוֹסְקִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה
כְּאֲשֶׁר נִשְׁמַתָּם עוֹלָה לְמַעְלָה לְאַחַר מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה, הִיא
מִתְעַטֶּפֶת בְּאוֹר שֶׁל סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְכַחוֹת הַקְּלָפוֹת וְהַחִיצוֹנִים לֹא יְכוּלִים
לְגַשֵּׁת וּלְהִתְאַחֵז בְּאוֹתָם הַנְּשָׁמוֹת, וְלֹא עוֹד אֵלָּא שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חוֹקֵק
אֶת אוֹתָהּ הַנְּשָׁמָה עוֹד בְּחַיִּים חַיּוּתָהּ בְּלִבּוֹשׁ שֶׁל הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וְגַם
מִשְׁתַּעֲשֵׂע בָּהּ, וְלֹא עוֹד, אֵלָּא שִׁיּוּרְשֵׁת ב' עוֹלָמוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְעוֹלָם הַבָּא,
וּמִי שֶׁלֹּא לומַד סוּדוֹת הַתּוֹרָה, כְּאֲשֶׁר יַעֲלֶה לְעוֹלָם הַבָּא, אֶפִּילוּ יֵשׁ לוֹ
מַעֲשִׂים טוֹבִים וְלומַד ש"ס וּפּוֹסְקִים וְכוּ', וְלֹא לומַד תּוֹרַת הַסוּד, דּוֹחִים
אוֹתוֹ מִגֵּן עֵדֶן הָעֵלְיוֹן, וְאִם הוּא לומַד אֶפִּילוּ שֶׁלֹּא הִבִּין, מְלַמְּדִים אוֹתוֹ
בְּעוֹלָמוֹת הָעֵלְיוֹנִים אֶת תּוֹרַת הַסוּד, וְיְכוּל לִישֵׁב בִּישִׁיבוֹת גְּבוּהוֹת וְלַעֲסֵק
בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה.

מִי לֹא מִפְּחַד מִפְּצַצַת אָטוּם שֶׁל אִירָן?

כְּלָנּוּ יוֹדְעִים אֶת הַמַּצָּב שֶׁבוֹ אָנוּ נִמְצָאִים! – וּמִי יוֹדֵעַ מַה יֵּלֵד יוֹם"???

מִיֶּשֶׁה רַבֵּנוּ, אֵלֶיָּהוּ הַנְּבִיא, וְרַבֵּי שֶׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי עֲלֵיהֶם הַשְּׁלוֹם, מַגְלִים
לָנוּ, שֶׁרַק בְּסִפְר הַזּוּהַר יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, וְרַק אֵלוֹ שֶׁיִּלְמְדוּ
זוּהַר הַקְּדוּשׁ יִנְצְלוּ בְּתַבַּת נַח שֶׁהוּא הַזּוּהַר הַקְּדוּשׁ.

בּוֹאוּ וְנִתְאַחַד כְּלָנּוּ בִּיחַד וְנִתְחִיל לְלַמַּד כָּל יוֹם דָּף הַיּוֹמִי שֶׁל תְּקוּנַי זוּהַר,
שְׁזֵה לּוֹקַח רַק שְׁתֵּי דְקוֹת בְּיוֹם, וְאֶת זֶה אֶפְשָׁר גַּם לְלַמַּד וְלִשְׁמַע
בְּ"קוֹל הַזּוּהַר" בְּטֶלְפוֹן, וּבְשַׁבָּת קוֹדֵשׁ נִלְמַד שְׁעָה אַחַת לְמַעַן תְּקוּנַי
הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וּבְעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יִתְבַּטְּלוּ מַעֲלִינוּ כָּל גְּזוּרוֹת קְשׁוֹת
וְרַעוֹת, וְנִזְכָּה לְגְּאֻלָּה בְּרַחֲמִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַרשֵׁב"י, בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן מִן
גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, בְּסִפְר הַזֶּה נִצָּא מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים.

י. וּכְבָר נִשְׁמַע דְּבָרוֹ שֶׁל מְרוֹן הַגְּאוֹן זְכוֹת גְּדוּלוֹת בְּעַם יִשְׂרָאֵל, וּלְהַרְבּוֹת
שֶׁהַמַּצָּב הַיּוֹם יְכוּל לְהִיּוֹת מְסֻכָּן חַס בַּתּוֹרָה וּמַצּוּוֹת.

ובכמו שגלה לנו הרש"ש הקדוש בשכבו על ערש דוי סמוך לפטירתו, השאיר לנו מעין צנאה כאשר אמר לבנו רבי חזקיה יצחק זיע"א: "יודע אני שבזכות הזוהר הקדוש וכתבי הקבלה יצא עם ישראל לחרות, ובלמוד זה תלוייה גאולתינו וביאת משיח צדקנו... ותורת הסוד מה יהא עליה?" (ספר הרש"ש עמ' 158).

מלותיו האחרונות של אותו צדיק וקדוש מרחפות בעולם, תובעות עלבונן, ומפצירות לקימן. "ותורת הסוד מה יהא עליה?!..."

והקול קורא במדבר, פנו דרך לאלקינו. הקדישו מזמנכם היקר בכל יום לשם שמים, בשביל ישועת העם, ולהצלת הדור כלו - ברוחניות ובגשמיות.

בבחינו לשנות את המצב, בידינו הדבר, בואו נתגייס כלנו, הגדולים עם הקטנים, גאונים עם פשוטים, צדיקים ובינונים, זקנים עם נערים, מגידי שעורים עם בחורים, מלמדים עם תינוקות של בית רבן, התחילו ללמד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את למוד הזוהר הקדוש, ונפעל בדרך זו לקרב ולהביא את משיח צדקנו ברחמים.

במיחד להזהיר גדולים על קטנים, אב ילמד עם בנו, מחנך עם חניכו ומלמד עם תלמידו, שהרי אם אין גדיים אין תישים, כך יחדר תלמודם מנערוותם, לתלמודי תורה, לישיבות ולכוללים, ותורת הסוד תקבל תנופה, ונזכה להיות מבני עליה כמו שפתוב בכסא מלך בהקדמה לבאורו על תקוני זוהר.

ובכך פסק רבי פנחס מקאריץ זצ"ל, מלמד צריך שילמד זוהר, שהוא בחינת "עץ חיים", ויוכל להמשיך נשמה לתלמידים, פי בזה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח נשמה אמתית.

בספר חכם הרזים הוסיף על דברתו: כשאב שולח בנו למלמד ללמדו אצלו תורה, דבר ראשון צריך לברר, אם המלמד לומד זוהר, פי אם לא, אז מי יודע איזה נשמה המלמד ימשיך לבנו - וגם אי אפשר שיהיה להמלמד קצת יראת שמים בלי למוד הזוהר הקדוש כמבאר בספרים הקדושים.

במה גדול כח הלומד בזהר הקדוש שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיך את נשמת הרשב"י עליו השלום, ממש כפשוטו, לרחם עלינו, כמו שאמרו בגמרא (סנהדרין מה עמוד ב'): ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כלו מן הדין מיום

שנבראתי עד עתה ואלמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשו ואלמלי יותם בן עזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי בני עליה והן מועטין אם אלהן הן אני ובני מהן אם מאה הם אני ובני מהן אם שנים הן אני ובני הן.

ואפילו בדורנו הפשוט בכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י - ולזכות לישועות נפלאות, ובדאי הרשב"י זי"ע יפיר לכם טובה ותושפעו ממקור הברכות, שכפידוע שהזוהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות. הלואי שנזכה כלנו להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו - "בזכותך הגעתי".

על כן, יהודים יקרים, תנו למוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, וכלנו כאחד נזכה שיקים בנו נבואת הרשב"י "זפאה דרא דהאי אתגליא ביה ובסגולתו וקראתם דרור" ותחזנה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביופיו יבוא ויגאלנו, ב"עוז" והדר אלקינו, ובשכר זאת א-ל חי חלקינו, ונחה עליו רוח ה' צורנו מגינינו, יגלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח לבנו, ותגל נפשנו, בישועת מלכנו, אמן כן יהי רצון.

תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב בעדנו, אדונינו בר יוחאי.

ואמרתם:

אמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל, לפני מי אתם מטהרין, ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים. ואומר, מקנה ישראל ה', מה מקנה מטהר את הטמאים, אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל.

עיר וקדיש מן שמיא נחית

תשבת מפי זרעו

מפעל
הזוהר
העולמי

רחוב נחל לכיש 24/8 בית שמש
טל: 0548436784

בס"ד

בפרוס עלינו השבוע יום ל"ג בעומר יומא דהילולא של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי, אנו מתכבדים בזה לחלק לכל עם ישראל תיקון מ"ח מתיקוני זוהר, שיש סגולה גדולה לאומרה בכל יום, ובפרט ביומא דהילולא של הרשב"י

אנו מציעים בזה לכל אחד שיקח ויחלק לכל מכיריו וידידיו, ובה יהיה לו יד בהפצת תורת הרשב"י ובקירוב הגאולה

בברכת שיתקבלו תפילותיכם לרחמים ולרצון

להזמנת ספרי תיקון מ"ח וכוח הזוהר בחינם 0527-651191

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר סִיּוּם הַזֹּהָר

דְּרָשָׁה לְסִיּוּם בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ
[בְּחוּדָשׁ] בְּעִיר טוֹרוֹנְטוֹ

מכ"ק אֲדָמוֹ"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א
ב' נִיסַן תשע"ב לפ"ק
בְּהַתְאֲסָפוֹת הַרְבָּנִים הַגְּאוּנִים,
וְרֹאשֵׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלִיט"א

יָצָא לְאוֹר ע"י מְפַעֵל הַזֹּהָר הָעוֹלָמִי,
עִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹבֵב"א
חוּדָשׁ אֶיר שְׁנַת תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

דְרָשָׁה לְסִיּוּם בְּזוהַר הַקְדוּשׁ

בְּעִיר טוֹרוֹנְטוֹ

מִכ"ק אֲדָמוֹר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

ב' נִיסָן תשע"ב לפ"ק

בְּהַתְאֲסָפוֹת הַרְבָּנִים הַגָּאוֹנִים, וְרָאשֵׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלִיט"א

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'!

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתֵיהָ, בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ, וּרְחִימוֹ

וּדְחִילוֹ, לִיְחִדָּא שֵׁם יו"ד ק"י בּוּא"ו ק"י בִּיְחִוּדָא שְׁלִים (ה')

בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. לְאוּקְמָא שְׁכִינְתָא מְעַפְרָא, לְעֲלוּי שְׁכִינַת עוֹזְנוֹ אִם

הַבְּנִים שְׁמַחָה, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא הַזֶּה, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא

בְּרַחֲמֵי. וַיְהִי נַעַם אֲדָנֵי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדִינוֹ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ.

וּמַעֲשֵׂה יְדִינוֹ כּוֹנְנָהוּ.

בְּרִשׁוֹת הַרְבָּנִים הַגָּאוֹנִים, רָאשֵׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלִיט"א, וּמִזְכֵּי הַרְבִּים

הַמְקַרְבִּים אֶת אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַבִּינוֹ שְׁבַשְׁמִים ה'

עֲלֵיכֶם יְחִיו, שְׁאַרְגְּנוּ אֶת הַקְּבוּץ הַזֶּה, וּבְרִשׁוֹת כָּל הַקְּהָל הַקְּדוּשׁ

הַזֶּה, יוֹסֵף ה' עֲלֵיכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וַיְבָרֵךְ אֶתְכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר

לְכֶם, אָמֵן.

אֲנַחְנוּ מִיַּחֲלִים וּמִצָּפִים שְׁמַקִּידוּשׁ הַשֵּׁם הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַזֶּה הַיּוֹצֵא

מִהַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ הַזֶּה, נִזְכָּה לְבִרְכַּת "וּקְבָצְנוּ יַחַד מִהֲרָה

מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ", בְּבִיאַת מְשִׁיחַ צְדִקְנוֹ בְּמִהֲרָה

בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

אוּדָה ה' מְאֹד בְּפִי, בְּתוֹךְ רַבִּים אֶהְלֵלְנוּ, בְּרוּךְ שֶׁהַחֲיֵינוּ וְקִיְמָנוּ

וְהַגִּיעֵנוּ לְזָמַן הַזֶּה שֶׁל כְּמָה וְכְמָה סִיוְמֵי הַזֶּהָר שֶׁל 70 כְּרָכִים

בעיר טורונטו ברוך ה'. אין אנו יכולים לתאר את השמחה הגדולה בשמים כשהפמליא של מעלה מלאכים ושרפים מתאספים ובאים ומקלסים לקודשא בריהוּ הוא, ואומרים לפניו שבחו של עם ישראל שמשבחים לבוראם באמירת הזהר ובסיומו, כפי שאנו רואים בזהר הקדוש בפרשה של פרשת החדש שקראנו השבת הזה, בפרשת בא, וזה תרגומו בלשון הקדש:

בפרשת בא (פרק יב, כו - כז): "והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכן. ואמרתם זבח פסח הוא לה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו

ב. ספר הזהר הוא כתבת נח שנתכנסו בה שנים מעיר ושבע ממלכותא: "והמשכילים זיהירו כזהר הרקיע". אלון אינון דקא משתדליו בזהר דא, דאקרי ספר הזהר, דאיהו כתבת נח, דמתכנסין בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא, ולזמנין אחד מעיר, ושנים ממשפחה. דבהון תקים (שמות א) "כל הבן הילוד היארה תשליכהו". ודא אורה דספרא דא.

א. פרש רש"י (שמות פרק יג פסוק ה): "את העבודה הזאת" - (פסחים צו) של פסח, והלא כבר נאמר למעלה "והיה כי תבאו אל הארץ" וגו', ולמה חזר ושנאה, בשביל דבר שנתחדש בה, בפרשה ראשונה נאמר (שמות יב) "והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם" בבו רשע הכתוב מדבר שהוציא את עצמו מן הכלל וכאן והגדת לבנה בבו שאינו יודע לשאול והכתוב מלמד שתפתח לו אתה בדברי אגדה המושכין את הלב, עד כאן לשונו.

(זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא).

הרמח"ל [ר' בנו מ'שה ח'יים ל'וצאטו הקדוש] **מגלה, בספר הזהר נצא מהגלות ברחמים** ידוע מה שנקתב בזהר הקדוש, שבאמצעות ספר הזהר אפשר לזכות לצאת מהגלות ברחמים, דהינו ללא סורי חבלי משיח. הרמח"ל בספרו "אדיר במרום" מסביר את פנימיות הדברים הללו של פח הזהר. העולה מדבריו: כדאי מאד דוקא

הגאולה מוכנה, והישועה תלוי בידינו

האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי" (ובגלל שעתידים ישראל לטעם מעין חיים שהוא ספר הזהר הזה, יצאו בזכותו מהגלות ברחמים). והענין הזה תלוי בעקרים גדולים מעקרי החכמה, ומשרש בעמקי ההנהגה, אשר הכין ופעל האדון היחיד על עמו ועל נחלתו, לנחותם הדרך אשר יגיעו בו אל רב טוב

מן התקונים הגדולים שנתקנו בעולם היה ספר הזהר, כאשר נאמר שבחיו בכמה מקומות ממנו עצמו, כי הוא לגאולה הוכן, ולהצמיח קרן ישועה לבית ישראל. ויתבאר בו דבר זה בכמה מקומות ברעיא מהימנא, ובתקונים כמה וכמה פעמים, וגם בפרשת נשא (קכד): "ובגין דעתידיו ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו

רבה ונקרא אבדה מישראל, וחכמינו זכרונם לברכה אמרו "מיום שחרב בית המקדש, שרו חכמיא למהוי כספריא" כו' (סוטה מט). והיה המשורר מתפלל על זאת ואומר: "עד מתי אלהים יחרף צר" כו' (שם עד, י). ובפסוקים אלה נכללים סודות גדולים מאד בענין הזה, שמע והבן.

בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וכלנו נברח לתבה הזאת ונצל

כללית לכל ישראל, עד שבסוף הימים לא יצטרך אלא יציאה, וזהו שנקאמר (ישעיהו נב, יב): "כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכוני כי הלך לפניכם ה' ומאספכם אליי ישראל"...

כל מי שיתדבק בזהר הקדוש ברוח מן הסטרא אחרא, וינצל מחבלי משיח

לו (באחרית הימים) אלא יציאה, ואודיעה מה תועלת נמצא בזה, והאמת כי תועלת גדול הוא, כי הוא הצלה מחבלי משיח.

סוד הענין "הקדוש ברוך הוא מעמיד עליהם מלך שגזרותיו קשות כהמן ומחזירם למוטב".

הוא מעמיד עליהם מלך שגזרותיו קשות כהמן ומחזירם למוטב" (סנהדרין צז), כי זהו כלל גדול: בעוד שהאדם תוך תגברת הסטרא אחרא אינו יכול לתקן התקון הצריך. וצריך שהסטרא אחרא תשאיר כפותה וקשורה תחת ישראל כפזר למעלה. ולכן צריך להם שתי הפעלות:

לצאת מן הקלפות ההם בדרך בריחה, כי בדרך יציאה אי אפשר בראשונה. - ואחר כך שיצאו ממש מן הקלפות ביד רמה, שהקלפות תשארנה כפנותות תחתם.

גם כן, בסוד, "אימא דינין מתערין מינה" (זהר חלק ג' סה), אך באמת אינה יכולה, כי אימא היא חרות. ואז אדרבה, ישראל מתדבקין בה ובחרין בסוד התשובה. - לכן היה צריך המלך שגזרותיו קשות, שהולך ומתגבר מספירה לספירה עד שמגיע לאימא ושם נשבר כחו, כי אדרבה מתעוררת התשובה לישראל. והוא סוד "לפני שבר גאון" (משלי טז, יח), ועל כן גם בריחת משה ורשב"י היו על ידי הגזרה, וכיון שבבריחה זאת נעשה ספר הזהר, הנה כבר ענין התבה קים ועומד לכל מי שיוזמן אליו, דהיינו: הנדבק בספר הזהר כבר מגיע ל"אימא" ויצא

המכון גראשית המחשבה. וצריך שתדע כמה חסרו ישראל בגלותם, ומה תקונים צריכים הם להם להחזירם לקדמותם. ובחשב המשורר (דוד המלך עליו השלום) על הענין הזה, והבין החסרונות הגדולים האלה, היה מתאונן ואומר: "אותתינו לא ראינו, אינו עוד נביא" וכו' (תהלים עד, ט). כי באמת חכמה

ונמצא שבריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, שבסודה נעשה הזהר, אשר בו נכללו כל הששים רבוא נשמתיו, כמזכר בתקונים, ואז נחשב זה לבריחה

והאמת, כי ספר הזהר נשאר אחרי (אחרי רשב"י) לברכה, שכל מי שיתדבק בו נקרא שבורח מן הסטרא אחרא, עד שלא יצטרך

והענין: כי חבלי משיח לא היו צריכים, אלא כמו חבוט הקבר הצריך להפריד מן האדם הזהמא שנדבק בו, כמו כן היו צריכים החבליים (חבלי משיח) כדי להפריד מישראל [את] זהמת הגלות, כדי שיוכלו לברח כנזכר למעלה, ואחר כך יחזרו לצאת. וזה סוד (מאמר חכמינו זכרונם לברכה) "הקדוש ברוך

אך כיון שנדבק הרבה בהם הזהמא, לא היה אפשר להם לברח אלא על ידי החבליים (חבלי משיח), שאז היו חוזרים בתשובה שהיא "אימא" עיר מקלט, וזאת היא הבריחה.

ואודיעה בזה סוד גדול מה שאמר הכתוב: "בצר לה ומצאוק כל הדברים האלה וכו' ושבת עד ה' אלהיה" וכו' (דברים ד, ל), דע, כי התגברות הסטרא אחרא לגזר חס ושלום גזרות על ישראל, נמשך לפי עליתה להתאחז ולניק במדרגות, כי כפי עלותה כך מתגברת. והנה היא עולה ומתגברת בספירות ז"ן, ואז נדחקים ישראל דחק אחר דחק. עד שהיא מגעת ל"אימא", והיא חושבת להתדבק שם

הציל ויקד העם וישתחוו. וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה ה' את משה ואהרן כן עשו".

וברעיא מהימנא (פרשת בא מ'): מצוה¹⁰ אחר זו לספר בשבח יציאת מצרים, שהיא חובה על בן אדם לדבר בשבח זה

אוקימנא, כל בר נש דאשתעי ביציאת מצרים, ובהוא ספור חדי בחדוה, זמין איהו למחדי בשכינתא לעלמא דאתי דהוא חדו מכלא, דהאי איהו בר נש דחדי במריה, וקודשא בריך הוא חדי בהוא ספור. - ביה שעתא, כניש קדשא בריך הוא לכל פמליא דיליה, ואמר לון, זילו ושמעו ספורא דשבחא דילי, דקא משתעו בני, וחדאן בפירקני. כדון כלהו מתכנשו, ואתין ומתחברין בהדיהו דישראל, ושמעו ספורא דשבחא, דקא חדאן בחדו דפירקנא דמריהון, כדון אתין ואודן ליה לקודשא בריך הוא, על כל אינון נסין וגבורן ואודאן ליה על עמא קדישא דאית ליה בארעא, דחדאן בחדוה דפירקנא דמריהון. - כדון אתוסף ליה חילא וגבורתא לעילא, וישראל בהוא ספורא יחבי חילא למאריהון, כמלכא, דאתוסף חילא וגבורתא, כד משבחין גבורתיה, ואודן ליה, וכלהו דחליו מקמיה, ואסתלק קריה על כלהו. וגבין כד, אית לשבחא ולאשתעי בספור דא (דף מ"א ע"א) כמה דאתמר. כגוונא דא, חובה איהו על בר נש, לאשתעי תדיר קמי קדשא בריך הוא, ולפרסומי ניסא ככל אינון ניסין דעבד. - ואי תימא, אמאי איהו חובתא, והא קדשא בריך הוא ידע כללא, כל מה דהוה, ויהוי לבתר דנא, אמאי פרסומא דא קמיה, על מה דאיהו עבד, ואיהו ידע. אלא ודאי אצטריך בר נש לפרסומי ניסא, ולאשתעי קמיה ככל מה דאיהו עבד, בגין דאינון מליו סלקין, וכל פמליא דלעילא מתכנשו, וחמאן לון, ואודאן כלהו לקודשא בריך הוא, ואסתלק יקריה עליהו עילא ותתא.

מו הסטרא אחרא, ואין צריך לו חבלי משיח, כמזכר ברעיא מהימנא פרשת נשא, בענין שהבאתי למעלה בתחלה. והנה, עם כל זה, לא נתגלה הזהר אלא בזמן הרבה אחרי העשותו, כי הלא הפעלה הזאת אינה צריכה להמצא אלא בזמנה, פרוש: **שיברחו ישראל בסוד הזהר הזה, כי פעלתו אינו אלא בסוף יומיא בדרא דמלכא משיחא** [בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח]. והנה, בימינו אנו, זכינו שספר הזהר נגיש לכל אדם בכל קצוות תבל, בקלות ובפרוטות ממש, בפרט בזכות מזכי הרבים של מפעל הזהר העולמי, ונראה שזו פונת הדברים שפעלת ספר הזהר (שאמנם נתגלה בתקופה מאחרת יחסית לתקופת רשב"י) צריכה להמצא לכלל ישראל בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח, כלומר בדורנו אנו, לכן נראה שהנגישות הגדולה של ספר הזהר בימינו אינה מקרית כלל ועקר. - וכבר קראו כל גדולי הדור את הצבור ללמוד בספר הזהר בתקופה זו. ושמעתי בשם גדולים, שנכון שאדם יקציב לעצמו אפלו קריאה של דבר מועט בספר הזהר מדי יום, ובכך יוכל בעזרת השם לדבק בספר הזהר. והאמת, שמעבר לדברים האמורים למעלה בענין כחו של ספר הזהר לבטל את חבלי משיח עבור האדם הדבק בו, הרי ידוע שספר הזהר ממרק את נשמת האדם מכל דבר רע, והקריאה בו היא סגולה לכל הישועות וההצלחות.

ג. וברעיא מהימנא: פקודא בתר דא, לספר בשבחא דיציאת מצרים, דאיהו חיובא על בר נש, לאשתעי בהאי שבחא לעלמין. הכי

לְעוֹלָמִים. כִּךְ בְּאַרְנוֹ, כָּל אָדָם שֶׁמְדַבֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם וּבְאוֹתוֹ סִפּוֹר שְׂמֵחַ בְּשִׂמְחָה, עֲתִיד הוּא לְשִׂמַח בְּשִׂכְנָה בְּעוֹלָם הַבָּא שֶׁהוּא שִׂמְחַת הַכֹּל, שֶׁהָרִי הוּא אָדָם שֶׁשִׂמַח בְּאֲדוֹנוֹ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׂמַח בְּאוֹתוֹ סִפּוֹר.

בְּאוֹתָהּ שְׁעָה כִּנְסַת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת כָּל הַפְּמִלְיָא שְׁלוֹ, וְאָמַר לָהֶם: לְכוּ שִׂמְעוּ אֶת סִפּוֹר הַשְּׂבַח שֶׁלִּי שֶׁמְדַבְּרִים הַבְּנִיִּים שְׁלִי וְשִׂמְחִים בְּגֵאֲלָתִי. אֲזַי כָּלֵם מִתְּכַנְסִים, וּבָאִים וּמִתְחַבְּרִים עִם יִשְׂרָאֵל, וְשׁוֹמְעִים סִפּוֹר הַשְּׂבַח שֶׁשִׂמְחִים בְּחֲדוֹת גֵּאֲלַת אֲדוֹנָם. אֲזַי בָּאִים וּמוֹדִים לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל אוֹתָם נְסִים וּגְבוּרוֹת, וּמוֹדִים לוֹ עַל הָעַם הַקְדוּשׁ שֶׁיֵּשׁ לוֹ בְּאַרְץ שְׂשִׁמְחִים בְּשִׂמְחַת הַגֵּאֲלָה שֶׁל אֲדוֹנָם.

אֲזַי מִתּוֹסֵף לוֹ כַּח וּגְבוּרָה לְמַעֲלָה, וְיִשְׂרָאֵל בְּאוֹתוֹ סִפּוֹר נוֹתְנִים כַּח לְרַבּוֹנָם, כְּמוֹ מְלֶךְ שֶׁמוֹסִיף כַּח וּגְבוּרָה כְּשֶׁמְשַׁבְּחִים גְּבוּרָתוֹ וּמוֹדִים לוֹ, וְכָלֵם פּוֹחֲדִים מִפְּנֵי, וּמִתְעַלָּה כְּבוֹדוֹ עַל כָּלֵם. לְכֵן יֵשׁ לְשִׂבַח וּלְדַבֵּר בְּסִפּוֹר זֶה כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. חוֹבָה עַל בֶּן אָדָם לְדַבֵּר תָּמִיד לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְפָרְסָם אֶת הַנֶּס בְּכָל אוֹתָם נְסִים שֶׁעָשָׂה. וְאִם תֹּאמַר, לְמָה זֶה חוֹבָה? וְהָרִי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדֵעַ הַכֹּל, כָּל מָה שֶׁהָיָה וְשִׁיחָה לְאַחַר מִכֵּן? מִדּוּעַ פָּרְסוּם זֶה לְפָנָיו, עַל מָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, וְהוּא יוֹדֵעַ? אֲלֵא וְדַאי צָרִיךְ אָדָם לְפָרְסָם אֶת הַנֶּס וּלְדַבֵּר לְפָנָיו בְּכָל מָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, מִשּׁוּם שֶׁאוֹתָם דְּבָרִים עוֹלִים, וְכָל הַפְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה מִתְּכַנְסִת, וְרוֹאִים אוֹתָם וּמוֹדִים כָּלֵם לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִתְעַלָּה כְּבוֹדוֹ עֲלֵיהֶם לְמַעֲלָה וּלְמַטָּה.

וְלִפְנֵי שְׂרַאֲנוֹ שְׂצָרִיכִים לְפָרְסָם הַנֶּס, עַל כֵּן אָנוּ מְפָרְסְמִים הַנֶּס, שֶׁבְּרוּךְ ה' בְּדוֹרְנוֹ בְּאֶלְף הַשִּׁישִׁי מְסִימִים בִּיחַד שְׁבַטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכִמָּה חֲבוּרוֹת שֶׁל 70 אִישׁ מִתּוֹךְ 70 אֶלְף אִישׁ, שֶׁלְּכָל אֶחָד יֵהְיֶה הַשָּׂכָר כְּאֵלוֹ סִיִּם 70 מְלִיּוֹן פְּעַם אֶת כָּל הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ, כְּפִי שֶׁבְּאַרְנוֹ כָּבַר בְּאַרְיָכוֹת בְּאוֹר הַזֹּהַר גְּלִיּוֹן 35. וְכִבְרָא אָמַר הָרַב הַקְדוּשׁ מִהָר"י מְרוֹזִין זְכוֹתוֹ תִּגַּן עֲלֵינוּ שֶׁבְּדוֹר עֲקֵבְתָא דְּמִשִּׁחָא יֵהְיֶה קֶשֶׁה

להאמין בהקדוש ברוך הוא כמו לטפס על קיר חלק, ואמר על כך, שפמו במבחן של אליהו בהר הכרמל, גם הפעם תרד אש מן השמים, אך הפעם תרד לצדם של נביאי הבעל, ורק מעוט יחזיקו באמונה... וכן להחזיק באמונה יהיה קשה כמו לטפס על קיר חלק... (ועיין זוהר שמות דף ז דברי רבי שמעון בר יוחאי על זה).

ואם יש בדורנו כל כך הרבה אנשים שסימו זוהר הקדוש באפן כזה גדול, ודאי שהוא נס, בזכות הבטחתו של רשב"י עליו השלום שאפילו ילדים קטנים ילמדו את הזוהר לפני ביאת המשיח, וצריכים לפרסמו עוד ועוד, שרשב"י הכין רפואה למכה, והכין לנו את הזוהר הקדוש כדי שנוכל להתחזק באמונה ולזכות ליראת שמים, והעקר לחזר בתשובה שלימה גם לרחוקים ביותר, פידוע.

ועל כן נשבח לאדון הכל ונפרסם ברבים כבודו שזכינו ברוך ה' בארצנו הקדושה למאות שיעורים הנלמדים בזוהר הקדוש לעשרות אלפים הלומדים ובפרט בעיר טורונטו, ומסימים זוהר הקדוש לרבבות המשתוקקים לחסות בצל רשב"י וללמוד תורתו, וכבר הופץ הקונטרס "ערכה של שעה" כ-300,000 עותקים וספרי כוח הזוהר מאה אלף עותקים, פתח אליהו המבאר וסגולותיו 65,000, והלומדים מוסיפים והולכים בכל יום, עד פי יש מאות אלפים הלומדים זוהר בפרט בשבת קודש, וכמה ספורים על אנשים שנעשו לבעלי תשובה גמורים בזכות הזוהר הקדוש ובכחו של רשב"י, ואנשים פשוטים הנמשכים דרך הלמוד הקדוש הזה, ומתעלים עוד ועוד לדרגות גבוהות ונעלות, טועמים רואים פי טוב, ויאכל מעץ החיים וחי לעולם ומתענגים על למודם ומתקרבים אל ה', ורבים הם הטלפונים החוזרים ומספרים על גדל העצמה ורובי נסים ונפלאות, ישועות ונחמות אשר רואים עין בעין בזכות הזוהר הקדוש.

ונספר לכם ספור מדהים: המעשה ארע עם אחד שיצא לתרבות רעה ועזב את הדת לגמרי רח"ל, עד שאפילו כפה לא

חֲבֵשׁ עַל רֵאשׁוֹ, לֹא שָׁמַר שֶׁבֶת וְלֹא כָלוּם וְהִגִּיעַ לְדִיוטָא תַּחְתּוֹנָה, הַתַּחֲתָן עִם גּוֹיָה. לְאַחַר שְׂרָאָה אֶת הַזּוֹהַר שֶׁל הַחֵק לְיִשְׂרָאֵל בְּיוֹם רֵאשׁוֹן פְּרִשְׁת שְׁמוֹת, וְשֵׁם כְּתוּב חֲמַרְת הָאֶסוּר שְׁעֵבֶר, הַכִּיר וְרָאָה מַה עָשָׂה, מִיַּד הַתְּחַרְט עַל מַעֲשָׂיו, וְנִסְע לַכְּתָל וּבָכָה פְּשָׁלֵשׁ שְׁעוֹת שֶׁהֵשֵׁם יִמְחַל לוֹ כִּי לֹא יָדַע חֲמַר הָעֲנִין. הַתְּפַלֵּל וְהַתּוֹדֵעַ, עַד שֶׁהִרְגִישׁ עֲלֵפוֹן חוֹשִׁים מִמֶּשׁ, כֵּן טִלְפֵן לְחִבְרוֹ, שֶׁכָּבַר חֲזַר בְּתִשְׁבּוּבָה בְּעֵבֶר, וּבִקְשׁ מִמֶּנּוּ שְׂיָבֹא לַכְּתָל לְעִזּוֹר לוֹ, וְאַמְנֵם חִבְרוּ בָּא וְנִסְעוּ לְטַבֵּל בִּישׁוּב "מוֹצָא" [שֵׁם יֵשׁ מִעֵין מֵיִם חַיִּים], כִּף הַתְּחִיל תַּהֲלִיף חֲזָרָה בְּתִשְׁבּוּבָה עֲזַב אֶת אִשְׁתּוֹ הַגּוֹיָה וְאֶת הַחַיִּים הַגּוֹיִם וְהַיּוֹם חוֹבֵשׁ כֶּפֶה וּמַגְבִּיעַת עַל רֵאשׁוֹ, פְּאוֹתָיו אֲרַכּוֹת, הַתַּחֲתָן עִם אִשָּׁה כְּשֶׁרָה, וּבֵיתוֹ מְרַבֵּת הַיְלָדִים לּוֹמְדִים תּוֹרְתָנוּ הַקְּדוּשָׁה. כָּל אֱלוֹ מַכְחוֹ שֶׁל הַרְשָׁבִי זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ אָמֵן, וְזוֹ רַק דְּגָמָא אַחַת.

וְנִזְכִּיר שׁוֹב מִמָּה שֶׁקָּרָאנוּ הַשֶּׁבֶת בְּפִרְשַׁת הַחֲדָשׁ, שׁוֹאֵל הַבֵּן הַרְשָׁע "מַה הָעֵבוּדָה הַזֹּאת לָכֶם"?

כִּף גַּם נִמְצְאִים אֲנָשִׁים הַשׁוֹאֵלִים: מַה לָּכֶם וּלְזוֹהַר? - מַה לָּכֶם לְעִסּוֹק בְּנִסְתָּרוֹת?

"וְאַמְרָתֶם זֶבַח פֶּסַח הוּא לֵה"', לְהֵלֵן עוֹד נִרְחִיב אֶת הַדְּבָר בְּעֲנִין זֶה בְּהִרְחָבָה.

"דְּעוּ כִּי כָּל מִי שֶׁלֹּא לּוֹמֵד זּוֹהַר לֹא עֲמְדוֹ רַגְלָיו עַל הַר סִינַי כַּמְבוֹאָר בְּזוֹהַר פְּרִשְׁת בְּהַעֲלֵתְךָ"

נִקְדִּים אֶת דְּבָרֵי הַזּוֹהַר הַקְּדוּשׁ: בְּלִמּוּד זּוֹהַר הַקְּדוּשׁ תַּמִּידִים כְּסֻדְרָם, מִמְּשִׁיךְ עָלָיו קְדוּשָׁה כְּקַבְּלַת הַתּוֹרָה בְּהַר סִינַי כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּזוֹהַר פְּרִשְׁת בְּהַעֲלֵתְךָ¹⁰ (דף קנב.) דְּקָרִי לְעוֹסְקִים

מִסְתַּכְּלִים אֲלֵא בְּנִשְׁמַת הַתּוֹרָה שֶׁהִיא עֵקֶר כָּל הַתּוֹרָה מִמֶּשׁ, כְּלוֹמַר שִׁיּוּדָעִים שְׁבִסְפוּרִים וְגַם בְּגוֹפֵי הַתּוֹרָה יֵשׁ פְּנִימִיּוֹת, שֶׁהֵם רְזִי הַתּוֹרָה וְהַפְּנוּנוֹת שֶׁצָּרִיךְ לְכוּן בְּכָל מִצְוָה וּמִצְוָה. עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ. [וְנִכְתַּב בְּצַדוֹ, אִמַּר

ד. זֶה לְשׁוֹנוֹ: חֲכִימִין עֲבָדֵי דְּמִלְכָּא עֲלָאָה, [הַחֲכָמִים שֶׁהֵם עֲבָדִים שֶׁל מֶלֶךְ הָעֲלִיוֹן], אֵינּוֹן דְּקִימוּ בְּטוֹרָא דְּסִינַי, [אוֹתָם שֶׁעֲמְדוֹ עַל הַר סִינַי], לֹא מִסְתַּכְּלִי אֲלֵא בְּנִשְׁמַתָּא, דְּאִיְהִי עֵקֶרָא דְּכָלָא אוֹרִייתָא מִמֶּשׁ וְכוּ' [אֵינֶם

בְּחֻמַּת הָאֲמֵת אֵינוֹן דְּהוּוּ קַיְיִמִי בְּטוֹרָא דְּסִינִי. וּבְאֵר הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ הַמְּקַבֵּל הָאֱלוּקֵי רַבִּי יְהוּדָה פְּתִיחַ זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְנִרְאָה לִי בְּבֹאֹר כְּוַנְתּוּ כִּי בְּתַחֲלָה כְּשִׁיצְאוּ יִשְׂרָאֵל לְקִרְאֵת הָאֱלֹקִים, הָיוּ מִתְּיַצְבִּים בְּתַחֲתֵית הָהָר, וְאַחַר כֵּן נֶאֱמַר: "וַיִּרְא הָעַם וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמְדוּ מֵרַחֵק", כִּי הָיוּ יִרְאִים פֶּן תֹּאכְלֶם הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וַיָּמוּתוּ. וְהָיָה מִקְצֵת מֵהָעַם שֶׁהָיוּ שָׂשִׂים וְשִׂמְחִים לְקִרְאֵת הַשְּׂכִינָה וְלֹא רָצוּ לָזוּז מִמְּקוֹמָם הֲרֵאשׁוֹן לְעַמֵּד מֵרַחֵק אֲפִילוּ אִם יָמוּתוּ מִמָּוֶשׁ, וְעַלֵּיהֶם הוּא מָה שֶׁכָּתוּב בְּזֵהָר הַנִּזְכָּר "אֵינוֹן דְּקַיְיִמוּ בְּטוֹרָא דְּסִינִי", כְּלוּמַר וְלֹא נָעוּ וְעַמְדוּ מֵרַחֵק אֲלֵא עַמְדוּ בְּטוֹרָא דְּסִינִי מִתַּחֲלָה וְעַד סוּף, וְלִכֵּן הֵם זֹכִים לְחֻמַּת הָאֲמֵת. וְאוֹתָן הַנִּשְׁמוֹת אֲשֶׁר נָעוּ עִם הָעַם וְעַמְדוּ מֵרַחֵק, כֵּן הֵם עוֹשִׂים גַּם עִתָּה שְׂנִסִּים וְעוֹמְדִים מֵרַחֵק לְחֻמַּת הָאֲמֵת, מִיִּרְאַתָם פֶּן תֹּאכְלֶם הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת.

וְאִם רוֹצִים לְזָכוֹת לִיציאת מצרים, לִיציאה מן הגלות, "וְאִמְרַתֶּם זָבַח פֶּסַח הוּא לַה". וְאִמְרַתֶּם זָבַח הַקֶּרֶבֶן שְׁלָנוּ הוּא לֹמַר פֶּסַח כְּשֶׁנַּחֲלַק אֶת הַמִּילָה נִקְבַּל פֶּה סַח, הַקֶּרֶבֶן שְׁלָנוּ הוּא לֹמַר בְּפֶה לַה' שְׂבַחִים לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאִמְרַת הַזוהר.

כְּאֹר לְעֵינַיִם בְּאֹרוֹ שֶׁל הַשֵּׁל"ה הַקְּדוֹשׁ, שֶׁכָּתַב עַל כָּךְ: "הִנֵּה מְבֹאֵר מִכָּאֵן שֶׁחֲבוּר הַזוהר הָיָה עֲתִיד לֵהִיֹּת גְּנוּז וְכו' עַד שִׁיבֹא הַדּוֹר הַאַחֲרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים, שֶׁאֵז יִתְגַּלֶּה לְתַחֲתוֹנִים. וּבְזָכוֹת הָעוֹסְקִים יָבֹא מְשִׁיחַ, כִּי אֵז תִּמְלֹא הָאָרֶץ דְּעָה בְּסִבְתּוֹ אֲשֶׁר זֶה תִּהְיֶה סִבָּה קְרוּבָה לְבִיאָתוֹ, וְזֶה שֶׁאָמַר וּבְגִינָה "וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אַחֲזָתוֹ" וְכו', כְּדֵי שְׂבִזְכוֹת זֶה יִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁשׁ שָׁלֹא נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים עַד שֶׁהֲצִרְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשֵׁם בְּדָם הַפֶּסַח וּבְדָם הַמִּילָה, כֵּן

הם עתידים להסתכל ולהתבונן בנושמה של הנשמה של התורה, כי אחר תחית המתים עתיד הקדוש ברוך הוא לדרוש תורה חדשה בסודות נעלמים, מה שאי אפשר בזמן הזה לידע מהותה. [הבאור מהפירוש מתוך מדבש].

מעתיק: משמע אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני. [ועי' בתיקוני זוהר בהקדמה דף ה' ע"ב דבור המתחיל "דַּרְגָּא תְּמִינָא"] וְלִזְמַנָּא דְּאִתִּי, זְמִינִין לְאִסְתַּכְּלָא בְּנִשְׁמָתָא דְּנִשְׁמָתָא דְּאֹרִייתָא. [וילעתיד לבוא

הגאָלָה העתידה לא יהיה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו, והוא רצון האל לתברך, ואשרי הזוכה בה" (צשרה מאמרות מאמר ראשון, שני לוחות הברית). זבח פסח שלנו בדורנו הוא תוספת הקדושה שנזכה לה כשנאמר ["ואמרתם"] זוהר הקדוש.

כָּבֵר הגענו לשלב מה שאמר הנביא בעמוס (פרק ח' יא- יב): "הנה ימים באים נאם ה' אלוקים והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי ה', ונעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח ישוטטו לבקש את דבר ה' ולא ימצאו".

במציאות אנו רואים זאת שמכל קצוות הארץ דורשים ומבקשים, שולחים פקסים ומתקשרים לבקש את דבר ה', לבקש ספרי זוהר קונטרסים, הצמאון הולך וגדל לשמוע את דבר ה'.

אם פן יהודים יקרים! הזמן הולך ואוזל... ששת אלפים שנות בריאת העולם הולכים ומסתימים, עוברים, חולפים ביעף... מוסיפים לעצמם מאות שנים של תורה הנלמדת בישיבות הקדושות ש"ס ופוסקים, תלמוד בבלי ומפרשים, אין לנו השגות בחשבונות שמים, ואין לנו צל צלו של משג בהנהגת קודשא בריך הוא, ובכל זאת הזמן תובע: מחלות, עני, תאונות, שרפות, קאסמים, עצירת גשמים, איום גרעיני רחמנא ליצלן.

אנא אנו באים?! - נחפשה דרכינו ונחקרה, על מה ולמה כל יום שעובר גרוע מחברתו? מדוע התורה הנלמדת, כביכול, אינה מגינה ומצילה מכל הפגעים הרעים. איך זה שהשכינה בוכה ומיללת והגאָלָה לא מגיעה?

אמר רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו (תיקוני זוהר, תיקון מג): "ועוד מי שגורם שתסתלק הקבלה והחכמה (זוהר, פנימיות התורה) - מתורה שבעל פה ומתורה שבכתב, וגורם שלא ישתדלו בה, ואומר שאין אלא פשט בתורה ובגמרא (לומדים רק פשט התורה והגמרא כל היום, והמבין ביו...), בודאי הוא יסלק את המים מההוא נהר ומההוא גן, אוי ואבוי לו, טוב שלא נברא בעולם, ולא ילמד אותה תורה שבכתב

ושבעל פה, ונחשב לו, כאילו החזיר את העולם לתהו ובהו, וגורם עניות בעולם וארד הגלות!!" - וכן כותב הרשב"י הקדוש (תיקוני זוהר, תיקון ל'): "אוי לאלה שעובדים את השכינה ביוכש, ולא משתדלים בלמוד חכמת הקבלה, אבוי להם שגורמים עניות, וחרב ובזה (מלחמות) והרג ואבדן בעולם, ומסלקים את רוח המשיח".

כדי להנצל מפל הפרענויות המתרגשות ובאות ח"ו, ולזכות לגאולה השלמה ברחמים יש צורך בלמוד פנימיות התורה, זוהר הקדוש.

ומסגלים הלמוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצלן. כי כל קיום העולם תלוי בלמוד הזוהר הקדוש.

על מחנה יראי השם להתאחד לכבוד השכינה ללמוד וללמד זהר הקדוש, ויתקים דברי הרשב"י עליו השלום בדא יפקון מן גלותא במהרה בימינו אמן. - ועל פן התקבצו כל ישראל באחדות ובשמחה ואחזו באילן החיים ללמוד הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", וכאשר ילמדו ויעסקו כלם בתורה תכף תבוא הגאולה בכח התורה הקדושה^ה. ובזהר רעיא מהימנא פרשת

י

הידים ידי עשו כו' (בראשית רבא פרשה סה, טז), ובפרק חלק (צח ב) שאלו תלמידיו את רבי אלעזר, מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח, יעסוק בתורה ובגמילות חסדים כו', עכ"ל. וכל המזכה את הרבים בלימוד הזוהר הקדוש נקרא עוסק בתורה ובגמילות חסדים באופן הכי נעלה ומקיים ומציל את כל העולם כולו, ומתקשר לנשמת הרשב"י ז"ע, וכמו שכתב הגאון הקדוש צדיק ויסוד עולם אור טמיר ונעלם, קדש הקדשים המלוכ"ן, מרא דרזין, מון רבינו יעקב אבוחצירא זצוק"ל זיע"א, בספרו דורש טוב (עמוד ע"ב) וזה לשונו: גדולה זכות רבי שמעון בר יוחאי בעולם העליון יותר מכל הצדיקים, עכ"ל. וכמו

ה. בספר אור תורה - ליקוטים: עוד מבואר בכמה מקומות בדבריהם, שעיקר ביאת משיח הוא בזכות התורה, כמו שאמרו בפרק קמא דבבא בתרא (ה, א) מאי דכתיב, "גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים" (הושע ה, י), ותניא כל פסוק הזה בלשון ארמי נאמר, אי תנו, "עתה כלהו אקבצם", ואם מעט מהם, "יחלו ממשא מלך ושרים". ואמרו שם מאי דכתיב, "אף חובב עמים כל קדושו בידך" (דברים לג, ג), אפלו בשעה שאתה מחבב עמים, כל קדושים שלהם בידך הם כו', וכמו שאמרו כל הנותן עליו על תורה, מעבירים ממנו על מלכות כו' (אבות פרק יג משנה ה), כי בזמן שקולו של יעקב כו', אין

נשא (דף קכד, ב) אמרו: דבגיניה וקראתם דרור בארץ, ובזכותיה תקים ה' בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר.

וכאן עבודתו של הזקן והכסיל, היצר הרע, המצר צעדינו ושם כל כחותיו לבל נזכה לגאולה השלמה, הוא מכין טענותיו בטוב טעם פדי שלא נזכה לביאת המשיח, והוא פנחש ערמומי מבין שפאשר בני ישראל ידבקו בתורתיו של הרשב"י הוא יקבל את סופו, ועל כן חוזר ומבהיר, אסור ללמוד זוהר לפני שמסימים ש"ס ופוסקים, קודם ימלא כרסו בש"ס ובפוסקים ורק אחר כך יפנה ללמוד פנימיות התורה.

פתוב בספר הקנה הקדוש, אפשר לאדם שיהיה בקי בש"ס ופוסקים ובאותו זמן עם הארץ גמור! – כיצד?

כדי ללמוד ש"ס ופוסקים מעיד הרמב"ם זכותו יגן עלינו פי 300 שנות למוד לא יספיקו לאדם, ועל זה נאמר לא עליך המלאכה לגמור! וכבר ענה הבבא סאלי הקדוש (בתשובתו לרב מרדכי אליהו זצ"ל): "קדם ילמד קבלה וזהו ורק אז ש"ס ופוסקים". וכן פתב הגאון הקדוש מוילנא (סדור הגר"א): "יתחיל בסוד קודם, כי בלי הסוד אי אפשר לדעת את הפשט". וכן פתב רבנו חיים וויטל הקדוש תלמידו של האר"י הקדוש (הקדמה לעץ החיים), כי קדם ילמד זהו וקבלה פי גמרא בלי זהו וקבלה פעור המגשש בקיר. וכן פתב האר"י אשלג (הקדמה לפנים מסבירות). וכן הרשב"י הקדוש (תיקוני זוהר תיקון מג).

וכתב המהר"ן (שיחות הר"ן): אין הדבר נכון פי אלו ספרי חכמה, וההפך הוא הנכון, פי חובה בדורות האחרונים להחזיק

יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו ואמר חזקיהו אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי בני עלייה והן מועטין אם אלף הן ובני מהן אם מאה הם אני ובני מהן אם שנים הן אני ובני הן.

שאמרו חז"ל, (סוכה דף מ"ה ע"ב). ואמר חזקיהו אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי

וללמוד חכמה זאת (זוהר וקבלה). וכן כתב מרן החיד"א זכותו יגן עלינו (מורה באצבע להחיד"א אות מ'): "תיקון לבעל תשובה שיאמר חמשה דפין זוהר או תיקוני זוהר בכל יום". וכבר כתב החפץ חיים זכותו יגן עלינו, שחובה על הבחורים ללמוד זוהר פרשת השבוע כל שבת. וכן למד הנוצר חסד הקדוש זוהר עם ילדים בני 9 פנגד המינוח! וכן כתב הפן חי הקדוש זכותו יגן עלינו (הקדמה לספר בניהו): "קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלמוד הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מנער ועד זקן".

וכותב רבנו האר"י הקדוש (ספר עץ חיים, למהרח"ו הקדוש), וכן כותב הרמ"ק הקדוש זכותו יגן עלינו (פרדס רמונים), פי הנשמות בדור הזה הן מבחינת הנשמות הנמוכות ביותר בכל הדורות (עקבתא דמשיחא), ועל פן אין לנשמות בדור הזה תיקון אמתי אלא על ידי אור הזוהר בלבד, כי ידוע כי הפלים והאורות ירדו בסדר הפוך זה מזה, ולא פאן המקום להאריך (זוהר בעל הסלם, פתיחה לחכמת הקבלה (כ"ד), שערי אורה ר' יוסף גיקטיליא זי"ע).

כתוב בגמרא על בית המקדש: 'אמרו כל דור שאינו נבנה בימיו, מעלין עליו פאילו הוא החריבו' (ירושלמי יומא א, ה). אם פן איך יבנה בית המקדש מחדש? עונה שלמה המלך זכותו יגן עלינו (משלי כד, ג-ד): "בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן ובדעת חדרים ימלאו". ופשוט הוא כי זהו פנגד הספירות חכמה בינה ודעת, שפן רק בחכמה (למוד זוהר ופנימיות התורה) יבנה בית (הבית השלישי) הן ברוחניות והן בגשמיות. וידוע כי בית המקדש נבנה כלו על פי החכמה (פנימיות התורה והקבלה) אשר שלמה המלך למד היטב, ואשר נמסרה למשה רבנו מפי הגבורה על מנת להקים את המשפן. וכן ידע זאת דוד המלך זכותו יגן עלינו, אשר בנה את מערת המכפלה על פי אותה חכמה (פנימיות התורה והקבלה), ולא פאן המקום להאריך.

המקובל האלוקי רבי משה זכותא זי"ע בפרשת קדושים (דף ע"ב) כתב: אפלו השיג ג' מעלות, פשט רמז דרוש, ולא רצה

לדעת חכמת הסוד, אז ימנע אור התורה, דהינו י' משם הוי"ה, ויהיה הו"ה על הו"ה. פרוש הדברים, שאנחנו מחיבים לעשות בחינת פ'ר'ד'ס', דהינו פ'שט ר'מז ד'רוש ס'וד, נגד ד' אותיות שם הוי"ה ברוך הוא, ואם כן אפלו השיג כל הג', פ'שט, ר'מז, דרוש, נגד ג' אותיות הוי"ה, ולא השיג נגד סוד, דהינו י', הוא בסוד הו"ה על הו"ה.

על זה נראה פרוש הפסוק בתהלים "אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג" וכו', כפר"ד דהינו בג' אותיות פ'ר'ד' בלא סוד, "אין הבין" עם האותיות הוא ע"א, גימטריה סו"ד עם הפולל, ואם כן "אין הבין" בלא סוד, הוא כפר"ד, ממש נפרד. ועין בתקונים ח' (דפוס קושטאנטינא דף קמט.), וזה לשונו: ד' נכנסו לפרדס חד הציץ כו', הני תלת נכשלו הוא סוד פר"ד, הג' עלו בפ'ר'ד', ורבי עקיבא עאל בשלום ונפק בשלום, עין שם בארץ, עד כאן לשונו (תפארת ישראל מהרב הקדוש מסאטאנאב זכר צדיק וקדוש לברכה, פרשת קדושים).

וגאון עוזנו מרן החיד"א זי"ע בספרו יוסף תהלות (תהלים לב, ט), כתב: "אל תהיו כסוס כפרד", ותדעו פי כל התורה שמוותיו של הקדוש ברוך הוא, ונדרשת פ'ר'ד'ס, ומי שאינו מאמין בסוד נשאר פ'ר'ד', עכ"ל.

אך זאת למודעי שלא עם הארץ חסיד, וחייב כל יהודי לידע קודם כל ההלכות על מנת לקיים, וכמו שכתבו הצדיקים שצריך כל בן יהודי ללמוד כל השולחן ערוך ולכל הפחות מחבר ורמ"א כדי שידע מה לשאול את רבו כדי לקיים, ולא כמי שקופצים מדרגות ולא מקיימים ההלכות שעל זה כתוב בספרים הקדושים כי נפול יפלו, ועל זה אמרו המשך הפסוק "אל תהיו כסוס", כסו"ס נוטריקון כאומרים סוד וסוד ואין להם שום ידיעה בשולחן ערוך, וכתבתי על זה כבר 7 ספרים בגודל מעלת לימוד מחבר ורמ"א כסדרן. וכל הנכנסים לעמוד בסוד ה' צריכים שהלימוד יהיה בקדושה ובטהרה.. כמו שהגמרא

אומרת (ברכות נ"ב), עזרא הסופר תיקן "טבילת עזרא", ועד כמה גדולה טבילה זו, מספרת הגמרא, על אדם שרצה לחטוא ח"ו, אמרה לו האשה: אם אין לך מקוה היאך תטהר? ופרש מן העבירה ולא נכשל.

וכפי שמביא ה"מאור ושמש" פרשת אחרי, על כת ש"ץ ימ"ש, שהיו כולם צדיקים גדולים, רק שלמדו קבלה שלא בטהרה לכן נהיו אפיקורסים וכופרים בה' והגיעו לעבירות חמורות ביותר רח"ל. וראה בספר מנחת יהודה להמקובל האלוקי רבי יהודה פתייה זי"ע האיך שתיקן את נשמת שבת צבי אחרי הרבה יגיעות ואיך שסיפר לו שהיה מקיף אותו חומה בעובי אמה של טומאה, ושם האריך לספר איך נפל וכו'.

עיינן בגמרא ברכות דף ט"ז על הפסוק "כנחלים נטיו כגנות עלי נהר, שדרשו, לומר לך: מה נחלים מעלין את האדם מטומאה לטהרה אף אהלים מעלין את האדם מכף חובה לכף זכות.

וראיתי מהצדיק הקדוש רבי פנחס מקאריץ זי"ע בספר "אמרי פנחס השלם" (דף קס"ד) שאמר:

"קצת בני אדם אומרים, בעבור שיושבין בכפרים ואין להם מקוה אינם רוצים ללמד זוהר, ואני אומר להם אדרבא - על דרך ששמעתי מהרב שאמר כשחל יום טוב בערב שבת אין צריך לטבול על השבת, כי מה צריך מקוה גדולה מקדושת יום טוב".

ויש לחלק, דדוקא גירסת הזוהר מותר אפילו לרשע גמור כמו שכתב רבינו הרמ"ק זי"ע (אור יקר, שער א' סימן ה'), וזה לשונו:

האי חבורא איהו כגוונא דתבת נח (תקוני זהר חדש דף ע"ב עמוד ד'), פרוש, כי חבור זה שנקרא ספר הזוהר הוא כמו תבת נח, שבה היו מינים הרבה ולא היה קיום לאותם המינים והמשפחות כלם אלא על ידי פניסתם להתבה, פן הוא ממש, פי על ידי סוד הגלות וכו' ומגיע פגם לצדיקים כלם והחשכת מאורי אורם כמעט טועמת מר ממות, ולזה לקיומם שלא ישלט הגלות בהם היה להם

סוד החבור הזה כְּעֵנִן תַּבַּת נַח מִמֶּשׁ, לְתַקֵּן מַחֲץ מַכַּת הַגְּלוּת וּמִי מִבּוּל הַחִיצוֹנִים הַמַּחֲשִׁיכִים וְכוּ', אֲלֵא תִהְיֶה אֹר שְׂכִינָה מְאִירָה קֶצֶת וּמִלְבָּשֶׁת הַצְּדִיקִים, כֵּן יִפְנְסוּ הַצְּדִיקִים אֶל סוּד אֹר חֲבוּר הַזֶּה לְהַתְקִים.

וְכַךְ סִגְלַת הַחֲבוּר שְׁמִיד שְׁעוֹסֵק בְּחֶשְׁקוֹ אֶהְבַּת הַשֵּׁם יִשְׁאָבְנוּ כְּשֵׁאיֶבֶת הָאֶבֶן הַשּׁוֹאֵבָה אֶת הַבְּרִזָּל, וְיִפְנֶס אֵלָיו לְהַצִּיל נִפְשׁוֹ וְרוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ וְתִקּוּנוֹ. וְאִפְלוּ אִם יִהְיֶה רָשָׁע, אִין חֲשֵׁשׁ אִם יִפְנֶס, מִפְּנֵי שְׁאִין כְּנִיסָתוֹ כְּנִיסָה, אֲלֵא יִהְיֶה לוֹ אַחַת מֵהַשְּׁתִּים, אוֹ יִחְזִירָנוּ בְּתִשׁוּבָה וְיִהְיֶה צְדִיק וְיִפְנֶס בּוֹ, אוֹ יִדְחֲנוּ דְחִיָּה גְמוּרָה וְיִפְרֹשׁ עֲצָמוֹ, כְּעֵנִן תַּבַּת נַח שֶׁהִיא דוּחָה הַרְשָׁעִים וְאוֹתָם שְׁחַטְאוּ מִן הַחִיָּה וְהַבְּהֵמָה.

וְעוֹד כָּתַב (רַבִּינוּ הַרְמִ"ק הֵרַב מִשֶּׁה קוֹרְדוּבִירוֹ, דַּע אֶת אֱלֹקֵי אֲבִיךָ, י"א), הַחֲבוּר הַזֶּה לֹא יַעֲדֵר וְלֹא יַעֲלֶם אֲלֵא יִתְחַבֵּר וְיִכְתַּב וְיִסְדֵּר, כִּי אִין חֲשֵׁשׁ בְּכַתִּיבְתוֹ מִשׁוּם דְּלֹא יִמְנַע הַבָּא לַעֲסֹק בּוֹ הוּא צְדִיק אוֹ רָשָׁע, אִם הוּא צְדִיק, אֲדַרְבֵּה, הַחֲבוּר הַזֶּה הוּא כְּמוֹ תַבַּת נַח שְׁאוֹסֵף וְשׁוֹאֵב אוֹתוֹ אֵלָיו בְּשַׁעַר לְהַשֵּׁם שְׁאוֹסֵף הַצְּדִיקִים אֶל תוֹךְ הַהִיכָל פְּנִימָה, עַכ"ל.

וּבִסְפָר לְקוּטֵי הַלְכוֹת (הַלְכוֹת תְּפִלַּת הַמִּנְחָה הַלְכָה ז' אוֹת נו') כָּתַב, וְעַל כֵּן עָתָה עוֹשִׂין הִילוּלָא שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, שֶׁהוּא מִתְלַמְּדֵי רַבִּי עֲקִיבָא, שְׁשִׁמְחִים עַל שְׂבָאִים עַל קָבְרוֹ, כִּי עָתָה עֲקָר הַתְּקוּן עַל יְדֵי קָבְרֵי צְדִיקִים כְּאֵלוֹ וְכוּ', שְׁאָנוּ זוֹכִים לְתַקֵּן הַצְּמִצּוּמִים וְכוּ' עַל יְדֵי שְׂבָאִים עַל קָבְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, כִּי כְּבָר עָשׂוּ פְעֻלוֹת נוֹרְאוֹת כְּאֵלוֹ מֵאִז וְעַד עָתָה, שִׁיכּוּלִים לְבוֹא עַל קָבְרָם אִפְלוּ הַגְּרוּעַ שְׁבַגְרוּעִים, הַרְשָׁע שְׁבַרְשָׁעִים, וְלִהְתַּתְקֵן עַל יְדֵי זֶה.

מֵה שְׁאִין כֵּן לַגֶּשֶׁת לַחֲכַמַת הַקְּבֵלָה שֶׁלְזֶה צְרִיךְ יִרְאֵת שְׁמִים טְהוּרָה וְלִלְמוּד מִפִּי רַב חֲכָם גְּדוֹל וּמוֹסַמֵךְ, שִׁיאֵמַר לוֹ אִם הוּא רְאוּי לַכֶּךְ.

ובודאי שכל עיקר הלימוד הוא על מנת לקיים ולשמור את מצוות השם יתברך באהבה כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה.

בַּיָּמִים קָשִׁים אֱלוֹ הַעוֹבְרִים עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל הַשֵּׁם יִצִּילֵנוּ וְאִין אִישׁ יוֹדֵעַ מַה יִּוֹלַד יוֹם, וְרַבִּים שׁוֹאֲלִים וּמְבַקְשִׁים עֲצָה וְתוֹשִׁיָה בְּמַה לְעוֹרֵר רַחֲמֵי שָׁמַיִם וּלְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת ה' יִשְׁמְרֵנוּ. **בּוֹדְאֵי צְרִיכִים** לְהִתְחַזֵּק וּלְלַמּוֹד בְּדַבְרֵי קִדְשׁוֹ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן, הַמְּבַטֵּחַ שְׂבֻזְכוֹת הַקְּרִיאָה בְּסִפְרֵי הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ נִצָּא מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים, (אף ללא הַבְּנָה כָּלֵל כִּדְוַע מְדַבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ). **וּכְדָאֵי** הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסִמוּךְ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחַק. וְרוֹאִים מְזָה בְּעֵלִיל שָׂרֵק בְּזְכוּת הַקְּרִיאָה וְהַלְמוּד בְּסִפְרֵי הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ מְבַטֵּחַ לָנוּ שְׂנֻזְפָה וְנִגְאָל בְּרַחֲמִים בְּלֹא צָרוֹת וְיִסּוּרִים רַחֲמָנָא לִיצְלָן.

לְכֹן, כָּל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל מִיַּדֵּי יוֹם לְלַמּוֹד וּלְקַרְא בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ לְהַצְלִיחַ כָּלֵל יִשְׂרָאֵל וּלְקַרְוֵב הַגְּאֻלָּה, לְכֹן הַחֲלִטְנוּ לְהַדְפִּיס קוֹנְטְרָסִים הַמְּחַלְקִים לְ-54 שְׁבֻתוֹת הַשָּׁנָה – כַּדֵּי שְׁכָל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל יוֹכֵל לְעִסּוֹק מִיַּדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ בְּנִקְלָה, וּבְשֻׁבַת יִלְמַד עִם בְּנֵי בֵּיתוֹ, הַקְּטָנִים עִם הַגְּדוֹלִים, זְקֵנִים עִם נְעָרִים. וּמִי שְׁמַעוֹנִין לְעִזּוֹר לְכַף יְהִיָּה שְׁתָּף לְרַשְׁבֵּי זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן.

הַגְּרָ"א בְּמִשְׁלֵי (יב, יד) מְבַאֵר גּוֹדֵל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לְמִזְכֵּי הַרְבִּים וּמוֹזְכֵי אֶת חֲבֵרוֹ. אִם שָׁמַע, מְקַבֵּל שְׂכָר עַל כָּל מַה שֵׁיעֲשֶׂה לְדוֹרוֹת, וְגַם אִם לֹא שָׁמַע, מְקַבֵּל כָּל חֵלְקוֹ הַטּוֹב, וְזֶה שְׁלֹא שָׁמַע לּוֹקַח מִמֶּנּוּ אֶת חֵלֶק הַגִּיּוֹנוֹם שְׁלוֹ. בְּמִשְׁנֵה אֲבוֹת (פּרָק ה) אֵיתָא: "כָּל הַמְּזַכֶּה אֶת הַרְבִּים, אִין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ". וּבְמֵאִירֵי (יוֹמָא דָּף פז עמוד א): "וְכָל הַמְּזַכֶּה אֶת הַרְבִּים אִין חֲטָא בָּא לְיְדוֹ - שְׁלֹא יֵרַד הוּא לְגַהֲנָם וְתַלְמִידָיו נּוֹחֲלִין גַּן עֵדֶן שְׁנַאֲמַר "כִּי לֹא תַעֲזוֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאוֹל לֹא תַתֵּן חֲסִידְךָ לְרֹאוֹת שְׁחַת". וּבְסִפְרֵי כָּלְבוֹ (סִימָן טז) כְּתַב: "וְאִשְׁרֵי הַזּוֹכֶה וְהַמְּזַכֶּה אֶת הַרְבִּים, וְכָל הָעוֹלָם לֹא נִבְרָא אֶלָּא בְּשִׁבְלוֹ".

ואם ברצונך לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.." ולקרב הגאולה - הנך יכול לחלק ספר "ערפה של שעה", המעודד ומעורר ללמוד זוהר הקדוש בכל יום, ובפרט בשבת קודש וביום טוב.

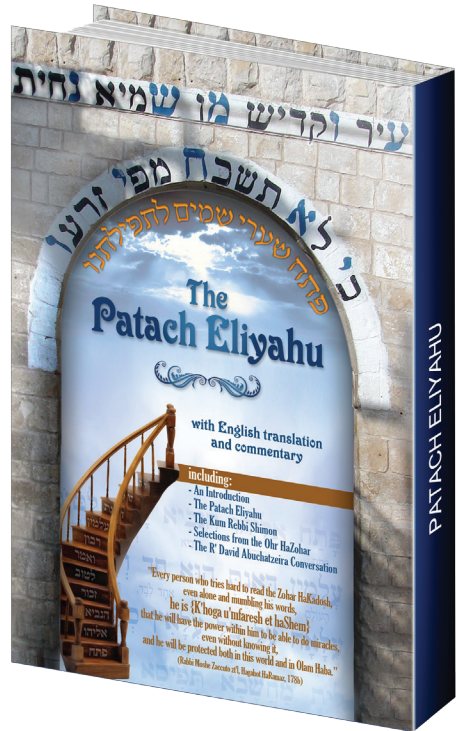
ואם בזכותך ילמד אפילו יהודי אחד תורת הזוהר הרי תזכה למיליוני שנות תורה, כי כל הלומד שעה זוהר הקדוש בשבת עולה לו למאה מליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חייו [ימי שנותינו בהם שבועים שנה] תגיע ל-640 מליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור למנין יהודים שילמדו בזוהר הקדוש תגיע לסכום אגדי של מליארדי שנים תורה (שנות תורה).

ובזוהר הקדוש (פרשת ויצא קס"א). כתוב, שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף. תגיע למספר שקשה מאד לחשב 6 זיליון ו-400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיזקפו לזכותך בנדאות!!!

חזינן השתא עד כמה גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמיץ וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסיע בכל מה דאפשר, והוסיפו לעשות חיל ולהרבבות חילים לקודשא בריך הוא ואורייתא לאוקמא שכינתא מעפרא.

ויהי רצון שנזכה בחודש הזה, בו התחילה גאלת מצרים, וכימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות ונזכה כלנו יחד לגאולה השלימה במהרה בימינו אמן.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן: ימלוך ה' לעולם אמן ואמן:

עֲזָרִי מֵעַם ה' עוֹשֶׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

יָם הַזֵּהָר

דְּרָשָׁה שְׁדַרְשׁ
כְּ"ק הָאֲדָמוֹר מֵהָאֲלָמִין שְׁלִיט"א
בְּעִיר בֵּית יָם
חֹדֶשׁ סִינּוֹן תשע"א
אודות ההכרח בלמוד זוהר הקדוש,
להפכה בגדלות הבוֹרָא וְתַבְרֵךְ שְׁמוֹ
וְלִידִיעַת שְׁפִלוֹת עֲצָמוֹ,
לזכיה בִּירְאֵת שְׁמַיִם טְהוֹרָה
וְלִהְנַצֵּל עַל יְדֵי כֹהֵן מְקַלְקוֹלִים וּכְפִירוֹת

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א בהוצאה שלישית, חודש אדר א' תשע"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

לְשֵׁם יְהוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ. בְּדַחֲלֵנוּ וּרְחִימוּ.
לְיַחַד שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.
וַיְהִי גּוֹעַם אֲדָנִי אֵלֵהִינוּ עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנְנָה עֲלֵינוּ.
וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ.
בְּשֵׁם ה' נַעֲשֵׂה וְנַצְלִיחַ

דְּרָשָׁה בְּבֵת יָם חוֹדֶשׁ סִיּוֹן תּשׁע"א

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'

בְּרִשׁוֹת הַרְבָּנִים הַגָּאוֹנִים, רְאֵשֵׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלִיט"א, וּמְזִכֵי הַרְבִּים שְׂאֲרָגְנוּ
אֶת קְבוּץ הַגְּדוּל הַזֶּה, וְכֹל הַקְּהָל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה.

כְּתוּב בַּפְּרָשַׁת הַשְּׁבוּעַ, "וַיִּקַּח קִרְח", וְאָמְרוּ בְּזוֹה"ק (קִרְח קע"ו ע"א), וַיִּקַּח
קִרְח, מֵאֵי וַיִּקַּח? לָקַח עֲצָה רַעָה לַעֲצֹמוּ שְׁכָל הַרוּדֶף אַחֲרֵי מָה שְׂאִינוּ
שְׁלוֹ מִפְּסִיד גַּם אֶת חֶלְקוֹ, וְאָמְרוּ חַז"ל, (בְּרַש"י בָּאן טז ז'), "וְקִרְח שִׁפְקַח הִיָּה מָה
רָאָה לְשִׁטוֹת זֶה, עֵינָיו הִטְעוּתוֹ", וּמִפְּרֵשׁ הַרְבִּי הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע, שְׁבֹן
אָדָם יֵשׁ לוֹ שְׁנַי עֵינָיִם, בְּאֶחָד צָרִיף לְרֵאוֹת גְּדֻלַּת הַבוּרָא, וּבְשֵׁנַי שְׁפִלוֹת
עֲצֹמוֹ, וְקִרְח הִסְתַּכֵּל רַק בְּעֵין אַחַת עַל גְּדֻלוֹת הַבוּרָא וְלֹא הִסְתַּכֵּל בְּשְׁנַי עֵינָיִם
גַּם עַל שְׁפִלוֹת עֲצֹמוֹ, וְזֶה "עֵינָיו הִטְעוּתוֹ", שֶׁהִסְתַּכֵּל רַק בְּעֵין אַחַת, עַכְתָּ"ד.

וּבִאֲמַת יֵשׁ לְהִתְבּוֹנֵן מַנֵּיִן יִזְכֶּה הָאָדָם לְשְׁנַי עֵינָיִם אֵלּוּ?

כְּתוּב הַמֵּרַח"ו זי"ע, מָה שְׂאָמַר הַנְּבִיא יִרְמְיָהוּ (ד' כ"ד), "וְכָל הַגְּבָעוֹת
הַתְּקַלְקְלוּ", אֵלּוּ הַבְּחוּרִים הַתְּלִמִּידִים הַקְּטַנִּים שְׂרוּאִים אֶת מְלַמְדֵיהֶם
שְׂאִינָם רוֹצִים לְלַמּוֹד זוֹה"ק וְתוֹרַת הַסוּד, עַל כֵּן גְּבָעוֹת אֵלּוּ נִתְקַלְקְלוּ וְלָבָם
שָׂרַשׁ פּוּרָה רֵאשׁ וְלַעֲנָה וְעֻלְתָּהּ בָּהֶם חִלוּדַת טִיט וּרְפֶשׁ לְכַפּוֹר בְּחֻכְמַת
הָאֲמַת... וְאִין סִפְק כִּי לֹא יִהְיֶה לָהֶם חֶלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא כַּנִּזְכָּר בַּזְהַר. וְעוֹד כְּתוּב
שָׁם, כִּי הַכֹּל תְּלוּי בְּעַסְק הַחֻכְמָה הַזֹּאת, וּמִנִּיעַתְנוּ מִלְּהַתְּעַסֵּק בָּהּ הִיא גּוֹרְמַת
אֲחוּר וְעָכוּב בְּנֵיִן בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתַפְאֲרַתְנוּ הַמְּכַנֶּה וְנִקְרָא "הַדֵּר הַכְּרַמֶּל", כְּמוֹ
שְׂאָמַר הַכְּתוּב (שִׁיר הַשִּׁירִים ז' ו'): "רֵאשֶׁךְ עֲלֶיךָ כְּכַרְמֶל" ... כִּי אִין לוֹ לְהַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא קוֹרַת רוּחַ בְּעוֹלָמוֹ, אֲלֵא כַּאֲשֶׁר עוֹסְקִים בְּחֻכְמָה זוֹ.

רוּאִים שְׁכָדֵי לְזוֹכוֹת לִירַאת שָׁמַיִם טְהוּרָה, שְׂיַדַע שְׁפִלוֹת עֲצֹמוֹ מְכַרְחִים
לְלַמּוֹד זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, וּבְכֶךָ נִצְלִים מִקְּלָקוּלִים וְכַפִּירוֹת, וְזוֹכִים
לְהַפִּיר גְּדֻלוֹת הַבוּרָא יַתְבַּרְךָ שְׁמוֹ, וְכַאֲשֶׁר כָּל יִשְׂרָאֵל יַעֲסֻקוּ בְּלִימּוֹד הַזוֹהַר

הקדוש מיד נגאָלים וניצלים מחבלי משיח. וכל עקר ביאת האדם לעולם הזה הוא כדי שילמד את הלימוד הקדוש הזה.

ובאמת כבר הרעיא מהימנא [הוא משה רבנו ע"ה] מצוה אותנו ללמוד זוהר הקדוש דווקא, כי תורת הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ללא הפסק ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו (זוהר פנחס ריט.)

כתב הרמב"ם (הלכות תעניות פרק א-ג) **ודבר זה מדרכי התשובה הוא שבזמן שתבוא צרה ויזעקו עליה ויריעו, ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים הורע להן, כפתוב (ירמיהו ה.כח) "עונותיכם הטו" וגו' וזה הוא שיגרם להם להסיר הצרה מעליהם.**

אבל אם לא יזעקו ולא יריעו אלא יאמרו דבר זה ממנהג העולם ארע לנו וצרה זו נקרה נקרית, הרי זו דרך אכזריות וגורמת להם להדבק במעשיהם הרעים ותוסיף הצרה צרות אחרות, הוא שכתוב בתורה (ויקרא כ"ו) "והלכתם עמי בקרי" ויהלכתי עמכם בחמת קרי", כלומר כשאביא עליכם צרה כדי שתשובו, אם תאמרו שהוא קרי אוסיף לכם חמת אותו קרי.

יהודים יקרים! הזמן הולך ואוזל... ששת אלפים שנות בריאת העולם הולכים ומסתיימים, עוברים, חולפים ביעף.

המצב בארץ ישראל (ויבעולם כולו) מעורר דאגה, והלב נקרע וכל עין תזל ותדמע מגדל הצרות הפרטיות והכלליות רח"ל.

ידוע מאמר חז"ל מיום שחרב בית המקדש אין לה יום שקללתו מרבה מחברו, וכל הישוב עומד בסכנה נוראה רח"ל "ככבשה אחת שעומדת בין שבעים זאבים" (שבעים אמות). וכמדמה שכבר הגענו למאמר דוד המלך ע"ה "למה רגשו גוים" וגו'. והאמות מצחצחות החרכות, ואין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים, ולקוות ל"סכתה לראשי ביום נשק" (תהילים פרק קמ), דבר אחר "ביום נשק"ואי. זה נשקו של גוג (ירושלמי יבמות עה.).

וממש בימים אלו הוציאו כרוזים להתכונן ולסדר המקלטים ולא יודעים מתי יכנס בראש של אחד המשגעים שמסביבנו להתחיל מלחמה

א. **ישראל מתאחדים בזוהר הקדוש** בגימטריא (1679) כמנן **בסוכות תשבו שבועה ימים.** [וענן ה' עליהם יומם], שהשיכינה הקדושה חופפת על ישראל, וזוכים ל"סכותה לראשי ביום נשק", [עין ירושלמי יבמות ע"ח, וכמו שתמיד היה דורש בפתחה לרחי כלה מן בעל "אבי עזרי" את הפסוק הזה, על ספנת האטום], ובזכות התאחדות עם ישראל בלימוד הזוהר הקדוש, ניצל ממלחמת גוג ומגוג, ועוד, כמו שהתורה צוטה עלינו בסוכות תשבו שבועת ימים, כך תיבים ללמוד את הזוהר הקדוש כל השבוע בלי הפסק].

רח"ל, הַצָּבָא בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל מִתְכַּוְּנִים ח"ו שְׁלֹא תְּבוֹא מִלְחָמָה כִּי הָאוֹיֵב הִתְחַמַּשׁ בְּטִילִים אִיוּמִים שְׁמִי יוֹדֵעַ מִי יוֹכֵל לְהִינָצֵל, וְכֻלָּם שׁוֹבְרִים אֶת הָרֹאשׁ מֵה לַעֲשׂוֹת, וְאִם כְּדָאִי לְהִקְדִּים וּלְפִתַּח מִלְחָמָה מִצַּד יִשְׂרָאֵל, וְכִמו הָאֵילָה שְׁצוּעָקַת לְהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ כְּשִׁצְרִיכָה לְלַדֵּת, כִּךְ עִם יִשְׂרָאֵל נִמְצְאִים בְּמַצָּב שְׁעַל פִּי דְרָךְ הַטָּבַע אֵין יוֹדְעִים מֵה לַעֲשׂוֹת?

חִיבִים אָנוּ לַעֲצֹר וּלְהִתְבַּוֵּן: נִחַפְּשָׁה דְרָכֵינוּ וְנִחְקוֹרָה, עַל מֵה וּלְמָה כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר גְּרוּעַ מִחֲבֵרוֹ? מִדּוּעַ הַתּוֹרָה הִנְלַמְּדַת, כְּבִיכּוֹל אֵינָה מְגִינָה וּמְצִילָה מִכָּל הַפְּגָעִים הָרְעִים. אֵיךְ זֶה שֶׁהַשְּׂכִינָה בּוֹכָה וְצוּעָקַת וְהִגְאוּלָּה לֹא מְגִיעָה? וּבִימִים קָשִׁים אֵלּוּ הַעוֹבְרִים עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל הֶשֶׁם יִצִּילֵנוּ וְאֵין אִישׁ יוֹדֵעַ מֵה יֵלֵד יוֹם, וְרַבִּים שׁוֹאֲלִים וּמְבַקְשִׁים עֲצָה וְתוֹשִׁיָה בְּמָה לַעֲוֹרֵר רַחֲמֵי שָׁמַיִם וּלְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת ה"י.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרַי יוֹחָאִי זי"ע (תיקוני זוהר, תיקון מ"ג): "וְעוֹד מִי שְׁגוֹרֵם שְׁתַּסְתַּלַּק הַקְּבֵלָה וְהַחֲכָמָה (זוהר, פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה). - מִתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה וּמִתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְגוֹרֵם שְׁלֹא יִשְׁתַּדְּלוּ בָּהּ, וְאוֹמֵר שְׂאִין אֵלָא פֶּשֶׁט בַּתּוֹרָה וּבִגְמָרָא (לומדים רק פֶּשֶׁט הַתּוֹרָה וְהַגְּמָרָא כָּל הַיּוֹם, וְהַמְבִּין וְבִין...), בְּנֻדָּאִי הוּא יִסְלַק אֶת הַמִּים מֵהָהוּא נָהַר וּמֵהָהוּא גֵן, אוֹי וְאָבוֹי לוֹ, טוֹב שְׁלֹא נִבְרָא בְּעוֹלָם, וְלֹא יִלְמַד אוֹתָהּ תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְשְׁבַעַל פֶּה, וְנִחַשְׁבַּ לּוֹ, כְּאִילוּ הַחֲזִיר אֶת הָעוֹלָם לְתַהוּ וְכַהוּ, וְגוֹרֵם עֲנִיּוֹת בְּעוֹלָם וְאַרְךְ הַגְּלוּת!!". - וְכֵן כּוֹתֵב הַרְשָׁב"י הַקְּדוֹשׁ (תיקוני זוהר, תיקון ל'): "אוֹי לְאֵלָה שְׁעוֹבְדִים אֶת הַשְּׂכִינָה בְּיוֹכֵשׁ, וְלֹא מְשַׁתְּדִלִים בְּלִימוּד חֲכָמַת הַקְּבֵלָה, אָבוֹי לָהֶם שְׁגוֹרְמִים עֲנִיּוֹת, וְחֲרִב וּבִזָּה (מִלְחָמוֹת) וְהִרְגַּ וְאַבְדָּן בְּעוֹלָם, וּמְסַלְקִים אֶת רוּחַ הַמְּשִׁיחַ".

אָנוּ מִתְפַּלְלִים בְּכָל יוֹם וּפָרַס עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמָךְ, וְזֶהוּ זְכוּת לִימוּד הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ שְׁמַגֵּן וּמְסַכֵּךְ עָלֵינוּ, וְהַשְּׂכִינָה הַקְּדוֹשָׁה פּוֹרְשֶׁת כְּנַפְיָהּ וְשׁוֹמְרַת עָלֵינוּ. וְזוֹהִי הָעֲצָה אַחַת הַיְעוּצָה "לִימוּד תּוֹרָה לְשִׁמְהָ"ו, בְּלִימוּד

ה. הערות.

ב. למוֹד הַזֶּהוּ הַקְּדוֹשׁ צִילָא דְמַהִימְנוּתָא כְּסָכָה: פְּתוּב בְּתַהֲלִים (פָּרָק ק"ח מ') "ה' אָד-נִי עַז יִשׁוּעָתִי סִפְתָּה לְרֵאשִׁי בְּיוֹם נְשָׁק". וּבִירוּשְׁלָמִי (בְּמִוֹת דָּף עח) אָמְרוּ: דְּבַר אַחַר "בְּיוֹם נְשָׁק" זֶה נִשְׁקוּ שֶׁל גּוֹג. וְכַתְּבוּ הַמְּקַבְּלִים דְּהַסְכָּךְ שֶׁל הַסָּכָה בְּבַחֲנֵינָת בִּינָה, הַנְּקָרָאֵת אִם הַחוּפְּסֶת עַל הַבְּנִים בְּצִלָּא דְמַהִימְנוּתָא, וְכִמוּ כֵן הַזֶּהוּ הַקְּדוֹשׁ שְׁלַמוּדוֹ בְּבַחֲנֵינָת בִּינָה, נִחַשְׁבַּ לְסָכָה וְצִילָא דְמַהִימְנוּתָא, וּמְסַכְּפָה וּמַגֵּן בְּיוֹם נְשָׁק שְׁמַצִּיל מִמְּלַחְמַת גּוֹג וּמַגּוֹל (בְּדֵי עֲבוּבוֹת).

ג. תּוֹרַת הַסּוּד הוּא תּוֹרָה לְשִׁמְהָ, (אוֹר יִצְחָק פ"א). וְכִמוּ שְׁאָמַר הַמַּגִּיד לְמַרְן הַבַּיִת יוֹסֵף: אִם תִּקְבַּע עֵתִים בְּחֲכָמַת הַקְּבֵלָה, אֶפְתַּח לְבָבְךָ בְּהַ דְּתַדְבִּיק רִצִּין סְתִימִין דְּלָא יַדַּע יְתַהוּן בַּר נֶשׁ. (מַגִּיד מִיִּשְׂרָיִם פְּרִשְׁת בֵּא) - וְוִי לְעֵלְמָא דְאַנּוּן אֲסִימִין לְבָא וְסְתִימִין עֵינֵינוּ דְלָא מְסַתְּפְלִין בְּרִצִּי דְאוֹרִיִּיתָא. (זֶהוּ חֶלֶק א' דָּף כ"ח). - אֵינּוּן דְעַבְדִּין לְאוֹרִיִּיתָא יְבִשָׁה, וְלֹא בְעָאן לְאַשְׁתַּדְּלָא בְּחֲכָמָה דְקַבְּלָה, דְגִרְמִין דְאַסְתַּלַּק נְבִיעוּ דְחֲכָמָה דְאִיהִי י' מִינָה, וְאַשְׁתַּאֲרַת ב' יְבִישָׁה, וְי לֹון דְגִרְמִין עֲנִיּוּתָא וְחֲרָבָא וּבִיזָה וְהִרְגַּ וְאַבְדָּן בְּעֵלְמָא (תיק"ז ת"ל).

הזוהר הקדוש בשמחה ובאחדות, אשר בכחו לעצור כל פרענות ולהשפיע כל הברכות ברוחניות ובגשמיות, וכידוע תקנת הרמח"ל זי"ע ללמוד הזוהר הקדוש ברציפות - שמציל מן הפרענות - ומביא הגאולה (עיין ספר אור הזוהר פ"ה, וכן הובא בספר "תורתו מגן לנו").

מורי ורבותי !!!

בָּלְנוּ יחד צריכים להתחזק ולקיים את דברי קדשו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע א, בני שנו מדותי (גיטין ס"ז) ופרש רש"י למדו תורתו, וכבר הבטיח הרעיא מהימנא ואליהו הנביא זכור לטוב שבזכות הלמוד והקריאה בספר הזוה"ק נצא מן הגלות ברחמים, (אף ללא הבנה כלל כידוע מדברי רבותינו). וכדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו בשעת הדחק. וראים מזה בעליל שרק בזכות הקריאה והלמוד בספר הזוה"ק מבטח לנו שנזכר ונגאל ברחמים בלא צרות ויסורים רח"ל.

בעינינו רואים בחוש איך שמתקיימת נבואת הנביא עמוס (פרק ח' יא-יב): "הנה ימים באים נאם ה' אלוקים והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים פי אם לשמע את דברי ה'."

ומכל קצוות הארץ דורשים ומבקשים את דבר ה', להתחבר אל התנא האלקי הרשב"י זי"ע ולהשתתף עם כלל ישראל בלימוד הקדוש הזה. אשר הוי ידוע שכל המסיימים את ספר הזוהר הקדוש באחדות בבחינת "כנישתא חדא" (זוהר הקדוש) הם זוכים להיות "אלף המגן תלוי עליו כל שליטי הגבורים" (שיר השירים ד, ד), - עליהם תלוי ועומד הצלת כלל ישראל, "כל שליטי הגבורים" והם שולטים על הגבורות וממתקים אותם, ומיד באה הגאולה ברחמים. וכבר תקנו גאוני וצדיקי ירושלים זי"ע (בשנת תרפ"א), לארגן אלף סיומי זוהר כדי לזכות לגאולה בבחינת "האלף לך שלמה".

וברוך השם זכינו שבדורנו התאחדו כל כף הרבה אנשים וביחד סימו זוהר הקדוש אלף אלפי פעמים, ויש לנו כבר קרוב לאלף בתי מדרשים שמסיימים כל שבוע את הזוה"ק המחולק ל-70 חלקים סך הכל יותר מחצי מליון סיומים בשנה. ורואים בזה התגשמות הבטחתו של הרשב"י ע"ה, שהכין רפואה למכה, והכין לנו את הזוהר הקדוש כדי שנוכל להתחזק באמונה ולזכות ליראת שמים בדור האחרון, ולזכות ללמוד תורה לשמה, ועל ידי לימוד הזוהר נזכה לחזר בתשובה שלימה בשמחה ובאהבה, ובו ננצל ובו נגאל, (כמו שכתבו כל הצדיקים תלמידי הפעל שם טוב ועוד).

וכתב השל"ה הקדוש: "הנה מבאר מכאן שחבור הזוהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאז יתגלה לתחתונים. ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו

אֲשֶׁר זֶה תְּהִיָּה סִבָּה קְרוּבָה לְבִיאָתוֹ, וְזֶה שְׂאֵמֶר וּבְגִינָה "וּשְׁבַתְּם אִישׁ אֶל אַחֲזָתוֹ" וְכוּ', כְּדֵי שְׁבִזְכוֹת זֶה יִגָּאֵלוּ יִשְׂרָאֵל, כְּשֵׁם שֶׁלֹּא נִגָּאֵלוּ יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים עַד שֶׁהֶצְרַךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשׁם בְּדָם הַפֶּסַח וּבְדָם הַמִּילָה, כֵּן הִגָּאֵלָה הַעֲתִידָה לֹא יִהְיֶה הִגָּאֵלָה עַד שֶׁיִּזְכּוּ לְתוֹסֶפֶת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וְהוּא רְצוֹן הָאֵל יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרֵי הַזֹּכֶה בָּהּ" (עֲשֶׂרָה מֵאֲמָרוֹת מֵאֵמֶר רֵאשׁוֹן, שְׁנֵי לִיחוֹת הַבְּרִית).

וּנְזִכִיר מְעַט מֵהַמְעַלּוֹת הַנִּשְׁגָּבוֹת שֶׁל לומדי הזוהר הקדוש כמו שְׁנִזְכְּרוּ בְּדַבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים:

כְּתוּב בְּתִיקוּנֵי זוהר חֲדָשׁ (ע"ב ע"ד, זֶהֲרֵ נִשְׂא). אֵלּוּ שְׁלוֹמֵדִים זֶהֲרֵ... יִנְצְלוּ מִהַמְּבוּל וּמִמְלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג כְּמוֹ בְּתַבַּת נֹחַ, וְכֵן צִוְּהָ הַרְמַח"ל זִי"ע לְלַמּוֹד בְּרְצִיפּוֹת אֶת הַזֹּהֲרֵ הַקְּדוֹשׁ כְּדֵי לְזַכּוֹת לְהִינְצֵל וּלְהַפְּנֵס לְתַבַּת נֹחַ שֶׁהוּא הַזֹּהֲרֵ הַקְּדוֹשׁ.

וּבְתִיקוּנֵי זֶהֲרֵ (בְּפִירוּשׁ כְּגוֹן הַיָּרֵק) כְּתוּב, נִצּוּלִים מִכָּל פְּגָעִים רָעִים. זוֹכִים לְהַשְׁבִּיט הַקְּטָרוּגִים, מִבְּטָלִים אֶת הַקְּלָפוֹת וּמְבִיאִים אֶת הַמְּשִׁיחַ (הַגֵּר"א-אֶבֶן שְׁלֵמָה, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, דְּגִמ"א שְׁמִינִי) מִטְּהַר וּמְקַדְּשׁ הַנֶּפֶשׁ. (פְּלֵא יוֹעֵץ). מְקַרְבִּים אֶת הַגָּאֵלָה וְעוֹשִׂים נַחַת רוּחַ גְּדוּל לְיוֹצְרָם (מִק"מ לְתִיקוּן"ז). הַלּוֹמְדִים זֶהֲרֵ"ק בְּחוּל: שְׁעָה אַחַת מְקַבְּלִים שְׂכָר כְּמוֹ שָׁנָה שְׁלִימָה. בְּשִׂמְחָה: כְּמוֹ אֶלֶף שָׁנָה, בְּצַעַר: כְּמוֹ מֵאָה אֶלֶף שָׁנָה. בְּשִׁבְתָּ: כְּמוֹ אֶלֶף שָׁנָה תוֹרָה. בְּשִׂמְחָה: כְּמוֹ מְלִיּוֹן שָׁנָה. בְּצַעַר: כְּמוֹ מֵאָה מְלִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה. (הַר"ח הַטּוֹב, אֲוֶרְחוֹת צְדִיקִים, אַבְדֵּר"ט).

רַבּוֹתֵי שְׂמֵעֲתֶם? לִימוּד זֶהֲרֵ"ק בְּשִׁבְתָּ אֶתְּהָ מְקַבֵּל שְׂכָר כְּמוֹ שְׁלֹמֶדֶת 100 מְלִיּוֹן שָׁנָה תוֹרַת הַפֶּשֶׁט, זֹאת אוֹמֶרֶת כְּמוֹ לִימוּד ש"ס בְּבִלִי וִירוּשָׁלַיִם מְלִיּוֹן פְּעָמִים, אֵיזָה מִתְּנָה יָפָה נִתְּנוּ לָנוּ מִשָּׁה רַבִּינוּ, הַרְשֵׁב"י, וְאַלְיָהוּ הַנְּבִיא זִי"ע"א !!!

רַק הֵם בְּלִבָּד זוֹכִים שֶׁתְּפִלוּתֵיהֶם נִשְׁמָעוֹת וּמִתְקַבְּלוֹת "בְּגֵדֵי הַשְּׂרָד". רַק הֵם נִקְרָאִים עוֹבְדֵי ה' לְשֵׁם שָׁמַיִם, שֶׁלֹּא עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס. וְזוֹכִים לְקַבֵּל פְּנֵי שְׂכִינָה, וּמְרוֹאֵי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ (רַבִּי אַבְרָהָם אֲזוּלַאי, פְּרָקֵי אַבוֹת). אִם אֶתְּהָ רוּצָה לְהַשְׁתַּדֵּךְ עִם עוֹבְדֵי ה' אֲזִ תַּחֲפֹשׂ מִי שְׁלוֹמְדֵי זֶהֲרֵ כְּשֶׁיָּבֹא הַמְּשִׁיחַ יֵאמֶר עֲלֵיהֶם: "בְּזִכְרוֹתֶךָ הִגַּעְתִּי!, לֵךְ יֵשׁ חֵלֶק בְּגֵאֲלַת הָעָם!". מִי יִתֵּן וְהִיָּה שְׂיִתְחִילוּ לְלַמֵּד עִם הַצֵּאֵן קְדוֹשִׁים אֶת הַזֶּהֲרֵ הַקְּדוֹשׁ... וּבּוֹדָאֵי זוֹכִים לְגָאֵלָה בְּקְרוּב בְּלִי חֲבִלֵי מְשִׁיחַ (הַצְּדִיק מִקְּאֵמָרְנָא זִי"ע).

וְנִרְמֶזוּ בְּדַבְרֵי דָוִד הַמֶּלֶךְ ע"ה (תְּהִלִּים פְּרָק ק"ג) "עֲמֶךָ נִדְבַת בְּיוֹם חִילְךָ בְּהַדְרֵי קְדֹשׁ מִרְחָם מְשַׁחַר לְךָ טַל יִלְדְּתִיךָ" – שְׂכָאֲשֶׁר עֲמֶךָ מִתְּנַדְּבִים לְלַמּוֹד בְּיוֹם שְׁבַת קוֹדֶשׁ – שְׁזֵה "יוֹם חִילְךָ", שֶׁלִּמּוּד בְּשִׁבְתָּ קוֹדֶשׁ הוּא כְּפוּל אֶלֶף. – "בְּהַדְרֵי קְדֹשׁ" – זֶה זֶהֲרֵ הַקְּדוֹשׁ, שֶׁלִּמּוּד שְׁעָה בּוֹ הוּא כְּלִימוּד שָׁנָה פֶּשֶׁט בְּדַבְרֵי הַכֶּסֶף מֶלֶךְ. "מִרְחָם מְשַׁחַר", הוּא הַרְשֵׁב"י זִי"ע, שְׁנִקְרָא "קְדוֹשׁ"

מהריון" וכאשר תתקשר לנשמתו על ידי לימוד תורתו "לך טל ילדתיך" – כבאור הספורנו, תזכה לטל החיים ולא תזקין לעולם. שבכך זוכה להיות רענן וצעיר כל ימי חייו ולעבד את השם אלקינו כל הימים מתוך נחת ושמחה.

ואמר רבי פנחס מקאריץ זצ"ל: מלמד צריך שילמד זהר, שהוא בחינת "עץ חיים", ויוכל להמשיך נשמה לתלמידים. כי בזה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח נשמה אמתית¹⁰ (חכם הרזים).

יהודים קדושים! אחים אהובים! ממש תענוג לראות ומפעים הלכבות, האיך נתחברו כל היהודים זקנים עם נערים בכל בתי הכנסיות ובתי המדרשות, ללמד כל שבת קודש [שפידוע מעלת הלמוד בשבת קודש עולה כפול אלה, ולמוד זוהר הקדוש שעה בימות החול עולה לשנה, ושעה בשבת קודש אלה שנה, וכאשר הלמוד הוא מתוך שמחה עולה לערך מליון שנה, ובצער מאה מליון שנה – ראה ספר ערפה של שעה].

ובלמוד במנין מקבלים שכר כפול אלה, כי כל פי עשרה שכינתא שריא, וכל מה דיהבי משמיא נותנים באלף (זוה"ק פרשת ויצא דף קס"א עמוד א'), ובזכוי הרבים עוד כפול אלה כדאיתא במדרש רבא (שיר השירים פרשה ח' פסקא ט"ז¹¹). וממי את למד, משבטו של יששכר ומשבטו של נפתלי, שבטו של נפתלי על ידי שהיו למדין תורה שלא במקומן נטלו שכר אלה הדא הוא דכתיב "ומנפתלי שרים אלה", אבל שבטו של יששכר על ידי שהיו למדין תורה במקומן נטלו שכר מאתים שנאמר "ראשיהם מאתים וכל אחיהם על פיהם". ובמדרש זוטא (קהלת פרשה ה'): רבי יעקב אמר בשם רבי יוחנן למד ולא למד אין לך הבל גדול מזהו¹². מכאן אמרו אין הרב נוטל שכר תלמידיו

10. הערות.

ד. [אמר המועתיק: כשאב שולח בנו למלמד ללמוד אצלו תורה, דבר הראשון צריך לברר אם המלמד של בנו לומד זוהר, כי אם לא, אז מי יודע איזה נשמה המלמד ימשיך לבנו – וגם אי אפשר שיהיה להמלמד קצת ראת שמים בלי לימוד הזוהר הקדוש כמבואר בספרים הקדושים].

ה. על הפסוק (שיר השירים פרק ח' י"ב) "כרמי שלי לפני האלה לך שלמה ומאתים לנטרים את פרוי", (תמדרש רבה שיר השירים פרשה ח פסקא טז): האלה לך שלמה רבי הלל בריה דרבי שמואל בר נחמן, הרב נוטל אלה ותלמיד נוטל שכר מאתים מה טעם? האלה לך שלמה רבי אלפסנדר אמר אין הרב נוטל שכר של תלמודו עד שישלימו לאחרים מה טעם האלה לך שלמה, רבי חי' בריה דרבי אבא דיפו אמר, הלומד תורה בצער נוטל אלה שלא בצער מאתים נוטל בשכרו, ממי את למד משבטו של יששכר ומשבטו של נפתלי, שבטו של נפתלי על ידי שהיו עוסקים ולומדים תורה בצער, נטלו שכר אלה הדא הוא דכתיב (ד"ה א' י"ב) "ומנפתלי שרים אלה", אבל שבטו של יששכר על ידי שהיו לומדים תורה שלא בצער נטלו שכר מאתים, שנאמר (שם) "ראשיהם מאתים וכל אחיהם על פיהם". – רבי יודן בשם רבי בון אמר, הלומד תורה שלא במקומו נוטל שכר אלה ובמקומו נוטל שכר מאתים.

ו. אמרו חז"ל בפרקי אבות (פ"ג י"ז): אם אין קמח אין תורה ואם אין תורה אין קמח, וביאר בספר "מצא

עַד שִׁילְמֵדְנוּ לְאַחֲרֵי. שְׁנֵאמַר "הָאֵלֶּף לָךְ שְׁלֵמָה" וְגו' (שיר השירים ח' י"ב).
הַעוֹלָה מִכַּאן שֶׁהַמְזוּכָה אֶת הָרַבִּים שִׁילְמָדוּ בְּצַבּוּר זֶהֱר הַקְדוּשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ
שְׁעָה עוֹלָה לוֹ כְּמוֹ לַמּוֹד תּוֹרַת הַנְּגִלָה 100,000,000,000 שָׁנָה - מֵאָה
טְרִילִיּוֹן שָׁנוֹת תּוֹרָה. [וְכָל אֶחָד יְכוּל לְזַכּוֹת לְזֶה בְּקִלּוֹת אִם בְּעַל נַפֶּשׁ הוּא],
וּבְזֶהֱר רַעֲיָא מֵהַמְנָא פְּרָשַׁת מִשְׁפָּטִים (ק"ט) כְּתַב, שִׁישְׂרָאֵל שֶׁהֵם נִקְרָאִים
"אֵילַת" הֵם נִרְדְּפִים מִפְּנֵי הָרָשָׁעִים, וְאֵז יִתְעוֹרֵר נִפְתְּלִי שֶׁהוּא "אֵילָה שְׁלוּחָה
הַנּוֹתֵן אִמְרֵי שְׁפָר", וְהוּא יְעוֹרֵר אֶת הַמְּשִׁיחַ בֶּן דָּוִד שֶׁהוּא מֵצַד יָמִין, עֵינַי
שָׁם. וַיֵּשׁ לְרַמְזוֹ שֶׁנִּפְתְּלִי הֵם אֵלּוֹ שְׁמוֹסְרִים נִפְשָׁם וּמִצְעָרִים עֲצָמָם לְזִכּוּי
הָרַבִּים, וְהֵם זֹכִים לְקָרֵב אֶת הַגְּאוּלָּה וְלְהִבְיֵא אֶת הַמְּשִׁיחַ, וְדוֹקָא הָאוֹחֲזִים
בְּמֵדַת נִפְתְּלִי שֶׁהֵם מְזַכִּי הָרַבִּים בְּלִימּוֹד הַתּוֹרָה וְאִינָם נַחִים בְּמִקּוּמָם, הֵם
אֵלּוֹ שְׁמַעוֹרְרִים אֶת הַגְּאוּלָּה וּבְזִכּוֹתָם הַמְּשִׁיחַ בָּא.

עַתָּה צְרִיךְ לְהַחֲלִיט הֲאִם אַתָּה שִׁיךְ לְמִי שְׁרוּצָה לְזַכּוֹת לְמֵאָה טְרִילִיּוֹן שָׁנוֹת
תּוֹרָה, וְלְהִבְיֵא אֶת הַמְּשִׁיחַ, אוֹ חֵס וְשְׁלוֹם לְפוֹל לְקַלְפֵּת הָעָרֵב רַב, כִּי
זֶה כְּנֶגֶד זֶה עֲשֵׂה הָאֲלָקִים, וְהַבּוֹחֵר בְּקֹדֶשׁ הוּא חוֹשֵׁק לְזַכּוֹת אֶת הָרַבִּים
וְזִכּוֹת הָרַשָּׁב"י תַּעֲמַד לוֹ וּלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם בְּזֶה וּבְכָא.

מִזְרֵי וְרַבּוֹתֵי, תִּרְאוּ אֵיךְ יְכוּלִים לְזַכּוֹת בְּקִלּוֹת לְמֵאָה טְרִילִיּוֹן שָׁנוֹת תּוֹרָה
אַתָּה קוֹנֶה 10 סְטִים שֶׁל 10 פְּרָכִים זוֹהֵר עִם בִּיאוֹר שְׁזֵה עוֹלָה
1300 ש"ח, כָּל סֵט 130 ש"ח, מִמֶּשׁ בְּחִינָם וְתֵאָרְגֵן בְּשַׁבַּת שְׁעֶשֶׂר אֲנָשִׁים
יְלַמְדוּ שְׁעָה אַחַת זוֹהֵר הַקְדוּשׁ, יֵשׁ לָךְ זְכוּת שֶׁל מֵאָה טְרִילִיּוֹן שָׁנוֹת תּוֹרָה
וְכֵן כָּל שַׁבַּת וְשַׁבַּת, כֵּן יֵשׁ לָךְ זְכוּת לְהַצְלֵת עִם יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹת וְלְהִבְיֵא
אֶת הַמְּשִׁיחַ, בְּרוּךְ ה' הַרְבֵּה צְדִיקִים זְכוּ כִּבְר לְקִנּוּת וּלְחֵלֶק עֲשׂוֹת סְטִים
וְאִירְגְנוּ שִׁיעוֹרִים אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקָם וְאֲשֶׁרֵי יְלֻדָתָם, אֵלּוֹ הֵם הַעֲשִׂירִים
הָאֲמַתִּיִּים, וְכָל יְהוּדֵי הַמְּאֲמִין בְּשִׁכָר וְעוֹנֵשׁ בְּאֲמַת, יִרְאֶה לְאַרְגֵן מִנֵּין יְהוּדִים
שִׁילְמָדוּ בְּצַבּוּר שְׁעָה אַחַת בְּשַׁבַּת זוֹהֵר הַקְדוּשׁ וּמְשִׁיחַ יוּכַל לְבוֹא בְּמִהְרָה.

ס. הערות.

חן במדבר" קמח גימטריה 148 למד במילואה גימטריה 74 פעמיים למד = 148 לרמז שצריך שני למד,
שעה ללמוד וללמד, ורק אז זוכה לתורה. זהו הפוננה אם אין קמח אין תורה, כדאינתא במדרש קוהלת
הנ"ל, ואם אין תורה פירוש תורה לשמה אז אין קמח, כמו שכתב האור החיים הקדוש (פרשת תרומה)
שרק תורה לשמה מצילו מהצער, ויש לרמז קמח נוסטריקון מלחמה קדושה שרק בזכות תורה לשמה
זוכה ללחום את מלחמות הקדושה, עכ"ל. ומבואר בספרים הקדושים - עיין בספר אור הזוהר, שרק לומדי
הזוהר זוכים לתורה לשמה, וכן כתב רבי אברהם אזולאי ז"ע בפירושו על פירקי אבות וכן כתב הצדיק
רבי אליעזר פפא ז"ע בספרו פלא יועץ שרק הדבקים בתורת הרשב"י זוכים לעבוד את השם שלא
על מנת לקבל פרס. וידוע מצדיקים קדמונים שלא נכנסו לבית אם אין שם זוהר הקדוש ונעם אלימלך;

ואם ברצונך לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.." ולקרב הגאולה - הנך יכול להיות שתף במפעל הזוהר העולמי ולזכות את כל היהודים בלימוד הזוהר הקדוש על ידי חלוקת ספר "ערפה של שעה" המעודד ומעורר ללמוד זזה"ק בכל יום, ובפרט בשבת קודש וביום טוב, וספרי תיקוני זוהר, אדרא, תיקוני זוהר המחולק, ועוד ספרים נפלאים אשר לא נראו בכל העולם כולו, כגון זוהר המחולק לתתק"ס חלקים, שבזה מטרה את העולם כולו, ותכף ומיד נגאלים.

ואם בזכותך ילמד אפילו יהודי אחד תורת הזוהר הרי תזכה למיליוני שנות תורה, ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיזקפו לזכותך בנוראות!!!

בהזדמנות זו אני רוצה להכיר טובה למזכה הרבים הגאון הצדיק המקובל הרב בניהו יששכר שמואלי שליט"א, וכן לצדיק המיוחד בזכוי הרבים ובפרט בהדפסת הזוהר הקדוש, ותורת הרשב"י, רבי פנחס ראובן שליט"א, על פועלם ומסירות נפשם להדפיס עשרות אלפים ספרי זוהר הקדוש במחיר מסבסד. למען ישמעו וילמדו כל ישראל את לימוד הזוהר הקדוש, שלא יהיה בית יהודי שאין בו לימוד זוהר הקדוש, וכן תודה נפלאה לארגון הקדוש "הידברות" המקרב לבם של ישראל לאביהם שבשמים, בארץ ובעולם כולו, וכל הצמאים ממנו שותים, אשר לקחו על עצמם משימה קדושה לחלק זוהר הקדוש לכל התומכים והמשתתפים, ובזה יתעוררו כל ישראל לשבוחו לאבינו שבשמים.

ה. הערות.

ז. ומסופר על האי גברא קדישא רשכבה"ג מרן מהר"א מבעלזא זיעועי"א, [ימא דהילולא כ"א מנחם אב (תשי"ז)], לאחר שניצל בניסי ניסים מהמלחמה הנוראה, ועלה לארץ הקדושה טרם הכנסו לדירתו צנה להביא ספר הזוה"ק (ממחנותי להבחי"ח) וזקא מכ"ק מרן האדמו"ר הגה"ק רבי יוסף מאיר מספינקא זיעוכי"א (ירושלים), מפני שאצלו נדאי יש זוהר הקדוש שלומד בו.

ח. ובהיותי בעיר האבות "באר שבע" אחרי הדרשה שאמרתי שם על גודל לימוד הזוהר הקדוש בא לפני יהודי בא בימים וסיפר ברבים אשר בצעירותו למד תורה בישיבה, ולדאבון לב הושפע מהערב רב, ונפל מיהדותו אשר מלבד שבת וכשרות כפי השגתו, לא שמר דבר.

יום אחד בא לידו ספר הזוהר עם פירוש הסולם, ונכנס בו חשק ללמודו. וכך מידי יום ביומו למד מספר דפים למרות לעגם והפרעתם של הסובבים אותו, וכאשר שם כיפה לכבוד תורת הרשב"י, צעקה עליו זוגתו, האם השתגעת? מה קרה לך שאתה לובש כיפה?

אמר לה מה איכפת לך אני רק לומד היסטוריה, והסתיר את לימודו כדי שלא תפריע לו. וכך המשך מידי יום ביומו עד שסיים כל הזוהר הקדוש, תיכף לאחר מכן נכנס בו התעוררות מאוד גדולה לתשובה אמיתית, והתחיל לקיים כל המצוות, והיום הוא יהודי פשוט הדבוק בתורת הרשב"י. מכאן רואים פמה גדול כוחו של רבי שמעון בר יוחאי עליו השלום.

וּכְבֵּעַת אֵין לְשׁוּם יְהוּדֵי תְרוּץ מְדוּעַ לֹא יִלְמַד זֹהָר הַקְדוֹשׁ, אֲלֵא כָּל יִשְׂרָאֵל
חֲבֵרִים מְקַשְׁיָבִים וְלֹמְדִים זֹהָר הַקְדוֹשׁ וּמְקִימִים דְּבָרֵי אֱלֹקִים חַיִּים,
מִפֵּי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ ע"ה, שֶׁאָמַר: "בְּסִפְרָא דָּא יִפְקֹן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" (רעיא
מְהִימְנָא נְשֵׂא קב"ד), בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

ס. הערות.

וְעַל זֶה אֶפְשָׁר לְהַמְלִיץ בְּדַבְרֵי חַז"ל הַקְדוּשִׁים: הַלּוֹאֵי אוֹתֵי עֲזָבוּ וְאֵת תּוֹרַתִי שָׁמְרוּ, לְשִׁמְעוֹר שְׂפָה
מִחֲזִיקִים לְמוּטָב - וְזֶהוּ הָאוֹר הַגָּנוּז בַּתּוֹרָה, וּכְדַבְרֵי קְדִישׁוֹ שֶׁל הַבְּנֵי יִשְׂרָאֵל ז"ע, שֶׁהָאוֹר הַגָּנוּז לְצַדִּיקִים
טָמוּן בַּתּוֹרַת הַרְשָׁב"י ע"ה.

ספר הזהר הוא כמו תבת נח - ואפלו אם יהיה רשע אין חשש אם יכנס

כִּי חֲבוּר זֶה שֶׁנִּקְרָא סֵפֶר הַזֹּהָר הוּא כְּמוֹ תֵבֶת נֹחַ, שֶׁבּוֹ הָיוּ מֵיָנִים הַרְבֵּה וְלֹא הָיָה קַיָּים לְאוֹתָן הַמֵּיָנִים
וְהַמִּשְׁפָּחוֹת כָּלֵם אֲלֵא עַל יְדֵי כְּנִיסָתָם לְהַתְבָּה כֵּן הוּא מִמֶּשׁ... כֵּן יִכְנָסוּ הַצַּדִּיקִים אֶל סוּד אוֹר חֲבוּר הַזֶּה
לְהַתְקִים, וְכֵן סִגְלַת הַחֲבוּר שֶׁמִּיד שְׁעוֹסֵק בְּחַשְׁקוֹ אֶהְבֵּת הַשֵּׁם יִשְׂאֲבֵנוּ כְּשֶׁאֵיבַת הָאָבִן הַשּׂוֹאֵבַת אֶת
הַבְּרָזֵל וְיִכְנָס אֵלָיו לְהַצִּיל נַפְשׁוֹ וְרוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ וְתַקּוּנוֹ, וְאֶפְלוּ אִם יְהִי רָשָׁע אֵין חֲשָׁשׁ אִם יִכְנָס. (אוֹר

קָר, שְׁעַר א' סִימּוֹן י')

זֶה הַשַּׁעַר לְהַעֲדִיקִים יְבֹאוּ בוֹ

ספר כח הזוהר

הקדמה ומבוא
לספר כח הזוהר

יצא לאור על ידי מפעל הזוהר העולמי
נחל לכיש 8/24 בית שמש

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

בס"ד

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

הפלאים המיוחד הוא לימוד הזוהר הקדושו. וחלק מפעלות המפעל הזה הם העלונים המצויינים לתפארה, כן שכל יהודי יביא אל ביתו את הבשם הזה ולא יהיה בית בישראל בלי ספר הזוהר הקדושו, וגדולים וקטנים יהגו בו ותרבה הדעת.

ובאמת שער עתה כבר חלקנו פרבע מליון עותקים מהעלונים הנפלאים ועוד, והכל בחינם, ואין הקומץ משביע את הארץ [ארץ ישראל, מלבד בני הגולה], ונתקים בהם הפסוק (בראשית כ"ט ב'), "כי מן הבאר ההיא ישקו העדרים", ועתה כבר אלו מן השוק והצמאון גובר, וגם שרצוננו ל"ישקו כל חיתו שדי ישברו פראים צמאם" (תהלים ק"ד י"א), אך כידוע דברי חז"ל דאין הבור מתמלא מחלתו, וממונא קא גרים ואין ארי נוהם אלא מתוך קפה של אוכל, לכן קבצנו כל העלונים לספר שלם ומצא לכל דורש, ויהי רצון שיקים בנו הפסוק הנאמר על התורה "אילת אהבים ויעלת חן דדיה ירוף בכל עת" (משלי ב' י"ט).

♦♦♦♦♦ הערות ♦♦♦♦♦

[ז] לשם שבו ואחלמה בהקדמתו כותב: ואמרו במסכת אצילות בתחילתו, אליהו בן יוסף פתח "כתיב סוד ה' ליראיו, שאפילו אדם מישראל למד משנה, גמרא, ואין בו יראה - לחנם צלל במים אדירים וכל מה שטרח לחנם טרח. וכל מי שהוא ירא שמים רודף אחר נסתרות שהוא עיקר החכמה ודעת וכו' "כבוד אלוקים הסתר דבר", אימתי אתה עושה לאלוקים כבוד? - בשעה שאתה עוסק בנסתרות וכו' עיין שם. ואני תמה מאד על איזה חכמי הדור שאין להם ידיעה כלל כי איך יכולים להתאפק מבלי לעסוק בחכמת האמת שהיא פנימיות התורה והיא מוזר בפניהם עד שאינם יודעים מה שהיא מאומה. וכל ההתנצלות והתירוצים הרי אינם מספיקים כלל כמ"ש (בעירובין נ"ה) "לא בשמים היא" שאם בשמים היא אתה צריך לעלות אחריה, ופשוט הוא שהכוונה היא על כל חלקי התורה, והחלק הנסתר עלתה על כולנה".

[ח] צדיקים לא נכנסו לבית שאין שם זוהר עכשיו מוכן למה הצדיקים האמתיים לא נכנסו לבית שאין זוהר הקדוש, וכל מי שלא לומד זוהר הקדוש לא הגיע למדרגת אדם, וחי רק בזכות אלו שלומדים זוהר, ועליו נאמר 'אדם ובהמה תושיע הו"ה'.

ובזה פרוש גם כן אדוני אבי זכרוננו לחיי העולם הבא שזהו הרמז שרמזו לאיש אחד שיקראו לו בחלום תבת בהמה ולא ידע פרושו ופרשו לו כי יען שמכר ספר הזוהר שהיה לו בביתו לכן קראו לו תבת בהמה דראשי תבות בערתי הקדש מן הבית הוא בהמ"ה רחמנא ליצלן.

ותחַנַּתְנֵנוּ לְפָנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנָה שְׁנוֹכָה ל"מ'ה שְׁהִיהָ ה'וּא - שְׁיִהֶיהָ" רֵאשִׁי תְבוֹת מִשְׁ"ה, כִּי גּוֹאֵל רֵאשׁוֹן הוּא גּוֹאֵל אַחֲרוֹן, וְעֵינַי אֹרֵר הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ פְּרֻשֵׁת תְּרוּמָה עֵינַי שָׁם וְתִמְצָא נַחַת. וְכֹאשֶׁר עָתָה בָּאוּ וְנִקְבְּצוּ כָל הָעֲלוֹנִים הַמִּיחָדִים לְהִיּוֹת סֵפֶר וְהִיוּ לְאַחָדִים בְּיָדֶיךָ, כֹּל אֶחָד יוֹכֵל לְהַנּוֹת וְלִשְׁתּוֹת מִצּוּף דְּבֶשׁ, וְנִמְלִיץ אֶת הַפְּסוּק "וַיֵּאכִלְהוּ מִחֶלֶב חֶטֶה וּמִצּוּר דְּבֶשׁ אֲשֶׁבִיעֶךָ" (תהלים פ"א י"ז). סוֹפֵי תְבוֹת הַפְּסוּק הֵם רוֹמְזִים אֶל רֵאשִׁי תְבוֹת רַבִּי שִׁמְעוֹן כָּל ה'תּוֹרָה ב"ו. וְכֵן רֵאשִׁי תְבוֹת הַפְּסוּק הֵם אוֹתִיּוֹת בְּ"ן אַחַ"ד, שֶׁכָּל הַלּוֹמֵד זֶהֱר הַקְּדוֹשׁ נִקְרָא בֶן יַחִיד וּמִיחָד אֶצֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְכִידוּעַ דְּבָרֵי הַזּוֹהַר (וַיִּקְרָא בְסוֹר 99 ק"ב ע"א): שָׂרָק לּוֹמְדֵי הַזֶּהֱר הַקְּדוֹשׁ הֵם נִקְרָאִים "בְּנֵים אֶתֶם לַה' י"ו.

◆◆◆◆◆ הערות ◆◆◆◆◆

[ט] הגר"א ז"ל (באבן שלמה פי"א סי' ג'): הגאולה לא תהיה רק על ידי לימוד התורה ועיקר הגאולה תליא בלימוד הקבלה. ובהגר"א ז"ל משלי (ה' - יח'): כל זמן שאינו מבין הסוד אפילו הפשוט אינו ברור בידו. ובמקום אחר: הנה היצר הרע עושה אתכם שישמן לב העם הזה ולא ילמוד קבלה.

[י] העוסק בחכמת הקבלה נקרא בן להקדוש ברוך הוא, ונשמתו מעולם האצילות - בלמוד הפשט נקרא עבד.

יִשְׂרָאֵל אֲקָרוּן עֲבָדִים, דְּכָתִיב עֲבָדֵי הֵם, וְאֲקָרוּן בְּנִים, דְּכָתִיב בְּנֵים אֶתֶם לַהֲשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם. בְּזִמְנָא דִּידַע לִיהַ בַּר נֶשׁ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאוֹרַח כְּלָל, כְּדִין אֲקָרִי עֲבָד דְּעָבִיד פְּקוּדָא דְּמֵאֲרִיָּה, וְלִית לִיהַ רֶשׁוּ לְחַפְשָׁא בְּגַנְיָזוּי וּבְרִזוּן דְּבֵיתִיהַ. בְּזִמְנָא דִּידַע לִיהַ בַּר נֶשׁ בְּאוֹרַח פְּרֻט, כְּדִין אֲקָרִי בֶן רַחֲמֵי דִּילִיהַ, כְּבֵן דְּחַפְשֵׁי בְּגַנְיָזוּי, בְּכָל רִזוּן דְּבֵיתִיהַ [כְּבֵן הַזֶּה שְׁמַחֲפֵשׁ בְּאוֹצְרוֹת בְּכָל סוּדוֹת בֵּיתוֹ, דְּרִיךְ אֲמַת]. וְאַף עַל גַּב דְּאֲקָרִי בֶן בְּרָא בּוֹכְרָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה דְּאֶת אֲמַר (שְׁמוֹת ד) בְּנֵי בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל, לֹא יִפּוּק גְּרַמִּיָּה מִכְּלָלָא דְּעָבָד, לְמַפְלַח לְאַבּוּי בְּכָל פּוֹלְחָנִין דְּאִינוּן יְקָרָא דְּאַבּוּי. וְהָכִי אֲצַטְרִיךְ לְכָל בַּר נֶשׁ לְמַהוּי לְגַבֵּי אַבּוּי בֶן, לְחַפְשָׁא בְּגַנְיָזוּי וְלִמְנַדַּע רִזוּן דְּבֵיתִיהַ, וְלֹאשְׁתַּדְּלָא אַבְתַּרִּיָּהּוּ כּו'. וְכָאֵה חוֹלְקִיָּה דְּהַאי בֶן, דְּזָכִי לֹאשְׁתַּדְּלָא לְמַנְדַּע בְּגַנְיָזוּי דְּאַבּוּי, וּבְכָל רִזוּן דְּבֵיתִיהַ, כְּבָרָא יַחֲדָאֵי דְּאֲשְׁלֻטִּיָּה אַבּוּי בְּכָל גַּנְיָזוּי, וְדָא אִיהוּ יְקָרָא דְּשְׁלִיט עַל כְּלָא, מֵאֵן דִּישְׁתַּדַּל בְּאוֹרִיָּתָא, לְמַנְדַּע לִיהַ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּבְאִינוּן גַּנְיָזוּן דִּילִיהַ, אֲקָרִי בֶן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כֹּל חִילֵי שְׁמֵיָא, לִית מֵאֵן דִּימְחֵי בְּיָדֶיהַ, בְּכָל שְׁעָתָא דְּאֲצַטְרִיךְ לְמִיעַל לְגַבֵּי אַבּוּי. וְכָאֵה חוֹלְקִיָּה בְּעַלְמִין כְּלָהּוּ כּו'. דָּא אִיהוּ בַּר נֶשׁ, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲכָרִיז עֲלוּי בְּכָל אֲלִין חִילִין וּמִשְׁרִיָּין דְּכָל עַלְמִין, וּבְכָל אִינוּן רְקִיעִין, אֲוֹדְהָרוּ בְּפִלְגֵיָא מְהִימְנָא דְּבֵי מַלְכָּא, דְּכָל גַּנְיָזוּי דְּמֵאֲרִיָּה בְּיָדֶיהַ. וְכָאֵה אִיהוּ בְּהַאי עַלְמָא, וְכָאֵה אִיהוּ בְּעַלְמָא דְּאֶתִי.

ויהי רצון שיעשה הלימוד הקדוש הזה נחת רוח לפניו יתברך ויחיש לגאלנו במהרה, ועל ידו נזכה לפדות נפשנו ברחמים בזה ובבא עם

◆◆◆◆◆ הערות ◆◆◆◆◆

מההוא יומא ולהלאה, אשתמודע בר נש, ואתרשים בעלמין כלהו. בשעתא דאצטריה, כל חילין ומשרין כלהו אזדהרן למהוי גביה, וקודשא בריה הוא לא בעי אלא איהו בלחודי. וקלא אתער, יאות הוא ליחיד למהוי גביה דיחיד, ולאתעסקא יחיד ביחיד. (זהר חלק ג', רע"א מהימנא, דף ק"א-ק"ב).

בנים מארי קבלה (תקוני זהר בהקדמה דף א.).

מסטרא אורייתא דבריאה אתמר בישראל כי לי בני ישראל עבדים, ומסטרא דאצילות בנים אתם להשם אלקיכם. (שם דף ה').

מי שלא למד התורה על פי סוד אף על פי שהשלים עבודתו בתכלית השלמות, הוא רק בבחינת עבד, בבחינת כי לי בני ישראל עבדים, עבדי הם, שנשמתם מעולם הבריאה ששם הכפא והחיות ואופנים שהם נקראים עבד ואמה, אבל מי שלומד ועובד השם יתברך בפנימיות החכמה בנסתרות התורה ועושה יחודים הוא בבחינת בן וכבן משמש לאביו ולאמו ועבודה שלמה, כי נשמתו מעולם האצילות, ועליו נאמר "הבן יקיר לי אפרים" וגו'. (הקדמת מורינו הרב נתן שפירא לפרי עץ חיים).

[יא] ונעתיק כאן מאגרת קדש - מספר ויקהל משה' דף ל"ז: ואני הדל כתבתי מעט מזעיר ואמר והודיע לנו שהכלל בריאת העולם והאדם וכל הברואים בכלל הכל כדי להודיע לנו גדל עז אלקותו וחסדו וגבורתו וממשלתו ותפארתו, כאשר אמר דוד לשלמה בנו "דע את אלקי אביה ועבדהו", שאין להקדוש ברוך הוא נחת רוח יותר בעולם אלא ממני שמפיר באלקותו, זה נקרא בן להקדוש ברוך הוא ויש לו רשות לחפש בגנוי דמלכא והקדוש ברוך הוא משתבח עמו בפמליא שלו בכל יום ודיוקנו נרשם למעלה בין אהבי דמלכא ומכריזין לפניו הוי זהירין בדיוקנא דפלניא, הקדוש ברוך הוא גוזר והוא יש לו רשות לבטל, צדיק מושל ביראת אלקים, מי מושל בי צדיק. ובשעה שהנשמה יורדת בזה עולם השפיל משביעים אותה קדם ומראה לה רזי דרזין, אוצרי וגניזין דמלכא ומשביעין אותה וגוזרין עליה שלא תרדה לעולם אלא כדי לחקר ולדרש ברזין דאורייתא. וגם הוכחתי מכמה מאמרי זהר של הרבי שמעון בן יוחאי נתן רשות והורמנא מהקדוש ברוך הוא ושכינתיה עם כל פמליא שלו בצרוף כל הנשמות דצדיקיא דגן עדן עליון ותחתון לגלות לנו הזהר, כדאיתא בהקדמת תקוני הזהר ע' אנפין קח צנצנת המן למשמרת עד דרא בתרייתא ויטעמון. בחבורא דילך יפקון ישראל מן גלותא בלא נסיון כלל זיהרא דאימא עלאה משם יצא לעולם חיים ושלום רזא דאורייתא הגאלה והחרות והשמחה ובהתעוררות התחתון אנו מעוררים המקור העליון. עד כאן לשונו. (אור הזוהר עמוד 24).

חיות אדם הישראלי תלוי בספר הזוהר ובכתבי מרן ללמוד בקדושה ובשמחה ובנועם וביראה ואהבה כל אחד לפי השגתו וקדושתו וכל ישראל קדושים (ר' יצחק איזיק וחיאל ספריו מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ'). אינו דומה חיות ותענוג למוד הנגלה ללמוד הזהר והתקונים. ואמר על עצמו הרב הקדוש רבי פנחס מקוריץ, שהוא אין לו חיות ותענוג אפילו בלמוד הגמרא כמו מן הזהר ותקונים (מדרש פנחס, ע"ב, אות ג').

עם ישראל כולו על כל שכבותיו כלם משתוקקים לחוש בקדושת הזוהר, חפצים בלימוד הזוהר, רוצים להתעלות ולעלות בהר ה' על ידי הלימוד מספר הזוהר, זאת ראו במוחש ב"מפעל הזוהר העולמי", הצמאון לדעת את ה', לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דברי ה', ועל כך יעידו אלפי הטלפונים של לומדי הזוהר, מאות מתנדבים, ומאות שיעורים הנוסדים חדשים לבקרים, ועדיין הצמאון רב.

העלונים שיצאו על ידינו היוו מקור חשוב וספקו כר נרחב לאלו שרצו לדעת על הזוהר, אך לצערינו, לא חישבנו נכון את הבקושה העצום של הציבור ולא הדפסנו מספיק עלונים לפולם. ועדיין מתקשרים לבקש עוד עלונים.

על כן אספנו העלונים לכרך אחד, 34 עלונים יחדיו, כדי שכל אחד יוכל להשיג העלונים, כדי לפרסם כח הזוהר בעולם, כדי להפיץ אורו ולמשך השפעות טובות על כלל ישראל בביאת גואלינו¹ ומשיחנו אמן.

♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦ הערות ♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦

הנסתרות לנו ולבנינו כמו הנגלות, ואין לאדם להפטר מעסק חכמת הקבלה בשום אופן, והוא עיקר תורת ישראל אשר השם יתברך הגיד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו לישראל וכו'.

ואומר אני הלואי שלא היו מקילין גדולי הדור בלימוד החכמה הק', והלואי היו מלמדים דרך לתלמידים לעסוק בחכמה הלזו, אזי בודאי לא היה שום הרמת ראש לחכמות החיצוניות והיו כל החכמות נדחים מפני כמו שנדחה החושך מפני האור; אך שבעוונותינו גרמו שגם כמה וכמה מצדיקי הדור סגרו את דלתי החכמה בפני פרחי הכהונה, ואמרו שלא ילמדו עד שיהיו בעלי מדרגה ורוה"ק, הנה עבור זה נשארנו ערומים מן החכמה הקדושה ונתגבר בעוונותינו הרבים חשיכות החכמות החיצוניות הכסיל בחושך הולך, ובכ"י: "ויאמר אלהים יהי אור ויאר לנו.

[טו] כלל העולה, שחייב אדם לידע שמו יתברך, ומי שלא ראה חכמה זאת, לא ראה אורות מימיו, והכסיל בחשך הולך וכו' ... ובזכותא יבוא משיח צדקינו בכ"א.

אלֵיהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב יָרַד מִן הַשָּׁמַיִם עִם כַּמָּה מַלְאָכִים סְבִיבוֹ וּשְׂכִינְתָא
 עֲלָאָה עֲטָרָא עַל כְּלָהוּ, וּשְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה הִיְתָה עֲטָרָה עַל כָּל הַנְּשָׁמוֹת...
 וְאָמַר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי:

אלֵיהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב יָרַד מִן הַשָּׁמַיִם עִם כַּמָּה חִיְלִין שֶׁל נְשָׁמוֹת וְכַמָּה
 מַלְאָכִים סְבִיבוֹ וּשְׂכִינְתָא עֲלָאָה עֲטָרָא עַל כְּלָהוּ, וּשְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה
 הִיְתָה עֲטָרָה עַל כָּל הַנְּשָׁמוֹת]... וְאָמַר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי: רַבִּי רַבִּי אַנְתָּ
 הוּא אֵילָנָא דְרֻבְחָה וְתַקִּיף בְּאוֹרֵייתָא, [אַתָּה הוּא אֵילָן הַגָּדֵל וּמִתְחַזֵּק
 בַּתּוֹרָה] בְּעַנְפֵין דִּילָךְ דְּאֵינּוּן אַבְרִין קַדִּישִׁין, [בְּעַנְפֵים שְׁלָךְ שֶׁהֵם אַבְרִים
 הַקְּדוּשִׁים, וְהֵינּוּ סְבִיבוֹת אַבְרֵיךָ], כַּמָּה עוֹפִין שְׂרִיין תַּמָּן, דְּנִשְׁמַתִּין קַדִּישִׁין
 [כַּמָּה עוֹפוֹת שֶׁל נְשָׁמוֹת קְדוּשׁוֹת שׁוֹרִים שָׁם] כְּגוֹנוּא דְלַעֲיָלָא, [כְּדוּגְמַת
 הַנְּשָׁמוֹת שֶׁל אֵילָן הָעֲלִיוֹן], דְּאַתְמַר בֵּיה [שְׁנֹאֲמַר בּוּ] (שם ט) וּבְעַנְפוֹהֵי יְדוּרָן
 צְפָרֵי שְׁמַיָא, [וּבְעַנְפוֹי יִקְנְנוּ עוֹפוֹת הַשָּׁמַיִם, וְהֵינּוּ הַנְּשָׁמוֹת דְּז"א הַנִּקְרָא
 שְׁמַיִם (בְּסוּד "מ"א ח' ל"ב) וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן הַשָּׁמַיִם)] וְאָמַר אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא לְרַבִּי שְׁמַעוֹן:
 וְכַמָּה בְּנֵי נֶשֶׁא לְתַתָּא יִתְפָּרְנְסוּן מֵהַאי חַבּוּרָא דִּילָךְ, כַּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא
 בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמַיָא, וּבְגִינֵיהּ (וּיִקְרָא כה ט) וְקִרְאֲתֶם דְרוּר בְּאַרְץ וְגו'. פִּירוּשׁ:
 כַּמָּה בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה יִתְפָּרְנְסוּן מִזֶּה הַחַבּוּר שֶׁלָּךְ [שִׁיְהִיָּה לָהֶם מְזוּן וְתִיקוּן
 הַנֶּפֶשׁ עַל יְדֵי לִימוּד הַזוּה"ק] כְּאִשֶּׁר יִתְגַּלֶּה לְמַטָּה בְּדוּר הָאֲחֵרוֹן בְּסוּף
 הַיָּמִים, [קְרוֹב לְבִיאַת הַמְּשִׁיחַ] וּבְשִׁבִיל לְמוּד הַזוּה"ק יִתְקִים מַה שְׁכָּתוּב
 "וְקִרְאֲתֶם דְרוּר בְּאַרְץ לְכָל יוֹשְׁבֵיהּ" – פִּירוּשׁוֹ שְׁיָכוּא מְשִׁיחַ צְדֻקִינוּ וְיִשׁוּ
 וְיִתְקַע בְּשׁוּפָר גְּדוּל לְחִירוֹתֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן (תַּקּוּנֵי זְהַר תַּקּוּן ו' בְּסוּפּוֹ -
 הַגְּרָא וּב"ל"ד).

וּבְמַקְדָּשׁ מְלָךְ אָמַר: כִּי כַּמָּה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת יֵשׁ לְמִשְׁתַּדֵּל בְּלִמּוּד פְּרוּשׁ
 מְאֹמְרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, וְאֵין קֵץ לְגַדֵּל שְׁכָרוֹ, וְאִשְׁרֵינוּ וּמַה
 טוֹב חֲלָקְנוּ אִם נִזְכָּה לְעִזּוֹר וּלְקִרְבֵי בִיאַת מְשִׁיחֵנוּ, כִּי כִּף גְּזֵר הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ
 שְׁלֵא יִתְגַּלֶּה וְיִהְיֶה גְנוּז סֵפֶר הַזוּהַר הַקְּדוּשׁ עַד סוּף הַיָּמִים שְׁבִזְכוּתוֹ יָבֵא
 הַגּוֹאֵל, כִּי סְגוּלָה זוֹ בּוֹ דְּוּקָא וְלֹא בְּזוּלְתוֹ, עכ"ל.

וּבְכֵן יְהוּדֵי יָקָר בֵּא וְתִקְרַב הַגּוֹאֵלָה עַל יְדֵי לִימוּד זוּהַר הַקְּדוּשׁ.

הִידְעַתְּ - מַה אוֹמְרִים 1000 גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל עַל לִימוּד הַזוּהַר הַקְּדוּשׁ לְכָל
 אֶחָד וְאֶחָד?

[טז] לְשׁוֹן הַכֶּסֶף מְלָךְ: וְעַל זֶה הַלְמוּד אָמַר הַקָּב"ה (בְּרֻכּוֹת ח ע"א), שְׁנַחֲשֹׁב כְּאֵילוֹ
 פְּדָאֵנִי לִי וּלְכַנִּי מִהַגְּלוּת.

הַיְדַעְתָּ – שְׁשׁוּם תְּרוּץ לֹא יַעֲמֵד לָךְ, וּמִכֶּרַח אֲתָה לְלַמֵּד זֶהר הַקְדוֹשׁ בְּחַיּוּב גָּמוּר, לְנִשְׁמָתְךָ, וְגַם בְּדִין עֲרֻבוֹת לְאַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁבְּזֶה תִּרְכָּבָה הַדַּעַת וְהַקְדְּשָׁהוּיָא, וְיִמְנְעוּ צָרוֹת מֵעַם יִשְׂרָאֵל, וְיִרְכָּבָה הַשְּׁפַע הַקְדוֹשׁ וְהַרְחָמִים.

הַתְּשׁוּבָה: תִּמְצָא בְּסֵפֶר הַנִּפְלָא "אוֹר הַזוּהַר" עֵינֵי שָׁם, וְתִגְלֶה אֲמֵרוֹת יְקָרוֹת מִפִּזּוֹ וּמִפְּנִינִים.

וְהַמְשָׁכִילִים יִזְהִירוּ כְּזוּהַר הַרְקִיעַ: כִּף אֹמֵר מֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם לְרִשְׁבֵי זֵיע"א: "בְּהַאי חֲבוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזְּהַר... וּבְגִין דַּעֲתִידִין יִשְׂרָאֵל "לְמַטְעָם" מְאִילָנָא דְחַיִּי, דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזְּהַר, יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמִי". וְיִתְקַיֵּם בְּהוֹן ה' בְּדַד יִנְחֲנוּ וְאִין עֲמוּ אֶל נִכְר (דְּבָרִים ל"ב, י"ב) פִּירוּשׁ: מִשׁוּם שְׁעֵתִידִים יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מְאִילָן הַחַיִּים שֶׁהוּא סֵפֶר הַזְּהַר, עַל יְדוֹ יֵצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים, וְיִתְקַיֵּם בְּנוֹ הַפְּסוּק שֶׁהֵשֵׁם יוֹצִיאֵנוּ מִן הַגְּלוּת בְּלִי קִטְרוּג (רַעֲיָא מְהִימְנָא פְּרַשְׁתָּ נִשְׂא דְּיָד קַבֵּד: (רַמִּ"ק).

◆◆◆◆◆ הערות ◆◆◆◆◆

[יז] יְדוּעַ מַה שֶּׁאָמַר רַבְּנוּ יִשְׂרָאֵל מִסְלַנְט זי"ע, דְּכַפְאֶשׁר יְהוּדִי מִתְחַזֵּק כְּאִן בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה, מִיָּד מִתְחַזֵּק כְּנִגְדּוֹ עוֹד יְהוּדִי רְחוּק הַנִּמְצָא בְּפְרִיזוֹ, בְּשִׁמְרִית שְׁבַת קוֹדֶשׁ. וְעֵינֵי בְּסֵפֶר מְאוּר וְשִׁמְשׁ (פְּרַשְׁתָּ וַיְחִי) שֶׁבְּאֵר בְּהַרְחֻבָּה אִידֵי מִכֶּרַח שְׁלֵכַל יְהוּדִי יֵשׁ נְצוּצוֹת וְחֻלְקִים וּבְהַתְּעוֹרְרוֹתוֹ וְחֻזְרוֹתוֹ בְּתְשׁוּבָה מְעוֹרֵר גַּם אֶת כָּל הַנְּשָׁמוֹת הַתְּלוּיּוֹת בּוֹ. וְכֵן כְּתוּב בְּלִקוּטֵי מוֹהֲר"ן זי"ע.

ספר סוד הגאולה

סגולה גדולה לקרא בכל יום זוהר הקדוש תקון מ"ג
(תיקו"ז דף פ"ב)

והוא אחד משבעים תקונים
שכתב התנא האלקי מאור העולם
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ובפרט
אם יאמר אותו
לאחר התפלה.

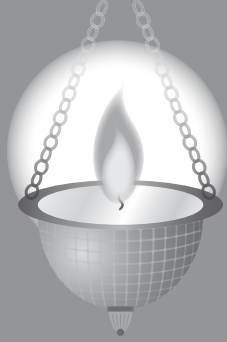
ואלו הן המעלות
לכל אדם מישראל
שיקרא תקון זה מדי יום

ירום מזלו - יצליח בכל דרכיו - שלום בית - ציונים הגונים - יזכה לשפע רוחני וגשמי - יזכה לקראת שמים - זוכה ומתקן רוחו ונשמתו - כחות הטמאה מתרחקים ממנו - כל אויביו יפלו תחתיו - לא יראה מיתת בניו - ינצל מענש הגלגולים - יזכה לאריכות ימים ושלום - יזכה לעולם הבא - ועל ידו מתקרב הגאולה ברחמים גדולים (סוד ה' דיון קדישין).

יוצא לאור על ידי
"מפעל הזוהר העולמי"
סניף בת-ים י"ד (052-7651911)
מור השו"ן תשע"ג
מחלק בתנ"ך לזוהר הרבים

הספר הזה נדפס
להצלחה בריאות
ופרנסה ושלום בית של:

מאיר נהוראי בן אליס
הילה בת אליס
רוני בן יפה
אליס בת עליה
יהודית בת אליס
סמדר בת אליס
אסתר בת אליס
אלי אליהו בן אליס
אמיל בן מטילדה
מרדכי בן אליס

לעילוי נשמת

עליה סנגס בת סעדה ז"ל

סעדה בת אסתר ז"ל

מאמא אסתר בת חוה ז"ל

לונה בת סעדה ז"ל

סמי בן סעדה ז"ל

אסתר אקוקה בת סעדה ז"ל

רבקה בת רוחמה ז"ל

רוחמה בת חוה ז"ל

מאמא סוליקה ז"ל

מאמא שבזי ז"ל

איישה כהנת בת חוה ז"ל

מרדכי בן אליה ז"ל

משה בן סעדה ז"ל

אברהם בן סעדה ז"ל

חנניה בן רבקה ז"ל

שמעון בן אסתר ז"ל

מרדכי בן אסתר ז"ל

עמרם בן אסתר ז"ל

אליהו בן חוה ז"ל

מזמן אליהו בן חוה ז"ל

מכלוף בן חמו בן חוה ז"ל

יצחק הלוי בן חוה ז"ל

אברהם סנגס בן רחל ז"ל

